DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
21 MAYIS | 661 | 4.00 TL

Seçim öncesi, Amasya'daki katı atık tesisi için AKP'li yetkililer tarafından beşinci kez açılış töreni düzenlendi.

Ahmet Ümit
Barda Bir Gece Yarısı

Ece Temelkuran
Vazgeçilmez Hikaye

Serkan Altuniğne
Sevdiğim Şeyler: Futbol

Selçuk Erdem

İsmail Güzelsoy

2015 • 21

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
Akşamsefası

PENGUEN Gündem

#DahaYeniBaşlıyoruz

Penguen 12. yılında ama biz şimdi "Daha yeni başlıyoruz" diyoruz. Önceki 660 sayıyı unutup sankidergi çıkarmaya yeni başlıyormuş gibi çalışıyoruz. Biryandan ekibimize yeni yazarlar, yeni çizerler, yeni çizgiler katarken varolan köşeleri de yeniden düzenliyoruz. Ahmet Ümit yeni öyküleriyle, Ece Temelkuran haftalık yazılarıyla dergimizde yer alacak. Ayrıca her haftafarklı bir yazarda dergimizekonuk olacak. Köşelerinden takip ettiğiniz çizer ve yazarlarımız yeni ve sürpriz işleriylesayfalaradağılırken yeni çizerlerimiz de onlaraeşlik edecek. Dergimiz bundansonra 24 sayfa. Amacımız senin için her hafta bir öncekinden daha farklı ve daha güzel bir dergi hazırlamak. Heyecanımız da bu yüzden. Sen yılların okurusun, senin ustalığına güveniyoruz. Hatalarımızı, eksiklerimiziyaz. Önerilerini bize iletiitiren. Bizilk adımı attık, senin de desteğini bekliyoruz

Cumhurbaşkanı Erdoğan, miting meydanlarında muhalefet liderlerine yüklenmeye devam ediyor.

Propaganda için en sık kullanılan yöntem olan 'açılış törenleri'nde rekor Amasya'da kırıldı. AKP'li yetkililer aynı tesise 7 yılda 5'inci kez açılış töreni düzenledi!

Başbakanlık Müşaviri Yusuf Yerkel'in tekmelediği madenciye 6 yıla kadar hapis cezası istendi.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güventürk

Soma faciasının yıldönümünde Anadolu Ajansı'na geçenyıl attığı bir tivitihatırlattım...

Bunun üzerine işi insanlara haber ulaştırmak olan, devletin haber ajansı AA da

Gerçeklerin ağırlığını kaldırmak bazıları için zor olmalı.

Devletsansürü sizigerçeklerden korur. Kafanızı kumdan çıkarana kadar ta bi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Kemal Kılıçdaroğlu'nun, "Hırsızdan cumhurbaşkanı olmaz," sözlerinin ardından dava açan Tayyip Erdoğan'ın 17-25 Aralık tapelerinin mahkemeye getirilmesi talebi üzerine davadan çekildiği belirtildi.

TÜİK'in hazırladığı 'İstatistiklerle Gençlik' verilerine göre, Türkiye'de gençlerin geleceken umudu azalıyor.

Bingöl'de 12 yaşında kız çocuğuna tecavüz davasında, kızın "rızası var" denilerek tecavüzcülere ceza indirimi sağlandı. İzmir'de karakolda işkence davasında, dövülen mağdur kadın ve polislere aynı ceza verildi.

Öğretmenim *Canım* Benim: Öğretmen Büşra Yakınoğlu, dövdüğü öğrencinin annesine "Hepsini dövdüm, seninkizin hassas olabilir" diyerek kendini savunurken; kaymakam olan eşi "Öğrencinin herhangi bir kırığı mevcut olmayıp, sadece basit tb bi müdahale" diyerek olayı 'ırırık olsa yerinde duramaz' pişkinliğiyle açıklamaya çalışmış... Bursa'da ise Nilüfer Özel Eğitim Meslek Lisesi'nde çekilen ve birkadın öğretmenin işaret diliyle konuşan iki öğrencisini azarlayıp, tokatladığı görüntülerinardından olayla ilgili soruşturma başlatılmış...

Mitingin Tadını Yine Çocuklar Çıkardı: Samsun'da, Büyük Başgan Erdoğan'ın mitingi için okullar öğleden sonra tatil edilmiş. Milli Eğitim Müdürlüğü'ndenokul idarecilerine gönderilenmesajda, Erdoğan'ınkentte yapacağı açılışa katılım konusunda hassasiyet gösterilmesi, servisle getirilen öğrencilerin devamsızlıklarıyla ilgiligerekli kolaylığın sağlanması rica olunmuş...

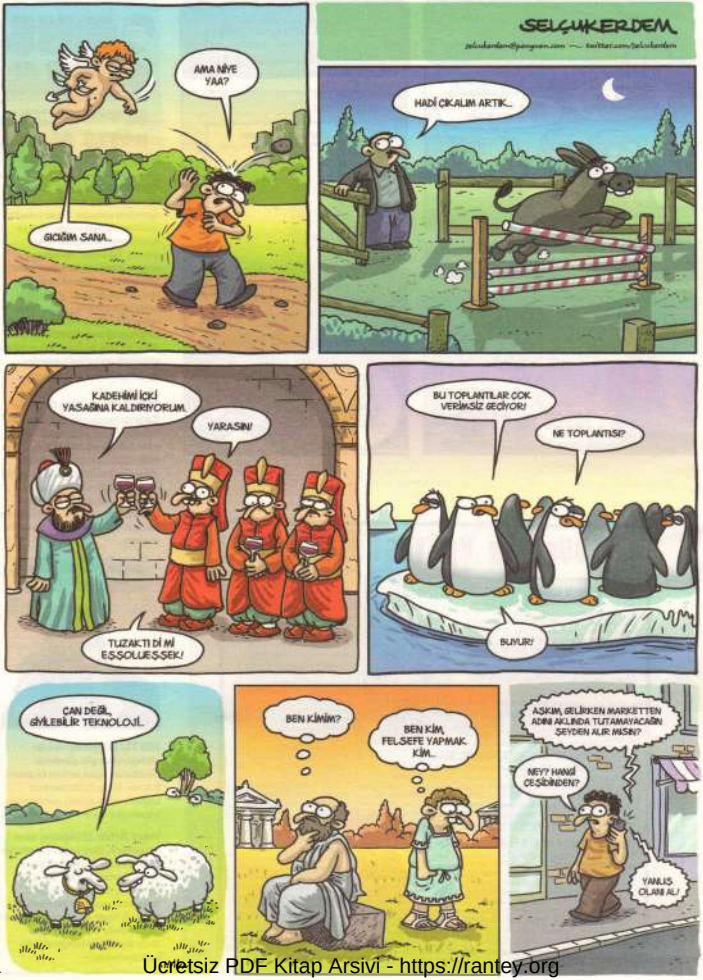

150 TL: İŞİD militanı olduğu şüphesiyle bir gün gözaltında tutulduktan sonra ser best bırakılan B.A.'nın, 10 bin TL'lik tazminat tale biyle açtığı davada ma hkemenin ödenmesine karar verdiği miktarmış...

Yeter Artık: 12 yaşındaki Nihat Kazanhan'ın Cizre'depolis tarafından öldürülmesini protesto amacıyla, kaymakamlık duvarına "De vlet on günde beş kardeşimizi katletti / Yeter artık" yazan 16 yaşındaki U.Ç. hakkında "terör örgütüpropagandası" suçlamasıyla dava açılırken; terör örgütü'nün hangisi olduğu belirtilememiş...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

VAZGEÇİLMEZ HİKAYE

Herhalde her romanın içinde vazgeçilmiş en az bir roman daha vardır; daha ayağa kalkarken vurulup toprağa düşmüş karakterler, bir heves not alınıp unutulmuş hayat parçaları, ısırılıp tükürülmüş cümleler... Ve hiçbirinin o romanda var olmasıyla içiniyle bir nedenle vardır muhakkak. Devir'i yazarken yazmaya başlayıp vazgeçtiğim romanda aşağıdaki gibi başlıyor. Belkibir gün başka bir şeyin başlangıcı olur.

Yer: Ankara Kuğulu Park. Zaman: Haziran 2013. Kahramanlarımız: Genç kuğu ve ihtiyar kuğu dedesi. Mesele: Her şey kuğuların gözlerinden izlenseydi ne görülmüş olurdu? Bu ülkenin yaşadıklarını dilsiz kuğular birbirlerine nasıl anlatır? Hiç ses çıkarmayan kuğular konuşsa nasıl birsesleriolur anlatırken? Ve böyleşeyler işte. Edebiyat meraklılarına ve artık olurolmaz her şeyi merak etmekten vaz geçmiş olanlara küçük bir hediye...

"Yeniden başlıyor..."
Büyük dedem günlerdir süren gürültüye bakmak içinnihayethavuzun ortasındakikulübedençıktı ve böyle dedi. Arabalarkorna çalıyor, insanlardan gençolanlarışarkı söylüyor, bira şişelerinihavaya kaldırıyor ve çok gülüyorlar. Havaya gaz ve su savurarak geçen şu tekerlekli canavar neyse ki artık ortada yok. Gece, her yerinden sarı bir ışıkla sarmalanıyor. Bu insanlar daha önc gördüklerime hiç benzemiyor. Belki de şimdiye kadar şehrin bir yerinde saklanıyorlardı. Parkta durup bize boş boşbakan sıkıntılıadamlarla kadınlar ve komik küçük insanlar gibi değiller. İşte tam da "Bu neşeli insanlar bu güne dek neredeydiler?" diye düşünürken kulübeden çıkan dedem kanadını benim kanadıma değdirdi, boynunu boynuma yaklaştırdı vekısı kısı güterekfısıldadı: "Sana anlattığım şu hikaye... Görünüşe bakılırsa yenidenbaşlıyor." Buhavuzdakihiç kimsenin gerçekolduğuna inanmadığı şubayat hikayeden söz ediyor. Şu, uçup giden kardeşinin hikayesi... Dedem bu hikayeyianlatmaktan niye vazgeçmedi bitmiyorum. Çünkü bilirsiniz, çok...

anlatılanhikayeler önce dinleyeninisonra anlatanını çaresizlik şüphesine düşürür. Sanırım bu bir lanet, geride kalanlar, gidenlerin hikayesini anlatmak zorunda ömrünce.

İnsanlardan genç olanları dans ediyor, parkın duvarına, yerlere neşeyle yazıyazıyorlar. İhtiyar olanlar onlara gülerek ve ağlayarakbakıyor. Herkes o kadar mutlu kisankiçok uzunyıllar sonrabirbirlerine kavuşmuş gibiler. Sankihep uçmak istemişler de sonunda kanatlarına kavuşmuş gibiler... Kanatlarına kavuşmuş gibi...

"Bilmiyorum çok şanslı mısın yoksa çok mu şanssız ufaklık... Çünkü artıksenin de anlatmazsan delireceğini sanacağın, anlatırsan delirdiğini sanacakları bir hikayen var." Dedem en keyifli yürüyüşüyle, sarıkkendisineverilen görev sona ermiş ya da üzerindeki lanet kalkmış gibiferah, kulübeye döndü. Kapıdan başını son bir kez çıkarıp şöyle dedi: "Şanslı ya da şanssız ufaklık, şurası kesin: Sıra sende! Hikayeyi sanadevredebilirim artık. O ikisinin de... Şu sana, anlattıklarım... O ikisinin burada olduklarına adım gibi eminim." Dedemin kulübenin içinde kendi kendine güldüğünü duyabiliyordum. Çılgın ihtiyar! Şu anlatıpdurduğu hikaye... Giden kardeşi veiki çocukla ilgili olan... Şarkı söyleyen, birbirine sarılmış insanlara bakınca... Bu geceden bakınca her şey mümkünmüş gibi sanki. Bilmem ki... O kadar da tuhaf gelmiyor bu gece dedemin şu bayatihikayesi...

Dedem 92 yaşında. Kendimi bildim bileli kanatlarını çırpıştırarak gagasını açar ve o hikayeye hep aynı şekilde başlar: "Bir savaşın içinde herkes başka bir savaş veriyordu. Başlangıçtan beri hep öyleydi " Bu cümleden sonra hepaynı tekerleme gelir: "Hikayenin başladığı günlerden benim gibi birkaç kuğu ve birkaç kar ga kaldı. Kargalar anlatmadı, biz dilsizdik. Çok kötü şeyler oldu, kan pek çok aktı. Bu toprak çocuklarını çok sevdi ve onlara hiç merhamet etmedi. Hayaller çok büyük, kırkları dermansızdı. Her seferinde cenneti kurmaya yeminli yeni bir nesil çıkıp geldi. Kaderi yenmek için ülke hep yeniden icat edildi, hepsi denk geldiği çağın talihsizliğine sitemle kaderine razı geldi. En büyük merhametsizliklerin içinde merhamet kapıları açıldı. Gözyaşının akışını bir gülürmsemenin kıvrımı böldü. Güleyazan yüzleri yeni bir felaket karartb. Yüzleri güle ağlaya nihayet böyle taş suretlere büründü, birbirlerini hep boş boş izlemeleri bundandır. Çok içiler içtiler, çok dualar ettiler. Çok koştular ve aniden durup çok düşündüler. Bazen direnerek bazen hiç direnmeden kahroldular. Şarkıların ve şiirlerin türmü söylendi, en güzelleri, evet, buradan geçtiler. Kurşunlar sıkıldı ve işlerle boyunlar boğuldu.

İnsanların enakıllı, en yüce gönüllü, en zarif ve en tutkuluolanları buradan geçip bu ülkeyi kurtarmaya ant içtiler. Öteküler onların kanatlarıp alevlenip sönüp düşmelerini pusulalarında bekleldiler. Nişasta yedi berikiler, ötekiler ağızlarına bir lokma ekmek koyamadan gitti. Nihayet kimse doydum demedi. Ülkenin laneti zulmünde değil, kendine hep yeniden aşık etmesindendi. Kimse gerçekten gidemedi, unuttum diyenler hep yalan söyledi. Yeryüzünde bu kadar şeytlmış birülkeyok diye inandılar vekerelercyeninbaştan işgal ettilerkendi ülkelerini. Hepdelicenefret ettiler birbirlerinden, sevdikleri zaman hiç delirmemiş gibi güzeldiler. Hepsibir diğerinin gizli birplanı olduğuna inandı. Hepsibir diğerinin planının gerçekleştiğini sandı. Kimsenin istediği olmadı vehepsiesir düştüğünde, bir zindanın içinde sordular yek diğerine: "Bizi kimkandırdı?" Onları kimse kandırmadı.

İllüstrasyonlar: Cem Güventürk

Ama her hikaye dönümünde bir taraf öksüz kaldı. Kimsehikayeninhepsini anlatamadı, anlatmaya girişenler erkendenöldü. Kurnazları sustu, toyları hikayeniniçinde kayboldu. İşte hepböyle gideduranhikayeninicindekibizim küçükhikayemizde eherkesayrı savaşıniçinde başkabir savaş veriyor, binlercekez dünyaya geleniki çocuk Ankara'da yenidenbüyüyordu. Makul mü, adil mi, bir anlamı var mı, bilemediler, amahepyeni çocuklara devrettihikayeye ce edecek, sorma niye... İşte geceterden o gece elektrikler kesildi iki mahallede. Aynı savaş içinde iki mahallede nasılbaşka savaşlarveriyorsa, karantığın içindebambaşkaşeyler göründüiki mahalledeki iki çocuğun gözlerine. Alive Ayşe...

Dünü göremezsin bugünün gözleriyle, ama bak yine de. Belki bugün dünü, dün yarına denk gelir, anlarsın herşeyin aslında olup bittiğini aynı gün içinde.

Dünü göremezsin bugünün gözleriyle, amabak yine de. Belki bu gün düne, dün yarına denk gelir, anlarsın herşeyinaslındaolup bittiğiniaynı gün içinde. Camsın sen, bir tarafından dünün filmi dönüyor üzerine, ötetarafından yarının filmi düşüyor üzerine. Bulanıkbir arsın, yoksunbetkide. Bubirdevir hikayesi, sende zamanı devrediyorsun bugünün hiç olmadığı bir ülkede. Tıpkı senin gibi bir zamanlar, bir gece, karanlık bastırdığında, bir mahallede Ali duruyordu işte, Ayşe başka bir mahallede, bambaşka bir halde. Hikayeler hep iki ucun birbirine kavuşmasını anlatır nihayetinde..."

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

SEYİT ALİ ARAL

İçli Köfte

SAYIYORUM

Deli Arif Bey veya namı diğer Küfeli Arif Bey. İçmeye giderken küfesini de yanında taşırmış, dönüş kolay olsun diye, arkadaşlar açısından. Deli olması uzunhikâye. Delilik olmazsa olmazıdır bu ailenin, gen kalıbı böyle. Öğretmendi. Aynı zamanda iyi bir hatipti. Bir gün dersine girmiştim, anlatıyor da anlatıyor. Aklı almayançocuklar zaten gani. Yineliyor ne varsa dağarcıkta. Döküp taşırmadan, enfes bir ses, tonlamasında minicik bir oynama da yok.

Dayanamadım; hep aynı konuları anlatmaktan, her Allah'ın günü biteviyeşeyleri yinelemekten bunalıp bunalmadığını sordum. Hani iş, acayip birmeslekbiryandanasla değişmeyen, insanlık tarihi kadar eskiolan matematik kadelerini anlatıyorsun. "Canım sıkıldıten" deyip dur şu formülü değiştireyim diye kendince bir güzelleme yapamazsın ki. Ne ise o ve bundansonra beş bin yılkadar da aynı şekilde anlatılacak.

Gülümsedi ve ekledi "Evladım ben o anda o işi yapmıyorum ki. Anlattığım ne varsa o anda kendiliğindenanlatıyorum. İçimde aslında dostlarımla oyunlar oynuyorum. Heyecanlı tavla partisi. Satrançta yenişemediğim rakibim. Ama en sevdiğim saymaca oyunu. Özellikle kelimeleri saymaca. İstersen sen de yap, dinçtutar hafızanı" dedi. İşte o andan sonra ben; ben değildim.

Önceleri yavaştan başladım. Rahmetli babam karşısına beni alıpkalaylamayı pek sevdiğinden, ilk onunla başladım. Nefesterinivir gülsayıyor, kelimelerisayarken çakırmadan parmaklarını kullanıyordum. Zavallım, ciddibir ifadeyledinlendiğinden her sözünü aklıma yazdığımı zannediyordu. Hâlbu-

ki hiçbir şey hatırlamıyordum, sadece sayıyordum. Gözlerimi kendi kafamın içine çevirmiş, rakamları seyrediyordum havalar dauçuşan. Parmaklarım çok dikkat çekince bateristlerinayak pedalları gibi taban, parmak uçları, topuklarımı kullanmaya başladım minik hareketlerle, ayakkabıdan da gözükmüyor. Konuşma uzarsa baldırlarım ağrıyordu ama.

Derken işler sarpa sarmaya başladı. Her şeyi sayar oldum. Yağmurda silecekleri. Çamaşır makinesinin 'vıgvıgı'larını, arada kapağındaki cama çarpan metal düğmeyi. Gözleri kapatıp saniyeleri, altmış saniyeye geçtiğinde gözleri açıp dakikanın değişiminigörüp derin bir oh çekmeyi. Yürürken adımları hesapladığım sayıya geldiğimde o noktadan dönmeyi. Merdivenlerin kaç basamak olduğunu. Apartman ışığının kaç saniye yandığını, tek basışta yukarı çıkarken hem merdivenleri hem süreyi aynı anda sayıp ışık tam sönerken beşinci kattaki eve çıkmayı.Şehirlerarasıyolculuk-ta direkleri, karşıdakisigarasını kaç nefeste bitirir,lokmalarını kaç kez çiğner, fondipi kaç yudumda yapar... Arabada sinyalin 'tiktak'ları. Trende raylardan gelen 'tıktık'ları. İyiydi hoştu hayat, insanlar ve kendimden daha az bunalıyordum ama sokağa çıkamaz hale gelmiştim. Gittikçe deliren bir kafayaulaşıyordum.

Sonraiyicecıvıdım, konservatuarköken'liol duğumdanher şeyin ölçüsünü çıkarmaya, konuşmalarıritim kalıplarınasokmaya başladım. Kişileri ¾'lük konuşan adam. Ön altıtıklarla makara gibi gülen kadın. Otuz ikilik tortorlayan kedi şeklinde.. Çıdıracaktım az daha. Şimdi daha kontrol altındayım.

Nihayetinde, dergide saatlerce boşluğa bakarken, gayet alık bir surat ve sabit nazarlarlasızı dinlerken, hiç beklenmedik bir anda "Dakikada 43 kez nefes alıyorsun", "Heyecanlanınca gözler dörtkereartar da açılıp kapanıyor"şeklinde abes bir şey söylersem darılmayınız. Bu, sevgiliArif Beysayesindeoldu. Bana bu garipoyunu öğretenve beynimitatlı bir sayı çöplüğüne çevirendedemi rahmetle anıyorum. Kim bilir o nelerisayıyordu, ah keşke bilebilsem...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://ranley.org

Akşamsefası

SERKAN ALTUNIĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Futbol*

Kendimi bilmeye başladığım ilk zamanlarda tanıştım futbolla. Mahallenin bendenyaşçabüyük çocukları, ozamanlar İstanbul'da bolca bulunan çayırlardan birinde top oynuyorlardı ve çok eğleniyorlardı. Bense kızlarla ip falan atlıyordum. Bir gün **"Ulan ben de erkek adamım, ne işim var kızlarla? Gideyim adamlarla oynayayım..."** dedim. İlk görüşte aşktı benimkisi, görür görmez çarpıldım futbola...

Önceleri hangi takımı tutacağım konusunda bir fikrim yoktu. Babam Galatasaraylıydı ama bana pek baskı yapmadı. **"Kendi özgür iradenle tutacağın takımı seç, haa diyelim Galatasaraylı olmadın, olabilir, sonuçta insan harçlıksız da yaşayabilir..."** dedi. Ben anlamadım. "Yani" dedi, "Galatasaraylı olmazsan, pek harçlık alamazsın." Ben "Harçlık ne?" diye sordum. "Ulen biz buna harçlık vermiyor muyuz?" dedi anneme. Annem "Bit kadar çocuğa ne harçlığıymış, okula mı gidiyor sanki?" dedi. Abime sordum, "Önemli bi şey değil, sanaverirtersesen bana verirsin, ben onun icabına bakarım" dedi. İnsanın bir abisi olması gibisi yok...

İlk maçım, Galatasaray'ın 14 yıl aradan sonra şampiyonolduğu Eskişehir maçıydı. Abim aldı götürdü beni sağ olsun. **"Yaa abi ben şimdi sana ayak bağı olurum falan, sen git keyfini çıkar şampiyonluğun..."** dedim. "Aaa olur mu koçum? Sensiz şampiyonluğun tadı çıkar mı? Lütfen gel bak çok kırılırım..." deyince, "İyi bari madem ısrar ediyorsun, delikanlı adamsın gönlünolsun..." dedim. Sevindi garip...

Ali Sami Yen'e 50 bin kişiyi tıkıştırdıkları dönemdi. Statta koltuk falan yoktu şimdiki gibi, bildiğin dağ. **Kapıda dağıtılan bez, yeşil-beyaz aspirin şapkaları yüzünden "Bursa maçı mı lan bu?" tereddütünün yaşandığı yıllar.** Ya da o tereddütü sadece ben yaşıyor da olabilirim. Biraz malım çünkü. Neyse. O kadar insan içinde, cüce olduğum için sahanın yeşili yerine maç boyu abimin g.tünü izledim ama sağ olsun dakika-skor konusunda beni bilgilendirmeyi ihmal etmedi...

O gün yaşadığımız şampiyonluğun coşkusu, içimdeki futbol sevgisini katmerledi. İlk kez, beşyıldır tuttuğumtakımın şampiyon olduğunu görüyordum. **Şampiyonluk şahane bi şeydi. Ama efendi gibi kutlamayı bilmek de gerekliydi.** Neyse ki abim e fendi gibi sevinme konusunda örnek gösterilecek kadar süper bir insandı. Bugün insan gibi sevinmeyi biliyorsam, bu abim sayesindedir. Büyüksün abi...

Sonuçta, futbol o gün hayatımın tam merkezine oturdu diyebilirim. Ama demem! Neden? **Olm insanın hayatının merkezine bir tane şey mi oturur sadece ve o futbol olabilir mi? Sığır mıyım ben?** Başkaşeylerde var. Meselatiyatrooo, operaa, survivoorrr, efendime söyliyim... Şaka lan şaka, baya futbol var merkezinde hayatımın... Hastasıyım futbolun! Iyi ki varsın futbol! (Seni sevmiyorum Passolig! Yürü gitpis!)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
Akşamsefası

Barış Atar silsilesi

« MİNİ ÇAKAL »

BARIŞ ATAR

BALTALI İLAH

Mustafa Sulucu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

BARDA BİR GECE YARISI

İşlerin kötü gittiği günlerdi. Yayınevleri yazdıklarımı reddediyordu, kadınlarla aram kötüydü, parasızdım, arkadaşsızdım, umutsuzdum. O yüzden içiyordum. Ama ne içme... Her gün, ilk akşamdan başlayıpgece yarılarına kadar... Işte o gecelerden biriydi. Bar boşalmıştı. Garson kalk,gitdercesinepis bakıyordu. Ben de gitmek istiyordum ama şu gül kurusu ışık yok mu, işte bu renk,elimi kolumu bağlıyor, ilkaşkamdan bu yana çakılıp kaldığım masadan kalkmama engel oluyordu. Belki de bu renk bahaneydi, belki de evdeki o ısızlığa, o suratsızduvarlaradayanamayacağımı hissettiğimden çakılıp kalmıştım burada. Ama birden o güzelim gül kurusu değişmeye, kirli bir mora dönüşmeye başladı! Yoksa damarlarımda gezinen,kadim dostumalkol bana oyun mu oynuyordu?

"Haklısın" dedi kart bir ses, "Morarıyor. Birazdan lacivert olursa şaşma."
Yanmasadakiadamdi konuşan. Göl gedekaldığı içinyüzünü seçemiyordum ama sesinden,yaşlı biri olduğu anlaşılıyordu
"Ne düşündüğümü nasılanladın?"diye sordum. Yanıtvermekyerine gevrek gevrek gülmekle yetindi
"Kahinmisin yoksa?" diye üsteledim yarı alaycı bir sesle. Ama adam sorumuciddiyealdı.
"Hayır ressamım, ama asıl işim yazarlık."
"Boşzamanlarında da yan masadakilerin düşüncesini mi okuyorsun?"
"İnsanlara bulaşmayı sevmem" dedi alttan alarak. "İnsanları sevdiğim de pek söylenemez ama sana bulaşmamakelimde değildi."
"Nedenmiş o?"
"Bilmem sende ilgimiçeken bir şeyvar."
"Bak ihtiyar" dedim tehditkar birsesle,"kendi derdim bana yeter, bu saatten sonra bir de seninle uğraşamam."
"Dur hemen bozulma.Biraz laflarsak anlarsın ne demek istediğimi."
Daha benim karşı çıkmama fırsat vermeden masasından kalkarak, yaklaştı. Uzun boyluydu, kamburunu çıkararak yürüyordu. Kendinden emin bir tavırla yaklaştı. Viski şişesininmasamın üzeriğne koyarak,dostça elini uzattı. "Ben Henry" dedi, "Henry Cihanski."
Oldukça çirkin bir adamdı. Yüzü kayalık bir arazi gibi engebeliydi ama bu çirkinliğin içindeinsana keder veren bir yan vardı.
Uzattığı eli sıkmayarak, "Ben de Bay Hiç Kimse" dedim. Boşlukta kalan eliniçekip izin bile istemeye gerek duymadan karşıma oturdu. Boş bardaklardan birini önüne çekerek iki parmak kadarviski koydu. Bana ikram edeceğinisandım ama kadehi kaptığı gibi bir dikiştebitirdi
"Özlemişim" dedi burnunu çekerken, "iki yıldır ağızıma sürmüyordum."
"Bana ne" dedim, "şuradaoturmuşkendi kendime demleniyordum, geldin berbat ettin."Tatlı tatlıgülümsedi. "Aynı benim gibi konuşuyorsun."
"Nerden bileyim senin nasıl konuştuğunu" diye tersledim.
"Yazdıklarımdan."
"Yazdıklarını okumadım ki."
"Yalan söyleme, 'Kasabanın En Güzel Kızı'nı okuyupsevgiline hediye etmedin mi?"
"Ne!!! Ne!!! Ha siktir!" diye söylendim. "Herif kendini Bukowskisanıyor."
"Sanmıyorum ulan genç osuruk. Ta kendisiyim." O kadariçten konuşuyordu ki, zavallım söylediklerine kendisi de inanıyorolmalıydı
"Bu kaçıncışişe babalık?"diye sordum
"İlk, ama merak etme bar kapanana kadar bir tane daha götürürüm."
"Nerelisin babasen?" diye konuyudeştim. "Salaksalaksorma"dedi suratını buruşturarak, "Amerikalı olduğumu biliyorsun."
"Hem de Alman asıllı."
"İnanmıyorsun değil mi?"
"Aptala benzer birhalim mi var benim?"
"Yahuvalla Bukowski'yim."
Bukowski'nin fotoğrafını gözlerimin önüne getirmeyeçalıştım, başaramadım. "Benim bildiğim," dedim, "Bukowski dört yıl önce güzelce paketlenip toprağa yollanmıştı."
"Hadi ya! Şimdi ben ölü müyüm yani?"
"Hayır sen canlısın. Ölü olan Bukowski."
Galibasözlerimingerçek olabileceğini düşünmeye başlamıştı. "Bilemedim şimdi" dedi eliylekafasını kaşıyarak. "Demek cavlağı çektim ha? Peki sen kimsin? Ne iş yapıyorsun? Belki senin kim olduğunu öğrenirsem..."
Anındajetondüştü bende. Anlaşılanhâlâ bırakmamışlardı peşimi.
"Evetsenden konuşursak" diye üsteledi adam, "belkisenin yanında ne işim olduğunu çıkarırız."
"Benim kim olduğumu sen de, seni peşimetakanlar da çok iyi biliyor"diye çıkıştım. Şaşkınlıkla yüzüme baktı.
"Hâlâbıkmadınız mi" diye söylendim, "artık ne Sovyetler Birliği ne de güçlü komünist partileri var."
Yaşlı adam önce gülümsemeye çalıştı,sonra kahkahalarla gülmeyebaşladı.
"Gizli polis, benigizli polissanıyorsun ha..." Kahkahakrizini atlatınca,gülmekten yaşaran gözlerini elinin tersiyle silerek,"Anladım, sen solcusun," dedi, "şu ormana bakıpağacı göremeyenler takımından."
"Şimdi senin gibi düşünmek modaoldu," dedim. Kuşkuyla baktı yüzüme.

"Milletaklınıyor mu, yoksabaşka bir puştluk mu var işin içinde?"
diye sordu.
"Başka değil,canım,"diye lafıgediğine koydum, "hep aynı puştluk, herkes kendi kıçını kurtarmanın derdinde."
Yüzü birden ciddileşti. "Beni böyle suçlayamazsın" dedi, "Bukowski'nin kıçı hep açıktaydı."
"Gene mi aynı terane," diye söylendim, sonra iç çekerek sordum: "Sahi inanıyor musun Bukowski olduğuna?"
"Kesinlikle ama senin gibi biriniyanında ne işim var onu anlayamıyorum."
"Akıl hastanesinden kaçmış olmayasın?"
"Kaçsaydımsöylerdim. Pekisen buraya gelmeden önce ne yapıyordun?"
"Evde öyküyazıyordum."
Rahat bir gülümsemeyayıldıyüzüne.
"Bak yavaş yavaş iş anlaşılmaya başladı. Demek ki yazarsın. Demek ki ortakbir yönümüzvar.Peki başka bir işin var mı?"
"Yok!"
"Güzel, bak sevmeye başladım seni. Desene ne kafanı siken bir amirin var, ne maaş için yalakalanıyorsun, ne mal mülk, ne tapulu bir karı..."
"Senin iyi yaşamaktan anladığın bu mu yani?"
"Bu, tabii bir de içki var, sonra kadınlar... Kadınları sever misin?"
"İçkiyi de kadınları da severim ama hayatsadece bunlardan ibaret değil."
"Başka ne var?"
"Arkadaşlık, insansevgisi, başkaları için bir şeyler yapmak."
"Aklını başınatopla, kimseiçin hiçbir şey yapamazsın.İnsanoğlunun yapısı buna uygun değil. İnsan değil de başka bir yaratıklısaydı belki..."
"'Hür HayvanatBahçesi'ndeki gibi yarı insanyarı hayvan bir yaratık mı?"
"Aynen öyle. Bu pislikinsanların kanında mı var, yoksa yaşadığı çevre mi onları bu hale getiriyor bilmiyorum ama sanayalınızca iki şans veriyorlar. Ya onlargibi uyumlu şebeklerolacaksın yada benim gibi ayyaş."
"Arası yok mu?"
"Yok!"
"Yadevrimler, başkaldırılar?"
"Sizde nasıl oldu bilmemama bizde devrime karşıduyulanlarromantiközlemindişında olumlu bir şey görmedimhenüz. Ne gerçekbir lider,

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Bar boşalmıştı. Garson kalk, git dercesine pis pis bakıyordu. Ben de gitmek istiyordum ama...

nede devrimsonrası kesin bir ihanetin önüne geçebilecek sağlam bir platform. Eğer birini yokedeceksem o adamın bir kopyasının aynı yöntemle yerine konulduğunu görmek istemem.'
"İyi de tarihsenin keyfine göre işlemez. Tarihin kendi yasalarıvardır. İnsanların bu yasaları kavraması sandığın kadar da kolaydeğildir. Üstelik insanlar zor öğrenir."

Gergin bir gülümseme belirdi dudaklarında.
"Zor mu öğrenir? Bence hiç öğrenmez. Geçmişe bir bak. 'Tarihi, bir bar helasında barbutatan sarhoşlar gibi harcadık. İnsan ırkının bir üyesi olmaktan utanç duyuyorum ama bu utanca katkıdabulunmanın da bir anlamıyok.Elimden gelse azaltmak isterdim.'"
Bukowski olduğunu iddia eden adam konuşurker gözlerindeilk kez umuda benzer bir ışık görür gibi oldum.
"Hadi inkar etme" dedim, "sen de bir şeyler yapmak istiyorsun."

Yaşlı adamgözlerinibenden kaçırarakşişeye bakmayabaşladı. Şişenin dibinde bir parmakvisli kalmıştı. Şişeyi olduğu gibi başına dikti. Eliyle ağzını sildikten sonra ayağa kalktı. "Buraya niye geldiğimibilmiyorumama" dedi "senden bir bok olmayacağını anladım. İyisi mi sen yazmayı bırak git birdin adamiol. Kimseyikandıramazsanbile kendinikandırmış olursun." Söyleyeceklerimi beklemeden barın kapısınayönetdi.

"Heey" diyebağırdım arkasından, "hani ikinci şişeyi de bitirecektin?"
Döndü, sağ elini boşver gibilerden salladı. "Tadır kaçtı. Belki dışarıda taklabileceğim bir kadın bulurum" dedi ve bardançıktı. İçerisi iyice kararmış, kendini Bukowski sanan adamın -yoksaçeçekten o muydu?- söylediği gibi ışık laciverte dönüşmüştü. Etrafa bakındımbenden başkakimse kalmamıştı içeride. Garson hâlâ git dercesine bakmayısürdürüyordu.Aldırmaz göründüm ama yanıma geldi.
"Artıkkapatıyoruz abi," dedi.
"Tamam tamam," dedim. "Hesabı getir."
"Çoktanhazırladım abi" diyerekelinde tuttuğu küçükkağıdı masaya koydu. Alıp şöyle bir göz attım, ihtiyarın içtiği viski yoktu. Gördüğüm kadarıyla adam hesap,filan da ödememişti.
"Viskiyi yazmamışsın," dedim.
"Sizviski içmediniz ki abi!" dedigarson şaşkınlıkla.
"Ben içmedim ama az önce giden ihtiyar..."
Garsonsıkıntıyla iç geçirdi."Çok şakacısınız abi ama geç oldu, artıkhesabıödesenizde kapatsak Bir barın kapısına, bir garsonunsuratınabaktım.
"Yani az önce benim masamda yaşlı bir adam oturmuyor muydu?" diye sordum.
"İlk geceden beri yalnızsınız abi" dedi garson. Gergindi ama içten görünüyordu.
"Peki öyle olsun" diyerek hesabı ödedim. Garson rahatlamıştı, anlaşılantartışmaçıkarıp hesabın üzerine yatacağımı düşünüyordu. Masadan kalkarken kibar bir sesle beni ikna etmeye bileçalıştı.
"İnanın yanınızda kimse yoktu."
"Anladık, anladık," dedim kapıya yönelerken ama ben o adamla konuştuğumdan emindim.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Yılları bir şeylere para vermemek, beleşçilik, otlakçılık hatta hesap geldiğinde "Abi bendetampara var yeaaa" demekle geçmiş bir insan olarak, sigarayı bırakmayı düşünüyorum uzun süredir. İşin tuhafı sigara da içmiyorum.

Otlakçıyım,hem de 10 numara otlakçıyım. Buişe yıllarımverdim diyorumsize. Zamaniçinde otlakçılığım o kadar gelişiki birnoktadakendiniaştı, artık çevremdeki sigarasız insanlara bilesigarauzatacak bir hıza, el çabukluğuna ve yavşaklığaulaştım. İşte ne olduysa da o yavşaklıksınırını aştıktan sonra oldu.

Bir güneve geldim, üstümbaşım teş gibi kokmuş. Aklıma 90'ların Nevizade Sokak'ı geldi. Daha balıklokantalarıvebirtakım pavyonbenzeriyapılarıçindeama bomboşkenoralarin tekmekanı Gizli Bahçe'ye gider, içki filan içerdik. O zaman kapalıalanda sigara içildiğinden,sigaradannefret etmeme rağmen üstüm başım teş gibi sigarakokarak AKM'nin önünden cepteki son parayla dolmuşa bindiğim günleri hatırladım. O zamanlar geçsaatte dolmuşlar da bi fantastiki–hoş, hâlâ fantastik ve fantastikde olacak-. Birkere, dolmuşdiye eski Amerikanarabasına biniyorsun, ortakısım 2.5 götlük. Arkadaşiçeri göçükkoltuk grubuvar, saat zaten 03.40! Araçtaevlerine dönen ya da işe gidenbir-ikihayat kadını, ben, aşırı sarhoşanındasızan amcaveiki kişilik gencoçocuklar filanolurdu. Omzunuzunarkasından fulcüzdan uzatıp "Bi Kadıköyalır mısın?" diyen abiler vardı... Neyse konu alakasız biryere geldi,ben beleşçiliğe geri dönüyem.

Evet, otlakçılığım artık ustalık dönemine girmiş, per formansının zirvesindekibir Rabır Dönüro gibiyken birbaktımki sigaratiryakisi olacağım. Sırf beleşçilik zevkiiçin girdiğimotlakçılıkseröveni, ağırağır sonumu getirmeye yelteniyordu. Kötü huyumunkurbanımı olacaktımlan?

Kötü huylarımın bi kısmına sinirlendiğim bir günün sonunda otlakçılığımıncak çevremde bir şeylerötlanamadığımsanlar olduğundaengelleyebileceğimi fark ettim. Çevreme baktım, odadaki davullarla göz göze geldik. Trampetim dönüp bana"Abisenibu dergideki arkadaşların bitirdivalla benden duymuş olma" dedi. Yamaha trampet, benimle geçirdiği 16 yılınsonunda Türkçe'yi deanadili gibiöğrenmişti. "Abi zaten Japoncayla Türkçe kardeş dil gibi valla" bile diyordu. O sırada yeni işletim sistemimde çalışmayan can mausum "Serkan çok sigara içiyor, bako Serkançok içiyor" dedi. Haklıydı. Yavşak Serkan'ın odasına nezaman girsemya sigara içiyorya dakahvenin yanında sigara içiyor yada çizim yapıyor vehaliyle sigara içiyor oluyordu. Tabiiyitların getirdiği deneyimle kekomat ve yıniyetli adamı kilometreler öteden al gıayabildiğim için Serkan'ıilkbakışta işaretlemiştim. Ne zaman "Abi fişekle bi dal da ciyerlerimiz bayram etsin yeaaa!" desem, mutlaka Serkan odalı uzatır, hiçbir zaman da"Lan aylardır sigaramı alıyorsun, bi günde bi paket bırakmadınkardeşine" diyesitem bile etmezdi.

Tam bunları düşünürken, kenardaki bozuk ama bir türlü atamadığım kesintisiz güçkaynağı son enerjisiyle "Ağğğbi Serkan tamam da, esas Kutlukhan varyao odada,çıbanın başıoğğ" dedikten sonra kapanıverdi. Tabii ya! Kutlukhan Perker... Tipinden, giyimindenanlamalıydım. Mizah der gisine takımelbiseyle geliyor adam. Hayatta en çok yapmak istediğimama bir türlü paraya kıyıp yapamadığım şeyi, hayallerimi yaşıyordu Kutlukhan. Nasılçalıştığım tümiş yerlerindetenerci dirhiem taklidıyısam, en ciddi olmayanyerde deen ciddi şekildetakılmalıydım. Amacımriydım,ben konuşurkenonlar yaptı. Sigarayı bırakmak için bukii ismi hayatımdan çıkarmam lazımdı. Çünkü Kutlukhan'ınçalışma ortamı benim gibibir otlakçı için bulunmaz fırsattı. Adam sigaralarını açıkbirkutu içinde masasında bırakıyor, düşünebiliyor musunuz? Ciğerdayanmaz! İşte sizbu satırları okurken bu iki arkadaşımdan ayrılmayakarar verdim. Lanet olsun atom fiziğine, lanetolsun parçacık fiziğine, yazıklar olsun Öklid geometrisineve Newton evrenine.

Bence bi güçvarama arkadan iki kişi uzatır mısınız?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SELÇUK ERDEM

UZAY YOLCULUĞU 1981

1. Bölüm

Uzay roketimiz bok sarısı ilkokul binamızın hemen yanında yükseliyordu. Bütün öğrenciler, okulun bahçesinde sıraya girdik. Herkes kendi sınıfının sırasına! Ben 2-C sınıfının sırasındayım, çünkü 2-C sınıfına gidiyorum. 8,5 yaşındayım. Geçen yıl bir dönem sınıf başkanlığı yaptığımı söylememe bilmem gerekvarmı? Bazı insanlar böyleşeyler eönem veriyor. Belki sen de öyle insanlardan birisindir, yani mutlaka öylesindir demek istemiyorum ama belki öylesindir. Neyse tartışmayalım, bu benimilk uzay yolculuğumolacakçünkü uzay yolculuğuikinci sınıftabaşlıyor.Hepimiz astronot kıyafetlerimizi giydik. Bu kıyafetler baştanaşağı gri, ama yanlarındaturuncu şeritlervar. Bence çok havalı. Birinci sınıflar siyahönlüklüçünkü onlarburada, dünyadakalacak, çünküuzayda bebelerle işimizolmaz.

Rokete çıkanrampanındibinebirkürsü konulmuştu.Geçen yıl da aynenböyleokul müdürümüzkürsüye çıkıp konuşmasını yapmış, sonra da 4. sınıflardan bir abla bağıra bağıra uzay hakkında bir şiir okumuştu, ben de acayip etkilenmiştim. Şiirden değilde abladan. Bayılıyorum bu olgun kadınlara ya. Müdürün konuşması geçenyılın aynısıydı

> *"Uzay gezimizde ne kadar şanslı bir nesil olduğunuzun bilinciyle uçmalısınız. Unutmayın, uzay büyüktür ama biz daha büyüğüz!" Müdürün konuşması bitmeyecek gibiydi.*

galiba ya da bir şekilde uzay-zaman sürekliliğini yırtmayı başarmış, hepimiz geçenyıla siktirolmuştuk. Küfretmemeliyiz tabii!

"Bugün yine bir uzay yolculuğuiçin toplanmış bulunmaktayız. Öncelikle bize bu imkanıveren Devlet Başkanımız Sayın AdnıHatırlayamadım'a, İl Komutanımız Albayı Birşeyler'e, Valimiz Bilmemkim'e, İl Eğitim müdürümüz Falan filan'a en içten teşekkürlerimizle başlamak istiyorum." Alkışlar. "Bugün bizimlebir arayagelen velilerimize de hoş geldiniz diyorum." Alkışlar...

"Uzayyalık defa gidecek küçük gözlerdeki heyecanı fark etmemek mümkün mü?"

Az alkış. "Sevgili öğrenciler! Uzay siz gençlere emanet!" Alkış yok. Alkışazaldıkça müdür daha bir coşuyordusanki. "Cennet galaksimizi daha da ileri götüreceğinize yürekten inanıyorum Devletimizin en harikulade teknolojisiyleyolculuk ederkenahlakınızla da uzayaemsal olmalı, yerçekimsiz ortamlardadahi geleneklerimize bağlılığınızla ayağınızıyere sağlam basmalı..." Müdürün konuşması bitmeyecek gibiydi. Sırada itişmeyebaşlamıştıkbile. Arkadaşlarımızı itmemeliyiz tabii.

Nasılolduysabir çocuk "Kaskımı kaybettim" diye ağlıyor, ikiöğretmen de onu sakinleştirmeye çalışıyordu. Derya, aşığımbu kıza, bizimsıranın önündeydi. Ben ona bakarken Mahmut'un, hiç sevmem bu çocuğu, gözünübenim astronot kıyafetine diktiğini fark ettim. Ne bulduysaartık başkaları da baksın istedi. Yükseksesle:

"Senin kıyafetin niye farklı?"
"Nesi farklı? "
"Farklışte, rengi daha açık."
"Annem dikti benimkini" dedim. "Ama bildiğin astronot kumaşı bu. En normalinden!"
Mahmut tam olarakneyle dalgaçeğidini bilemese de diğerlerinin dikkatiniçekmeyi başardı. Efe de atladıhemen:
"Ha ha, n'olmuş,n'olmuş?"
"Selçuk'unastronotunuannesi dikmiş."
Pek bi güldü bu gerzekler. Arkamdan bi çocuğun parmaklarıyla kumaşı incelemeye başladığını hissettim. Tam dönüp sağlam vuracaktım ki bir kız araya girdi.
"N'olmuş yani,sen kendinebak" dedi Mahmut'a diklenerek.
Kız gözlerini öyle bir dikti ki Mahmut'a, hiç sevmem bu çocuğu, Mahmut karşısında öğretmen varmış gibi ezildi.
"Annesi dikmiş..."
"Eee?"

Efe ya arkadaşınıkurtarmak için ya da dikkatini ancak 30 saniye toplayabildiğinden "Ahaha, Engin kaskını kaybetmiş" dedi. Mahmut'labirlikte birkaç çocuk da yeni hede feyöneldiler. Kızsert sert bakan gözlerini şimdi bana dikmişti. Ben de benimle dalgaçeçenlerden birimiydim? Yüzüm kızardı. Herhalde bizimsını fayeni geldi.Şimdi kabul edelim, güzel kızdı. Bence filmlerde filan oynayacakkadar güzeldi, hatta o kadar güzeldi ki çizgi filmde bile oynardı.

Yıllar sonra aşkımızınnasıl başladığını anlatırken, bu tanışmaanısı yeterince havalı olacak mı diyebir şüpheye düştüm. "Ben Mercan" dedi elini uzatarak. Sıcacık elini tuttum ama yemin ederim gülmedim adını duyunca. "Mercan mı?" dedim. Kesinlikle gülmedim, sadece normal bir şekildetekrarettim. Yeminlen. O sıcacıkel kaydı elimden, sert birşekildearkasındöndü gitti. Gitti de nereye gitti? Yandaki sınıfınsırasına karıştı. Yandakisıra 3-A. Buradaki sorunu görmüyorsanız hiç tartışmayalım. Kısaca boku yedim diyelim.

Müdür, evrende büyük bir anlamsızlıkoluşmamış gibisayıdırmayadevam ediyordu: "Uzaygezimizde ne kadar şanslıbir nesilolduğunuzun bilinciyle uçmalısınız. Unutmayın, uzay büyüktür ama biz daha büyüğüz!" Müdür konuşmasını yine Devlet Başkanımız Sayın AdnıHatırlayamadım'a teşekkürleriyle bitirdi. N'olur n'olmaz. Sıra, şiirokuyacakablaya geldi.Kürsüye,ulaaan, Mercan çıktı.Çünküboku yemişolmanız yetmez, birporsiyondaha ısmarlamakgerekir. Biricik aşkım, gözleri kocaman, saçlarıipek gibi Mercan. "Uzay hepimizin" diyebaşladışirine. Şiirin devamını şimdi söyleyemeyeceğim, çok efkarlandım.Şiirinkorkunsankibana bağırıyordu, her mısrabeni kalbimden vuruyordu. Sırasınınönünde olsaydımbelki tükürükleri bile gelirdiyüzüme.

Şiirden sonrasırayla rampadan uzay gemimize çıkmaya başladık. Sırayı bozmayın! Benim tadım kaçmıştı, Mars'ına da Satürn'ününe de koyayım. Girdikroketе, herkes koltuğunaotурdu. Engin'i yanıma verdiler, birşekildekaskınıbulmuştu amahâlâ ağlıyordu. Pencere kenarına ben geçtim. Çok da ses etmedi.

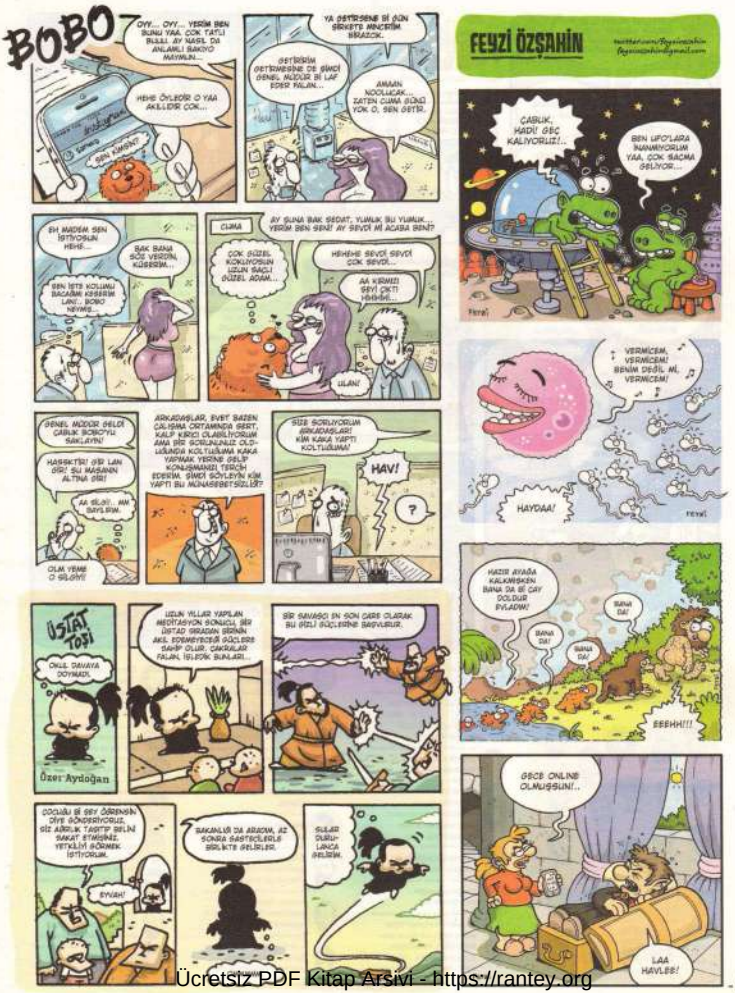
Roketimizin motorları çalışırkenyuvarlak pencereden dışarıyı izledim. Etraf dumana boğuldu, sonra da bir sürü gürültüpatırtı,daha çokduman, yereyapışmahissi,içinizinböylebir hüüüp oluşu, mide bulantısı, ağlayançocuklar, ağlayançocuklara gülen çocuklar, ağlayanbir öğretmen, "Düşüyoruz!" diyebağırıpmanyak kahkahalar atan Mahmut, Mahmut'a sağlam bir tokatçakan 4-A'nın öğretmeni, sarsıntı,sarsıntı, sarsıntı, sonrabirazdaha sarsıntı.
En sonundaher şey sakinleştiğinde ağırlığımın kalmadığını hissettim. Hızımızı da artık anlamıyordum. Dünya, bizim tarafın pencerelerinden değilde öteki tarafınkilerden görünüyordu. Herkes o tarafa sarkmış,küçülen gezegenimize bakmaya çalışıyordu. Engin tüm bu patırtıda niyeye ağlamıyordu artık, gözlerini kocamanaçtı, çok uzun süre hareketsizkaldı. Belkide kafası hepimizdenönce yörüngeye oturmuştu. Yanımdaki pencereden uzayabaktım. Uzayınkaranlığıbi acayipti. Karanlıkgibikaranlık değil de, ışıl ışıl karanlık. Mercan'ınşiirini hatırlamakistedim ama aklıma sadece müdürün sesi geldi: "Uzaysiz gençlere emanet!"

Pencereyehohladım, müdüre veherkeseve herşeye cevap olarak buğunun üstüne parmağımla "göt" yazdım.

Haftaya: Biz uzayaçıktık!

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org
Akşamsefası

ÇALIŞIRKEN

Dergimin yeni hali çok da güzel oldu, çok da iyi güzel oldu!

Kaan, dergi genişleyince birkaç "kupon köşe" çıktı, kimse uyanmadan gel kapatalım haaa!

Organik renkler atsanıza sayfalara, güzel olsun.

RTE dergiye dava açarsa, delil olarak tapelerin mahkemeye getirilmesini talep ediyoruz, hemen vazgeçiyomuş olum!

Oooo, dergiyi yevilemesek hiç arayıp sorucaktı yok habisi!

Koveya giriyosanız beni de yazın lan!

Fenukuum o espriyi Perker abime ver, o çok şaane güzer. Aslan abim, yürekli abim, güzel abim benim, abilerim hepsi hep kaçtım hepsi

Yeni sayıyı gönderelim de, geldiyse Geyimoflorası'un yeni sayısını rahat rahat izleyelim.

Abi ne yalan söyliim, en çok sen "özetli yazdın mı" diye sorduğunda stres yapıyorum.

Dolum son iki sın bir derken nasıl heyecan yaptırdıysanız beri bile gaza geldim, sumartesisten gönderdim kiiyemi.

Geleceğe Dönüş'ü izlememiş edamia işim olmaz müdür!

Daha yeni bişiliyorsun, henüz beşinci kahveyi içiyorum, gece uzun.

Anadolu Ajansı beni bloklayınca, Serkan sağ olsun kendisi AA'nın haberlerini bana tivitliyor.

Öğrenci dostu insanım, %10'luk bir yüzdelik yaparsın be abi!

Üstüme gelmeyin, hiç acımam "kime oy verince beeebi" diyen taksici muhabbetiyle zehirlerim ortamı.

Cesaretli olan yeni sayıyı almuda kalkıp okur, sayfalarını üzerine az bekle!

Naaptınız, gitti mi ki dergi?

Diyaret'in arabasıyla ilgili espri yaparsam olum valla çok özlüyomuş adam.

Tişik eski günlerdeki gibi ortak kupon yapıyo muyuz beyler!

Yemek yedik ya şimdi bana bi ağırlık göktü, o konuyu sonra konuşalım mı?

Yeni yazarları hiç beğenmedim. (Okumadan baştan tavrımı koyayım, herkes yerini bilsin!)

Ya ben bilirdim, ilk önce benim köşeyi okuyun kulaan!

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org
Akşamsefası

ismmezkarakurt@gmail.com

ORTAM
En felmeşa adam

özet: ELEMAN YAĞMURLU VE TEKİN FELÇ GECESİ METROBÜSTE MAHSUR KALAN ÖZLEM'İ KURTARMAK VE ISINMAK İÇİN EVİ GETİRİNCİ, ELEKTRİKLER KESİLİNCE DE ISINMAK İÇİN SARMAŞ DOLAŞ YATMIŞLAR AMMA BİZİMKİ DALYARALIĞINDAN BİR HALT EDEMEDEN SABAHI ETMİŞTİR. BİRDEN ORTAYA ÇIKIVERİŞİN KAVURUCU YAZ GÜNÜ İLE KIZ EVİNDE. ORTAM AZMAN GİTMİŞ İZDİRİ AYERUNLUMUŞ. BU KEZ DOMBONDİ BOYBAYTÇA HABERCİNİZİ FIRSATIN GUHARINI ÇIKARMAKTADIR AH İTİBARİYLE KORAY A.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

BEHÇET ABİYİ YEMEK

Harbiden isyan ediyorum komiserim, bu kadarında fazla ama. Dünsabahtan bu yana üç vardiya sopave kü füryedik. Sen gelmeden az önce söyledim zaten "Ulan bir fiskedaha vurursanız hepinizi amirimesikayet edeceğim" diye yemin ettim. Memur arkadaşların alayı "Adamınasılyedinizulan şerefsizler?" deyip tükrüksüz dalıyorlar. Bir tanesi dönüpde Allahırzası için Behçet abiyiniyedinizdiye sormadı. Yaptığın her hareketin illa ki birizahı vardır, yanlış mıyım? "Sorun ulan Behçet abiyi niyeyedik?" diyorum, "Nesoracağımulan si ftatını şeyttiğimin meymenetsiz" diyor Şükrü. Evet, sizin Şükrü komiserim, "şeyttiğim" demiyor; açık adresveriyor dasenin karşındaedebimbozmak istemiyorum. Şekil çok fena komiserim, yeminim var, birdaha yapsınlar hepsinisanaşikayet edeceğim. Yaparım.

Bakne güzel sordun komiserim, çünkütahsilli adamsın. "Behçet abinizi niyeyediniz?" diye soruyorsun, neden? Çünkü benim de kendi meşrebimcebirizahım olduğunun farkındasın. Eyvallah. Şükrü gibi, "Bu pangodoztar yamyam mıdır nedir?" demiyorsun da meseleyi anlamaya çalışıyorsun. Hürmet ederim. Tamam, anlatıyorum komiserim, cetallenmeyin.

Bak ne güzel sordun komiserim, "Behçet abinizi niye yediniz?" Çünkü benim de kendi meşrebimce bir izahım olduğunun farkındasın

Behçet abi geçen yaz bir okazyon yakaladı. Biz dört büzüktaş Cihangir taraflarında bir evi komple kapattık. İki entel bayan Amerika'yarını gidiyormuş neymiş, evi üç otuza bıraktılar, vaziyet tam anafor. Dört hampa paramızı birleştirip evi kapattıktan sonra Şaksak Musti'nin orayaindirdik malzemeyi. Güzel berjer koltuklar filan davar. Aayan "Kaçıncı Lui abiburılar, sen anlarsın" dedi, Ercan'a. O da, "Kaça gideriz artık, kısmet" dedi. Sırf koltuklardan parayı akordladık zaten, geriye yığınla onok kaldı. Baktık, cins cins korsan DVD filan da var malzemelerin arasında. Ercan heyecan yaptı, "Var mıdır bir Miki filmi, ne amorti olurbe!" dedi. Bizi bilirsin komiserim, yalan yok, azıcık parayı bulunca şarabın kartekökünü alırız. Bildiğin akaryakıt işte. Kafalar dünyadan hızlı dönüyor tabii. Gece gündüz istimliyoruz oaralar. Ercan DVD'lerden birini taktı alete, kafa olmuş Amerika Birleşik Devletleri. Yine de ucundan seyrediyoruz. Abi... Komiserim be, bence Batı medeniyeti bu işi biliyor be. En osuruktan mevzuya bile nasıl şekil yapıyor herifler, değil mi? Bir Kayserililer, bir Amerikalılar, başka da tanımam.

Filmde entel bir adam var. Aynı da Behçet abi gibi koyu mavi gözlerini insanınruhunamıhlayamıhlaya konuşuyor, iyimi? Heri f hemklasikmüzikdinliyor heminsanyiyor. Biz vitesi boşaaldıktabii.Herife takırtakır çalıştırıyoruz. Soyunusopunuziyaret ettikten sonra birara gözüm Behçet abiyekaydı, baktım adam filme kapılıpgitmiş. Aayan "Midem bulandı, sokayımböyle filme be, kapatayım da 'Kaır Mektubu'nu dinleyelim" filan oldu ama Behçet abi hafif döndü, "Kalsın" dedi.

İki gün mevzusuz geçtiktensonra Ercanbirara cıgara yaptı. Yakarken "Ulan ne şerefsiz heri fti be, adama kendi beynini yedirdi gebeşaki" dedi.Aayan "Ne var ulan sen de kendibaşını yemedin mi?" dedi, güldükmüldük derken Behçetabi "Düşünüyorum da..." dedive tavanın köşesindeki bir sıvaçatlağına dalıpbir dakika hiçkıpırdamadanbaktı. Behçetabi konuşunca biz susardık, bilirsin komiserim. O bizim için bir ulusal önder gibiydi. Bak mesela, o olmasa askeriliğimyanacaktı. Birkurbanbayramında Hülya'nın davasına firar etmişim... Tamam mevzuya devam ediyorum. Sonra onu da anlatacağım ama, hatırlatırsın.

"Düşünüyorum da biz niyeinsaneti yemiyoruz lan?" dedi Behçet abi. Ulan cıgar... Şarap mı dokundu, ateşi mi çıktı,ne bikbikliyorbu? Birbirimize baktık.sonraüçümüz de ona döndük, "Ne diyorsun hampaya?" dedik.

Aayankulağımaeğildi, "O filmi seyrettirmeyecektik ihtiyara, filizşit oldu şerefime" diye fısıldadı. Behçetabi yeniden arkasına yaslandı, dedi ki: "Askerden önce köyde çobanlık yapardım. Bir kuzuyla yoldaş olmuştum bir ara. Kedi gibi bir şeydi. Irzıma namusuma, bu bombili hayatta benim kederimi, sevincimi, gönlümün kırıklığını, coşkumu anlayan tek mahluk olmuştur. Daha da o kuzu kadar benim ruhumun ayarını bilen olmamıştır. Bintane büzüktaşım, ellitanekırığım oldu ama hiçbirgece kötübir rüya gördüğümüzün gönlümün dal galandığını anlayıp bana öyle bakmamıştır. Gözlerimin içine, dibine bakardı. Keyfim yerindeyse topaç gibi etra fımda dönerdi. Birşişe birayı paylaşırdık. Derdimi dinler, teselli verirdi hayvancağız, iyi mi? Öylebir cimcirik işte." Çaktırmadan, sanki kaşlarını sıvazlıyor gibi yapıp gözlerini kuruladıktan sonra derin bir iç çekti, göğsünü dumanladı, bakışları koptu gitti. Biryeredeilzamana bakıyordu güzelabim. Rüyadasayıklar gibi mırıldanıyordu biryandan da: "Onu bana kestirdiler, yetmedi zorla kebabını da yedirdiler. O zaman anladım ki biz insanları bu sebepten yemiyoruz. Hayvanları tanımadığımız için, tanışmadığımız içinyiyebiliyoruz. Başkabir şeydeğilyani. O gün bu gündüşişinür durur um. Ulanher gün ortalama yüz ellibirbin insan ölüyorbu avradını şeyttiğiminaleminde. Ortalama 65 kiloolsa bunlar, yapar sana dokuz milyonsekiz yüz on beş bin kilo brüt et. Nereden baksan bunun yedimiliyonkilosulopettir,yalan mı arkadaş? Tanımadığımız, bilmediğimiz birinin eti, değil mi? Dök kıyma makinasına, yap cızbız köfteni, ne varyani? Ne diye götürüptoprağa

İllüstrasyon: İsmail Güzelsoy

gömüyoruz. Ulanyazık değil mi, ruhu göçmüş gitmiş, geriye kalan etiniye ziyan ediyoruz? Olmadı kediye, köpeğe, kurda, kuşa kayıntı yap."

Tam altı gün boyunca Behçet abiyle üçümüz içtikiçtik didiştik. Adamkitap okuyortabii. Baş edemiyoruz ki. Bir ara Behçet abi meşhur yazar Zati Egomanoğlu ölünce onun kitaplarını komple kapatmış, oradan da aklınayazdan parçalarıveve getirmişti. Neler yok ki komiserim? Sade fiziği geç,kuantum fiziğiokudu Behçetabi. Mevzu ne biliyor musun? Şimdi ben buradayım ya.. Buradayım değil mi? Aslında, ben başka bir yerdeyim aynızamanda. Yok komiserim,vallahi kaçmaya niyetim yok,adalettenkaçmakolur mu, hasa! Behçet abininokuduğukitabın şeysini anlatıyorum. Tamam saadete geliyorum. Zaten anlatacak bir şeyalopda kalmadı. Geceyi güne ilmekledi ğimiz bir ara, ezanlar okunurken "Bana sözverin" dedi, 'Ölüncebeni yiyeceksiniz. Dostlarımı beslemek beni mesut eder."

Oara fena hastalanmış,söylemeyiunuttum. Durup durup yemek kokuları alıyor, gözünün önünde rüyet görüyor filan. İçmeden uçuyor agam. Olurdu, olmazdıderken adamneyaptıetti hepimize sırayla Kuran'ael. bastırdı. Gerçiounda Kuran değilde Tevrat olduğunuöğrendiksonradanama kitapkitaptır, onudaaynıAllahyazmış bunuda, yalanmı komiserim? Hadise böyle. Üç ay sonra Behçet abi beyinkanserinden vadesi dolupadreş değiştirince debanyoda kestik, kıyma yapıpyedik Zina çocuğuyumeğer bizöldürüyüsek. Sorbak Ercanda söyleyecektir, eceliyleöldü Behçet abim. Hatta" Mundaroldulan, yenirmi, İslamiusulleme uygun mudur?" münakaşası bile yaptık. Eceliyle ölmeyecek demezsebahadamı keseceğiz, haliyleel-Fatiha'mızı okuduk, af edersinkendisiniyedik.Çok lezzetliydi, yerinur olsun. Hanişarabayatınıtlmışet gibidüşün senonu. Hadise budur komiserim, başka bir durum yok yani.

Aayan'ı mı? Ha bak o başka bir mevzu. Onu şahsenErcan'tabirlikteöldürdük. Böyle söyleyince insanbir ürperiyor tabii. Yanıdışarıdan birisiyitse, "Ulanbunlar vahşi,katil" filan tribine girer. Yok öyle bir şey komiserim. Ayaan zavallı, ölmek istiyordu. Elem hastalığına tutulmuştu. "Ulan vadem dolsa da sıktırıp gitsem" filan deyip duruyordu. Bir gece Ercan bana dedi ki: "Ulan bu heri fcanına kıyacak galiba, banyodaaynanın arkasına jiletsaklamış."Çok düşündük, ölçtük, biçtik ve ben de dedim ki: "Behçetabiyi İslami usullere görekesemedik, bari Aayan mundar olmasın, ne dersin?" Yoksabaşkabir şey gelmesinaklına komiserim.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ORTA DÜNYA

Doruktan Turan – Emir Sağlam – Emirhan Perker
Erhan Tatlıdilli – İlker Altungök

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
Akşamsefası

ÖZER AYDOĞAN

ozeraydogan@gmail.com

BARIŞ SÖNMEZ

instagram.com/bsonmez
twitter.com/bsonmez

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org
Akşamsefası

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür göndercem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

SÜPER KEDİ

Mehmet Subaşı

Erhan Güneş

Yunus Emre Gündoğdu

Gürdem Sevdiraç

Onur Kok

Ayberk

Mehmet Subaşı

PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ • 25 MAYIS 2015 • SAYI: 661
HAFTALIK YAYIN SÜRELİ YAYINDIR • ISSN: 1303-2879
www.penguen.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

TAVUK VOLKAN "Yamuk Yumurta"

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
28 MAYIS | 662 | 4,00 TL

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez'e jest olarak yeni bir Mercedes tahsis etti.

Elif Key
Dünyanın Sonu

Bahadır Cüneyt Yalçın
Kitaplar Altında

Ahmet Ümit
Nazım Hikmet'le Moskova'da Bir Gece Yarısı

Ece Temelkuran
Partili Selami'nin Bi' Acayip Sergüzeşti-1

Özer Aydoğan
Üçüncü Taş

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

2015 > 22

Akşamsefası

PENGUEN GÜNDEM

Cumhurbaşkanı Erdoğan "Ben cumhurun başkanıyım, halkımın başkanıyım. Dolayısıyla halkımla benim arama girmeye kimsenin gücü yetmez." dedi.

Roboski Katliamı'nı unutan AKP, Şırnak'a "Kendi Savaş Uçaklarımızı Yapıyoruz" afişi astı.

Yiğit Bulut: "İki silahım yüzlerce mermim var, ben ölmeden cumhurbaşkanına kimse dokunamaz" dedi.

JÖLELİ, KÖTÜ VE ÇİRKİN

AKP iktidarı döneminde yaşanan maden facialarını unutan Başbakan Davutoğlu başına bareket takıp, maden işçilerinin standartlarını nasıl "iyileştirdiklerini" anlattı.

Yargıtay eski başsavcısı, yerine seçilen halefine "Birilerini fazla rahatsız etmeden görev yap" tavsiyesinde bulundu.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güventürk

Diyanete başkan oldum. İyiyim... 8 bakanlığın toplamıkadar bütçem, çok güzelşeklimvar.

Altımda 800 binlik araba Nereden geldi bu para, en iyisi sorma, anlamazsın kafanalmaz, en iyisisorma

Hemenla fişıktı tabii... İbretolsun diye iade ettim.

Hemen zırhlısından hediye ettiler! Yine iyiyim! Çünküben buna değerim! Siz de değin.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Başbakan Davutoğlu, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın gölgesinde kaldığı eleştiriler için "AK Parti'nin lideriyim, sorumluluk bana ait, lider olmak budur" dedi.

Başbakanlık Müşaviri Yusuf Yerkel'in tekmelediği maden işçisine, hiçbir madende iş verilmiyor.

Soma'da bir müftülük çalışanı, camilerdeki halı, kilim, et yazması gibi değerli eşyaları satarak kendine Mercedes otomobil aldı.

Hatay Valisi Ercan Topaca'nın Kocaeli'de görev yapığı dönemde, makam tuvaletini altın kaplattırdığı ortaya çıktı.

AKLI FİKRİ MİTİNG! Cumhurbaşkanı Erdoğan, muhalefeti eleştirdiği konuşmasında 'deprem' kelimesi yerine art arda 'miting' dedi.

Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, makam araçlarına harcanan paranın Türkiye'nin bütçesinde çerez parası bile olmadığını söyledi.

Araba ne ki, uçak lazım uçak: Eleştiriler nedeniyle 1 milyon liralık Mercedes marka makam aracını 'ibret-i alem olsun' diyerek adeta eden Diyanet Başkanı'mız, Cumhurbaşkanımız jest olarak -hemide zırhlısından- yeni bir Merso tahsis ettiğinin müjdesini vermişti. Maliye Bakanımız, devlet kurumlarında araçlara harcanan paranın Türkiye'nin milli bütçesinde 'çerez parası' bilem olmadığını savunmuştu. Milli Savunma Bakanımız durur mu; "Bir bardak suda fırtına koparıyorlar. Diyanet İşleri Başkanı'na değil bir araba, uçak tahsis edilse yeridir" diyerek çıtayı bi tık yukarı taşımış.

752 BİN TL: Makam tuvaletini altın kap lattırma isteği duyan Valimiz için; "altın kap la ma çöp kovası, altın kapla ma diş fırçalık, altın kap la ma tuvalet kâğıtlık, altın kap la ma sabunluk, altın kapla ma havluluk, altın kap la ma tuvalet fırçalık, altın kapla ma askılık"a ödenen paranın miktarıymış. Altın yürekli Valimiz, "Musluklar al tın kap lama değil, altın sarısı krom kaplama" diyerek olayı çok da şeyetmememiz gerektiğini buyurmuş.

KARAR MERCİİ: 1. Dereceden Kültür Varlığı (Anıt Eser) olarak tescil edilmiş Bizans eseri 1600 yılık Bozdoğan Su Kemeri'ne onlarca çivi çakılarak yüzlerce kilogram ağırlığındaki siyasi pankartasılması çok yerinde bir karar olmuş.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

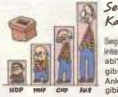

SERKAN YILMAZ
YEREL GASTE

DUDULLU POSTASI

Seçim Anketi Kanlı Bitti

Seçim anketi yapmadık, internetten indirdik. Murat abi"İan ne öyle daltonlar gibidizilmişler"dedi Anketgrafiği daltonlar gibişakasına gülea gülea öldük. Bu"Demirtaş'ın tipi aynı Jo Dalton. Kılıçdar'la Bahçeli ikisilikaradaki Tayyip deuzunüçtetamAvareİtam"dedi."Aman abi dur, sakat" dedik, "yav hakaret değil şakhayaptım" dedi. Sağda soldasöylermiş şakayı, bunu çok pis dövmüş değişik partilerin adaylarıve yakınları.

Yav Bi Çerezim Var Arkadaş, Ona Da Karışmayın

Maliye bakanı, makam araçlarının Türkiye bütçesine göre çerez olduğunu söyledi. Hakan da "bendeişe çerezle gidiyorum, minibüse binip "paramyok " deyip kafamı eğiyorum. Cepten azcık leblebi çıkarıp şöfüre "al leblebi köyden geldi" diyorum. Artıkyerse

ÖDÜLLÜ ZEKA BULMACA

Haberleri karıştıradkibir haber hazırladık, bakalım kim neyle kime ne yapmış bulabilecekmisiniz?///

Kimliğitespit edilemeyen şahıslar – T.A.(36) - Madde bağımlısı genç- Karısını – trafikte tartıştaraç sürücüsünü – yoldan geçmekteolan kadını – pompalı tüfekle – levyeyle – falçatayla – yaraladı – ağır yaraladı – öldürdü– teslimoldu– intiharetti– tüm yurtta aranıyorlar

/// Doğru cevaplar arasında yaptacak çekilişle bir kişiye çetik yetik ödül.

Kişem Var Yazı-yorum!

Asım Velioğlu

Efendim,aydınbir yazarım; dolayısıyla iyiempati yapabilirim. Empatiile günübirlikcahildolum. Kadınlarınç.tünebakarakbaşladım, sözlütaciz ettim,"yerim yerim yerim" dedim. Bi adama "skiee" deyipyere dükürdüm. Sokak röportajı yaptılar, Kıbrıs'ın başkentini bilemedim. Kıbrıs'ın başkenti Kıbrız. İş aradım bulamadım. Şorttu lavuk bi gençten para istedim,tırstıverdi. Ayakkabıyı çıkardım, ayakkabısıza acımıyolar, korkuyolar. Bi partiyeüyeoldum, kontörverdiler. Yolda el eleyürüyen biçifteçok sinirlendim, yürüyolar. Kedi dekmeklerken aydın bünyem kaldırmadı, bayılmışım. Cahille empatiyi kestim. (Şarkısı var) Sonuçolarakbilgiçağında bilgisiz olduğumu alt benliğime gömüyordum. Alt benlik tehlikeli,hayvan mezarlığı romanındaki gibi ne gömersen geri geliyor ama olduğu gibi değil, canavarlaşarakgeliyor. Yoksa bilgisizlik kötü bi şey değil, kedi de bilgisiz. Dekmeel.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

PARTİLİ SELAMİ'NİN Bİ' ACAYİP SERGÜZEŞTİ-1

Bizimteşkilattaki Selami'densözetmenin zamanı geldi. Ama tam olarak nereden başlamalı bilemiyorum. Onu tanıyanlar -gerçi onu tanıyan var mı, bu konuda tartışmalı ya, şimdilik bunu bir kenara bırakalım- "Selami bugünlerdenerede, neyapıyor?" diyekonuşacak olsa-doğrusubirilerininonun hakkında uzun uzadiyakonuşacağı da şüpheli ama bunu da geçelim- her kafadan bir ses çıkar:

"Selami, teşkilattan bilmem kim abinin yeni site projesinde çalışıyor."

"Yokyahu, Selami teşkilattan filanca abinin adaylığı için reklamtanımın işlerini yapıyor."

"Nealakasıvarcanım! Elinde leptaplagördüm cumada. 'İnternet işine girdim abi. Zaten takma isimle,kimse tanımıyor' dedi. Pis pisgülüp gitti."

"Vallahi ben en son reisindanışmanı olacakmışdiye duydum."

"Selami mi?! Danışmanlık mi! Selami üniversite mezunu bildeğilioğlum!"

"Selami üniversite mezunu değilmiydiki?"

"Abi üniversite lazım mı danışmanlık için?"

"Şimdi şöyle..."

Selamihakkında bir konuşma geçse bilesonuksıa bir sessiztikten sonra başka bir konuya bağlanır. Henüz Selami ile başlayıp başka bir mevzu ile bitmeyen bir konuşma gerçekleştiği duyulmamıştır. Zatenbugünlerde kimseSelami'nin curcunalı sergüzeştini takip edecek haldedeğil. Herkesfena halde dertli. Bir kereteşkilatınneski tadıyok. O coşkulu, muzaffer zamanlar geride kaldı, herkes teşkilattan ayrılmak için an kolluyor. Millet için ucunu ilk kim bırakacak diye birbirinin gözünün içine bakar olmuş. Garip bir durum. Kimse ilk geçenmitingdeki dönerhiçbir şeyebenzemiyordu." Meseleteşkilattaki herkeslede konuşulmuyor. Geçende emektar abilerden biri "Bizim reis balkondan, kürsüden coşuyor da milletsokakta bizden hesap soruyor. Yüzümüz kalmadı partinin adını anmaya" dedi diye başına gelmeyen kalmadı. Önceoğlubeledüeydedekiişindenatıldı,kızıçın öyle böyle dendi,kendi dehain ilan edilip teşkilattan ayağı derhal kesildi. Herkes dersini alıp sustu bir zaman da nereye kadar? O günden sonra zaten partiningedikliklerininverdiğiyar sıklaştı: "Eskiekibitoplayalım. O eskigünlere dönüyoruz! Ruhu kaybetmeyelim arkadaşlar! Biz bu yola kefenimizi..."

Kimse düzden söylemiyor ama aslında rütbelilerin hepsiiçteniçe birbirine bağırır gibi:

"Tutun lan düşüyoruz!"

Teşkilattan zorbelakendinieve atsan,orası da başka cehennem. Bu sefer de kadınlar insanın yakasına yapışıyor:

"Şerifehanımın kocasıteşkilattan ayrıca para alıyormuş, sen nerdeeee! Sen de istesene, ben de bu teşkilat için şunları yaptım deseme!"

"Haticegiller gibi olacaktık kil.. Ama işte geçti o devirbiz ayılana kadar. Milletpartiçilikten han hamam aldı, biz? Haticegiller Altınoluk'ta yazlık bile açtı kendine."

Vıdı vıdı vıdı vıdı...

Velhasıl, tepedekiler bilmiyor da eğerbu seçimlerde doğru dürüstbir sonuçalınmazsa milletteşkilattaki herkesi güzelceayıklamak için hazır bekliyor. Bu, adı konmamış bir soğuk sivilsavaş olacak gibi. Herkes biliyor ki bu millet punduna getirdi mi adamın anasını ağlatır. Beklenen son bekliyarın,bekliyarındandayakın. Bu değilsegelecekseçimde, hazırsın yaşanacak ve o zaman teşkilatın aşağısındakilerin boktan vaziyeti tepesindekilerin umurunda bile olmayacak. Onlar kimsenin yüzüne bakmak zorunda değildi de,ya aynı sokakta yaşamakzorundaolan aşağıdakiler? Milleti şununla bununla suçlamışsın, insanlar korkudan kafayı yerken kamını tuta tuta gülmüşsün, sinirden çıldırırlarken basmışsın kahkahayı, bizden olmayanıncanı çıksındiye yüklenmişsin, iştenatılan,evden atılan, hepsine "Ee geleydin bizim partiye" deyip basmışsın alayı; unuturmu milletiUnutmaz. Kendinden biliyor insan,kan alırlaralmallah!

İşteSelami'nin parlaması bugünlere denkgeldi. Selamisilik çocuktur. Silikdedimse, silikbiledeğil. Varla yok arası. Zorlasan takma isim takamazsın, oderece. Kimseninonunlailigilidoğrudürüstbir bilgisi yok ama onu hep görürüz. Selami ile ilgili en karanlıkhikaye, ilk gençliğinde bir zamankendi kendinegizli servise girmekiçingençleringittiği yerlere gidip notlar alırmış. Konsere monsere gidip kim nasıl konuşuyor, sahnedekiler ne gizli mesajlar veriyor filan, bunları yazıp gizli servise gönderirmiş kigözegir sin,bunu çağırsınlar,efendime söyleyeyim ajanol,sın falanfilan. Sonrahevesi kırılmış çocuğun. Anlamışlar herhalde bunun bir numara çevirmeye çalıştığını, birkaç yerde dayak falan dayemişgaliba. Sonrabizim parti kurulurken bakmış orada bir hareket var, takmış kravatı gelmiş mitinge. Nasılolduibilmiyorum Selami ortada bağırmaya başladı bir gün. Sanırsın mitingi o idare ediyor.

"Böyle olmuyor yalnız arkadaşlar! Dahaheyecanlı bağırmamızlazım!"

"Genç arkadaşlar şu tarafa gidecek, abilerimiz

İLLÜSTRASYON: CEM ALİNEYİTOK

Ortalıkta böyle nasıl,diyeyim, teşrifatçı gibi, mitingin güvenliğindensorumlu gibi bir hava. Toplantılarda da Kuran-ı Kerim'den ayetler buluyor, uydu uymadı söylüyor. Bilmeyen yiyor, yemeyenler de çocuktaki azmi, cevheri görüyor, hasılı bu bizim Selami kendine bir yer yaptı. Çocuksilik ama bir şekilde işleri de halledіyor. Ne zaman kimsenin yapmak istemediği bir iş olsa Selami'ye havale ediliyor: "Selami halleder!"

Selami hallede hallede, gidegele,bir görünüpbir kaybolup teşkilatın adamlarından biri haline geldi. Selami nerede,oradabir gariplik. O kadar ki en son bu kefenlikarşılama işininSelami'ninbaşının altındançıktığıbile söylendi.Bilmiyorum aslıvar mı. Fakatçocuktutarlideği, heyecanlı bir genç. Bu sebeptenolacak kendine dedüzgünbiryer edinemedi. Ne yaparsa yapsın kimse pek ciddiye almaz Selami'yi. İsmi geçince şöyle bir herkes bıyık altından güler hafifçe. Ne ise ne, olamadı yani Selami. Ta ki geçen akşam bizim evdeki buluşmaya kadarSelami'nin yüzüne dikkatli bakanda olmamıştır zannımca. Ama o geceki hali, dedikleri... Selami'ninyıldızı o gece parladı.

Yine teşkilattan dönmüşüzarkadaşlarla. Bizim evde birçayiçelimdedik.Çay geldi,hepimizçay karıştırıyoruz. Kimse bitiremiyor karıştırmayı. Çünkü başımızda derdin en büyüğü. Teşkilattan denmişki "Sizinmahalleden mitinge şukadarinsan gelmezse, reisin emri var, hepiniz bizzat hesap vereceksiniz!Bizden söylemesi!"

Milleti nasılikmaedeceğiz,onu söyleyenyok.Biz işte bunu kara kara düşünürken çat kapı Selami! Kendine çay doldurdu, nefes nefese. Bir şey diyesi var da bizim halimiz yok dinlemeye. Kim uğraşacak Selami ile!

"Abiler" dedienson dayanamadı artık,"sizin derdinizin dermanı bende!"

Ev sahibi olarak artık ayıp olmasın diye ben de bir şeyler geveleyeyim dedim:

"Mitinge o kadar insanı nasıl götürürüz Selami! Boş versene! Milletyüzümüze tükürecekyer arıyor." Bu seferSelami hüüp diye bitirdi çayını,bir çalım bir hava:

"Ne mitingi Nevzat abi! Ben toptan bu parti derdinden kurtulmanın çaresini buldum esas." O zaman çakırçukurçay karıştırma sesi kesildi. Selami kimsenin yüksek sesle söylemeye cesaret edemediğini söylemişti. Uzun konuşmasını bitirdiğindekimse çayından dahabir yudumbile içememişti. Selami'nin planı çokama çokacayipti! Bu arada benim adım Nevzat. Teşkilattan Nevzat

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bizden olmayanın canı çıksın diye yüklenmişsin. Unutur mu millet! Unutmaz.

bırakan olup son parsadan payını almadan gitmeyi gözealamıyor amasonrakalıpda bütün işlenmiş günahların ceremesini tek başına çekmeye de kimsenin niyeti yok. "Dilemma'sözcüğünü bilselerdi durumlarını anlatabilirdi. Bilmedikleri için vaziyet sık sık "Zaman kötü, kolla ..." şeklindetarifediliyor.

En kötüsünüteşkilatın altkadrosuyapıyor. Tepedekilerinişi kolay, konuşan olursa takdiye alıyor, şak diyehapse atıyorlar da aşağıdakilerin durumu acıklı. Çarşıya pazara çıkamaz oldular:

"Sizinkiler o kadar götürmüş de ne olacak bizim yeşil kart işi?!"

"Sizinkiler bu kadar yemiş ama dağıttığımız buzdolaplarıbuzlanıyor. O ne olacak?"

"Daha da gelmem mitinge! Esip gürlüyorsunuz da

Akşamsefasi

SEYİT ALİ ARAL

İçli Köfte

twitter.com/icliköfte
icliköfte@yahoo.com.tr

BAVUL

Çok fazladil grubu var; en güzelihayatın kendilisanı ve anlattığı ne ise onun sesi. Her yer ve zaman içerisi nde duyulan. Bi r sürü anı tanımlayan. Binlercetonu, değişkenyüksekliği. Öylesine havadayanıklanıpduğuldayan, kulaklardan akla yamanan. Dinledi ğinde, özellikle seninlekonuştuğunu yakaladığın.

Her dönem takıldığımbi rtane sesoldu. Bir ara iş makineleri; dozerinha friyatkamyonunun ağır demir yük kasasına kayalardan oluşan öbeği gök gürültüsü gibi bırakması. Her kayaparçasınınacı çeker gibi bağırması. Kopartılmış binlerce yıl durduğu yerden, dilekolay. Üst katta gece bir vakit pantolonunu çıkaran adamın cebinden düşen bozuk para, onun bu korkunçbüyüklüktekievrende kısacık, tahta döşeme üzerinde kayanyıldız misali "tırrrr"layan seyahati . Yukarıbaktığında gittiğiyönü görebildiği n egevrek gevrek.

Uçan balonun evde tavana değdiği nde kibarca "pardon abi "mi nvalinde "dımmm"laması. Yavuklununuyurkenki nefesi, yok romantik bir şey değil, burnunda sümük var. Kurumuş mukoza,her nefes alışverişte fıjjst fıjjst diye olmaması gereken bir patinaj ile çıkıyor öyküsü. Renkleri oluyor bazılarının, değişiyor mürekkep balığının üzeri ndeki fotofor hücresi gibi. Mi lyonlarca ses ve hikâyebiliyorumsizin gi bi. Son zamanlardaen tuha f,benzersiz ve değişik, aslında hayatın iç sesi gibi olan tekerleklibavul ve onun tırıltısı.

Çok şey anlatıyor onu çeken ile il gili, kim ise. Adımlarının sıklığından kavuşma sabırsızlığını. Yor gunluğunu, bi tik tükenmiş anlarını, heyecanını, i çinde tıkıştıkış taşıdıklarını. Küçük bavullarınaslında boyutlarından

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

beklenmeyen bir ciddiyette hikâyeleri oluyor. Adımlar hızlandıkça o nidanınhektik ve gerilimli hali peşlerinden gittikleri sahibinin.

Bazısı çok şık topuklu pabuçlarındidaktik metronomuile çalçene. Büyük olanlar var, iri yarı şişman teyze gibi. Onların tekerlek çaplarıküçükoldu-ğundan sessiz, nazik, ihlayıp tıslayarak bir eski İstanbul Türkçesi ile anlatıyor derdini.

En favorim bir tekerleğikopmuş olanlar. Nereye gittiğibelli değil tam bir kontrolsüzlük abidesi, bir köşeisürünüyor sarhoş gibi. Arkadaşıkolundan tutmuş. Evi olan ama oraya gitmemek için direten, arada devriliyorbir de. Hikâyesinin cümleleri kaygan, sürekli kendisinitekrarlayan, aslında dehşetli derece yalnız ve acı dolu.

Bir tekerleğikendi etrafında dönenler en garibi. Kekeme ve tikli. Hikâyesini sabırladinlerken iyi niyetli ve candan sen, en büyük hatayı yapıyorsun aklından. Yarısında takılıp bitirmeye çalıştığı kelimesinitamamlamaya çalışıyorsun. Bozuluyor, sana belli etmiyor ama.

Esnafın tekerleklibavulları var,onlar gece hikâyesi. Bir köşe başında, metro çıkışında, eve ekmek götürüyor. İçinde hep aynı şeyler var saat,atkı, tesbih, ayakkabı ne ise. Genelde aynı yollardan geçtiğinden neredetümsek, taşvar biliyor avuç içi gibi şehrin her yerini. Zabıtaaliyor bazenonu fırlatıyor kamyonet arkasınasoykırımda üst üste yığılançukur gözlü, morarmış cesetler gibi bavul,bavul üzerine.Şehir çöplüğünde görüyorsunalakasız şekilde konuşmuyor genelde onlar,ölüler, o bakımdan.

Bir de kendi tekerleklibavulum var arada içindebeni bile saklayan. Bir sürü anı tanımlayan. Binlercetonu, sesi ve rengi, değişkenyüksekliğiolan. Öylesine havada yankılanıp uğuldayan, sadecebakmayıpgörebildiğinde, kuru kurusuna, avare şekilde dinlemeyi bırakıp iç sesimle birlikte duyabildiğinde tıka basa toparladığım. Umut ettiğim ve sarıldığım sürece hayatımı doldurarak ve ait olduğum yere,yolculuğaçıkmayahazır kapının yanı başında duran.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Devamı haftaya...

Akşamsefası

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Metallica*

Hayatımda aldığım ilk müzik kasedi, 10 yaşımdayken Bodrum çarşısındaki bir kasetçide gördüğüm Anthrax'in 'State Of Euphoria' albümüydü. **O zamanlar kasetlerde şimdiki gibi naylon koruma falan yoktu ya da vardı da bizim o kasetçi dayıdakilerde yoktu, bilmiyorum.** Çünkü o kaseti almamın birinci sebebi kapağının sarı kırmızı renkleri (Galatasaray effect); ikinci sebebi de kartonetinebakarken Scott Ian'ı görüp "Ulen ne şeker herifmiş bu" diye düşünmemdi. Önceleri "Ulen elatemin saçlı, kılı adamını neden şeker buluyorum lan gay miyim acaba?" diye sorgulasam da kendimi, şimdi gerçek sebebini biliyorum: Scott dayı da benim gibi kel olacakmış, ondan sevmişim. Demek zamanında altıncı his falan bombayımış ama mal olduğum için değerlendirememişim.

Aynı gün aldığım ikinci kaset ise Metallica'nın 'Creeping Death / Jump in the Fire' EP'siydi. Onu da kapağında şeytan falan var diye almıştım. (Müzikal zevkte kalite ödülüne layık görülmem aynı dönemlere denk gelir.) **Hem çizimli falan bişiydi hem de şeytan vardı, tam almalık anlayacağınız.** İşin garip tarafı küçükken öyle şeytan meytan gibi şeylerden acayip korkuyordum. Yatarken bu kaseti salona bıraktığımı bilirim. Ne olacaksa artık kaset kapağından? Malık işte...

O zamanlar tabii EP nedir, ne değildir bilmediğim için kaseti ilk dinlediğimde, kaanlarımın tasasine kapılmıştım. "Ulen üç şarkılık kaset mi olur?" diye. Meğer bu öyle bişeymiş. **Yıllar sonra en yakın arkadaşım olacak Cenk Turanlı ayısı "Abi bu EP'yi bana hediye etsene yea... Bende bundan yok" dedi de "N'olcak len, senden kıymetli mi?" deyip ona verdim.** Olm o EP sonra kıymetli birşey olmasın mı? Meğer çok az bulunuyormuş. Vay kafama saçayım arkadaş. Adam yakada oturuyor şimdi. (Anthrax kasedi hâlâ duruyor. Ekstra bi kıymeti yok. Ketine saçayım senin Scott!)

Sonra bu Metallica'nın bütün albümlerini, bulabildiğim single'larını falan, ne var sa aldım. **Bütün trash gruplarını sevmeme rağmen Metallica'nın yeri bende ayrı oldu. Bu hıyarlar ne albüm yapsalar hepsini istemsiz bir şekilde sevdim. Hâlâ da seviyorum.** Geçen sene Instagram'da James Hetfield benim bi fotoğrafımı layklamıştı. (Sonra kapattı hesabı. Yenge kızmış manitacılık yapıyo diye.) Zaten Hetfield'in hastasıyım, acayip mutlu olmuştum. Çok şeker herif. (Lan?) Bir de beni benzetiyorlar kendisine ayıptır söylemesi, lan bi hoşuma gidiyor. Ama kimseye çaktırmıyorum hoşuma gittiğini...

Türkiye'ye geldikleri her konsere -1993konseriharic-gittim ve bence en boktan konser93 konseriydi, tamam mı? Aksini iddia edenin ağzını kıracım! 99 Ali Sami Yen konserinde ezilme tehlikesi geçirdim. Finalde yerde bir Jason Newsted penası bulup almışlığım bile var. **Yıllar sonra Cenk "Hacım bu penayı bana verir misin? Ben sana onun yerine üç tane Metallica penası vereyim" dedi. 1'e 3 dedi diye bu teklife hemen attladım.** Ulen o pena da meğer çok nadir bulunduğu için çok kıymetli çıkmasın mı? Senin ben ağzına s.çayım Cenk! (O arada Tom Araya penamı da aldı bu. Dur şu yazı bitsin, bi telefon açayım, güzelcekü fredeyim şuna...) (Bitti. Hah! Çalıyor...)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Barış Atar silsilesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

BALTALI İLAH

Mustafa Sakcı

< MİNİ ÇAKAL >

BARIŞ ATAR

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

MOSKOVA'DA BİR GECE YARISI

Bu metinde anlattıklarım, 1985-86 yılında Moskova'da Sosyal Bilimler Akademisi'nde okurken yaşadıklarımdan derlenmiştir.

Bu hikayeyiyaşadım mı yoksa hayal mi ettim ben de bilmiyorum. Ama o geceyi çok iyi hatırlıyorum; Ocak ayının on beşiydi. Cam gibi Moskovageceesinin içinde yürüyordum. Birden o iki adamı fark ettim, yirmi metre kadar geriden geliyorlardı. Yolumu değiştirdim, mağazalara girdimçıktım, otobüse bindin indim, hayır herifler hep peşimdeydi. Belki kurtulurum umuduyla adımlarımı hızlandırıp kendimi metroya attım. Sanırım başarmıştım, çünkü adamlar ortalıkta görünmüyordu. O anda bakışlarım, bindiğim vagonun penceresine takıldı. Kaşlarının üzerine düşmüşsiyah kalpağınınaltından biri beni süzüyordu. İlk şaşkınlığım atlatınca, aslında bu ürkünç adamın kendim olduğunu anladım. Kendi salaklığıma gülerekboş koltuklardan birine çöktüm. Ama oturur oturmaz onları gördüm; hayır,peşimi bırakmamışlardı, ikisi de ayakta dikilmişbeni izliyorlardı. Sahi kimdi bu adamlar? Benden ne istiyorlardı? Belki de tanıyordum onları. Anlamakiçin yenidenonlara döndüm ama yine kaybolmuşlardı. Ayağa kalkıpara kapıdan yandakivagona baktım, hayır, oradada yoktular. Belki de yanlıyordum, belki de bu güneşsiz ülke, bu her yanı kaplayan beyazkitle,sanırlar gördüğüydü bana.
Yine de temkinli olmalıydım. Oturduğum koltuktan hiç kalkmadan,fırsatıngelmesini

Devrim, her zaman aşktan önde gelir. Ama bu aşktan vazgeçeceğimiz anlamına gelmez. Aşksız bir devrim, güneşini yitirmiş bir geryüzü gibidir. Asla mutluluk getiremez.

beklemeye başladım. Bir sonraki durakta metro durunca hiç kıpırdamadım; kapı açıldı, bir kişi indi, son anda ben de fırlayıp kendimi dışarı attım. Eğer birileri peşime takıldıysa artık beni izlemeleri mümkün değildi. Hızla merdivenlere yöneldim, basamakları tırmanmaya başlayacaktım ki, o iki adamı gördüm yeniden. Geri dönmeyi düşündüm ama çok geçti, metro hareket etmiştibile. Koşarakmerdivenleri tırmanmayabaşladım. Yukarıçıkınca da hiç durmadım, hızımı kesmedim, dönüp arkama bilebakmadım. Olanca kuvvetimlekoşarak, soldaki sokağa daldım. Sonunda kuytu bir köşede soluksoluğa kalmış bir haldedurdum. Takatim tükenmişti, sağ karın boşluğumda bir sancı başlamıştı. Dönüpgeriyebaktım,sokak boştu. Onları atlattığımı düşünürken,sesleriduydum. Bakınca iki adamın üzerimegeldiğinigördüm. Gücümü toplayıp geldiğim yöne doğru son bir umutlakoşmayabaşladım. Köşeyidönerken ayağım kaydı,kar anlığınıçine yuvarlanıyordum ki, bir el beni yakaladı. İrkilerek beni tutan adamdan uzaklaşmaya çalıştım.
"Korkma," dedi. "Ben düşman değilim."
"Kimsin? Kimsin öyleyse?" diye mırıldandım.
"Önce şu adamlardan kurtulalım,"diyerek önündedurduğumuzbinayı gösterdi.
Düşünecek zamanyoktu,onunla birlikte binayadaldım
"Işıkları yakmayalım," diyefısıldadı. "Fazla merdiven çıkmayacağız zaten."
İkinci katta bir daireninönünde durduk. Kapıyı açtı,içerigirdik. Işıklarıyakan kurtarıcıma baktım. Sırtı banadönüktü,ama sarışın olduğunu görebiliyordum, saçları kıvırcıktı, heybetli bir adamdı. Bana dönünce irkildim, karşımda aşina olduğum bir yüz vardı. Onu neredetanıyordum? Eski bir arkadaş... Bir akraba... Birdenjeton düştü.
"Siz... Siz Nazım Hikmet'siniz..."
Şaşkınlığıma anlam verememiş gibiydi.
"Peşindeki heriflerden biri olsaydım daha mı iyiydi?"
"Hayır ama, nasıl söylesem...
Siz, siz, ölmemişmiydiniz?"
Mavi gözlerinde kederli bir ışık yandı söndü.
"Şairlere ölüm yoktur." Sonra omzuma dostça vuurakekledi. "Hadi kalpağını, paltonu çıkarda içerigeçelim. Üşümüşsündür, sana sıcak bir çay vereyim."
"Çayfilan istemiyorum. Bana olanlarıanlatın yeter."
"Anlatacak bir şey yok cancağızım. Bana ihtiyacın vardı, geldim. Hepsi bu."
Salona geçmiştik. İçerisi bir müzeyi andırıyordu; resimler, yontular, Anadolu motiflerinitaşıyan dokumalar. Koltuklardan birine otururken,
"Her şey tuhafbir şaka gibi,"dedim.
"Neden şakaolsun. Işteşuradaotumuş konuşuyoruz."
"Ama ben maddeden ayrı ruha inanmam."
Küçük bir kahkaha attı.
"Benim inandığım kim söyledi? Bu mucizeyi yaratan tanrı değil, sanat."
"Anlayamıyorum."
"Herşeyianlamak gerekmezkardeşcağızım. Neysesöylebakalım, sıcak bir çay mı istersin, yoksa votka mı?"
"Bu durumda votka içsem daha iyi olacakgaliba."
Nazım tezcanlı bir ev sahibi gibi mutfağa yollandı. Odada tek başıma kalmıştım. Merakla, tablolara, yontulara, dokumalara bakmaya başladım. Az sonra içinde iki kadeh ve bir votka şişesi olan tepsiyle döndü
"Kusura bakma seni yalnız bıraktım. Vera olmayınca böyle oluyor işte."
Sahi o neredeydi? Sanki sorumu duymuş gibi, "Eski kocasına gitti." Yüzü gölgelenir gibi olmuştu. "Biliyorsun çocuğuvar. Haftasınbelirli

ILLUSTRATION BY K. HOWES

günlerionlara gidiyor. Neyse, hadi içelim. Aşka."
İsteristemez ben de kaldırdımkadehimi "Aşka."
Ruslar gibi bir dikişte bitirdikiçkimizi.Kadehini tepsiye koyarken sordu.
"Okulda âşık olduğun kimse var mı?" Yanıt vermemi bile beklemedi. "Ben olmuştum. Doğu Halkları Üniversitesi'nde okurkenbüyük aşklar yaşamıştım."
Nazım'ıngençlikgünlerigeldi aklıma. Ayağında askerpostalı, üstünde kaba bir palto, genceciik bir devrimci.
"O günlerde âşıkolmak, bir başkaydı," diye mırıldandıryeniden.
"Ama sizinaşksız geçen yıllarınız yok ki yoldaş," diye takılacak oldum.
"Fena mı?" diye lafıağzımda koydu.
"Fena değil ama bu kadar sık âşık olmanıza şaşıyorum. Ben de âşıkoldum. O deliceduyguları ben de yaşadım ama bir kezoldu bu. Karşımdaki kadın beni ne kadarçekersesçeksin,aynı tutkuyu bir daha yaşayacağımızannetmiyorum."
"O kadar iddialıolma," dedi ikadehlerimiziyeniden doldururken. "Aşk, öyle karar verilen bir şey değil. İradene, ınantığına rağmenseni sürükleyen bir duygu... Geldi mi geliyor, sen de apışıp kalıyorsun öylece. Amakötü bir durum değil bu. Ne güzel işte, insan yaşadığınanlıyor.Ya olmasaydı? Ya bu tutkuyu hiç yaşamasaydık, hiç tanımasaydık..."
"Kavgamız, idealimiz, ütopyamız var ya?"
"İdealimiz başka bir konu."
"O da bir tür aşk değil mi?"
"Değil. Aşkın toplumsalı olmaz. Aşk bireyseldir. Evet, hatta tekkişilik bir şeydir. Anlasana, bencilliğimizin en uç noktası..."
"Ama aşkiçin kendinifeda eden binlercesinsan var."
"İyi ya, kendini fedaetmek,hattakendini öldürmek de bir tür bencillik değil mi? Böylece ne kadar büyük bir âşık olduğunu göstermek istiyorsun,"
"Fakat, çoğukez kavgayla aşkı özdeşleştiriyoruz."
"Evet, biz devrimcilerde çokyaygın bu. Sanırımâşık olmaktan gizlidengizliyeutanç duymamızdanileri geliyor."
"Neden utanç duyalım ki?"
Alaycı bir sesletonuyla yanıtverdi.
"Büyük kavgamızın yanında, küçük duygusallıkları kapılmanınvicdanımızda açtığı derin yara desem."
Taşı gediğine koydum
"Ama siz, 'boş gecelerini, hazım zamanlarını değil / boydan boya ömrünü ver ihtilale,' demiştiniz."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
Akşamsefası

"Doğru, öyle yazdım. Çünkü, devrim, her zamanaşktanönde gelir. Ama bu aşktan vazgeçeceğimiz anlamına gelmez. Zaten istesek de kurtulamayız bu güzel beladan. Ben insanın hem toplumsal, hem de bencil bir varlıkolduğunu söylemeye çalışıyorum. İnsan bu yönlerinden birini yaşayamazsa mutsuz olur. Kapitalizm insanınyalnızcabireyciyanını doyuruyor, biz ise toplumsalyanını..."
"Amatoplumsalözgürlüğekavuşmadan, birmysel özgürlüğe ulaşamayız," diyecekoldum, sağ elini boşlukta usulcasalladı.
"Hayırefendim,kimse yüzyıllarca bir hayalin gerçekleşmesini bekleyemez. Devrim içimizdedir, devrim bugündür. İnsanın kişiliğiniyok sayarak, onufarklılıklarınyanlarını görmezden gelerek idealbir toplum yaratamayız.Yaşanacaksa hemen, şimdi, hemen bugün yaşanmalı. Kim ne derse desin, aşksız bir devrim, güneşini yitirmiş bir yeryüzü gibidir. Asla mutluluk getiremez."
"Ütopyamız..."
"Kişiliksiz, renksiz,düşünceleri, duygularıbile birbirine benzeyen insanlarla yepyeni bir ütopya kurulamaz."
Canım sıkılmaya başlamıştı.
"İyi de yaşarken bunlarıniye söylemediniz?" Derin bir soluk aldı.
"Söyledim aslında,ama galiba yeterince söylemedim. Çünkü çok geç farkına vardım bunun. Ama yine de bir şeyler yaptım.'İvan Ivanoviç varmıydı, yokmuydu?' adı bir oyun yazmıştım."
"Biliyorum," diyeatıldım. "Moskova'da üç gün sahnelendikten sonra kaldırılmıştı..."
Derinden bir iç geçirdi.
"Bunun benim için nasıl büyük bir hayalkırıklığı olduğunuanlıyormusun? Türkiye'dezulümden kaçıp ideallerimin ülkesine geldimama burada da oyunumu yasakladılar..."Yeniden kadehine uzandı. "Belki de biz sanatçılar, hertürlü iktidardan uzak durmalıyız. Devletle hiçbirzaman barışmamalıyız.Yanlışı yapan kim olursaolsun hayır demeliyiz..." Usulcabaşını salladı. "Evet, hangisiolursaolsunliktidarbizi bozuyor."
"Bilmiyorum," diye mırıldandım. "Tuhaf bir gece bu. Önce karanlıkgörünüşlüadamlar beni kovaladı, sonrasizinle karşılaştım. Sahiden tuhaf."
"Tuhaf olması iyi," dedi neşeyle. "Sadece gerçeklerden oluşan bir dünyaçok sıkıcıolurdu. Hadi tuhaflığa içelim..."
Kadeheuzanırken, bir şeyinbeni sarsaladığını hissettim.Gözlerimi açınca başucumda Moskovalı birpolisin dikildiğinigördüm Çokiçmiş olduğumdansöz ediyordutatlı bir Rusça'yla.Toparlanıp kalktım. Ne kadar süredirburada yatıyordum acaba? Üstüme başıma bulaşan kar tanelerini silkelerken, çevreye baktım. Bu sokağa daha önce defalarca gelmiştim. Başımı kaldırınca Nazım Hikmet'in penceresindeki Hacıvat Karagöz desenlerini gördüm. Demek farkında olmadan Nazım'ın evine kadaryürümüştüm ama ondan sonraskaranlıktı. Gerçekten de Nazım'ı görmüş, onunla konuşmuş muydum, yoksa o sert Rus votkası, bu hayali mi gördürmüştü bana? Bilmiyorum, sahiden bilmiyorum, bugün bile, hâlâ o geceneler olduğunu çözebilmiş değilim.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Yaz geldi valla. Hem de bahar gelmeden direkt yaz geldi. Pas o evde oturduğum içinyazın geldiğini balkona çıktığımda suratıma vuran yazhavasındananlıyorum haliyle.Sokaklar kalabalıklaştı, gençlerapartman girişlerinde ayaktave sigaraiçiçe oturmayabaşladı, Moda sokaklarında yine çiftler kavga etmeye başladı. Demek ki yaz geldi. Sabahtan beri evin yanındaki ceviz ağacını mesken edinmiş sığırcıklar veserçeler ötmekten bitapdüştü. Arkadaş nasılbir eğlenceyse, cicirik de cicirik ötüyorlar paso. İlk üç gün bu ötmeleri bende destekledim ama fut + fut evde bayan bir insan olarak, bir noktada kuşların bu muhabbeti bile beni germeye başladı. Karşıda bi komşumuzvar, evde sigara içilmiyor kesin, sigara içmekve telefonla konuşmak için balkona çıkıyor. Bir de konuştuğunu anlasam... Rusça konuşuyor, kızasında Türkçe de biliyor ama herhalde akranlarıyla eşiyle dostuyla konuşuyor, hasret gideriyor, gıybet yapıyor ya da benim hakkımda ilerigeri konuşuyor. Hiçbir şeyi de anlamıyorum. Ona da kılım. Seçimler geliyor zaten, sokaktan 20 dakikada bir "Eğğğğnnnlaaaar konuşurrrbizimkiler çöterrr" gibi sloganlar atan acayip araçlar geçiyor. Herkes kafayı yemiş. Evdebayıyorum, dışarı çıkıyorum. Altyol'da partilerin seçim stantları var, onlara bakıyorum. Lanolum hiçbirpartiçalışanınıdüşünüp de bi koltuk koymaz mı? Acayip acayip şarkılar türküler çalıyor paso. O noktada kuşlarakızmanın anlamsızlığını anlıyorum. Düşünsene partide çalışıyor sun, işin günde dokuz saat ayakta durup seçim türküsüdinlemek. Valla öyle bir şey yapsam, eve gittiğimde bileklerimi dikeylemesine keserim, insanın kafasından dokuz saat boyunca çalantekbir melodinin çıkması imkansıza yakın.

Yıllaröncebir ar kadaşımınev taşımasınayardımedi yorum. Neden olduğubellidei ğil, eşya ver sen kaldıramam, elimayağım tutmaz ama arkadaşım Cem, "Ya gel yoldamuhabbetolur" diyebeni de çağırmış. Nakliyeşirketi deyok oyıllarda. Bulduğumuzkamyonun ön koltuğunda ben, şoför, Cem üç kişi oturuyoruz. Trafik o zamanlarda da bok gibi. İkinci köprüdenkarşıya geçeceğiz. Şoförabinintek bir kaseti var, onudinliyoruz. Kasette tekbir parçavar. Baştan sonaCandan Erçetin'Yalan' çalıyor. İlk25-30 dakikahepaynı parçanınçaldığını farkedip kıkırdıyoruz amatrafikbir türlü açılmıyor. Kulaklarımızdan Candan Erçetin "Yaaaalağğğn" diyerek sızıp beynimize ilerliyor. Bir buçuk saatlik yolculuğun sonunda hayata daha farklı bakıyorduk. Neyse ki şoför abi aynı zamanda hamallık da yapıyordu. Buzdolabınıtek eliyle kavrayıp sırtına atıyor vebeşinci kata çıkarıyor... Yıllarönce sininteknolojisi sonuçta.

Yazgeldi, milletçe parklara, bahçelere kaçmaya çalışıyoruz. Çoğumuzun oturduğu yerde düzgün bir park bile yok, herkes aynı yerlere akın akın geliyor. Çocuk parkında bira içenler sağol sun, kutuları kaydırakta bırakıpbırakıpgidiyorlar. Neden böyle oluyor, anlamıyoruz. Aslında bir sürü şeyisadece çevreye tepki olarakyaptıklarını düşünüyoruz. "Ben mutlu değilim, sizin de ABV" diye düşünmüş olabileceklerini konuşup çevredeki boş kutuları topluyoruz. Nedense ülkece çevreyi kirletmeyi çok seviyoruz. Belki de şu anki halimize gelmemizin en büyük sebebiçevremizdenbi sinmemizdiye düşünüyoruz.. Yav beş metre yanında çöpkutusuvar, bariçöplerionadoğru fırlat beabi. O da yok. İçtiğiyere bırakmakzorunda o bira şişesini... Kimsenin içki içmesine de lafımyok, zaten bira kutusu bir sembol. Ama en büyük sembol çekirdek kabuğu. Türkiye'de sokakta yerlerdeçekirdek kabuğu olannoktalarabakın, anlayacak sınız. En sevilen noktalar pasoçekirdekçöpüistila sallında. Belki de "Ya zçam böyle çevreye" diyedüşünüyor, yediklerini iyereatiyor ya da hiçbir şeydüşünmeyip "Zaten bu böyle yeniyor hamuogoduymun" diye homurdanıyordur. O yüzden diyorum ki bir çekirdek çöpünüyere atmamakla başlayacak her şey, sonrakutu bıralar, sonra ayaklar... Ha o da olmazsa seneye o birlikte oturduğumuz çimlerde boşbira şişeleri üzerine oturur, yine elimizde çekirdekle, çöplerimizi sokağa tükürerek mal mal manzaraya bakarız, önümüzdengelene geçene laf ederiz.

Birazkibarlık lan!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SAKIN BEBİ ARAMA ABİ! DOLANDIRMAK İÇİN ARIYOR ONLAR...
ABİ SİZİ SENİ ÇAĞIRMADIK! SEN NİYE BELİRSİN?
HİÇBİR ŞEKİLDE HİÇ OLMAZ! HİÇBİR YERİNİ ALAMAZ! İSİM BİLİ DÜNYA ARAMACA KALDIK...

UZAY YOLCULUĞU 1981

2. Bölüm

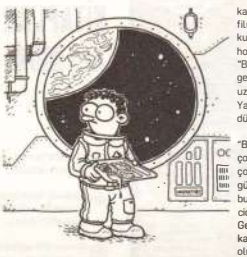
Ben bugün uzayda sinirlendim. Bazen okacak sinirleniyoruz ki, uzay zamanı bükmek,bükmek,bükmek istersiniz. Roketimizin penceresinden, bizi uzayda gezdirecek ana gemiye yaklaştığımızı görebiliyordum. Gemimizin üzerindeki büyük pirinç levhada 'Milli Eğitim Bakanlığı Şehit Selma Bayındır İlköğretim Uzay Gemisi' yazıyordu. Hani bizimevin arkasındayeni yapılan apartman var ya, onun yan yatmış halini hayal edin. Uzay gemimiz de işte böyle manyak kasvetli bir şeydi. Kasvet gibi lafları her fırsatta kullanıyorum çünkü kompozisyonlarıma ayrı bir hava katıyor bence.

Aşkım Mercan üçüncü sınıfa gidiyor, bense ikiye. Göreceelik teorisi böyle bi şeyse ben hakkımı helal etmiyorum lan.

Yerçekimi olmadığıiçin havadataklalaratan gerzekMahmut'u havadataklalar atarak yakalamaya çalışan öğretmenimiz, "Zil çalmadan kemerleri çözmek yasaktır!" diye bağırıyordu. Roket ana gemiyebağlanıncazil çaldı, kemerlerini çözmeyen son birkaçöğrenci de çözdü.Sırayagirip bağlantıtünelinden geçtik. Bir öğretmen ilk önce yemekhaneye gideceğimizi, sırayıbozmamamız gerektiğini, sırayı bozanların başlarına çok fena şeyler geleceğini söyledi. Uzun bir koridorda yürümeyebaşladık. Rokettekinin aksine ana gemide yerçekimi vardı. Acayip bir teknoloji herhalde. Ya da koridorlarboyunca asılmış resimlerin sıkıcılığı böyle bir kütleçekimi yaratmıştı. Cılız bir ışık vardı, duvarlarda bir sürüboru,arve kablolar, bir de tekdüzetekırtı. Kasvetliydi anlayacağınız. Kasvet, sıkıntı demektir.

Engin, astronot kıyafetinin ceplerini karıştırarak, "Param yok, paramı bulamıyorum" diye ağlamaya başladı. "Beş lira mı?" diye sordum. Heyecanlandı bu: "Evet?"Uzay fotoğrafı için herkesevdenbeş liragetirsin demişlerdi ya. Yoksa ben nereden bileyim senin paranı... "Bir daha bak ceplerine" dedim.

Ben uzay fotoğrafımı Marslıbir ejderhanınüstüne ayaklarımı koymuşken çekilmek istiyorum Ejderhayeşilolacak, büyükihtimalle de üç gözü olacak. Tamam lan, iki gözlü de olur. Elimde de

bir lazer tabancası olmalı. Mercan da yanımda, bana sarılmış tabii. Bu gerçekten çok manyak bir fotoğrafolur. Ben bunu düşünürken Engin gözünde yaşlarla, kolumdan çekiştirip "Nerede gördün paramı?"diyesorup duruyordu. Hey allam.

Yemekhaneye geldiğimizde sıra mırıa kalmamıştı. Tekrar sıraya girip yemeklerimizi aldık. Gözlerim Mercan'ı aradı ama bulamadı. Aşkım Mercanüçüncü sınıfa gidiyor, benseikiye. Göreceliktеorisi böyle bi şeyse ben hakkımıhelal etmiyorum lan. Mercan'a bakınırken gözüm bir iki tanegüzelkıza takıldı, bu gözlemimi kafamanot ettim. Sonuçta Mercan'la aramda bir sözleşme yoktu. Elimdeki demir yemek tepsisiyle masalar arasında dolaştım bir süre. Bir yönedoğrugidip sanki bir şeyunutmuşumgibi yaparak anidengeri döndüm, bir de diğer tarafta arandım. Mercan'ı bulamadım, sonundabir masayaoturdum.Oturur oturmaz da tanımadığım bir çocukbana, "Tatlını yiyecek misin?"diye sordu.Herhaldeben bazı insanlaratulumba tatlısını paylaşacak biriyimşim gibi görünüyorum. Olabilir,ben herkesin aptalca bakışaçısınasaygıduyarım.

Mine, masadakilere ışıkhızından bahsediyordu. Bizim arka sokakta otur Mine. O da üçüncü sınıftadır. Bizim sınıftan Murat Taban, "Mine abla, ama niye geçemiyormuşuz ışık hızını?" diye sordu.Murat Ödemiş cevabı beklemeden, "Benim babamgeçer" dedi. Bok geçer.

"Hayırgeçemezsiniz"diye tuttурdu Mine, "evrensel bir yasa bu."

"Ordu yönetime el koydu diye mi geçemiyoruz ışığı?" diyesordu Taban. Bu çocuğun politik duyarlılığına bayılıyorum. Çok tatlı.

"Çok hızlı bir gemi yapsak geçerdik be!" dedi Ödemiş,çok hüzünlenmişti. "Valla geçerdik." Mine, öyle olamayacağını, ışık hızının sabit olduğunu, ışık hızını yakalayabilmek için kütlemizin olmaması gerektiğini sıkıcırbir şekilde anlattı. Göreceli olaraksıkıcı tabii. Masa ikna olmuyor, Mine de buna güceniyordu. Mine abla. Üçüncü sınıf.

Taban, "Selçuk sen ne diyorsun bu işe?" diye bana pas attı. Başımı bile kaldırmadan, "Ben sadece bu kahrolası yemekhanede, kahrolası yemeğimi yiyeceğim" dedim. Bazen filmlerdenöğrendiğiniz lafları uygun bir yerde kullandığınızda çok hoş oluyor. Çoğunluklada hoş olmuyor, çokaptal gözüküyorsunuz. "Bugün ışığı geçemiyor olmamız yarın geçemeyeceğimiz anlamına gelmez" dedi Yaprak, uzak ufuklara umutla bakan her gencimizgibi. Yaprak da bizim sınıftadır: "Benceçokbağnaz düşünüyorsunuz!"

"Bince çök beğnez dişiniyosünüz!" İki Murat da çok güldü böyle dememe. Gözünü tatlıma dikmiş çocuk da çok güldü. Birazpişmanoldum,yine gülselerdi ama keşke daha az gülselerdi. "Yani bu san a göre, bana göre bir şey" değil dedim ciddiyetle. "Işık hızını geçemezsin arkadaşım. Geçirtmezler adama. E eşittir me ce kare! O kadar!" Mine olaya el koymamdan memnun olmuştu galiba. Ben formülü söylerken ellerini havayakaldırarak "Hah işte, ikincisinıfınçok ötesinde bir erkek" anlamındabir hareketyaptı. Yaprak, tüzumsuzlüğunpeşini kolaycabırakacak kızlardan değildi, "Sinavda bu soru çıkarsa ne yazacağım? Neden geçemiyoruz ışık hızını?" Tatlımı isteyen çocuğun gözlerinin içine bakarak son tulumba parçasını ağzıma attım. Tepsimi alıp kalkarken "Çünkü belki de ışık hızını geçmeyi hak etmiyoruz!" dedim.

Yürüdüm gittim, arkama da bakmadım. Çünkü lafıkoyduğunuzdaböyleyapmanız gerekir.

Öğretmenler, yemekhaneden çıkanı tavuk yakalar gibitutup sıraya sokuyordu. Sonsuz uzayınortasında ha bire sıraya giriyoruz lan. Uzay yürüyüşüne çıkacaktık herhalde. Arkamdaki çocuk, "Uzay fotoğrafı çekilecek" dedi. Fotoğraf için niye Mars'akadar beklemiyoruz anlamadım. Tamam, uzay yürüyüşünde bir fotoğraf da fena olmazdı. Boşluktayız, elimde lazer tabancası. Mercan bana sarılmış...

Beşli gruplarhalinde bir odaya sokuyorlardı öğrencileri. Öncekigrup odadan çıkmayabaşladı, aralarında, ulaaan karadeliklere düşeyim,Mercan da vardı. Zaman daha yavaş akmaya başladı. Yeminken. Mercan yanımdan geçerken bana gülümsedi ya da arkamdakibirisine gülümsedi ya da benimdışımdakibütün evrenegülümsedi. Işığım benim, sabit bir hızla geçti gittiyanımdan.

Odayagirmeden bir öğretmen beşer liralarımızı alıp deftere numaralarımızı kaydetti. Önden ben girdim odaya. Bir köşede fotoğraf makinesi vardı, karşısında gri, düz bir perdenin önünde bir tabure duruyordu. Perdenin üstünde parlak kağıttan yıldızlar iğnelenmişti. Sakallı fotoğrafçı otурmam için tabureyi gösterdi. Engin beş lirası için hâlâ ağlıyor muyduacaba? Ağlama lan Engin, ağlama. Son bir umut, fotoğrafçıya "Ayakta durabilir miyim? Bi ayağımı taburenin üstüne koysam?" diye sordum.

"Olmaz öyle, otur sen."

Tabureye otur dum.

"Dikotur evladım, kaldırbaşını.Gülümse!"

Evet, "Gülümse" dedi bok kafalıherif.

Haftaya:Yaz tatilinde neler yaptınız?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
Akşamsefası

Serkan Altuniğne
serkanaltunigne@penguin.com.tr
twitter.com/serkanaltunigne
BİLİYORUM, BEN ZENGİN, SEN FAKİRSİN DİYE DİZİLİYORSUN AMA PARAYLA SAADET DE BİR YERE KADAR...
NEREYE KADAR MESELA?
MESELA MAYEMİ...
VAY AMK!
VAY FERİT DEDE NAMBİYONT KUŞ ÖTÜYO MU?
HAYDİ!
EN BAŞA PERİ DÖNDÜK.
NEPAL'DE AŞK
SÖZLERİMİN İÇİNİ BAK VE BENİ SEVDİĞİMİ SÖYLE SEVGİLİM.
ÖBÜR SÖZLERİMİN İÇİNE...
HAA!.. TAMAM PARDON.
YARIM SAAT OLDU SİPARİŞİ VERELİ HÂLÂ GELMEDİ YEMEĞİMİZ, NE BİÇİM RESTORAN BURASI? AYIP BE!
OĞLUM ŞU HESABI ÖDEYENE-YENLERİN KAFASINA AZ VURUN, SON BİR SAAT SİLİNİYO HEP HAFIZADAN.
HAYRET BİŞEY YAV!
KİM NE DERSE DESİN AŞK İÇİN,
POMPA?
YUUUM AYI!
KÖPEK KORKULU KENDİSİYLE YÜZLEŞERSEK YENDİM YÜKSEL ABİ...
OH SEN YÜZLEŞMEMİŞSİN Kİ, YÜZ SÖZ OLMUŞSUN.
NAABERİ LAN Y.SIRAAM?
ISIRSIM O TOMBİK POTONİ SENİN...
UZMANLAR HABİRİ ÇİÇEKLERİNİZLE KONUŞUN, BÖYLECE DAHA GÜZEL OLURLAR DİYOR. O KADAR KONUŞUYORUM, HEP KURUYOR ÇİÇEKLERİM.
AAT?
HANIM BEN SANA NE ZAMANDIR SÖYLÜYORUM, HEP UNUTUYORUM, SEN ÇOK SIKICI BİR İNSANSIN...
İÇİMİZİ KURUTTU KADIN.
ÇALIŞIRKEN
SERKAN ALTUNİĞNE ÇALIŞIRKEN
Eee neyi kutluyoruz? Kırma sesterine bakılırsa ya seker uğurlama ya da şampiyonluk var!
Yeni sayıyı ottattık derken 666. sayıya iz uy kalmış.
Yaz geliyor beyler, yeni sayı vesilesiyle şöyle güzel bi parti mi çitsek?
Verdin biskülüyi, bi türlü dürleme göremedik hacaaa!!
Çizimi bile masrafı, AkSaray çizicem diye 2 kalem bitirdim, pencere yapmaktan gına geldi!
Gel lan senin kulnun sağlam, espriyi kabul ettirmek için Selçuk'un yarına beraber gideim!
Yeni tasarımda Serkan'a daha çok köşe vertimiş. Adam kot arına çalışıyor.
Bu gece geyınuttursnı yapıyosanız söyleyin, ona göre kalkcam ala!
Yıllarım anlmayacağınızı grafikerciyim, köşe başlığımla oynanmış, beni kandıramazsın müzür!
Aradığınız Serkan'ın şu anda ulaşılamıyor... Telefonumu kaybettim yastayım a dostlar!
Şu kulaklığı sniden takşlarm var ya hani çok zor durumda bırakıyor... Kime anlatıyorum aslooo, bak hiç duyuyo mu?
Kahve fincanı çizmeden önce bana gelicekstin antaşlığı mı genç? Şimdi mutfaktan iki kahve kap get bakiim!
Dergi yenilenmesin parti verceğiniz yok ha yönetim! Eee, kopuyu muyuz?
Vay babolime, parti he mi?
İçkiye para vermem. O yüzden içmiyorum abi.
Kimistemezsizinle dürüm yemeyi, ama ben sizinle dürümsüzlüğe de varım. Rejimdeyim diyorum oolum, niye zorluyosunuzins an!
Ben gidip uyusam diyorum, aslında güzel olur da ne durumdayız?
Parti varsa bi gece önceden söyleyin, votkayı erişkin edeyim kavunlara. Üzerine az kekik olal
Mecidiyeköy'de gerçekleşiyor ortasında kalide iyi mi? Metrobüsle gitçem gidemiyorum!
Varsa yoksa fakat. Fransızca bi tane bile kültür bilmiyomuşsu!
Dişim ağrıyor, ben partide rakı içerim kulaaan!
16
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

zonmezkarakurt@gmail.com

ORTAM

En telmaşa adam

özet:

ORTAM, SELİM'İ KADROİ'E KORAY'IN ARKADAŞININ BARINA GÖTÜRMÜŞTÜR. SELİMAN BİRALARI ALIP GELİNCE SELİM'İ BIRAKTIĞI YERDE BULAMAZ. AA, BİR DE BAKAR Kİ SELİMANIN TEKİYLE SARMAŞ DOLAŞ Bİ HALDE HASRET GİDERMEKTEDİR. HAYDA Kİ NE HAYSA, DELİKANLI ADAM HAKİKAT BU POZİSYONDA?

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

DÜNYANIN SONU

New York

Bir arkadaşı anneme Mısır'dan, kocaman mavi taşlı bir kolye getirmiş, hediyesini verirken; "Şekerim bu bok böceğiymiş. Bereket, huzur, aşk,para, sağlık, neyseişte,hepimize birertanealdım, hepsinden bok gibi olsun diye" demişti. O mavitaşı sonrabaşka insanların bileğinde, boynunda, parmaklarında gördüğüm günlerolduancakbok böceğininkimseyehayrı yok gibiydi...

New York'ta metroya mümkünse sabah 11 ile akşamüstü 4 arasıbinip, işlerimihalledip dönüyorum. Hem ancak o saatlerarasında yanımdaki küçükkızın hayali arkadaşlarının adınınSpecksve Rocco olduğunu,onların da benimle tanışmaktan memnun olduğunu öğreniyorum. Ya da pembetaytınnüzerine turuncuetkiyiye, ellerinisürekli pürelle temizleyip "Her yer çok pis, dokunmayın bana!" diyebağıran genç kadını görüyorum. Ve o kadın! Trene biner binmez adını söyleyen Bayan Meggy.

Neredeyse tamamendolu trenin koltukları arasındakitap ayracı gibi durup olancagör sesiyleseslenliyor: "Herkese günaydın!Umarım sizleriçok bekletmedim. Sizi kaçıracağım diye öylekorktum ki! Ben Meggy!"

Herkesyanındakine bakıyor. Birimizdenbiri onun arkadaşı değil mi? Öyle olsun istiyor herkes. Hayır. Trende kimse onu tanımıyor ama o hepimizitanıyor. Dahaönce beraber fotoğraf çekinmişiz gibi, bir yerlerden tanışıyoruz gibi bakıyor.

İki kadın, ellerindeki broşürleri yolculara dağıtmaya çalışıyorlar. Üzerinde "Yoksa dünyanın sonu geldi mi?" yazıyor. Geldi, bak içerde oturuyor dünyanın sonu.

Uzun boylu, kocamanayaklı, uzunsaçlı, iri bilekli, Floransa sokaklarından fırlayıp gelmişbir heykel sanki.Tamortamızdadurup, herkeseselam veripufak kahkahalaratarken, ilk bulduğu yere oturuyor. Yanındakilere dönüyor:
"Burayı banaayırdığınızıçin teşekkürederim. Sizler herzaman böylenazik insanlarsınız."

Halbuki hayır, azevveltamoradaoturankişi kafasını hafifçe kaldırıp'seninle mi uğraşacağım sabah sabah bakışı'atıp kalktıgitti. O da şimdi gittiğiyerden eğilmişBayan Meggy'e bakıyor.

Saçlarına fön çektirmiş, öyle diyor Bayan Meggy. Kuaför birazkalabalıkmış, neyse ki hemen sırası gelmiş. "Saçlarımı akşamki parti için yaptırdım, hepiniz geliyorsunuz değil mi?"

Kimseninyanıtvermediği biranket. Her sorduğu soruda tren, bütün camları açıkkalmış, kapıların çarptığı, kenara bir ara okunur nasılsadiye birakilankesilmiş gazete kağıtlarının uçuştuğu bireve ya da bulmacayı düztutamadığın, çocuklarınhavlulara sarınıpmor dudaklarını birbirine çarptığı rüzgarlı birsahile dönüyor.

"Çocuklarnerede? Hani bugünonları da getirecektiniz? O kadarözledim ki hepsini, büyümüşlerdir eminim." Küçük çocuklar annelerine birazdaha yanaşırken,Bayan Meggy'nin yanındakiadam birkaçsantim uzaklaşıyor.

Ressammış Bayan Meggy, öyle diyor. Akşam sergisinin açılışı varmış. Chelsea'deymiş. "Çok güzel geçecek, röportajlarımı okursunuz!" Birazeğilipyan sıralaradoğru sesleniyor:

"Sizinle ilgilenemedim, birazsonrayanınıza geleceğim. Ah şu trenler, şimdi ayağa kalksam düşerim, biriniz benitutar mı, siz centilmen birine benziyorsunuz, bence siz beni tutarsınız?"
"Sizinle ilgilenemedim, birazsonrayanınıza geleceğim. Ah şu trenler, şimdi ayağa kalksam düşerim, biriniz benitutar mı, siz centilmen birine benziyorsunuz, bence siz beni tutarsınız?"

Sesliendiği çocuk, gözlüklerini itip telefonunda 2048oynamayadevam ederken, yanındakikız ojelerini kontrol edip kolyesini düzeltiyor. "Kolyen ne kadar güzelmiş, benim de var ama bugün hiçbirini takmadım kıyafetime uymadılar."

Halbuki üzerinde siyah bir tayt, sarı çizgili,sağ kolaltı yırtık bluzu, yeşil ayakkabıları var Bayan Meggy'nin.Zaten ne taksa olur ve zaten ne taksa takıştırsa ona yakışacak. Rujunun numarasını soranlar olduğunu düşünüp Summer Red diyor, 48. Halbuki ruj sürmediğinikimse söylemiyor. Onu orada bekleyen bir çiftkolye, birçift küpe gibi bir çiftcevap olmalı, birçiftbakış olmalı, kimsegözgöze gelmiyor, kimsedençıt çıkmıyor.

Sessizliği bir anons bozuyor: "Sinyal sistemindeki birarıza nedeniyle burasıson duraktır.Yolcuların diğer trenlere geçmesi..." Herkestrenden inmek için ayaklarınkren birtek BayanMeggy oturuyor. "Herkese çok teşekkür ederim buralara kadar geldiniz,yine görüşürüz, hepiniz çok güzel bir gün geçirin!" Kimse cevap vermiyor, kimseiyi günler dilemiyor, kimse "Ne demek, o sizin zarafetiniz" demiyor.

Herkesin indiği durakta, yan yana iki kadın, ellerindeki broşürleri yolculara dağıtmaya çalışıyorlar. Üzerinde 'Yoksa dünyanın sonu geldi mi?' yazıyor. İstemezbroşür. Sizin acayip teorilerinize ihtiyacımız yok. Hem dünyanınsonu az önce geldi. Bak içerdeoturuyor dünyanınsonu. Adı bile var. Bayan Meggy. Sol yüzük parmağında da masmavi bok böceği.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ORTA DÜNYA

Doruktan Turan – Emir Sağlam – Emirhan Perker
Erhan Tatlıdilli – İlker Altungök

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

ÖZER AYDOĞAN

aydoganozer@gmail.com

BARIŞ SÖNMEZ

instagram.com/barismez
twitter.com/barismez

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

YUMURTALAR

*Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür gönderecem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Ayberk Şentürk

Barbaros Altuğ

SÜPER KEDİ

Mehmet Subaşı

Cihan Topçu

Cihan Topçu

Mehmet Subaşı

Barbaros Altuğ

PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ - 28 MAYIS 2015 - SAYI: 967
HAFTALIK YAYIN SÜRELİ YAYINDIR - ESSN. 1302-7329
www.penguen.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
04 HAZİRAN | 2015 • 23 | 663 | 4.00 TL

Selçuk Erdem
Uzay Yolculuğu 1981

Ahmet Ümit
Kafka'nın Hayalleri

Bahadır Cüneyt Yalçın

Ece Temelkuran
Partili Selami'nin Bi' Acayip Sergüzeşti-2

M.K. Perker
Sürücü (Yeni çizgi öykü)

ISSN 1303-7574-0-7
9 771303 757908

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
Akşamsefası

GEZİ olaylarının yıldönümü nedeniyle Gezi Parkı ve Cumhuriyet Anıtı çevresi yayaların girişine kapatıldı.

MİT Tırları'yla taşınan silah ve mühimmat görüntülerini yayınlayan gazeteleri casuslukla suçlayan Cumhurbaşkanı Erdoğan, "Hesabını verecekler" dedi.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, 'MİT Tırları' haberini yapan Can Dündar için, "Bunun bedelini ağır ödeyecek, öyle bırakmam onu" dedi.

MİT Tırları'nın silah taşıdığı görüntülere sansür geldi, haber yayından kaldırıldı.

17 Aralık yolsuzluk soruşturmasının önemli isimlerinden Reza Sarraf, 'çivi bile çakılması yasak' olan tarihi yatıya kaçak kat çıktı.

Başbakan Davutoğlu, ilaç kutularının altına gizlenmiş silah görüntülerine rağmen, MİT Tırları'nın yardım taşıdığı konusundaki ısrarını sürdürdü.

KENDİ KENDİNE

Yazın: Kaan Sezgum Çizen: Cem Güventürk

Seçim zamanlarını çok seviyorum. Bütün partiler çok cana yakın, çok minnoş.

Birdediğini iki etmiyorlar, krallar gibisin. Seni çok seviyorlar. Kafana göre takıl.

Normalde seni iki dakikada kesecekadamların ortasında, istediğinstandda limitsiz lokum yiyebiliyorsun.

Sandığa atana kadar en değerli oysenin. Sonrası kıyamet. –Oy!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Gezi'nin üzerinden iki yıl geçmesine rağmen, Ankara'da 87 kişi hakkında daha Gezi davası açıldı.

GEZİ'nin yıldönümünde Emniyet, Taksim'de 20 bin polisle önlem aldı.

Savaş uçaklarıyla bombalanarak 34 sivilin öldürdüğü Roboski'de 24 ferdini yitiren Encü ailesinden, mektupla AKP için oy istendi.

Soma faciasından sağ kurtulan maden işçilerine, maaşlarını alamadıkları için yaptıkları yürüyüş gerekçesiyle dava açıldı.

YEREL GAŞTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

Dudullu Sinema

Sercan kardeşimiz film yazmış. Belki çekeriz diye bize göndermiş de biz gazeteyi ne aleka? O yüzden film eleştirisi yazıyoruz. Başrol adam gözlerin çakıyo klasik, arabalarıyla falan. Adamın kafasında kurduğu karakter Bizimkiler düzeninden Dunkof. "Oh yumuşak yumoşak" dan. Başrol adam buna "hızlı yaşa in merdivenlerden Dunkof" diyo. Ama ne yalan söyleyeyim Dunkof kafada kurulan bir karakter çıkınca başa şaşardım. Gizem filmmiş, çekilirmiş de spoiler verdik ki kere yar!

Dudullu Moda

Hayriye apta, mitingde dağıtılan"Adam İzindeyiz" tişörtünün altına o etek hiç olmuş mu? Kocasınınarkasından adam izindeyiz tişörtüyle yürüken görünce komiğimize gitti, yazalım dedik. Hem kaçıyandakadınsın. moda senin neyine? Basına saldırı!

İşte dürüst haber. KİME OY VERECEĞİNİZİ DİREKT SÖYLÜYORUZ.

Oylar adısını bilinmeyen, kazanamayacağı kesin olduğu halde kocaman araba tutan manyak partiye. Çünkü adamda cesaret var Müzikle geçerken dönüp bakarsınyok ama o devam ediyor, çünkü iradeli. Her hafta sayısal lotto oynadığı belliyiz ifadesi il ehalkın içinden biri. Bizim yiğeneyş ayarlayacakmış şanayide, o yüzden onu destekliyoruz. Sonratelefon konuşmamız çıkmasın da...

Kâşem Var Yazı-yorum!

Asım Velioğlu

Efendim,"bir oydanne değişecek" düşüncesini ifdelemeksiyorum. Hayırfikirlerinizideğiştireceğimi düşünmüyorum,bundan eminim. Toplumudevbir tön balığı olarak düşünelim. Sen bu balığınbir pulusun, o pul hareket etmezse neolur?Bi saniyeyanlışoldu benzetmem, bakkar pullarının hareketiye gitmezki. Öyleotsa süperbenzetmiş olacaktım yaTÜİyeymiş/arzedeliimmi? Ben sana dürüst olayım mı? Bi arkadaş vapura binmek üzereymiş, "Kadıköy'debulugoruz" dedik. O yüzden yazıyıhıztibitirmem lazım.Benim tiraşmakinesinin yayı otmiş,ona yay alacaktı arkadaşKaraköy'den,almış. DirektAnkara'yageçecekmiş bi kamyonete bakmaya. Şimdi alamazsamı kalacak. Bir balık ve bir yay örneğimvar yazıda, şimdi bunları birbirine oy vermekle ilgili bi bağlasam şahane olur. Balıkve yay, bunlar burçlardır. Balıkiçekapanık, yay ise özgür ruhludur, Sizbalık olmayın, yay olun. Bi yaygibiatın oyunuzu sandığa tpdiyedostlarım.

MUŞ MUĞLA
ŞÖYLE OLMUŞ BÖYLE OLMUŞ
twitter.com/#!/muglamuscfaresi

Biraz da gülelim: 1 milyon liralık Mercedes markamakam aracı eleştiri konusuolan.Büyük Başgan'ın kendisineyine Mercedesmarka başkabirmakam aracı hediyeettiği, hatta "makamaraciyetmez,uçağa binmesi gerekir" denilerekkendisine uçak tahsis edilmesi gündeme gelen DiyanetİşleriBaşkanımız "Gösterişi tercih eden hâlimizetevbeedelim"... şeklinde kandil mesajı yayınlamış...

115: Sadece bu yılın ilk 5 ayında, ülkemizdeöldürülenkadın sayısıymış...

Şanslı imam: Anayasa Mahkemesi, resminikâhtanönce imamnikahı kıyan çiftlere iki aydan altı ayakadar hapis cezasıveren maddeyi "Evlenmeden birlikte yaşayanlara cezaverilmiyorsa, imamnikahı kıyanlara daverilmesin" diyerekteniptaletmiş,14 yaşındayken evlendirilip, evinde cesedi bulunan KaderErten'e dininikah kıyan ve bu yüzdenaranan imam bu kararsonrası cezadan yırtmış. Dubakalım,Allah sonumuzuhayıretsinmişamin...

Karikatür sanatı: Kapağında BüyükBaşgan'ın,Kenan Evren'in 'mirasını' devralırken çizildiği Uykusuz dergisi, Metris 1 Nolu T Tipi KapalıCezaevi'nesokulmamış...

Heykel sanatı: Gezi olaylarında polisinattığıbibergazıylabaşından vurulan veuzun süre komada kaldıktan sonraölenBerkin Elvan'ınKadıköy'dekiheykeli saldırıya uğramış. Heykel olarak dinozorun,dev köftenin, selfieçeken şehzadeninkabul gördüğüyurdumda, bizzat BüyükBaşgan tarafından meydanlardayuhalatılan bir çocuğa ait bu tarzucube heykellere,sanat anlayışımızdayer yokmuş...

Karikatürist abimiz Bedri Koraman'ı kaybettik. Ailesi, tüm yakınları ve seventerine başsağlığı dileriz. Onu, renkli ve güzel karikatürleriyle hatırlayacağız.

PENGUEN

NEFRET EDİYORUM BU HAYATTAN!
GÖSTER BAKAYIM, HANGİ HAYATMIŞ BU?
BU İŞTE, BUA!

BEN DE BUNLARI KİM SATIN ALIYO DİYORDUM..

SARAYINIZA SOYTARI LAZIM MI?
SENİN ESPRİLER TUTMAZ BURDA..
YA TUTARSA?
VAAY ARAŞTIRMA YAPMIŞ DA BİLMİŞ..

SENİN İÇİN SAHİLDEKİ EN GÜZEL TAŞLARI TOPLADIM.
SEBEP?
YAK.TIN BENİ İNTERNET, ÖYLE Bİ ŞEY YOKMUŞ..

Radar
Hız Kontrolü
YA Bİ ÇİT TÖBE TÖBE..

MUTLULUĞUMUZ BOZULMAYACAK DİYE ÇOK KORKUYORLUM!
KAÇ ABİ, KAÇ..

SELÇUK ERDEM
5
ÇIKTI!
Kitapçılarda ve www.hepsiburada.com/penguen adresinde.

PARTİLİ SELAMİ'NİN Bİ' ACAYİP SERGÜZEŞTİ-2

"Abi siz tamam deyin, ondan sonrası top bendeyani." Biz çaylarelimizdeduruyoruz mal gibi. Selami sanki "Toptan partiyi bırakalım, ben buldum yolunu" dememiş de normal oturuyormuşsuz gibi, böyle kaşlarını kaldıra kaldıra, hızlı hızlı çay içip bi' yandan da "Top bende abi, valla bak!" demezmi!

Sonunda Hulusi abi patladı: "Selami oğlum, sen kafayı mıyedin evladım?!"

Hulusi abi, bizim eski Adalet Partili. Menderes, Demirel, Özal, hepsi omzundan geçmiş yani. O derece profesyonel. Nerden baksan hepimiz, seçim zaferinde lideri omza almayı onadan öğrenmişiz. Ters birdurum yaratmadannasıl adamkaldırır, ribbon partinin bayrakları gece nasıl sökülür, seçmennasıl kafalarınr, şu bu, particiliğin bütün inceliklerini öğrendiğimiz abimiz. O öyle deyince artık biz bir şey diyemedik tabii: "Öyle ha deyinceparti mi bırakılır! Hem de bu parti!"

Hulusi abi de durumun çarşafa dolandığının farkında, kaç kere demiş "Bu işin sonu iyi değil arkadaşlar" diye, amaişte şu andada bağırdığı üzerekurtulmak o kadarkolaydeğil: "Selami! Anamızı bellerler evladım!"

Hulusi abi eskiden Demirel, Özal filan devrinde rakıcıymış, hatta Mendereszamanında,ilk gençliğindekuru-sulutakıldığını bile anlattıydı bir kerekeyifliendiğinde deşimdi kürbiletmez. Onun sözüzerine söz söylenmez, en manyağı bileesasduruşta durarama Selamibelli kayışı koparmış artık: "Hulusi abicim? Ne olabilir abicim? Beraberdüşünelim. Ne olabiliryani?"

Hulusi abi benden medet umdu: "Nevzat, al bu çocuğu gözümün önündenyoksa..."

Evsahibibenimdiye,Hulusiabibana atayım diye bakıyor ama diğerleri, anladım yani, Selami konuşsun istiyorlar gizliden. Hulusiabi ikna olsa yürüyecekler. Zaten Selami'yi dizginlemek mümkün değil: "Bakın abiler, ben size durumu bi' daha izah edeyim."

Selami durdurulamıyor: "Bakın abicim... Abimsiniz! Hulusiabi, bilhassa sanaihtiyacımızvarbu 'exit plan'da. Şimdi bizim vaziyetimiz şu merkezde abicim. Şimdi abi, kimse yalan konuşmasın, berabersılandık biz bu yollarda. Öylemi abicim? Amason tahlilde neoldu,sucukgibi olan bizir, milletciplerde, yatlarda geziyor. Doğrumuyum Nevzat abi? Abiben kendim sırfkaçtane sure, kaçtanehadis ezberledim. Nevzat abi,senin kayının oğlu, kusura bakma da abi, ramazanda Redbull içiyordu, ben gördüm kendim. Bitsin kadar çile çekti mi abi? Çekmedi, yalan mı? Aha Altıroluk'ta yazık yapmış, Bebek'te kiraya çıkmış diye duyuyoruz. Bizkaldıkçopur. Son tahilde mahalledentopuklayan yaşadı abi. İnsanların yüzünebakanbizkaldık. Senin yeğen, kusura bakma Hulusi abi, artık eteğimizdeki taşları dökelim diyorum ben, Başakşehir'de kumasına ev açmış abi. Sen sigarayı gizli içiyorsun abi, Reis duyarfilandiye. Yalan mı abi? Hepimiz Kunduracı Ahmet'in tükkanın önünden geçmemek için... Hulusi abi sana saygısından yapmıyor abi, bizim hepimize, de mi Nevzat abi,her geçtiğimizde ayakkabı kutusunuçıkarıp darbuka yapmıyor mu? 'Hani de benim boş kutum/ Çaldım çaldım yoruldum/ Hamuduyla götürdüler/ Ben yiyemedim kudurdum.' Kafayı sıyıran bize sarıyor abi. Bizim Çorumlu kahveci, duydun mu sen onu Nevzat abi, "Şimdiden söylüm" diye geçen gün, kapatmayacakmış ramazanda tükkanı. "Biz sizingibi partidengeçinmiyoruzkardeşim' diyor bana. Bak bana diyor bak! Sen dedim, ne zaman dedim, gördün dedim, benim partiden şaaptıpımı dedim. 'Zaten artık parti mi kaldı! Şu seçim geçsindağılacak herkes. Siz de tuttuğunuzla kalırsınız artık' demez mi! Millet artık açık açık konuşuyor abi. Reis etrafına manyaklarıtopladı, gerisi umurunda değil abi. Saf olmayalım abi, ayık olalım. Son tahlilde paraları alıp kaçtıklarında kim bakarbizim yüzümüze? İnsanlarbunları konuşuyor Nevzat abi,yeminederim. Şimdiabi, yanlış anlaşılmasın; bizi yıkmak isteyenler, sessiz şeytanlar ayrı, onları saymıyoruz da, bunları konuşanlar da bizim insanımız son tahlilde. Tabansıkıntıda abi, ha desek yürüyecekler. Biz onları bırakırsak ne olacakabicim?' Kandırıldık, saftık' bilmem nediyecekler, yürüyüpgidecekler

> *Reis etrafına manyakları topladı, gerisi umurunda değil. Ayık olalım abi. Paraları alıp kaçtıklarında kim bakar yüzümüze?*

başka partiye. Ne olacak? İki şeyolacakabicim. Bizim bunca emeğimiz heba olacak, bir. İki: Onlar kandırıldık diyecek de biz ne yapacağız? Kim inanır abi bize? Şimdiben diyorumki, sontahlildebizyani profesyonel bir ekibiz. Öyle değil mi Nevzat abi, yanlış mıyım sen söyle. Yıllarımızı vermişiz, bu partiyi sırtımızda taşımışız. Elit, jakoben, bi' milyon laf ezberlemişiz. Paralel şeyindenötürüçocuklarınokulsuz kalanoldu abicim. Ben kendimşahsen bu parti meselesinden evlenemedim yemin ederim. Şimdi abikaçkişi biliyor 400 metre kefen bezi nerden bulunur? Sontahlilde, ben diyorum ki Hulusi abi bu kadar 'nov-hav' ibırakıpgidelim mi? Bu artık bizim bir mesleğimiz olmuş son tahlilde. Susma İsmetabi, sen de konuş. Sen onca slogan yazmış, şair insansın. Şimdi abi, atıyorum misal, sen onların herbirineon liraalsan bugün rezidansın vardı abi. Mesele para meselesi de değil abi, manevi olarak da mağdur durumdayız. Şimdi geçende ben EmirganKorusu'na gittim Hulusiabicim. Hakkıabi, misal senin parti belasına gitmediğiniyer kalmadı, EmirganKorusu'na gittin miabicimhiç? Gitmedin. Tabii abi nasıl gideceksin, boğuşmaktan anarmız ağlamış, çokaffedersin. Abicim şimdibu Emirgan Korusu bambaşka bir yer olmuş. Senben gidemeyiz tabii ama görsen Ferrariler, Porşeler, Mersedesler, öyle böyle değil abi. Hepsi bizimkiler! Arabalardan ikidirhembir çekirdek, arbizgibibaşörtülü kadınlar iniyor. Baktım bizimeski parti bacılardan biride orada. Şöyle uzaktan selam vereyim dedim, o ne! Kafasını çevirdi abi. Tanımazlar abi. Tanımazlar yemin ediyorum."

İLLÜSTRASYON: CEM GÜNERÖNEN

Hulusibininyüzü gözüdeğişmeye başladı.

"Nevzat" dedi, sesi bir an zor çıktı. "Nevzat benim solkolumabirağrı..."

"Hooop Hulusi abi" demeye kalmadan Hulusi abi kütdedi yığıldı yere.

Selami hâlâ konuşuyor: "Bak adam derdinden işte, anlattıkanlattık, adamdatıpkı fenalık..."

"Sus Selami!" diye bağırmışım, "Sus ulan konuşa konuşa yedin bitirdin adamı! Hulusi abi, dayan abi!" Baktım İsmet okumaya başladı bile. Adamı ölmeden gömüyorlar. Hulusi abiden ses yok, gözleri kaydigeriye. Selami hâlâ: "Bu parti işleri öldürüdüadamı! Yemin ederim parti yüzünden..."

"Susulan pezevenk!" diye bağırrken ben bu sefer Hulusiabi: "Eşşeğüennaaaa.."

"Hoppala! Hulusi abi rica ederim yapma abi. Bi' dakkaabicim!"

Hulusibiningözlerininakı çıktı mı sana! Hıhıhıhıl garipbir ses. Yemin ediyorum, kanımçekildi. Hulusi abi benim evde ölürse Selami'nin ağzına bumuna...

"Nevzat abi, böyle olmayacaktı abi. Benim dediğim gibi yapsaydık abi. Kendimiz partikursaydık...

Hulusi abi de pirimiz, şeyhimizolsaydı..."

Tak dedi Hulusi abinin gözler açıldı. Dümdüz bana bakıyor. "Durun!" diyende dev gibiadam hop dedi kaktı, halının ortasına oturdu mu sana: "Ne diyon lansen?"

"Parti... Yeni parti..."

Selamikekeme gibi bir şeyoldu.

"Doğru dürüstkonuşsanalan!"

"Abipartikuracağız. Sen de şeyh olacaksın... İyi misinHulusiabi?"

"Verinbakayım banabi' sigaraordan!"

Hulusi abisigarasını yaktı. Halının ortasında bağdaş kurdu, "Oh! Oh!" diyediye içiyor sigarayı. Sigara bitene kadarkimse konuşamadı. Sonra Selami'ye baktı: "Selami, evladım" dedi, yüzünde garipbir gülümseme: "Öp bakayım elimi. Hayırlara gelsin. Peygamberimizin yüzü göründü bana az evvel. Dedi ki Selami sizinyeni reisinizdir. Onunyüzünü yere eğdirmeyin. Hayırlısı olsunğlum. Öpelim."

Hulusi abi ayağa kalktı. "Namaza duralım arkadaşlar" dedi, "Yeni parti hayırlı olsun!"

Selamiapır sapır konuşmayı kesti. Herkesbirazevvel olanlar olmamış gibi yapmaya başladı. Ha demeyle namaza durdu millet evin ortasında. Selami'ye bir hal geldi. Ben "Lan Selami, ölüyü dirilten plan diye ben buna..." diye bir şaka edeyim dedim, Selamiyüzüme birbakışbaktıki öyleböyle değil. O zaman içimden dedim, "Nevzat, oğlum, şu andahalımın ortasındatarihi bir an yaşanıyor." O andan sonrası... Anlatsam inanmayacaksınız ama bu da benim bir tarihi vazifem sonuçta.

Aksamsefasi

SEYİT ALİ ARAL

İçli Köfte

twitter.com/seyitaliaral
seyitaral@yahoo.com.tr

BUL DİNLE

Gitartımbirdatırımarada. Müzikten de anlarım biraz. Bilmek isteyenin elinden tutar götürürüm oraya. Yabancı dil öğrenirsin ya, aynen öyle. Garip bir alfabesi vardır bu işin, harflerinin görünümü de tuhaftır, sırtına kargı saplanmış minik karıncalar gibi. Amayan yana geldiğinde bir cümle oluşturur, ağlarsın. Bazenkoynunayastikgibi koyar, uykuya dalarsın. Belki öyle coşarsın ki içinde ebabiller dolanır. Yolda yürümek, yutkunmak, uyumak, uyurken sıçrayarak uyanmak ne kadar doğalsa ses o kadar bedende dolaşır. Dışarısının gürültüsünü az kısıp içindekini dikkatli dinlersen. Hayal, rüya, başlayan yeni gün, karpuz, baharat kokusu hepsinin önce sesini, yaşadıkça da müziğini duyarsın bir güzel.Hatta"az önce geçti buradan" denen ne ise müziğin izini bulur,koklayarakkaynağına da ulaşırsın istersen. Müziği çalarsın, sen uyudurursun, bazen üstadın öğretir ya da arkadaşın belki de. Amasaklamayı sevmem. O yüzden yaklaş bak bir sır vereceğim.

Müziğin iki kısmı vardır; biryazılmış yani var olan. İkincisi çalınan yani daha var olmayan seninle hayat bulan. Birincisini bulmak kolay her yerdevardır, basılı notasından tut, dilden dile dolaşan anonim haline kadar. Her hangi bir etüt, konçerto, hatta soğan doğrarkenki şarkın, anneysenmırıldandığın ilk ninni orada koca bir geçmiş mayalıdır. Ve ilk ses ile hepsi doluşur ne söylüyorsan oraya. Müziğin başladığında fiziki bir şey oluşur. Titreyen tel, verdiğin nefes, enstrümanın ne ise tek beden olursun. Göğüs kafesinin hemen altında rezonansa geçen, içindeki

soluğun. Hamken pişip cayır cayır yandığında, küllerinden yeniden doğarken çektiğin "hu" da bedeninin uzantısı, bir parçasısın. Ağaç gibidir sesin, yaprakları ellerin, kabuğu teninde, kökü kalbinden geçip aklının derinlerinde. Aslında sırrı tamamlayan kısmı hâlâ söylemedim, o da üçüncüsü. O birlikte çaldığın eşinin gözü vegözün içindensana bakan yansımanı.

O akis sadece beraberce çalmaya başladığında parıldar. Özüne tınlayan ve akortlarını eşleştiren insanlar hayatlarına dalıp çıkarken, tek bir yerde hep, her yerde tek olabilirler. Mesafelerin ve zamanın çok kıymeti yoktur birbirinizdekimüzükte. Bunu gerçekleştirirken inanılmaz bir hoşgörü, akıl ötesi bir duru görü, cinsiyet, beden, ego ve sınırı olmayan başkalaşım gerçekleşir. Su gibi olursun birbirinin içineakar ama kim ne, neye karışmış görülmez, sadece o olursun.Ses bayatlamaz,yaşlanmaz, ölmez. Anda kalmayıp uçup gitsebile hatırda kalır. Müziğin senin tarihindirbir yerde. Geçmişini anlatır karşında dikkatle dinleyen biri ve hattabirlikte çalıp söyleyebildiğin dostun, dert ortağın, eşin, yavuklun var ise. Ona kendin hakkında hayallerinden bahsettiğin bir andır bence. Alabildiğine nazik, zarif, kibar, hergele ve içten. Ki birinitanımanın en doğru ve güzelyolu onun düşlerini öğrenmek. Sonra onu düşündegörebilmektir.

Bin seferdir bul dinle diyeyazar ederim. Bu sefer sen bul ve dinle kendindekini. Aslında en iyisi çalve söyle, nasıl ve nice olduğu çok önemli değil. Sen ve özden oluşturduğun "siz"den olması yeterve artar bile. O yüzden dinlemek isteyen var ise sakın bekleme, elinden tut götüronu sende tınlayanı bulup dinleteceğin ne ise. Belki ikinci ses, kalbinin temposu, hayatının ritmi değişip zenginleşecek. Çalıp söyleyeceksin koşa koşa o dâhil olacağın orkestrada, sadece kendi hayatında değil. Birgün, iki sene önce o parkta başlayan, her sokağa yayılan Gezi'dekidevasa ailen ile de, ve hep birlikte...

ESKİ SEVGİLİ

Yazan: Erhan Tatlıdili
Çizen: M.K. Perker
instagram.com/eski.sevgili
mkperker@gmail.com
twitter.com/#!/perkerkalfalik

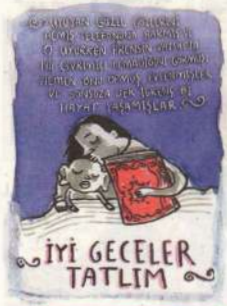

Devamı haftaya...

Akşamsefası

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Yatmak*

Hayatta en sevdiğim şey yatmak! Olm bayılıyorum yatmaya lan... Düşün bak, iki seçeneğin var; birincisi ayakta durmak, ikincisi yatmak. Ayakta durmanın hatta yürümenin ve hatta yokuş yukarı yürümenin (Bak koşmaya hiç girmedim) mantıksızlığını düşün. Bir de yatmanın şahaneliğini. Bir kere çok rahat. İkincisi yorulmak yok. Uykun gelince mesela yatmaya falan gitmene gerek kalmıyor. Zaten yatar durumdasın. Bir tek işemek için falan yerinden kalkman lazım. O da artık olsun. Gerçi zorlasan onun da bir yolunu bulursun ama ne uğraşıcan lan, boşveryat. Üniversite sınavına, son gün, yatarak çalışmış adamım. Hoş üniversiteye giremedim ama bunun tamamen sistemle alakalı olduğundan yüzde yüz eminim. Kolejsınavlarında da aynı şeyolmuştuordan biliyorum.

İş güç konusunda da yatmaktan taviz veren bir insan değilim. Diyelim yetiştirmem gereken bir iş var. Hemen yatarım. Açarım güzelce televizyonumu, bilgisayarımı, son güne kadar yatarım. Son anda kalkar şahane bir şekilde (bok) yaparım o işi. Görsen "Ulan bu herif bunuyapmak için kim bilir kaç gece uykusuz kaldı, kaç gün yemek yemedi, masadan kalkmadı. Helalolsun!"dersin. O derecesahaneyaparım. (Yazı bitsin de dergi matbaaya gitsindiye bekliyorlar şu anda. Bu satırdan sonra maç da anlatsam burada, her türlü basacak adamlar hehehe. Erdil, kovulmam değil mi abi?)

Mesela en sevdiğim filmlerden biri WALL-E filmiydi. Zaten animasyon izlemeye doyamıyorum, bok çizseler izlerim o ayrı ama WALL-E bambaşkaydı. Hayır, robot yüzünden hastası olmadım o filmin,tamam robot da eğlenceliydi falan da en güzeli gelecekteki insanlaruzaygemisinde paso yatıyorlardı ya ben ona koptum. Gelecekteki adam işi çözmüş. Gelecek şahane bir yer olmalı. Bak düşün adam uzaygemisiyapmış, evrendedolanıyor sığır gibi ama yatarak dolanıyor. Uzay gemisi yapacak kadar zekiler ve yatıyorlar. Demek ki bir bildikleri var diye düşünmüştüm filmi izlerken. Filmi yatarak izlediğimi ayrıca belirtmeme gerek yok sanırım.Gerçi onlar da sonra, anca adını söyleyebilen, çöp toplama takıntılı denyo bir robotun peşinetaklıp dünyayageri dönüpayağa kalktılar ama benceakabindeyine yatmışlardır.

Zaten uzaya çıkan adam yatıyor aslında.Yer çekimidenitensaçmalıkuzaydaolmadığıiçin, hertürlüiyatar pozisyonda oluyorsun. E biraz önce de söyledim, uzayaçıkabilenadamlar senden benden daha zeki sonuçta, istese o Uluslararası Uzay İstasyonu'nu yer çekimine boğar adamlar ama yapmıyorlar. Neden? Çünkü yatmak en şahanesi. 28 yıl uzaya çıkmak için bilim kasıp çıkınca yatıyorlar. Neden? Çünkü aklınyolu bir... (28 yılı attımtabii, belki 38 yıldır bilmiyorum. Bilimden ne kadar uzağım anla.)

İlk kız arkadaşımla ilk randevumu da yattığım için kaçırmıştım. Şahane yatıyordum, kalkamadım yerimden. Ayrıldık haliyle. Yani ayrılmışızdır sanıyorum, buluşmaya gitmediğim için bi fikrim yok. Sevgili Burçin, eğer bu satırları okuyorsan, biz senle ayrıldık. Ben zaten evlendim falan, yattı yani bizim iş. Sevgiler. Öptüm KİB BYE.

Akşamsefası

Barış Atar silsilesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

BALTALI İLAH

Mustafa Salıcı

<MİNİ ÇAKAL>

BARIŞ ATAR

Akşamsefası

KAFKA'NIN HAYALLERİ

Sis koyulaşıyordu. Birkaç adım önümü bile göremez halegelmiştim.Yürürkenkoca gövdeli birağaca çarptım, bir çöp bidonunu devirdim, bir kediyi ürküttüm ama sonunda sokaklambasının ışığını gördüm. Sisiniçinde ölgün ölgün gülümsüyordu. O anda fark ettim, lambanın altında bir adam vardı. Beni görünce yaklaştı. Ne yalan söylemeli, ürktüm.
"Yok, yokkorkmayın"dedi nazikçe. "Sadece konuşmak istiyorum."
"Ne, ne konuşmak istiyorsunuz?"
Elini pelerininiçine soktu. Silah çekmesinden korktum, ama bir dergi çıkarttı. Benim de yazdığım bir edebiyat dergisi.
"Benim hakkımda yazmışsınız bu sayıda. Bana kalsa, sizi rahatsız etmezdim ama yaratıcım..."
Yok,artıkemindim, karşımdakafadançatlakbiri vardı. "Ne diyorsun sen ya!" diye kestimsözünü.
"Yaratıcın kim, sen kimsin?"
"Benim kim olduğumu bilmiyor musunuz? Ama hakkımda o kadarçok şeyyazmışsınız ki!"
"Sen kimsin, hadi uzatma da söyle, kimsin?"
"Ben Karl Rossmann."
"Kayıpromanın kahramanından mı bahsediyorsun? Kafka'nınromanından?"
"Evet, ta kendisi."
Adam sağlam deliydi, gülmeye başladım.
"Gülmeyin, ben gerçekten de Karl Rossmann'ım." Zavallı, inanıyorolmalıydı buna, o yüzden tehlikeli olabilirdi, derhal uzaklaşmalıydım yanından.
"Peki, o zaman Herr Rossmann"diyerekyoluma devamettim. "Sizeiyi geceler."
"Durun, ne olur gitmeyin."

Gerçekliği anlatmak çok zor. Gerçeklik öyle kaypak ki, bugün geçerli olan yarın olmayabilir. Metni o gerçekliğin üzerine kuruyorsun ama yıllar sonra bakmıştın senin o kadın gerçeklik yok oluvermiş.

Aldırmadan yürüdüm. Sokak lambasından uzaklaşıp yeniden karanlığın içine girdim. Bir sonraki sokaklambasınakadar temkinli adımlarla ilerledim. Sokak lambasının ışığını seçerseçmez,yoksa başka ilginç bir tipledahа mı karşılaşacağım diye geçti aklımdan. Ama hayır,kimsecikleryoktu lambanın altında. Adımlarımı hızlandırdım, tam lambanın altından geçerken bir ses duydum. "Karnım aç, yardım et."

Etrafa bakındım ama kimseyi göremedim, o anda bir gölgedüştüüstüme,başımı kaldırınca lambanındireğinden beni izleyenkocaman bir hamam böceğiyle karşılaştım. "Ahhh!" diye haykırdım.
"Tanrı rızası için bir parçaekmek"diye sakince yalvardı böcek. Birdenjeton düştü.Nasıl beceriyorlardı bilmiyordum ama arkadaşlarımın bana kurnazca bir oyun oynadıkları açıktı. "Kesin şunu" diyehaykırdım, "Kesin artık. Bu oyuna bir son verin."
Hamam böceğinin duyargaları kıpırdadı. "Neden bahsettiğinizi anlamıyorum. Ama çok açım, ne olur bana bir parçaekmek..."
"Allah hepinizin belasınıversin"diye bağırdım. "Öncebenim yaratıcımın belasını versin"dedi böcek, "Beni bu hale sokturduğu için."
Bu kadarı da fazlaydı, onların oyununa alet olmayacaktım, yürüdüm. Böcek seslenip duruyordu. "Gitme, dur, ne olur yardım et." Hiç aldırmadan öteki lambayayürüdüm.
Bakalım orada beni ne bekliyordu? Ama bu kezoyunlarını bozacak,benigafil avlamalarına izin vermeyecektim. Lambanın ışıklarını seçer seçmezduvara yaklaştım. Böylecekaranlıkta kalarak, beni bekleyenlerinboşa çıkartacaktım. Lambanın çevresinde bir Allahınkulu yoktu. Belki de başka bir numara çeviriyorlardı. Arkama bakarkenbirine çarptım. "Demek beni burada da buldunuz" diye söylendi
"Sen de kimsin be adam?"
Kötü kötü baktı yüzüme. "Takip ettiğiniz kişiyi tanımadığınızı söylemeyin sakın."
"Ne takibi kardeşim, ne diyorsun sen?"
"Lütfen böyleyapmayın. Suçumu söylemiyorsunuz, kabul,ama böyle sürekligöz hapsinde tutarak benimle oynamayın."
Gülmeye başladım. "Eminim birazdan adınızın Josef K. olduğunu söyleyeceksiniz"dedim. "Söylememe gerek yok ki, bunu zaten biliyorsunuz." "Bu oyunu birazdaha sürdürürseniz,suratınızın ortasına yumruğu yersiniz" diye gürledim.
Adam korkuyla başınıgeriyeattı."Bana vurmayın, ne olur vurmayın bana" diye yalvarmaya başladı. "Nereyeistersenizgelirim, karakola, mahkemeye..." Yok, bunlarbeni çıldırtmakta kararlıydılar. "Istemiyorum" diye bağırdım, "Anlamıyor musunuz? Sizin şakalarınızı istemiyorum. Birakın artık yakamı."
"Ben değil siz benimyakamı tutuyorsunuz."
Bir an adamın yüzüne,sonrayakasınayapışmış ellerime baktım. Hakliydı. Hemen bıraktım yakasını. Yakasını bırakırbırakmazadam koşmayabaşladı. Yoksa bunlarşakadeğil de gerçek miydi? Belki de çıldırıyordum. Son zamanlarda Kafka altı olmuştum. Günlerdir onun kitaplarıylayatıp katlıyordum. Sonunda bilinçaltim isyanediyordugaliba.
"Bir sonraki lamba" diye söylendim, "Bakalım bir sonraki lambanın altındaneler bekliyorbeni?" Sise aldırmadan, gizlenmeden, çekinmeden yürüdüm. Lambanın ışıklarını seçmeye başlamıştım ki, üç adam banadoğru yaklaştı. "Şato'ya nasıl gidebileceğimizi söyleyebilir misiniz?"diye sordu içlerinden biri. Hiç bozuntuya vermedim. "Daha iyisini yapabilirim. Sizi doğrudan Şato'ya götürebilirim. Çünkü benim hayattaki tek amacım bu."
Adaminyüzündekişaşkınlıkyerini sevincebıraktı.

Ama yanındakilerin gözleri kuşkuyla kısılmıştı. "Sizkimsiniz?"diye sordular aynı anda.
Hiç kızmadım. Artık ben de oyuna katılmaya karar vermiştim. "Kuralları bilmiyor musunuz? AncakŞato'daçalışanlarsoru sorabilir."
"Affedersiniz" dediler saygıyla gülümseyerek, "Biz, sizi sınamak istemiştik."
"Sınamakeylemi,sizin yetkinizin dışındadır." "Haklısınız" diyerek boyunlarını büktüler.
"İyi o zaman, hadi gidelim."
Hep birlikteilerdekisokak lambasına yürüdük. Niyetim, onlarıŞatodiye Levent'teki gökdelenlerden birine götürmekti. Ama caddeye ulaşmadan bizi başka bir sürpriz bekliyordu. Sislerin içinden ince, uzun bir adam çıktı karşımıza. "Bunu yapmamalısınız." Karanlıkta kalıyor, sadecesiluetini görebiliyordum.
"Niye?" diye çıkıştım. "Niye gidemezmişiz?"
"Çünkü romanın kurgusu bozulur."
"O Şato'yagideceğiz! Romanın da kurgunun da canı cehenneme."
Siluet birkaçadım gerilemişti, lambanın ışığı yüzünevurdu.Siyah saçları arkayataranmıştı, kemerli bir burnu, açık renk gözleri vardı. Bu yüzü hatırlıyordum. Siluet, duraksamamdan yararlanarak kendini toparladı. "Siz ne hakla benimyaptıklarımamüdahale ediyorsunuz?" Böyle deyince tanıdım onu. Aman Allahım, bu Kafka'ydı, gerçekten de Kafka'ydı.
"Size soruyorum" diye tekrarladı, "Önce yapıtlarım hakkında yazdınız, şimdi de romanımın akışını mı değiştireceksiniz?"
"Yanlış anladınız" diye mırıldandım "Hayır, sizi çok iyi anlıyorum.Yazdıklarınızla yetinmek yerine, benden sözederek ün kazanmak istiyorsunuz."
Kafam karışmıştı, korkmuştum ama onun böyle haksızca beni suçlaması kendime gelmemi sağladı. "Tuhaf" dedim cesaretle, "öldükten sonra kitaplarının yakılmasını isteyen bir yazar ünle ne kadar da ilgiliymiş meğer."
"Ünümleilgili olan sizsiniz."
"Niyeaçık yürekli olmuyoruz üstat" dedim. "Ünle ilgilenmediğiniz konusunda içten değilsiniz Tıpkı kitaplarınızınyakılması konusunda içten olmadığınız gibi. Eğer içten olsaydınız, bu işi kendiniz yapardınız."
"Ama Max Brod yakacağına söz vermişti" diye itiraz edecek oldu.
"Yapmayın üstad,Brod'un kitaplarınızı

yakmayacağını çok iyi biliyordunuz."
Birazdüşündü, sonra gülümseyerek,
"İnsanıntanınması güzel ama inanın Brod'a kitaplarımı yak derken içtendim. Yalnızca tanrının cezası o ikilemden kurtaramamıştım kendimi."
"Hangi ikilemden?"
"Herkesin okuduğu bir yazarolmakla hiç tanınmayan bir yazar olmak arasında kalmaktan söz ediyorum."
Onu anladığımı sanıyordum. "Belki de" dedim, "Bu ikilemin sürmesi gerek. Belki de o ikircimli, belirsizhaliniz olmasaydı yazdıklarınız bu kadar etkili olmazdı."
"O kadar etkili miyim?"
"Çokokunuyor,çok tartışılıyorsunuz." Yüzüneutangaçbir ifadeyayılmıştı. "Ben, ben böyleolacağını hiç düşünmemiştim."
Belki de bu ruh halindensıyrılmakiçin aceleyle sordu: "Yerimde olmayıstermiyduniz?"
"Yerinizde olmayıdeğil ama yazdıklarımın sizinkilerkadar tartışılmasını isterdim."
"Beni gerçekten de önemli buluyorsunuz."
"Evet"dedim, "Yapıtlarınızın kapanmaması. Sonlarının açık kalması müthiş bir buluş."
"Aslında bir tür kurnazlık."
"Kurnazlık mı? Ben harika bir yöntem olduğunu düşünüyordum."
"Söylemekistediğim şu. Gerçekliği anlatmakçok zor.Gerçeklikôylekapak ki,bugün geçerliolan yarın olmayabilir. Metnio gerçekliğinüzerine kuruyorsun ama yıllar sonra bakmışsın senin o kadim gerçeklik yok oluvermiş. Bu yüzden romanı belirsiz brakmak daha sağlamcı bir yoldur."
"Yapmayın" dedim. "Hem belirsizlik de bir gerçeklik değil mi? Siz müthiş bir yöntem buldunuz."
"O kadar da değil, pek matah bir iş yaptığımı sanmıyorum."
"Bulduğunuz semboller, imgeler günümüzde bile geçerliliğini koruyor."
Bana yaklaştı. "Size bir sır vereyim mi? Ben Çekoslovakya'da yaşayan bir Alman, Almanların içinde de bir Museviolduğum için hiçbir zaman renkli bir dilim olmadı. Bu yüzdensembolve imgelerleyazıyorum. Yanideha oluşumdandeğil, zorunluluktan."
"Sanmıyorum. Siz usta bir yazar, daha önemlisi, büyük bir ozansınız."
Gözlerindeki ışıltıyicearttımıştı."Öyle diyorsanız öyleolsun ama artıkben gitmek zorundayım." Telaşlandım; hayal ya da gerçek böyle büyük bir yazarı bulmuşken, kaybedemezdim.
"Ama daha hiçbir şey anlatmadınız. Hakkınızda öğrenmek istediğim o kadar çok şeyvar ki."
Gözlerinde gizemli bir bakış belirdi. "Anlaşılan daha önce hayatetlerle konuşmamışsınız hiç. Kem küm edip dururlar, kendi varlıkları konusundabizden daha çok kuşku içindedirler."
"Amaişte karşımdasınız" diye itiraz edecek oldum. "Sis sayesinde. Bak rüzgâr çıkıyor. Az sonra sisi dağıtacak."
"Buna inanacağımı mı sanıyorsunuz?" diyesöylendim.
"İnansanız da inanmasanız da gitmek zorundayım." "Hiç değilse,şu sohbetitamamlasaydık."
"Üzgünüm"diyerekelini uzattı,sıkmayaçalıştım ama parmaklarını boşluğuavuçladı. Rüzgâr bendenöncedavranmış,sis dağılmış, Kafka gitmişti. Gecenin ortasında kala kalmıştım bir başıma.

Akşamsefası

OH-Yes!

facebook.com/yaşyorumtavşan.com

DAS PARTY

Yeni dergidiye ortam yaptılar. Bensizebunları anlatayım. Bir araya getirsen iki dakikada birbirindensıkılırhepsi. Selçukdesen "meh meh meh"diyeiki puroiçip ortamdan kaçar, Erdildesenadam evlizaten, partileme ihtimalibinde bir.Zaten tambir kocakafa, eğlense, dans etse, oramızburamızı kırar. Eğlencetrenini çoktan kaçırmış, metrobüsle kastırıyor. Diğer adamlar da adı üstündeadam... İzmir'de fuarda filan da görüyorum hepsini, iki kadehraki içtikten sonrapusulayı şaşırıpne yaptıklarını bilmiyorlar. İçleri kurumuşhepsinin... İşte bu ekip bir de bana gelmiş"Kaan partiyapıyoruz, sen de çalsana" diyor. Lanolm bensizin partinizin neyineçalayım? Aslangibi dicey gelmiş zaten çalıyor. Bi de iki dakika Kutlukhan'ta muhabbet etmek istiyorum,ondada DiceySanıyla mı çalacam. Zatenbayılmışım topunuzdan.. Neyse partiye gelmeye niyetettim ama kekolaröyleinsanlar ki,partisaatinibile bilmiyorlar. "17.00'den itibarengel." yazmışlar. Tamkekobunlarya! Neyse, ben 20.30 gibi olay mahalline vardım.

Kutlukhan ve KelSerkan'inodasına girdim, içeridebizim vurucuteam. Özer, Barış Atar, Cem Dinlenmiş, insanlık ötesi güzellik Seyit Ali... Vurucu diyorum ama kendilerini vurur bunlar bi mevzu olsa Allah korusun, hepside iyi çocuklar şimdi şey olmasın. Neyse yandan Semracan geldi... "Aeeğğğğğh beşinciviskimyağğğ" diyerekgeldi. Haydi hayırlı olsun!!..a saatdaha 20.35,beşinciviskiye abanmış,hate bak... Neyse ben Kutlukhan'latam muhabbete başlayacam, Allahın Keli Serkan yanıma geldi "Hacım, cepte parakalmamış, sendevarmı?"dedi! Lan noooluyo? Cinolmadanadam mı çarpıyorsun? "Abivallabende 50 lira tam para var, kusura kalma" dedim.Herifne derse beğenirsiniz? "Yaverrrrr!" dedive benim cepteki tekparam da kelbi kekomatın elinde uzaklara doğruyolaçıktı. Tansiyonum düşmeye başlamıştı. Tam o sırada Cenk Turanlı'dan (Serkan'ın iş arkadaşı) mesaj geldi:"Abi beleş yazısıçok güzelolmuş,ben partiye gelemiyorum,Serkan'in sigaralardan emersin."Offiyiyice fenalaştım. Serkan'aparakaptırmıştımvesigara almaya gidiyordu. Kendi sigaramdan otlanmam beni yok edebilirdi. Bu çirkinoyunu bozabilecekmiydim?O sırada para üstüdegeldi. Bityordum yavaş yavaş, Bari beleş içkiyle kopma hesaplarımbaşlamıştı. Serkan'dan kendialdığım paketten bir sigara alacağımyerdesinirden "Versene lan senin alaktornikcuvarayı" dedim ve elektronik sigarasını somurmaya başladım. DarthVadergibi "tssss tssss"diye elektronik sigarayla yürümeyebaşladım ki, omuzumaEce Temelkurançarptı. "Kaangel selfi çekelim" dedi.–Landergidesizibana sayıyla mı veriyorlar? Sevmiyorum öyle selfi melfi... Neyse tamam, çekelim... Biri kolumdantuttu, ana! Tavşan Kardeş... Doni Darko'ya mı geldikya? Tavşan Adam var partide... Alahallaaa?

Baktım olacak gibi. bunlar beniaralarınaaldı.Baridedim, selfi çektireyim ama fotoğrafta çıkmayayım. Hemen yandan Faruk Bey'ilgördüm"Farukabi sayglar, eheehe zenginliknasıl gidiyor?" diyemeden onun arkasınasaklanırım hesaplarım dasuya düştü, çünkü o bendenatikçıktıve kadrajdan ışın hızıyla kaçtı... Bari Flashdizisindeki kötü sanadamgibi titreyeyim de fotoğrafta görünmeyeyim diye kendimi sallamaya başladım. Zaten az ışık var. Başladım titremeye. Hem korkuyorum, hem titriyorum. Bu sayede bulanık çıkmak mümkün. Deneyin, oluyor.

TamKutlukhan'i buldum ki o da bi sürü başka arkadaşıyla eğleniyor. Ona da saramadım,yandanbirden Forevir dizisindeki adamçıktı.Lan, Forevir'daki adamMirgün Cabas'mış o... O da çoksakatadam. Şimdi konuşurken suratına muhabbeti kapatır, SavcıSayan gibi kalırımdiye trstım. İştetambu sırada"Kaan al lan paranın üstü" diye40 lira uzattı... CanımSerkan! Paramın üzerini getirmiş, gelkelini öpeyim... Haydaaa dahagram içmedenpilot gibi olmuştum...

Haftaya: Partide yaşadığım pis çıkar ilişkileri.

Partimarti muhabbetineoy muhabbetiniunuttum. Oy verinde rahatedin dostlar! Bundan sonrası kıyamet.

MUSTAFA SATICI

Akşamsefası

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN

SİNEMA PARADİSO

Jackie Chan, bar fedailiği yaptığı yıllarda, bir kavganın ardından iki gün boyunca elindeki bir kemiği yerine yerleştirmeye çalıştı. Sonra uğraştığı şeyin zavallı hasmının dişi olduğunu farketti.

Jean-Luc Godard, "Bütün ihtiyacın bir silah ve bir kedi" demiş. Tekniği de açıklıyor: "Hikâyenin bir başı, ortası ve sonu olmalı. Ama bu sırayla olması gerekmez."

"Bana büyük bir aktör gösterin, size berbat bir koca göstereyim. Bana büyükbir aktris gösterin veşeytanıgörün."**W.C. Fields**

Rüyamda işlettiğim müzik markete, rahmetli **Turgut Özatay** girdi. Mahcup, bezgin yaklaşıp "Şiki Şiki Baba var mı?" diye sordu.

"Bir çıkıp da asıl amacı insanları eğlendirmek olmayan bir film çekeceğini söylüyorsa, o zaman ne halt etmek istiyor bilmiyorum" diyen **Joel Coen** ve kardeşi **Ethan Coen, Miller Kavşağı**'nı çekerken birinci kameraya 'Elvis', vizöre ise 'küçük Elvis' adını takmışlardı.

İtalyan sineması deyince aklıma afişlerle dolu duvara dayanmış eski bir bisiklet gelir, Fransız sineması deyince afişlerle dolu duvara dayanmış düşünceler düşünceler...

Nicolas Cage adının doğru yazılması konusunda aşırı hassastır. **Arizona Junior** filminin setinde, sandalyesinin arkalığına ismi 'Nicholas' olarak yazılınca fazla H harfiniyara bandıyla kapattırmıştır.

Soru: Trompet sesi, nevrotik kadın, fitilli kadife pantolon ve şaşkın bir yazar içeren filmler ha gi türe girer? Cevap: **Woody Allen**

"Filmlerde baltayla adam öldürüyorum ama gerçekte dokuz yaşında bir kıza söz geçiremem" diyen **Sylvester Stallone**, bir ara parasızlıktan köpeğini 50 S'a satmak zorunda kalmış. **Rocky**'nin senaryosuna ödenen telifle, köpeğini 3 bin S'a gerialmış.

Ferhan Şensoy'un, **Kızını Dövmeyen Dizini Döver** filmiyle 1977 yılında ilk ve son kez kötü adamı canlandırdığını biliyor muydunuz?

Michael Haneke filmleri e Türkçe bir giriş ya da "İlişkimiz hakkında konuşmamızlazım"dedi genç kadın.

Akira Kurosawa filmi **7 Samuray**'ın senaryosunun ilktaslağı"6 Samuray" idi.

"Eğer filmin sonunda, adamla kızı el ele güneşin batışına doğru yürütürseniz gişeye 10 m1yon $ eklersiniz." **George Lucas**

En uzun öpüşme sahnesi, 1941 yapımı **You're inthe Army Now** filminde; 3 dk. 3 sn. sürüyor. Film için önerdiğim Türkçe isim: Nefes Alamadım Sevgilim

Çek asıllı aktris **Hedy Lamarr**, cep telefonu teknolojisinin öncüsü olan geniş frekans spektrum tekniğinin mucitlerindendir. Şampuan tasarrufu saçlarıyla, giderek **Richard Gere**'a benzeyen **Jamie Lee Curtis** ise cebi olan özelbir bebekbezi tasarlamıştır.

Bir Zamanlar Anadolu'da filmini tek bir simgeyle ifade edecek olsam çürükelmaları, **KışUykusu** içinise yanık paralarıseçerim.

Matrix için **Keanu Reeves**'ten önce başrol teklif edilen beş oyuncudan biri olan **Leonardo DiCaprio**, annesi İtalya'da **Leonardo da Vinci**'nin bir tablosuna bakarken karnında ilk tekmeyi atınca bu ismi aldı.

UZAY YOLCULUĞU 1981

3. Bölüm

Öğretmenimiz, Şehit Selma Bayındır İlköğretim Uzay Gemisi'ndekiilk dersimizde, "Yaztatilinde neleryaptık?"konulu bir kompozisyon yazmamızı istedi. Herkesin sessizceyazısını yazmasını, başının çok ağrıdığını,artık burasına kadar geldiğini söyledi. 2-C sınfında 39 öğrenci vardır. Aklımda hep Mercan olduğu için 40 öğrenci diyelim. Defterimi açtım,sınıfınüçgen pencerelerinden dünyayı seyretmeye başladım. Bilmiyorsanız, bir yazı yazmadan önce uzun uzun pencereden dışarıyı seyretmek gerekir.

Bu kompozisyonödevleri bende çok iyi kafa yapıyor. Acayipacayip konular. İçimdengeldiği gibi yazdığımdaolayçıktığı için artık doğrudan yıldızı pekiyialmayaoynuyorum. Gözünüyaşına bakmam, en samimiyetsiz şekilde yazar geçerim. Klişelere cila atmayı, hece hece samimiyetsizliği dokumayı pek iyi beceririm. Ağlatırım kağıdı. Yazdıklarım kaç kereduvar gazetesine asıldı."TurizmBacasızSanayidir"isimli kompozisyonumu bulursanız mutlaka okuyun.

Gözüm yaşardı, karşımdaki denyo bulanıklaştı. İyi ki Mercan üçüncü sınıfta diye düşündüm; aşık olduğum kız bani böyle göreceğine, ban ikinci sınıfta olayım daha iyi.

Ben, "dünya hakkaten de mavi lan,yalanyok" diyedüşünürken Engindürttübeni, "Başkan, biz ne zaman Ay'a gideceğiz?" diyesordu fısıldayarak. Kümebaşkanıolduğum için bana soruyordu. Başkanlaröyleher soruya cevap vermek zorunda değildirtabii.Küme sözcümüz Yaprak, "Lütfen konuşmadan yazımıziyazalım!" diyerek kümemizinsözcülüğünüyaptı.Hey allam. Engin burnunu çekti, genneldeburnunda sarkık duransümüğü tekrar içeriaçtı.Ama sümük az sonra yineuzanıp selamverdi. Böyle gözlemcilikler, ayrıntılar kompozisyonlarınıza hayat katar, bendensöylemesi.

Birazyazdım.Yaz tatili şöylegüzeldi, aman da pek şahaneydi, ama okul açıldı diye de bir sevinmeyeyim mi ben. Falan filan... Ara verip sınıfımızın duvarlarındaki posterleri incelemeye başladım.Dört mevsim posterinde,astronot kıyafetli bir öğrenci, yaz kış demedenaynı

noktadaduruyordu. Biryere gidesiyokdemek çocuğun.Tabiiuzayda yaz, kış yoktur ama bence kesinyazaşkı vardır. Başka bir posterde gökyüzüneyükselen bir roketle doğruselam duran bir subay, taş gibi bir abla, bir de çocuk yanyana sıralanmıştı. Al yanaklıgürbüz çocuk, parmağıyla roketi gösteriyordu. Çünkü adamla kadın gerizekalıydılar herhalde. Posterin en üstünde"Birlik, Beraberlik ve Uzay" yazıyordu. Yanındaki posterde uzay yürüyüşü yapan, yine al yanaklıçocukların resmivardı. El ele tutuşmuş, sanki oksijen zehirlenmesi yaşıyorlarmış gibi sırıtıyorlardı. Bu son posterin üstünde"Uzay Ne Güzel!" yazıyordu. Yeminİen. Çocukların arkasında yıldızlar, bir köşede de Satürn gözüküyordu. Ben bitiyorumböyle ayrıntılara. Uzayınnereesindeolursanız olun Satürngözükür resimlerde. Samimiyetsizgelebilir ama ben de ne zaman uzayresmi çizsem bir köşeyemutlaka Satürn'üyapıştırırım.

Küme yazıcısı Derya, tatlı bir fısıltıyla, sanki acayip bir yaramazlık yapmış gibi, "Biz geçen yazözeluzay gemisiyle A'y'agittik"dedi, "oraya gittiğimizde ben gezdiririm sizi." Deryaçok güzelkızdır.Mercan'aaşık olmasaydım onunla evlenecektim. Hayatböyleişte,n'apalım. Yaprak kendini tutamadı, "Biz yazın Satürn'e gittik" dedi. "Satürn'egidilebiliniyor mu ki?"

"Satürn dediysem, uydusuTitan'a gittik. Oradan Satürn'ün halkalarınizlemenin keyfi kelimelerle anlatılamaz." Niye anlatılamaz. Bana verecekler o Titan'ı, ağlatırdımyeminİen.

Küme üyemiz Mahmut, gözlerini bana dikti. Tam ağzınıaçarken, o sormadanben cevapladım: "Biz teyzemlerin Ayvalık'taki yazlığına gittik."

Mahmutkıkırdadı. Gülünecek ne var lan bunda! Engin, Mahmut'alaf çakacağımı anladı,elini kolumun üstüne koydu. O zaman ben de Mahmut'a "Sen yazın ne yaptın?" diye sormadım. Babasınındükkanındabütünyaz dayakyediğini bilmesek daha iyiydi.

Yaprak, "O halkalarçokbaşka bir şey"dedi özlemle. Kızın astronomi betimlemeleriyle yarışmak mümkün değil.

Mahmut sırtımaya devam ederek, "Soğukmuş oranındenizi" dedi. Ben konuyudeğiştirmekiçin yazın okuduğum bir kitaptanbahsedecekoldum ama Mahmut üstüme gelmeye devam etti.

"Yanlızçok rüzgarlı oluyormuş oralar." Hayali bir kırmızı kalemle düzelttim yanlışını.

Bu seferaraya Deryagirdi: "Ay'da uzun yürüyüşler yaparız birlikte." Canım benim. Yaprak, "Ben gezi inceleme koluyum" dedi. Derya'yla üç saniye birbirleriningözününiçine baktılar. Mahmut olmasa,olayçok zevkli bir yeredoğru gidecekti.

"Denizi çok mu taşlıydı?"

Artık dayanamadım, "Bazı insanlarSatürn'dür, bazıları dauydusudur!" dedim. Sesim fena titredi ama.

"Ne demek lan bu şimdi?"

"Satürn'ün 62 uydusuvardır!"derekağlamak üzereydim.

"Eee?"

Gözümyaşardı, karşımdaki denyo bulanıklaştı. İyi ki Mercanüçüncü sınıfta diye düşündüm;aşık olduğum kız beni böylegöreceğine, ben ikinci sınıftaolayım daha iyi.

"62 uydu, eteklerindebuz parçalarının dönerekdans ettiği kozmik mevleviye ağzından açıkbakardurular!"

"Ağzına sıçarım senin!" dedi Mahmut.

"Ha ama dersen, her uydusunu mıdır? Titan mesela, Merkür'den büyüktür. Al bakalım sana astronomik bir bilmece."

"Ne diyorsun lan sen,göt? Normalküfür bilmiyor musun?"

Gözümü silerken öğretmenin oflayarak masasından kalktığı farkettim.Yanımızageldi.

"Ben size konuşmak yok demedim mi?"

Engin,olaylailgisininolmadığını göstermek için defterine gömüldü. Burnundaki sümük de telaşlanmıştı, her nefesalışında hızlı aşağı inip çıkıyordu.

"Öğretmenim, Mahmut küfür etti" dedi Yaprak zırlayarak. "Arkadaşlarımızaküfür etmemeliyiz." Bulursanız, 'Arkadaşlarımızla İyi Geçinmeliyiz" isimli kompozisyonumu mutlaka okumanızı tavsiye ederim.

"Öğretmenim, ben arkadaşımdan kırmızı kalem..."

Öğretmen, lafını bitirmesine izin vermeden elinin tekinibir yanağına koyupdiğer eliyle desağ lambir tokatindir,bihim Ayvalıktostuna. Hayali kırmızı kalemimle, hayali bir nah çektim Mahmut'a.

Öğretmen göz ucuyla benim defterime baktı. "Çokgüzel bir yaz tatiliçecirdim, yeni arkadaşlıklar kurdum. Bu yeni arkadaşlarımdan bazıları çoksevdiğim kitaplardı. Kitaplarıçok sevmeliyiz. Çavdartarlasında tanıdığım bir arkadaşımla..." diye başlayan kompozisyonum tatmin edici iki sayfayla sürüyordu.Öğretmen bu sefer döndü, Mahmut'un boş defterindekitek cümleye baktı.

"Bunu mu yazdınbütün ders?"

Mahmut niyeyse sırıttı, ikincitokatgeldi. Yanakları, birinci sınıftakızaran elmalarımıza benzeyemeye başlamıştı.

"Oku bakalım yazdığını!"

Mahmut defterini kaldırdı, mırıldandı bir şeyler.

"Yüksek sesle oku!"

Mahmut,tek cümlesini bağırarakokudu: "Yazın kurban bayramında dana kestik!"

Gülenler oldu sınıfta. Ben gülmedim. Önce "oh olsun" dedim içimden. Sonra üzüldüm. Sonra vazgeçtim, yine "oh olsun" dedim. Bir sonraki "oh olsun"ageçmeden önceyine üzüldüm, ama bu sefer biraz daha uzun üzüldüm.

Haftaya:Uzay yürüyüşü.

S.Altıngün

FEYZİ ÖZŞAHİN

twitter.com/feyzisahin
feyzisahin@gmail.com

Akşamsefası

ÇALIŞIRKEN

erdal: Iyy öğreng! Ton balıklı pide mi yiyosun?

selçuk: Ya gidin başımdan, niye benim odamia toplandınız? Beni yemeğimle baş başa bırakın olum!

seyit ali: Karpuz çıkmadı daha, o yüzden fiyatlar soğuk!

tarık: Bir bilmeceim var çocuklar? Haydi sor sor... Kafka deminç akla, hemen onun adı gelir; bilcük bilcük bilcük!

cem: Ceki Çan çizicem diye filmime bakıyom azcık dedim, çok iyi sarok valla! Bikaç adam daha dövüşe bitiyo şimdi, hemen çizip yolluycam.

ekrem: Sabah erkendon yollaciydım kibeyi, nasıl gelmez babolll!

ekrem: Beyler ben bu hafta biraz şey oldum, mezarlıktan geliyorum lan!

erkan: Sana ergen şakası yapayım mı seni, ama söz ver kızmak yok. Hoşlan'lı yedin mi, haşlanmış gergedan geyiş sfafeher!

barış: Oyunun en heyecanlı yerinde gündem karikası mı gönderdin müdür? Elveda Tomb Raider, hoş geldin Teyyip!

tarık: Çalışırken'a girmek isteyen genç çizerlere öneriler, muhtar Cem Dinlenmiş'ten 1. adet vesikalık kafa çizimi!

gazeteci: Kafka için kahve için hamam böceği vinyeti düşünüyorum, bence güzel!

serkan a.: Yeni çalışma sistemine göre bakalım bu gece 12'de eve gidebilecek mi bakkaloğ.

yavuz: Farush, zahmetolmazlı! (Burası tıd çöplü etek gelicek!

yavuz: Pideniz safiip çık! Öyle ortada bırakmıyom, götürdük biz onu hacı! Pide ve ötesi.

serkan a.: Serkan, bana aldırdığın sigara paketini unutmayacağım. İntikamım alacam. Viss beleş!

tayfun: Penguen parti fotoları ekteraycan bilgisayara da birse gülelim. Hiçbirini hatırlamıyom hafıf?

bedat: Kilyasini en geç verecekler konsoruda kupon yapsim mi? Aizen paranza.

cemg: MİT'in birlarından dürüm çıksa daha çok şaşırmaz meydik, bence şaşırırdık!

cem güvenlik: Cem Güvenlik beni çok yanıştı; çiziyor olm, ortamlarda sükse üzerine sükse yaşıyorum!

cem güvenlik: Dutlutu toprak kaybetmiş!

cem güvenlik: Kilyeyi ilk biliriyorum ama Çalışırken'de beni hep en sona koyuyolar kızzaarr!

Akşamsefası

ORTAM
En telmaja adam

zonmezkarakurt@gmail.com

özet: ELEMAN OZLEM'İ KORAY'IN KANKASININ BARINA GÖTÜRMÜŞTÜR. FAKAT KIZ INSI GERÇEKKANKASINA SARILDIĞINI GÖRÜNCE VE BİR DE ÜSTÜNE TANIŞTIRILMAYIP ADAMYEĞİNE KONMAYINCA KENDİNİ KEDERE VERİR VE SİGARAYA ABANMAK İÇİN BALKONA ÇIKAR. HOZİER İNMEŞİNİR PARÇASININ ÇALMASIYLA OZLEM ONU DANS MEYDANE BUYUR EDER. BİZİMKİSİ FENA KAPTİENCA...

ELİNE ROQUNA HAKİM OLAMAYINCA MASAYI DAVİSİR VE KAVGAT SESSİZLİĞE BURUNUR

AABİ DAHA YENİ AÇTIMIŞTIK VİSKİYİ!

TAAM POSTUM, SAKİN OL, SURAYI Bİ HALLEDELİM DE, CAMLARA DİKKAT!

"NEŞİR KOÇUM, AL VİSKİN BAYDEN" DİYECEK KADAR DA YÜRÜGÜN OLMADISA BİÇARELİĞİN BÖYLE PORNOGRAFİK Bİ SEVİYE SUNAR ÂLEMİ...

TAAM SİKİNTİ YOK, SİN DE SÖYLE GİDİ, AMA BİR MODÜR DANS ETME GİTTEN!

SURAYI DA ALÖRSÜN!

ÖZLEM'İN ŞARKIDIĞI O YAVUŞAK

DOSTUM MİLLER YARAMADI BAK, Bİ KERE SİNİF, BÜNYE KABUL ETMİYOR İŞ Mİ, AMA YAMAN DANS EDİYON HA, HAH HAH HAA!

Bİ KERE BURASI DANS ORTAMI, HAGİ DİYORUM SANA DANS ETME DİYE?

HAAPİ Bİ BAŞKA PARADOKS!

EOR DURUMPART SİGARALAR ÜSSÜNDEN PEEM YAPMAYA UTANMIYO MUSUN ASLANIM! AZCIK EMPATİ YAPIP İNSAN OLSANA, GİT UZA, EGONU BAŞKA YERDE TATMİN ET OLUR MU KOÇUM, HADİ..

VAY BE!

HEMEN İLGİSİNİ ÇEKMİŞ

TABİİ Kİ YANDAKİ ORTAM'IN SONRADAN FEŞİS EYLE ETMEYEYSİN DE BÖYLE EDİYON DİYE KURACAĞI PSİKANALİK FANTEZİLERİNDEN SADECE BİR SAHNE, OTSA GERÇEKTİ.

ZAMANIN BERİSİNDEN GELDİĞİ İÇİN LAFI İNEEK ETME GAYRETİNDEYKEN O ACI SİRİTSİLİ TEBESSÜM ÇORTAN YERLEŞMİŞTİ KURDETTEN MAHKUM ÇEHREYE

ÖZLEM ELEMANDAKİ BU TÜREMPSİLİĞİ FARK EDEREK OLAY MAHALLİNDEN UZAKLAŞTIRIR

BİLİYO MUSUN, SİRF BENİ YALNIZ BIRAKMAMAK İÇİN ORADA ÇILGINCA DANS ETMENİN ÇOK HOŞUMA GİTTİ. DURMADIN ÖYLE MAL GİBİ, HİLAL SANA ORTAM!

HADİ FINDIKZADE'YE SENİN ŞU ARKADAŞLARIN EVİNE GİDELİM MI?

VE METROBÜSÜN O Bİ BUJUK GÜTLÜK KOLTUKLARINDAN BİRİNE AĞRLA İLİŞİLSE

MESELA ŞEY DEDİ Bİ FARTI: "BİZİM İKTİDARIMIZDA TOPLU TAŞIMA ARAÇLARINDA KİNAR KOLTUĞA OTURUP YANDAKİ BOŞ YERE GEÇİŞİ ENGELLEYENLER AYIPLANACAKTIR!" BÖYLE DAMARDAN GİBİ YANİ.

HEM KİNARA OTURMUŞ, HEM PARA İLE DURAĞI VAR AMA ANKSİYETESİNİ SİMİDİKEN SAÇIYO MILLETE

AYOL YANAŞ, YER VAR BURDA

"BİZ GELİŞSEK EMNİYET SİRİTSİNİ KULLANMAYANLAR KRİZ YERİNE KONMAYACAK" HAGİ SLOGANI!

EVVRİ!..

TÜM O FAHİŞE DÖNEBİLİ ÇAKALLAR DA İT GİBİ TRAFİKTE MİLLETİLE ÇİĞ DEKİCEKSİ

MESELA BİRİ DE, "BİZ MİLLETİN PARASINI NAYLON BAYRAĞA, ÇÖPE, ÇAKZIR MİNİBÜSLERE HARCAMIYCAZ, SEÇİM YARDIMINI BURS OLARAK DAĞITACAĞIZ" DESE?

ŞARAP ACAYIM, KAFAMPADAN

ŞU TELEVİZYONU KAPASAYDI NEYDİ ÖYLE DÜN GECE AYAKLARIMA MASAZ YAPARKENKİ HALİNİZ BOYLEDİN DİYİ Mİ? FARK ETTİM.. SENİ AYARCI SENİ, HADİ, YİNE YAPMAK İSTİSİ MİSİNİ DAHA ERGİÇ DE OLMADIM, ELİ KULAĞINDA, AKLADIN SENİ ONUT

HAYDAA, AMA BÖYLE AYAN BEYAN, MESELİ YAŞANAMAZ Kİ O DÜYGU.. KAÇAK GÖÇEK ÖLÇEK Kİ Dİ Mİ, Bİ SUÇLU GİBİ..

Sürecek

M.K. Perker

YAŞIM SAYIDA KALDIĞINA INSANIN DELİRASI GELİYOR...
YAŞIM?
YALNIZ, GEÇEN SAYIDA SÖYLE BİR HİKAYE YOKTU...
KAHRAMANIMIZ ÜLKEMİZİN HARİKULADE YÜKSELİŞİNİ...
HE ÜLKEM BİTSİN ÜSTÜ! KEŞKE BİTSİN! BİTİR-LİĞİ-MİZİ-GÖR-SÜN-LÜ... SİLİKLİ!
KAHRAMANIMIZ DAĞINA MİLİKLİLERİNİN HABERİNİZİ...
HADİ İŞ KARŞILIĞI ÜÇÜNÜ ÇIKTI, İLİŞ BİRİMİZİ BAK BEN BU ALLAH'IN ÇOCUĞUYUM.
BİLİRSİNİZ Kİ BU KADAR HABERİ DÜŞÜNMEMİŞTİ DÜŞÜNÜ...
SEN HİÇ SEN! KARŞITSIRSEN AMA! SÜRÜNÜ UNUTMUYORSUN.
AYNI ANDA...
EŞİT AYNI İMKANLARI Kİ HÂLÂ DEVAM...
AYNI ANDA LONDRA...
YALNIZ HÂLÂ ANLAŞAMAMIŞLARDI...
HANGİSİNİ SEÇSİN, İŞ DURUMU NE VARİ?
ABİ İLKİ GİBİ KONUŞALIM BU LAVUKU!
KAHRAMANLARIMIZ TAM YAPTIKLARINDAN...
VİZE Mİ DİNİ? LAN KAHRAMAN DEĞİL PAPAĞAN...
HEM!
ABİ HANGİ ÜNİVERSİTEYİ, HALA KAHRAMAN OKUR DİYE ÜNİVERSİTELERİNİZ OKUL DEĞİL...
KAHRAMANLARIMIZ TÜRKİYE TÜRKİYE'NİN ÜNİVERSİTESİNİ...
NEM TÜRKİYE YÜKSELMEMİŞTİR! ÜLKEMİZ BİR YAPTI BU ADAM BANA SORAZ... SİYASİ SİYASİ ANLATIYOZ ŞİŞ...
ÜNİVERSİTEMİZİN ÜÇÜNÜ BİR ÜNİVERSİTEMİZİN ÜÇÜNÜ...
DÜZELİ AL DİNİ LAN!
ÜNİLİNİ BİRİLERİN ÜÇÜNÜNÜ ÜÇÜNÜ...
HE ALÇİPİ!
ÜÇÜNÜ!
HE ÜÇÜNÜ!
ABİ, SEN HANGİ ÜLKEDESİN...
AYNI ANDA...
ÜÇÜNÜ, BİZİ ÜÇÜNÜ ÜÇÜNÜ ÜÇÜNÜ...
ÜÇÜNÜ...
ÜÇÜNÜ...

Akşamsefası

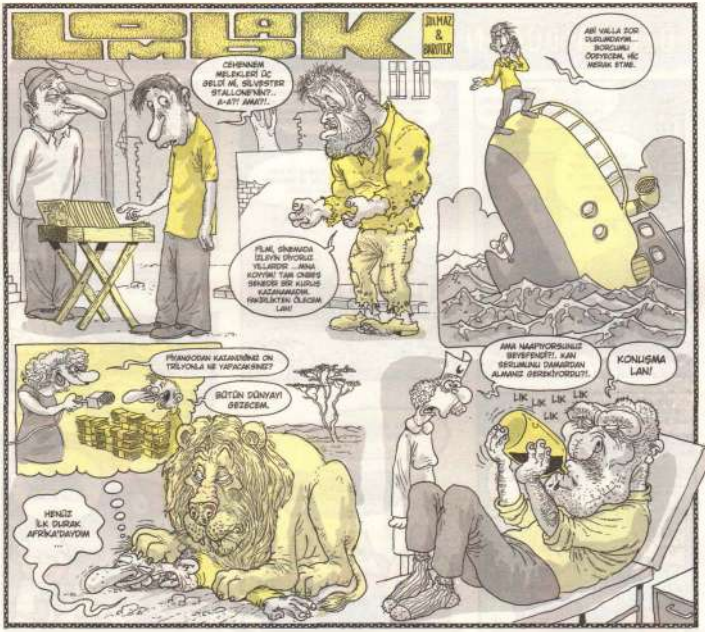

ODA ISISI

DOĞAN
mysseorg@mynet.com

Akşamsefası

LAL
DILMAZ & BAHTILX
CEHENNEM MELEKLERİ DE BELKİ Mİ, SİLVESTER STALLONE'NİN!.. A-AH! AMA!!..
FİLM, SİNEMADA İZLEYİN DİYORUZ YILLARDIR ...AMA KONYA! TAM CINEMS SINEMOS BİR KURUŞ KAZANAMADIM. PARASIZLIKTEN ÖLECEM LAN!
AH! VALLA ZOR DURUMDAYDIM... BORÇLARIMI ÖDEYECEK, HİÇ MERAK ETME.
FRANSIZDAN KAZANDIĞIMI ON TRİLYONLA NE YAPACAKSINIZ?
BÜTÜN DÜNYAYI GEZECEM.
HENÜZ İLK DURAK AFRİKA'DAYDIM ...
AMA NASIPSİNİZ! BİYOPSİSİ, KAN SERUMUNU DAMARDAN ALMANIZ GEREKİYORDU!!..
KONUŞMA LAN!
LIK LIK LIK LIK LIK

SÜPER PENGUEN
HEDİYE:
KUPLERDEN DÜNYA: MINECRAFT
TÜRKİYE'NİN İLK ÇOCUK MİZAH DERGİSİNDE BU AY:
ROBOTİKA
ARIZA: PELİN
KUPLERDEN DÜNYA: MINECRAFT
ERDİL'LE ZÜRAFA ÇİZ
LAA UYGARLIĞI VE LOO
UZAYDA GEZİNTİ
SEZON FİNALİ: KARNE
HEDİYE: ERDİL'İN KUTUKAFA HAYVANLARI
ELEKTRİKLİ BEYİN: BİLGİSAYAR

ÖZER AYDOĞAN

aydogansozer@gmail.com

BARIŞ SÖNMEZ

instagram.com/barissonmez
twitter.com/barissonmez

Akşamsefası

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür göndercem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/Bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Ayberk Şentürk

Kadir Er

Erhan Güneş

Cihan Topçu

Gürdem Sındıraç

SÜPER KEDİ

Mehmet Subaşı

Baybars Altuğ

PENGUEN

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ • 4 HAZİRAN 2015 • SAYI: 663
HAFTALIK YAYINSÜRELİ YAYINDIR • ISSN. 1303-7575
www.penguen.com

YAYINCI: DİTİB DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞINA VE İŞTİGAH ŞAN. TİC. LTD. ŞİRKETİ ŞAHSI ADINA SELÇUK ERDEM YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ. FERDİ KARTAL TARAFINDAN ENDÜL YAŞAROĞLU - SELÇUK ERDEM GENEL MÜDÜR: A. GÜLŞİN AKŞİT

YAZI İŞLERİ: SELÇUK ERDEM (selcuk.erdem@penguen.com.tr) DEPO TASARIM: HİLAL ÖZGÜLER GRAFİK TASARIM: SEMİHAN KARATAŞ
SİTAK: SERKAN KARATAŞ, TUNCER TAŞER, SEDAT MÜFTÜOĞLU ADRES: İNTİLAK CAD. BAHÇELİEVLER SİTE. SİTE NAN NO: 28 KAT: 3 MECİDİYEKÖY - ŞİŞLİ/İSTANBUL TEL: (0212) 250 22 77 - 781 AKS: (0212) 245 85 50 BASKI: UNIPRINT BASIM SAN. VE TİC. A.Ş. ÖNERLİ MAH. HADIMKÖY İSTANBUL CAD. NO:150 ARNAVUTKÖY 34555/İSTANBUL TEL: (0212) 486 38 40 GENEL DAĞITIM: DPP TEL: (0212) 0 212 22 22

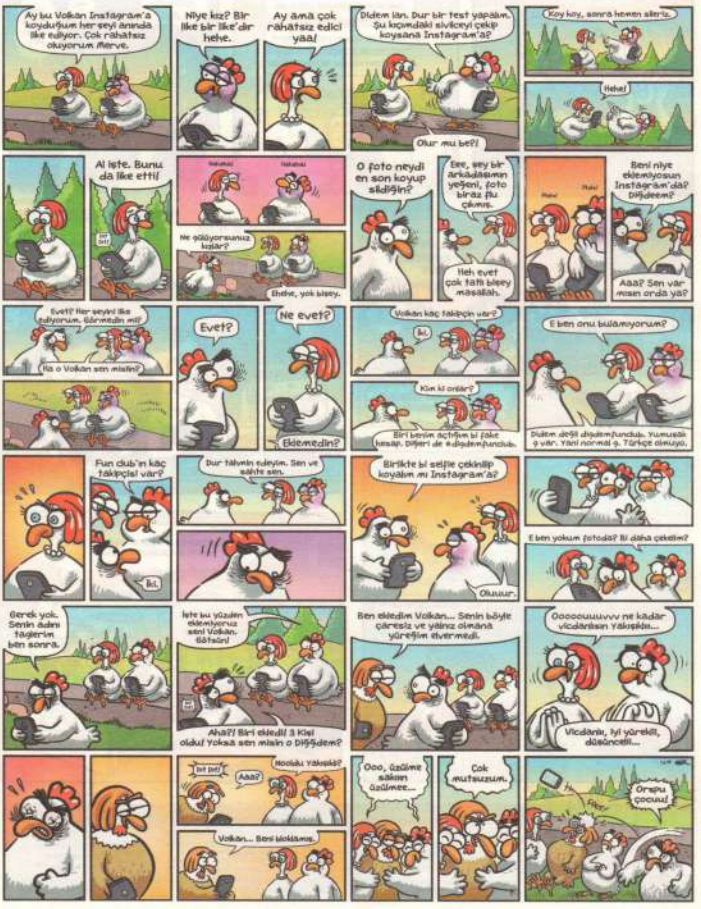
facebook.com/penguendergisi
twitter.com/penguendergisi
instagram.com/penguendergisi

Akşamsefası

TAVUK VOLKAN

"Sosyal Medya Çakalı"

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil/

Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
11 HAZİRAN | 2015 - 24 | 664 | 4,00 TL

Ahmet Ümit
Hem Aziz Hem Kumarbaz

Ece Temelkuran
Partili Selami'nin Bi' Acayip Sergüzeşti-3

İsmail Güzelsoy
Alacakaragümrük - Siftah

Bahadır Cüneyt Yalçın
Söz ve Müzik

Serkan Altuniğne
Sevdiğim Şeyler: Kaan Sezyum

ISSN 1303-7579-0-7
9 771303 757908

Akşamsefası

AKP'nin yüzde 49.95 olanoyuyüzde40.70'e gerilerken, aldığı vekil sayısı 327'den255'edüştü.

AKP'li Burhan Kuzu: "Ülkeyi uçuruma attınız, kaosu seçtiniz. Biz bu oyu hak etmedik, bu hizmetin karşılığı bu olmamalıydı" diyerek vatandaşı suçladı.

Başbakan Ahmet Davutoğlu, girdiği ilk genel seçimde partisine en çok oy kaybettiren lider oldu.

Yiğit Bulut, seçim sonuçlarını "Net bir başkanlık işareti çıkıyor" şeklinde yorumladı.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güvantürk

Oy vermeye gittim, plakasız arabayla.

Yanımda hediyeler götürdüm. Isınsınlar diye ateşbile yaktım.

Bol bol oy kullandım, demokrasiye doyamadım.

Sonunda kendim ettim, kendim buldum. Kulemde çıldırıyorum.

SEÇİMİ KİM KAZANDI?

TRT kanallarında son bir ay içerisinde Cumhurbaşkanı Erdoğan'a 45 saat, AKP'ye 54.5 saat, CHP'ye 14 saat, MHP'ye 7.5 saat ve HDP'ye ise 3 saat yer verildi.

Eskişehir'de Berkin Elvan için düzenlenen yürüyüşe katılan 75 kişi hakkında dava açıldı. Avukat Pınar Çetik Arpacı, "Öğrenciler üniversiteden çok adliyede vakit geçiriyor" dedi.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın "Nerede bu yoksullar, hangi veride var?" sözlerine karşın, TÜİK verilerine göre Türkiye'de 16 milyon 706 bin yoksul bulunuyor.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Ak Saray'ı "Başbakanlığa geldiğimde karafatmalar dolaşıyordu, böyle makam yakışır mı?" sözleriyle savundu.

Ankara 13. Asliye Ceza Mahkemesi, dayak atan eski kocayı "eli şişti" diye mağdur katsul etti ve şiddetten mağdur olan kadına ceza verdi.

MUŞ MUĞLA ŞÖYLE OLMUŞ BÖYLE OLMUŞ

537 bin 422: Pazar günü yapılan 2015 Milletvekili Genel Seçimleri'nde sadece İstanbul'da kullanılan geçersiz oy sayısıymış. Bu rakam, 2007 ve 2011 yıllarındayapılan seçimlerde geçersiz sayılantoplam oy sayısına neredeyse eşitmiş. Türkiyegenelinde ise1,5 milyon oy geçersiz sayılmış...

Recep Kayıp Erdoğan: Seçim öncesiaçılıştan açılışagezen;son olarak seçimlerin yapıldığı pazar günü14.30'daoy verdiğiokulda görüntülenen Cumhurbaşkanı Erdoğan,seçim değerlendirmesini bileekranlaraçıkmadanyazılolarak yapmayıtercih etmiş. Sonbir ayda sadeceTRTkanallarında 45 saat ekranlarda yeralanBaşgan'ın,kaç saattirortalardagörünmediğinin çetelesinini tutan sayaçlıinternetsitesi bile kurulmuş...

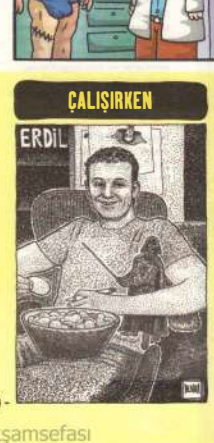
Cumhurbaşkanı: Rusya Devlet BaşkanıVladimirPutin telefonla arayıp,tarafsızCumhurbaşkanı Erdoğan'ınseçimlerdeelde ettiği başarıdan dolayı tebrik etmiş...

Kadınlar kadınlarımız:
- Diyarbakır'da 3 kız çocuğunuevine götürüptecavüzetmeklesuçlanan sanıkiçin istenen ceza 'çocukların rızalarıvar' gerekçesiyle 150yıldan 10 yıla düşürülmüş... - Özgecan Aslan'ınkatiliSuphi Altındöken'ineşi, boşanma davası açıncagençkadının avukatı EbruÇatıkkaş, telefonla 'Sonun Özgecan gibi olur' diyetehdit edilmiş... - Meclis'te 79olan kadın milletvekili sayısı96'ya yükselmiş. Kadına şiddet olaylarına karşıdaha duyarlı bir meclisimizolduğuna inanmak istiyormuş insan, amin...

ÇALIŞIRKEN

Hep aynı adamlara saydırmaktan sıkılmıyor musun abi. Demokrasi işi ya!

Naşim, ben gideyim o zamanı PDF'ler başlayınca arayıp uyandırırsınız!

Geçen hafta ergen esprimi çalışırken'e yazarak beni resti ettin, alacağın olsun abi!

Kıldandırmasanıza adamı, dergimin ofsetçilerinde plakasız arılç var olum!

Yanlış değil ya bilerek öyle çizmişim, niye düzeltiyosunuz? Fakir kuzağı öyle oluyo!

Hayret, bu seçimler sonrası balkon karikatürü göndermedin bebiş!!

Geçen haftaki dergi partisini daha anlatmayı bitirmedin, istediğiniz kadar evrak yakın!

Annnaaaan Solakoo, canım Solakooo! Solaklık yıldır!

Evet, 5 tahmacun yemiş olabilirim ama kolanı diyet, kafam rahat hafız!

Çay Lobisi ile kolalıyor yapacağıma, meyve suyu seçimine giderim daha iyi!

O balan aslında yok, Perker abi fazladan çizmiş. En iyisi "Yes, buyur" yazalım!

Şimdi herkes bi sürü seçim esprisi bulmuştur diye ben hırlamamayı seçtim!

Hüseler bitince Geymaftirons yapıyo musun hevalim?

Hayret, "demek siz de partiden sikildınız" temalı balkon esprisini kimse yapmamış lan!

Bakıyorum da herkesin yüzü gülüyo, neolduki?!

Tanıdığın olacak abi, arayıp adam sokmasam benim karikatürün giremeyiyok!

Serkan, seçimlerde Kel-Par'a çıkan t ek oy sendenmiş?

Ne dedim geçen hafta? %13 işte olum, iddiayı ben kazandım, boşuna kupon yapmıyoruz burda!

Abi banaçok acil, profilden Tayyip lazım, nasıl yapıcaz o işi?

Sen Penguen'sin, büyük düşün. Dergi mutfağında karalatma görsek de saray yaptırsak dergiyi.

Nasıl oldu ben de anlamadım, Bahçeli'de tekvidim kaldım!

Medz'le bilem kadın vekil sayısı artmış, ne olcak benim bu durumum kalaaarrr!

PARTİLİ SELAMİ'NİN Bİ' ACAYİP SERGÜZEŞTİ-3

"Fakat nasıl olur!?"
Kendini sınıfın ortasına atıp, kollarını açıp üç kere bağırdı Selami: "Nasıl olur kardeşim!" Kaşlarını kaldıraklarda, Levent Kırcaskeci gibi gözlerini yuvartayıp seyirtti çıktı Hacı-Hoca Mollagil Okulu'nun koridoruna. Deliriyor: "Fakat böyle olmaz! Olamaz!"
Baktım bizimkiler dearkasından: "Olamaz! Mümkün değil!", "Bizi zorla sahtekar edecekler!", "Olmaaaz! Yapmayız! Dyları çalmayız!"
Hulusi abi veriyor Müslüman gazını: "Günah! Vallahi günah!" Bunları izlemekten şapşik oldum derken baktım Selamiiyice kendindengeçti:"Kardeşlerim, böylebir demokraaasi ayıbına biz imzamızı koymayız! Koymamalıyız!"
Esas o zaman başladı tiyatro! Hem de seçim günü. Hem de sandık başında. Tarih sahnesine çıkıyoruz Allah'ın izniyle! Rabbim utandırmasın; ya Allah bismillah dedik, girdik operasyona. Her şey planlandığımız gibi.

Halkımız bizden uyanık
Ayıptır söylemesi, bayağı mühendislik yaptık arkadaşlarla. O halının üzerinde yaşanan tarihi gece, Hulusi abinin yücelerden inip, bizim halının üzerine konup da Selami'yi lider ilan etmesini müteakip, esaslı plan yaptık. Hulusi abi net konuştu: "Net konuşuyorum arkadaşlar! Bizimkiler kıçı başı dağıttı. Milletaptaldeğil. Şapşal olabilir ama aptal... Asla! Vaziyeti ince görecez. Evvela temayül yoklaması! Direkt sine-i millete dönüyoruz."
Hulusi abi cevap bekliyor. Hiç kimse bir şey demeyince Hakkı, sağ olsun heyecanlı bir kardeşimiz, bağırdı:"Allahuekber!"
Hulusi abi ekşidi: "Yalnız artık bu tip şeylere girmiyoruz arkadaşlar! O devirkapandı. Yeni şeyler söylemek lazım."
Ses çıkmayınca Hulusi abi devamla: "Neyse, hallederiz bir şekil... Selami oğlum, sen bir kere ortadan birazçekilecekesin. Azağır duracaksın. Dertli duracaksın. Ama evvela eğilim yoklaması."
Hulusi abiherkesi gönderdikten sonra bana rakı doldurttu: "Yav Nevzat" dedi, "Eskiden sarhoş olmazsan günah yazmaz deniyordu. Ne ara komple yasaklandı bu iş?"
O kadar ara vermişiz, çarptırmeret; bir ara Hulusi abiyle partinin kuruluşunu Flash TV'den ilan etmeyi konuşuyorduk. Hatta Hulusi abi "Bu parti ne sıktı be bizi Nevzat, ha?" deyip Survivor'a katılma hevesini hep içine attığını filan söylediğ galiba.

Oy ve Berisi'yle irtibatlanma
Eğilim yoklamasına mitingde başladık. Bizimkisi kürsüde çıldırıyor yine, biz sloganlar başladı mı dürtüyoruz insanları: "Yahu bureisiçin savaş çıkaracak filan diyorlar", "Ne diyorsun kardeşim bu Fuat Avni'nin dediklerine? Namussuzun dedikleri çıkıyor sonuçta?", "Sanki tadımız tuzumuz kalmadı, he?"
Ufaktangirelim dedik fakatmilletpatır patır dökülüyor. Biz bir gidiyoruz, adamlar beş geliyor. Üç gün sonra baktım bizim evde elli kişi var. Gizli bir iş yapıyoruz ya, heyecan da var tabii. Vethasıl kararaldıkartıkseçim günü patlayacağız.

Selami, kurnaz çocuk, Oy ve Berisi mi öyle bir şeyden bahsedip duruyor. "Abi" dedi,

"Gezi ruhunu yakalamamız lazım. Bu işin oluru oradan." "Hadi len!" dedim, "O kadar da değil. Gerek oğlum bizemillet!" Bu hâlâ, "Abi bunlar saf çocuklar, bizideşey yaparlar yani, sıkıntı yok. Son tahlilde bizde bu ülkenin bi' insanıyız..." falan filan. Neyse, biz bu Oy ve Berisi'nden Emre, bi' de Zeynep'le tanıştık. Emre küpeli, kız da bitirim bir şey. Başka insanlar tabii. Pusu, hesap bilmiyorlar, yazık valla bunlara. Selami'nin faça da az değişti o sırada, dikkatimden kaçmış değil. Kot pantolon almış birtane, kıl kuyruk bıyığı kesmiş, gözlüğü değiştirmiş. Bu arada yetmiş kişi olduk bizim ilçe örgütünden. Ahali işaret bekliyor. Benim hanımda da bi' çalım, kendince sürgündeki first leydi. Hanımlar bir araya gelende "Gün olur devran döner" filan diyor ortaya, "Bu böyle gitmez" falan, uzaklara bakmalar, esrarengiz havalar. Aramız da düzeldi ayıptır söylemesi.

Sonunda seçim günü geldi. Kargalarla birlikte dikildik sandıkların başına. Selami kendini müşahit yazdırmış bizim partiden. Ben de takılıyorum. Hulusi abi bahçede kulis yapıyor. Bizim partililer gergin; küpeli, saçlı çocuklar dikilmişler sandığın tepesine. Millet atmaca gibi. "İnsanları manyak etmişiz be Nevzat" dedi Hulusi abi, haklı. Bizim partililer sanıyor ki işler eskisi gibi olacak, çal çırp derken gece balkonun önündeyiz!Biz olayınfarkındayıztabii. Bu

"Milleti manyak etmişiz"

Gezicilerle iki-üç takılmak yetti, vizyonumuz var bir kere, trendi görmüşüz.
Selami bu Oy ve Berisi zıpırlarına yanayışır kıçım kıçım. Bizimkiler hissettiler bir numara olduğunu ama ihtimal vermiyorlar. Daha ilk mükerrer oyda Selami cık cık'lamaya başladı. Bu çocuklar bizim gibi işin ehli değil, Selami gözüyle işaret etmese bilmeyecekler. Bir-iki derken, sonunda bizim berber Muhittin karısının yanına kabinegirinceSelami başladı bağırmaya: "Fakat bu nasıl olur!?"
Gözlerini belertiyor, milleti gaza getirmek için yırtıyor kendini: "Fakat bu nasıl olur kardeşim?! Yasak! Böyle oy kullanılmaz!"
Bizimkiler işareti alınca fırladılar ortaya: "Bizi hırsız mı yapacaksınız!", "Biz demokraaasiye gönül vermişiz!"
Herkes aklına geleni söylüyor. Selami bayrağı çekiyor göndere: "Biz, bu Reis'in kölesi değiliiiiz! Bizim partimiz bir ahlak hareketiydi arkadaşlar! Ne oldu bize?! Soruyorum! Ne oldu!?"
Arbede çıktı mı sanal Tutanak tutturuyor Selami.

Kırzincirlerini gülsan! Bizim ekip, Oyve Berisi tipleriylesigara yakıyorlar. "Tabii canım, olmaz!" falan, millet muhabbeti kuruyor ufak ufak. Oy kullanma işi bittiği saatte bir baktım Selami'nin etrafında Kemalist teyzeler, mavi saçlı kızlar. Hulusi abi kulağıma fısıldadı: "Nevzat, havaya girmeyelim aslanım. Bu işin bir de mahalleyedönüşü var."
Fakat Selami, Ulubatlı Hasan gibi. Nutuk atıyor: "Arkadaşlar! Bu burada bitmez. Biz bu işleri biliriz. Bu oylarseçim kuruluna giderkeeeeen..."
Selami hileleri bir bir sayıp: "Demoookrasinin zaferini bu gece hep birlikte sokaklarda kutlayacağız! Diktatörtüğe son!"

Güzel demoookrasimiz!
O gece sevinçten değil de mahalleye dönme korkusundan sokakta takıldık. Hulusi abiyi zafer

> *Hulusi abi net konuştu: "Bizimkiler kıçı başı dağıttı arkadaşlar. Millet aptal değil. Şapşal olabilir ama aptal... Asla! Vaziyeti ince görecez."*

işareti yaparken bile gördüm. Selami zaten halay başı. Batı balık yan gider, ben de vurdum biranın dibine. Demoookrasi çok güzel bir şey diye düşündüm sabah beşe doğru. Elim, sarışın bir hanımın elindeydi o sıra. Sabah yedide mahalleye küçük gruplar halinde girerken...
Kahveci bizi görünce bi' keyiflendi adam: "Gelin lan, kahve ısmarlayayım! Gözüme girdiniz şerefsizler!"
Dur bakalım, çıktık bir yola. Fakat Selami bir gecede lider oldu. Kendince karizması da var yani. Baktıkça alışıyor insan; lider ışığı var çocukta.

İLLÜSTRASYON: CEM BÜYÜKTÜRK

Akşamsefası

SEYİT ALİ ARAL

İçli Köfte

twitter.com/seyitaliaral
seyitaral@yahoo.com.tr

SOLAK

İzmir'de, kitap fuarında, imzadayız. Bir okur "Sen eğitim mi aldın?" dedi. "Ne konuda?" dedim. "Böyle yazma konusunda." Anlamaz gözlerle bakınca açıkladı: "Sol elini ne biçim kullanıyorsun, bence senanormalsin!" "Sizde, hem hangimiz normaliz ki?" diyemedim tabii. Gün sonu, sol elime baktım. Güneş altında can çekişen solucangibiydi. Sonra yine o cümleyi duydum. "Anormalsin! Bence anormalsin! Bence sen anormalsin! Nihahaha!"Niye öyle dedi ki?

Tanışmasak da, bir aşinalığımız vardırsolaklarolarak birbirimize.Kolatakılan saat,seslendiğinde bakılan yön, tebelleş olan çirkef kader... Solaklık ile şu yaşımakadar geçen maceralarımız geldi aklıma. Hakikaten anormal miydim? İki elim kendimle çarpıtan, hikâye ve hayallerimin simgesi idi. Satrançtahtasına konan; bir sonraki karede kendi ileçarpılarakartan, o efsanedeki pirinç taneleri gibi.

Yazmayı sökmeden önce, iki elimle aynı anda çiziyordum. Keşke ahtapot olsaydım ya da eklem bacaklı bir şey, diye çok hayıflanırdım küçükken, örümcekleri falan görünce, çok güzel sarılıyorlardıtutkularına. Hatırlayamadığım bir gün sol yanım galip geldi, Red Kit'in silah çekmeyen gölgesi gibi. Yazmayı öğrenmiştim çünkü. Soldan sağa, sağdansola, yukarı aşağı her yönepusula gibi yazabiliyordum. Uzun süre "b" ve "d"yi, garipşekilde "k" ile"t"yi karıştırıyordum.Veli toplantısında "Hâlbuki solaklar akıllıolur" deniyordu üreticilerimeikokulzamanlarında, velimise telaşa kapılıyordu haliyle. Gitmiyordu tek yöne ilerleyenhayat.

Sonra başladı ölümüm. Akademide gitar bölümüne girmiştim,ters tarafa çeviriyordumenstrümanı. "Velin gelsin, konuşacağız"a kadar

gitti iş. "Oğlunuz anormal mi, böyle böyle yapıyor" dediler. El cevap "Hayır, solak" idi. "Biz, bunu duymamış olalım." Nokta. Konu kapandı. Kafamın içindeki bir şeyleri tersine çevirmem, olmadığı gibidüşünmem gerekti, şu andaki gibi. Yaptım ama sonunda. Bir daha da veli toplantısına katılmadı ne ailem ne de ben. Temiz iş. Dur bi...

Zorluklar sürdü. Karşıya geçemiyordum çift yönü olan yollarda. Sol taraf tamam, meseleyok. Öbürtarafbitiriyordubeni. Telefon ve hesap makinesi karışıyordu.Ders icabı hesap makinesi sonrası telefonedemiyordum. Tuş takımı, sayıların yerleri gözlerime batıyordu. Hele araba kullanmayı öğrenmek karabasandı. Sol taraf tamam ama sağı kollamam gerektiğinde zihnim bulanıyordu, sağdakiaraç kulağımın arkasında gibi duruyordu adeta. Sinek oldum, 360 derece görebiliyordum bakmasam da o yöne, aklımın içerisinde. Gönye, makas, musluk, motosikletteki gaz kolu, cezve, dolmakalem, kolçaklısıralar,spiralli defter, tüm kalemlerin yazarken markasınınsergözükmesisıradan şeylerdi. Ama saatlerce kol gücü isteyen işlerde yardırıyordum, sağ tarafım güç veriyor, arka çıkıyor, konuşuyordu benle. Kilometrelerce perde asabiliyor, tonlarca barbunyayı bir solukta ayıklıyor. 18 tekerlekli tır ve dorsesininlastiğini altı saatte sök tak yapabiliyordum mesela. Sinirleniyordum sağ tarafailerleyenkadınlara arada, başta saatolmak üzere. Pozitifi gösteriyor sağa gittikçe. Sola düşünce negatifi temsil ediyordualtmetrenin İbresi, ağırına gidiyordu.

Tüm bu yaşamın bana uygun olmadığını anlamam çok uzun sürmedi. Sağlakların gezegeni burası; tutku, sevinç, akıl ve fikir her şeylerifarklıydı. Yaşam, çeşitlilik hep birlikte güzel, şikâyetçi değilim ama. Hayat sağtaraftanfaça attığındasol elimle dikmeyi... Nesli tükenen, sol pençesini zaman gibi kullanan kutup ayıları gibi pratik, aptal,yaratıcı, aymaz, tembel, unutkan, yalnız, hızlı, bön, şaşkın, sabırlı, beceriksiz, sıcak, soğuk,gizli, ketum, nazik... Aslındahepsindenönemlisi "sağ" duyuluolmayiöğrendim kısaca.

Sol elim kalbime, kalbim de ona yakındı ne de olsa.

ESKİ SEVGİLİ

Yazan: Erhan Tatlıdilli
Çizen: M.K. Perker

instagram.com/eski.sevgili
mkperker@gmail.com
twitter.com/erhantatlidilli

Devamı haftaya...

Akşamsefası

İLKER ALTUNGÖK
twitter.com/ilkeraltungok
ilkeraltungok@gmail.com

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Kaan Sezyum*

Genel olarak arkadaş çevrenin deryoluk seviyesinin arşı-ı alada olmasıyla bilinen biriyimdir. İşte Kaan Sezyum insanı da bu deryoluk mertebesinin en yüksek lerinde gururla bayrak sallayan üç-beş arkadaşımdan biridir. Ne zaman arkadaş olduğumuz aslında tam bir muamma. Bir sabah uyandım ve bu deryoyla arkadaş olduğumu fark ettim. Gregor Samsa gibi oldum bu vitaminsiz yüzünden...

Bazen düşünüyorum da, acaba beni arkadaşlarım mi deryo yaptı? (Hayır.) Yoksa bu arkadaşlarım benim yüzümden mi deryo oldu? (Evet.) Çünkü neden? Yıllar önce ayıptır söylemesi Kaan ve bana bir iş teklifi gelmişti. İnternette yayınlanacak bir takım vidyolarda oynayacakmış falan. Biz tabii paraput işlerinden anlamayan iki gerzomat olarak "Kaç para çekecez lan bu işe?" diye düşünmeye başladık. Fi nal de Kaan; "Abi şu kadar diyelim, davula yeni zil alıcam üstüne de biraz para kalsın..." dedi. Ben de "Yea abi ben de şu yeşilli siten simit ayakkabılardan alıcam belki bir de ayfon taksidine girerim..." dedim. Sonuçta bütçemizi gayet geçerli ekonomik verilere dayalı bir şekilde oluşturduk. Bütçeyi söyler söylemez firma kabul etti. Üste yemek bile ısmarladılar. (Kuru-pilav.) Biz "Ulen iyi kektedik kekomatları euheuheuhe" diye taklırken aynı projedeki (ismi lazım değil) arkadaşlarımızın (Cenk-Erdem), biri uçak diğeri yat alırken elimize tutuşturulan "Dev Oenyo" bröveleriyle kalakaldık.

Bir keresinde de bu vitaminsizlte Amsterdam-Berlin seyahatine çıkma gafletinde bulundum. Amsterdam'da vitaminimizialıp Berlin'i dolanıp geri gelmek amacıyla çıktığımız yolculuğumuzda bu loppoş, tipik bir loppoş gibi, Berlin'e benden üç gün önce gitmeye karar verdi. "İyi" dedim "sigigit." Üç gün sonra Berlin hududunu geçtiğim saniye kokumu almış olacak ki telefonum çaldı; "Abileeeee öldüyoruuummm, hastaağğanneeeaa" deyip kapattı. Elimdeki verilere bakarak arkadaşımın zor durumda olduğunu anlamam uzun sürmedi (İki gün). Meğer zehirlenmiş garibim ama tam bir mal olduğu için "Serkan gelsin de beni hastaneye götürsün abi! İşi ne?" diye düşünmüş. Neyse, götürdük hastaneye, tabii beş gün bekledi ği için iyileşmiş durduğu yerde. Alman bizi bir kovaladı arkadaş acil servisten, bir kovaladı. Hâlâ araara konsolosluktan adam gönderip gönderip döverler bizi.

Kaan'la ilgili en sevdiğim şey benden başka kimsenin telefonunu açmaması. Bazen beni arayıp "Abi sıfır beş yüz ossikili bi numara aradı beni. Neden aradılar acaba? Kimmiş?" falan gibi sorular soruyor. Böyle garip bir inancı var. Sanki onu arayan numaralar önce beni arayıp bana bilgi veriyorlar ve akabinde manyak olduktan için bir de Kaan'ı arıyorlar. Yahut "Abi dergiden aradılar beni" diyor. "Evet?" diyorum "Neden aradılar?" diye soruyor. Bi keresinde "Abi seni kovdular yea" dedim. "Hease öyle mi? İyi yea görüşürüz" dedi. Bi de garnsız pezevenk... (Evet yine dedim.)

Ama her şeye rağmen Kaan iyidir. Şahane bir cimri olmasına, her daim sigaramdan otlanmasına, her ortamda huysuzluk yapıp kavga çıkarmasına ve akabinde iş kaçırmamıza, deryo deryo saatlerde arayıp angil dingil dört saat konuşmasına, yaptığım hiçbir işi beğenmemesine rağm... Ulan nesi iyi be! Leş gibi herifmiş lan bu! Şu an anladım! Seninle arkadaş **olan kafama sıçayım! Sigigit!..**

Akşamsefası

Barış Atar silsilesi

BALTALI İLAH

Mustafa Salıcı

«MİNİ ÇAKAL»

BARIŞ ATAR

Akşamsefası

HEM AZİZ HEM KUMARBAZ

Vakit gece yarısına yakın olmasına karşın, az ilerideki gece kulübünün önü arı kovanı gibiydi. Kapınınönünde otomobiller durup kalkıyor, kadınlarıkekligruplariçeri girip çıkıyorlardı. Birden kulübün önünde bir itişmeoldu. İki güvenlik görevlisinin, kısa boylu, çelimsizbirini itekleyerek çıkardıklarınıgördüm. Adam görevlilere direnmeyeçalışıyordu. Bir ara ellerinden kurtulardak, yenideniçerigirmek istedi. Ama görevlilerden biri, onu yakaladığı gibi caddeye savurdu; az kalsın, bir araban altında kalacaktı. Yolunkarşısındaki kaldırımaçığın adam birkaçadım atıp durdu.Ve birdenüzerine yıldırım düşmüş gibi bedenicarpıldı. Güçlükle geriyedöndü. Duvarlara yaslanarakilerdeki küçük kiliseyeyönelti. Kilisenináönüne gelmişti ki titremeye başladı veolduğu yereyiğıldı. Düştüğünü benden başka kimse görmemişti. Zavallı adam yerdesitmalı bir hasta gibi titriyor,kontrolsüzce hareket eden bedeni sağasola savruluyordu. Ellerini yakalayarak,

"Asıl anlatmak istediğim şu" dedi Dostoyevski; "Gerçeği anlamak için düşlere ve hayallere gerekir."

kendini yaralamasını önlemeye çalıştım. Bir aragözlerimadanın acıylacarpılmış yüzüne takıldı. Bu hastalıklı yüzü daha önce bir yerlerde gördüğümü düşünürken, adamın ağzında biriken köpükleri fark ettim. Adam saralıydı, daha sıkı tuttum ellerini. Tepkileri gevşedi, giderek hareketsizleşti. Hafifçe soluk alıp verenadamın yüzündendoygunluk ve huzur okunuyordu. Onu buradan götürmeliydim. Kilisede yardım edebilecek birileri var mıydı acaba? Umarsızca kilisenin iki kanatlı ahşapkapısına dokundum. Kapı, sanki dokunmamı bekliyormuş gibi kendiliğinden açılıverdi. İçeride ilk gözüme çarpan şey mum ışığıyla aydınlatılmış, İsa'nın çarmıha gerilişi heykeli oldu. Adamcağızı sürükleyerek içeritaşıdım. İçeridekisıralardan birininüzerineyatırdım.Artık ayılmasını beklemekten başka yapacak bir şey yoktu. Uyanmasını beklerken, gözlerim İsa'nın heykelinetakıldı. Nasıl da canlı görünüyordu! Yüzü sapsarıydı. Dikenli tacın çizdiği alnındaki koyu kan lekeleri de sahici gibiydi. Ben etkilenmiş bir halde heykeliizlerken, ayaklarımın önüne bir damla düştü.Yanılmış mıydım? Hayır, ikinci bir damla ilkini izledi. Bu eski kilisenin damı akıyor olmalıydı. Böyle düşünmeme karşın yine de eğilipyeredüşen damlalara dokunmaktan kendimi alamadım. İşaret parmağımla dokunduğum sıvının ne olduğunuanlamaya çalışırken, "Ağlıyor değil mi?" diyen bir sesle irkildim.Hızla geriye döndüm. Bizim çelimsiz adamdı. "İsa efendimiz ağlıyordeğil mi?" diye yineledi.
"Sanmıyorum. Dam akıyor olmalı."
"Ah" dedi. "Siz de inançsız birisiniz." Sesinde suçlamadan çok acıma vardı, hiç oralı olmadım. "Kendinizegeldiğinizesevindim" dedim. Biraz da onun için yaptıklarımı anımsatmak için. "Az önce çok kötü görünüyordunuz."
Adam başını öne eğdi. "Beni siz getirmiş olmalısınız, özürdilerim,size teşekkür etmeyi unuttum."
"Önemi yok, benim yerimde kim olsa aynı şeyi yapardı."
"Yapmazdı" dedi. "Dünya daha da berbat bir yer olmuş. İnsanlar daha da kötüleşmiş."
Adamı tepeden tırnağasüzdüm. "Dünyaya birkaç kez gelmiş gibi konuşuyorsunuz?"
"Öyle, daha önce de bu dünyada yaşamıştım."
Gece kulübünden tekme tokat atılmanın nedeni şimdi daha iyi anlaşılıyor, diyegeçirdimiçimden. "Ah,kendimi tanıtmayı unuttum" dedi elini uzatarak. "Ben Fyodor Mihayloviç Dostoveyski." Karşımdakiadam gerçekten de, büyük ustaya benziyordu. Bu yüzden adamın abuk sabuk konuşmalarına kahkahalarla gülmek yerine onunla sohbet etmeyi seçtim. "Sözleriniz hiç inandırıcı değil" dedim. "Siz Dostoyevski olamazsınız."
"Belki de değilimdir ama yerinizde olsam tuhaf olaylara, mucizelere inanırdım."
"Öteki dünyaya gidip gelmek gibi mi?" dedim bıyık altından gülerek.
Adam dalga geçtiğimi anlamamıştı.
"O da var. Asıl anlatmak istediğim öteki dünya değil. Gerçeği anlamak için düşlerve hayaller gerekir."
Konuşmamız ilginç bir hal almaya başlamıştı. "Diyaletiktenmi bahsediyorsunuz?" dedim, meraklanarak.
"Evet, ama Marks'inki değil; daha çok Hegel'inki."
"NedenMarks'inkideğil?"
Durdu,çekik gözlerini yüzüme dikereksüzdü. "Demek siz de sosyalistsiniz."
"Bir zamanlar siz de öyleydiniz."
Sonra,çok eskilerde kalmış hoş bir anıyı anımsamış gibi gülümsedi.
"Ben yalnızca sosyalistlere sempati duydum. Hepsi o kadar."
"Ama sizin görüşlerinizinütopik sosyalizme yakın olduğunu söylüyorlar."
"İnsanların saçmalama hakları vardır."
"Ya 'Gülünç Bir Adamın Rüyası'? O öyküde cennetten söz edilmiyor, insanların eşit, özgür ve mutluluk içindeyaşadığı bir toplum anlatılıyor."
"İyi güzel söylüyorsunuz da, kısa bir öyküden yolaçıkarakbana sosyalist yaftasıyapıştırmak doğru mu?" Durdu, sinirli sinirli soluyarak ekledi. "Beni anlamak istiyorsanız romanlarımı okumalısınız.Orada sosyalizm gibi insan ruhunu hiçesayan akılcı akımların eleştirisini göreceksiniz."
"Hiç merak etmeyin" dedim. "Hepsini okudum. Ama pek söyledüğiniz gibi bir sonuç çıkmıyor.

Tamam, eleştiriyorsunuz ama sosyalizmi değil, akılcılığı. Ama unutmayın akılcılığın kökleri sizin İsa efendinizin doğumunakadar uzanır."
"Abartıyorsunuz" dedi.
"Hiç de abartmıyorum. Evet siz, insanın yalnızca akla indirgenmesini eleştirdiniz. Üstelik bu eleştirileltavrınız, sizi o çok korktuğunuz devrimcilerden biri haline getiriyordu. Çünkü üslubunuz öyleydi. Ama şunu söylemek zorundayım: Batı aydınlanmasıyla, Slav mistisizmi arasında sıkışıp kalmıştınız. Ne birini, ne ötekini seçebildiniz."
"Sizkimsiniz?" dedi sesini yükselterek. "Biraz alçakgönüllü olunlütfen.Karşımageçip dünyanın gizine ermiş gibi, nasıl böyle emin konuşabilirsiniz?"
"Dünyanın gizine ermediğim kesin. Böyle bir giz var mı ondan da emin değilim.Yalnızcasizin tutkulu bir hayranınızım, desem?"
İnanmamıştı.
"Tuhaf, sizin gibi maddeci birisi benim gibi bir yazara neden hayran olsun ki?"
"Sizehayran olmamak imkideğil? İnsan ruhunu en gerçekçi olarak sizkaleme aldınız." Sözlerimdeiçten olduğumu anlayınca yumuşadı. "Sesimi yükselttiğim için beni bağışlayın"dedi, uzun sakallarını sıvazlayarak. "Neden böyle sinirliyim bilmiyorum. İnsanların bu hali hasta ediyorbeni."
"Biz de onların bir parçasıyız."
"Asılsorun da bu ya. Başkaları iyi ya da kötü olmuş, o kadarönemli değil. Ama ben kendi içimdeki kötülüğü aşamıyorum. Az önce o kumarhaneden nasıl atıldığımı gördünüz. Şu an sizinle konuşurken bile aklımın bir parçası hâlâ orada."
"Ama yalnızca kumarı düşünmüyorsunuz, kafanızda daha önemli sorunlar da var."
Umarsızlık içinde başını salladı.
"Sorunlar mı? Hastalık diyelim şuna. İyi ve kötü sürekli boğaziçiyor kafatasımın içinde. Bir türlü huzura ulaşamıyorum."
"Belki de dehanızı bu boğuşmaya borçluyuz."
"Belki de" diyerekonaylad beni. "İyi ve kötü, masum ve canavar, zeki ve aptal, korkakve cesur, namuslu vealçak, bildiğin insanlık

durumu. Çoğu insan farkınabile varmıyor bunların.Başının üstünde sallanantehlikeyi bilmeden,ekmeğini geveleyip, şarabını içip yaşamaya bakıyor. Belki de doğrusu bu. Ama ben yapamıyorum. Yanlış yapmak korkutuyor beni. İşin kötüsü yanlış yapmaktan, günah işlemekten de alıkoyamıyorum kendimi. Soluk alabildiğim tek alan var; yazmak."

"O zaman arındığınızı mi hissediyorsunuz?"

"Hayır. Yazmak arındırmıyor beni. Ama yazarken dünyanın, insanların halini daha iyi görebiliyorum."

"Bu yüzden mi kahramanlarınızıruhsal çalkantılar içinde kıvranan insanlarolarak canlandırıyorsunuz?"

"O yüzden değil. O kadarçok acı, o kadar çok kötülük var ki. Sonra bunun bir rastlantı olmadığınıanlıyorum. İnsanoğlu ancakbüyük kötülüklerden sonraarınabiliyor; büyük acılardan sonra mutlu olabiliyor."

"Bence yanılıyorsunuz" dedim. "İyi olmak için kötü olmamız gerekmiyor. Mutlu olmak için acı çekmemiz gerekmediği gibi."

"Lafbunlar" dedi sinirli sinirli gülerek. "Kendini halktan üstün sayanaydınların yüreklerindeki ağırlığı hafifletmek için uydurduğu safsatalar. Şu içinde yaşadığınız yüzyıla bak. Yoksulluk ve mutsuzluk. O çok övündüğünüzteknoloji ne getirdi size?"

"Birdenbire olmayacak tabii. Yeni bir kültür yaratmak zaman alır."

"Hepsi palavra. Bizi ancaktanrısalbir düşünce kurtarabilir. Halkı etkileyecek tek düşünce budur."

"İyi de bu söylediklerinizi zaten vardı. Dinler, kutsal kitaplar, peygamberler, hiçbiri çare bulamadı insanlığın derdine.

"Yeterince inanılmadı çünkü."

Kuşkulu gözlerle onu süzdüm.

"Yasiz, gerçekten inanıyormusunuz dinlere?" Ne demek istiyorsun gibilerdentersters bakmaya başladı.

"Bir yazınızda" diyeaçıklamagereğiduydum, "tanrının olmadığınailişkin kanıtlarçoğaldıkça ona daha çok inanıyorum, demiştiniz de."

Sözlerim onu iyice öfkelendirmişti.

"Çarpıtıyorsunuz" diye bağırdı. "Söylediklerimi anlayacak ruhtemizliğiyok sizde."

"Haklısınız üstat" dedim. Kendini Dostoyevski sanan bu tuhafadamdan sıkılmaya başlamıştım. "Benim ruhum yeterince temiz değil. Gidip biraz bedenimi dinlendireyim, bakarsınız ruhumarınır."

"Alay etmekle gerçeklerden kaçamazsınız" dedi buruk bir tavırla.

"Yine de hoşçakalın" diyerekkalktım.

Sanki bir şey unutmuşum gibi, "Bekleyin" diyeseslendi, az öncekiöfkelihali kaybolmuş gibiydi.

"Şey... Sizden bir ricam olacak." Ezik bir tavırla yanıma yaklaştı. "Bana biraz borç verebilir miydiniz?"

Alacağı parayla kumar oynayacaktı.

Tereddüt ettiğimi görünce, "Borcumu en kısa zamanda öderim" dedi. Ödemeyeceğini biliyordum, dahasıonunla bir daha hiç karşılaşmayacağımızı da biliyordum. Ama yine de cebimdeki paranın hepsini biraktım avucuna...

Akşamsefası

OH-Yes!

facebook.com/ohyesmag
ohyesmag.com

GÜVE OYUNU

Lan yazı yazmam gerekiyor. Müzik dinlemeye başladım bi şekilde. Kalan tek kulağımı da kesseymişim de dinlemez olaymışım arkadaş. Önce triplere girdim Muse açtım. 'Uprising' adlı parçalarını. Böyle rak tarzında gibi, Queen'etuhaf biçimde benzeyen bir grup kendisi. Üç kişi bu orçolar. Tabii orada dert tasa yok, "Yıllardır var ya azımıza zıçtınız/ Ar bk bize hükmedemeyeceksiniz/ Bu oyunu bozacaz gardaş/ O g*t yere inecek bilader" gibi sözleri olan bir parça. Tabii adamlar daha kibar insanlar herhalde. Daha güzel bi İngilizce'yle anlatıyorlar.

Peki neoldu da birden şu anda 'Salına Salına Sinsice'yi dinlerken bir yandan da odamın içinde davullara ve yiğidi onca eşyaya çarpmadan yılan dansı yapar hale geldim? Yazı yazmak için oturduğum ekmek teknemde belirse biraz şöyle çıngırdayan hi şey de taksam tam bir oryantal şova dönüşecektim. Birden Tarkan'a aşırı kopmaya başladım. Açtım 'Şımarık'ın klübini ve Tarkan'ı taklip eden yabancı renkli gözlü manitaları filan izledim. Tarkan'ın peşinde sikintı çıkaran kızlar var. E tek giymişler, topuk giymişler, felsefe bu. Tarkanzaten "Alayınza turşusuyu" ile "Yanegerek vardı amacanım?" tarzı arasında, bu kızlardan kaçıyor. Mantıklı yani, o kadar insan beni de kovalasa bi yerde kesin bi manyaklık olduğunu düşünürüm.

Şaka maka derken halim berbat! Evde Tarkan dinleyip şu anda da 'Şeytan Azapta'nın sözlerini söylemeye çalışıyorum. Acayip acayip sözleri var. Neyse ya, bi yüzümü yıkayıp geldim. Off odadahâlâ Tarkan çalıyor. "Bekle, beni bekle, ellerliimii..." dedi, ellerimi hoparlörlere uzattım. Lan naapıyorum ben ya? Neyse bi çay içeyim bari. Şimdi böyle yazınca da olmuyor, iki cümle arasında siz bunu okuyana kadar ben altı bardak çay, bi ayı tişeftali (limonlusuna kılım, o yüzden oyum şeftaliye), bir de neskayve patlattım. Şimdi teinve kafeinden gözlerim sansar yavrusu gibi çukurlarında dönüyor da dönüyor. Lan bu sefer de ona buna laf **yetiştirmeye başladım Twitter'dan.**

Aferin Kaan, iyi bak yedin evladım. İşi gücü bırakbm, ona komikli jpeg, buna akıllı cevap kisvesi altında dandik laf esprisi filan derken yine mal müdürü gibi kaldım.

Tam bu sırada odaya dev bir kelebek girdi. Kelebek dedim ama şekli şemali daha çok solcak kelebeği gibi. Yanir enkmenk yok, bitdiğin güve aslında. Şimdi güve müve ama hakkını da vermek lazım. Albatros gibi bir güve arkadaş. Sanki güveler aralarında "Bundan sonra reyizimiz sen ol Güven, Allah bizden alsın sana versin abi" demişlercesine semsmiş bu güve. Hayvana (ar bk bu ebatlarda bir güveye "böcek" demek olmaz, çünkü kedi yavrusu hayvansa bu da hayvandır bence) mal mal bakarken, "filopi-filopa" diyerek kanat çırptı, çırptı, çırptı, lapsss omuzuma kondu. Tam o sırada arkadan Tarkan "Kara meleğim yine omzuma kondu..." **emeyvalh" diyerek şiire bir korkum.** İster istemez hayvanla göz göz geldik. Ceviz içi kadar gözü var lan! Ben en yalaka tavrımla "Nasılsın ağğğbi?" çektim güveye. Yani şimdi yerimde olsanız siz naapacaksınız onu da merak ediyorum. Sonuçta güve bu. Sokar mokar, bayıltır, sonra emer bi şey yapabilir. Her şeyin başı diyalog ayrıca. Güve cevap vermedi. Boynundan "guguruk" diye bi ses çıktı. Yutkundu mu, balgamı mı topladı anlamadım valla ama tırstım. "Abi" dedim. "Hava bozdu ya, sizin de içiniz zor" dedim. Neredeyse güve, gözümde yerini bir taksiciye bırakmıştı. Biraz daha devam edersem, batkon kapısından atlamadan önce güveye "Bir de fişiniz varsa fiş rica edebilir miyimsiz?" diyeceğim. Durum kritik. Baktım olacak gibi değil, güve debenim monitöre mal mal bakıyor, "Abioyun açayım mı? Oyun oynayalım?" dedim. Güve hareketlendi. "Abisen yetkili bi abiye benziyorsun, gel seninle satranç oynayalım, kazanırsan beni yersin, kaybedersen sana şu köşeden kuşbaşı kaşar esmarlanım, üzerine de yumurta kırdırırız" dedim. "Yumurta" doğru bir seçim olmamış olabilir. Güve önce biraz soğuk yaptı bana, sonra kabul etti sikeske. Her türlü beleş yemek yiyecek çakal! Neyse bu gerizekalıyın ben satrançta yendim, biraz zorlandım amakodum çocuğu! Bu bozuldu "Lan iki günlük ömrümüz var, yaptığın işe..." diye sinkaflı konuştu. Ben de küfürü duyunca yandaki davuldan zil ayağını aldığım gibi "Senin tozunu sikertirim lan pırpır!" diyerek kafasına vurdum. Şokun etkisiyle tırsıp salon camından kaçtı bu. Salaksalak uçarken bi eliyle hâlâ bana "Seninleişteme bayıltırıcam olm!" diyordu. Aha kafayı elektrik lambasına vurdu salak!

MUSTAFA SATICI

Akşamsefası

mustafa@yanyana.com

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN

SÖZ VE MÜZİK

Islahevinde arkadaşlarını uyandırmak için çaldığı katık borusundan trompete geçen **Louis Armstrong** müziği şöyle tanımlar: "Bütün müzikler halk müziğidir. Bir atın şarkı söylediğini duymadım."

"Benim hiç uyuşturucuyla problemim olmadı, polislerle oldu." **Keith Richards**

Pink Floyd'un **The Dark Side of the Moon** albümündeki **Brain Damage** şarkısında kükreyen ses, aktris **Naomi Watts**'in 1976'da ölen babası **Peter Watts**'tır.

"Seni bando takımına alayım mı?" dedi öğretmen. "İstemem. Her yere yürüyerek gidiyorlar" dedi çocuk.

1970'te **Hafta Sonu** gazetesinin düzenlediği *Altın Ses Yarışması*nda **Nilüfer** birinci olurken, **Sezen Aksu** dereceye giremeyerek elenmişti.

Niccolo Paganini öyle mükemmel keman çalarmış ki şeytanın oğlu olmakla suçlanmış. Aksini kanıtlayabilmek için annesinden gelen özel mektupları yayımlamak zorunda kalmış.

Jean Michel Jarre çaldığında denizler altına inileren, babası **Maurice Jarre**'i dinleyince çöllerde kaybolan kaç kişiyiz?

Norveç, *Eurovision* tarihinde üç birinciliğinin (2009'da **Alexander Rybak**'in puan rekoru kırması dâhil) yanında dört kere sıfır puan almasıyla da müstesnadır.

Düet iki, *trio* üç sesin birlikte yaptığı müzikal performanstır. En süper triolardan biri Cezayirli müzisyenler **Rachid Taha**, **Khaled** ve **Faudel**'in 1998 Paris konseridir.

Orta Afrika ormanlarında yaşayan **Bakalar** dereye girip suyu tokatlamak ve çırpmak suretiyle *liquindi* adı verilen bir perküsyon müziği yapıyor.

Karaoke Japon icadıdır, *boş orkestra* anlamına gelir. Dünyaya **Kitaro**'yu, taiko'yu, **walkman**'i **veren** Japonlar'ın "Şaka şaka!" demesini bekliyorum.

Dünyanın en uzun ve en yavaş konseri 2001'de Almanya'nın **Halberstadt**kentinde bir kilisede başladı. Notanın en son değiştiği tarih 2013. Bir sonraki değişim 2020'den önce olmayacak. Konserin 2640'a kadar sürmesi planlanıyor.

"Bir şarkı yazdım ama nota bilmediğim için okuyamıyorum. Ne zaman radyoda güzel bir şarkı çalsa 'İşte bunu ben yazmış olabilirim' diyorum." **Steven Wright**

Tayfun Duygulu bir dönem **Yeni Türkü**'de saksafon çaldı. **Orhan Gencebay**'ın ilk enstrümanı mandolin, **Fikret Kızılok**'unki akordiyondu.

Monaco'nun ulusal orkestrası ordusundan büyüktür. Gerektiğinde yayılar tepelerdeki mevzilere yerleştirilir, flütlerle zehirli oklar atılır.

15 yaşındayken gizlice **David Bowie** konserine kaçtığı için yaz boyu eve kapatılan **Madonna** solist olmadan evvel **Kahvaltı Kulübü** adlı grupta davul çalıyordu.

Ne vakit bir müzik dükkanı vitrininde yan yana asılmış klasik gitarlar görsem **Gipsy Kings**'i hatırlarım. Dükkân kapanıp da yerine kasap **açılınca gitarlar gider**,**koyunlar gelir**. İspanyolca ağlarım.

UZAY YOLCULUĞU 1981

4. Bölüm

Biz uzay yürüyüşü yaptık. Ben mi uzayda yürüdüm, uzay mı bende yürüdü, orası biraz karışık tabii. İlk derste, uzayda uymamız gereken kurallarla ilgili birparça okuduk. Tabi dersinsonunda öğrendiklerimizi pekiştirmekiçin "okuduğumuzu anladık mı?" sorularını cevapladık. Dersi pekiştirmeye bayılıyorum, okuduğumu da anladım mı değmeyin keyfime. Şöyle manyak manyak şeylerdi sorular:

Nasılyi birastronotolabiliriz?
- İyi bir astronot büyüklerinisayar, küçüklerini sever.
Arkadaşlarınızlabirlikteuzayyinceleyiniz.
- İnceledik.
Uzayda uymamız gereken kurallar nelerdir?
1) Arkadaşımızın kaskını çıkarmamalıyız.
2) Öğretmen sınıfa girince ayağa kalkmalı, yerçekimsiz bir ortamdaysak ayağa kalkar gibi yapmalıyız. 3) Uzayda da yurdumuzu çok sevmeliyiz. 4) Uzayı bulduğumuz gibi bırakmalıyız. Meselа, içimizdeki boşluğu uzaya bırakmamalıyız. Allah korusun paradoksolur.

Engin,geneldebenim yazdığımcümleleri birazdeğiştirerekdefterine geçirir. Bu konuda gerçekten yeteneklı eşek sıpası. Teneffüsten sonra, uzay gemimizin büyük salonunda sıraya dizdiler bizi, Enginde aynenyanımda. Öğretmenimiz, müdür yardımcısının yanında tedirginbir şekilde duruyordu. Bir ara kasklarını tokuşturan Mahmut'la Ufuk'a, gözlerini kocaman açarak baktı. Ben gözlerimi 3-A sırasındaki

Uzayı bulduğumuz gibi bırakmalıyız. Mesela, içimizdeki boşluğu uzaya bırakmamalıyız. Allah korusun paradoks olur.

Mercan'a dikmiştim. Törenlerde 3-A sınıfı benim 2-Cile yan yana geldiğinden, ben hep bu ölümüne sıkıcı törenlerdenyapalım, daha da sık yapalım, hayatımızıtörenlerde çürütelim istiyordum. Mercanarkasına dönüpbakardiyeçok bekledim. Kızlararkalarınapek bakmıyorlargaliba.

Müdür yardımcısı kürsüye çıktı,salonun uğultusu sönene kadar da konuşmadı. "Maketi kimin çaldığını biliyoruz!" diye başladı, "Eğer çalanlışı ya da kişiler, maketi öğretmenler odasının önüne bırakırlarsa ceza almayacaklar."

Uzay gemisi maketinin orada olmadığını ben fark etmedim açıkçası. Ya hani öğretmenler odasınagiden koridorda, camekanıniçinde duran ve önündeki pirinç levhada "Şehit Astronot Selma Bayındır'ın İlk Uzay Gemisi" yazan maket. Son uzay gemisi de yazabilirlerdi, niyeyse öyle yazmışlar. Neyse, şaşşalın teki bu maketi yürütmüş. Engin'in kulağına eğildim, "Demek bu sabah dolaplar o yüzdenarandı" dedim. Engin,bu isabetli tespitimden pek etkilenmedi. Sınavlarda bu konudan soru çıkacakmış gibi dikkatle müdür yardımcısınındinlemek istiyordu. Müdür yardımcısı, akşama kadar maket gelmezse o öğrencilerin disiplinegideceğini,çok kötüceza alacaklarını, herşeydenönemlisi deçok fena utanmaları gerektiğinisöyledi. Millетimizi bütünüzayarezil etmek kimsenin haddi değildi.

"Bence kimin aldığını biliyor olsalar anında yakalardılar. Çok pis salliyor" dedim. Engin parmağıyla sus işaretiyaptı. Müdür yardımcısı sırayı bozmadan basınç odalarına gitmemizi söyleyerek uzay yürüyüşümüzdebize muvaffakiyetler diledi. Bengülmeden kimseye muvaffakiyet dileyememerhalde.

Üçüncü sınıfların arasına karışmak için kalabalığın arasında ilerlemeye çalıştım. Mahmut'la Ufuk'un kafalarınıtokuşturan öğretmenimizinarkasından dolandım. Engin banayetişipelime yapıştı. "Arkadaşınızınelini bırakmayın" dediler ya. Elimi kurtaramayınca Engin'ide sürükleyerek yürüdüm. Mercan arkadaşlarıyla, üzerinde "DİKKAT UZAY!" yazan kapının önünde sırayagirmiş, laflıyordu. Üçüncü sınıf bebeleri, 2000 yılında kaç yaşında olacaklarını hesaplıyorlardı. "Ben hep 2009'da kaçyaşında olacağımı hesaplıyorum" diye lafa daldım. "İştegerçek birgıcık" dedi Mercan kahkahaatarak. Böyle gülünceelim ayağıma dolaştı. Ama çok da dolaşmadı, çünkü Engin sıkı sıkı elimi tutuyordu. Başka bir şey de diyemedim ama. Öğretmenleri, basınçlı odanın kapısını açıncakasklarınıtakıpilerledüğüncü sınıflar.

Kask çok yakışıyor lan. Öğretmen dikkatlice saydı öğrencilerini, araya kaynamamıza imkan yoktu. Amakesin kararımıverdim, uzayyürüyüşünü Engin'le el ele yapmayacaktım.

Biz de kendi sınıfımızla çıktıkuzaya. Boşlukta çok korktum ama olurda Mercan görürse diye korkmamış gibi pozlara girdim. Şimdi, bu uzay, öyle dünyadan atıp tutulduğu gibi değil. Gece, yıldızlar filanşahanediye, onun gibiama burada yıldızlar da nihayet sizi görebiliyormuş gibi oluyor. Kafası çok iyi yani.

Engin'in elinden kurtuldum, paniğine aldırmadan uzaklaştım. Üçüncüsınıflarçook uzakta elele dönüyorlardı. Onlara doğru yürümeye çalıştım (uzay yürüyüşü ya adı) ama yetişmem imkansızdı. Ben de kendimi boşluğa bırakttım. Herkesten kopuk olmak iyi geldi. Yıldızlara daldım gittim, "Ama sizböyleçokgüçlüolduvuz" diyeşakabile yaptım yıldızlara. Uzayın büyüklüğü hakkaten kendinizi küçük hissettiriyor. Geçen yıl yeri malı haftasında incir olduğumdan beri kendimi bu kadar küçülmüş hissetmemiştim.

Oksijen seviyesini uyaran alet sinirlisinirli ötünce uzaygemimizinçok uzağına sürüklendiğimi farkettim. Başım dönmeye başladı. Midem de bilincimde bulanıyordu. Kafamı kaldırıp gökyüzüne baktım, karanlık olmuş lan. Akşam ezanı okundumu acaba, duymamışolabilir miyim, akşam ezanı okununca hemen eve koşançocuklardanım ben çünkü, arkamı döndüm, gözüm karardı, düşer gibi oldum, yer yoktu, iyi dedim kafamı vurmayacağım, herkesiyanındaki arkadaşını kontrolletsin dedi telsizden bir ses, öğretmenim Selçuk yok dedi başka bir ses, bu Engin'insesi, nasıl yok, evet nasıl yokum, hiç mi yokum, anlamıyorum ne dediğinizi, benvarım lan, varken niyeyok olayım, Newton söz vermişti varken yok olmayacaktım, yıldızlar da dönüp duruyor, Selçuk nerede, hah uzaydayım lan, boşlukta dönüp duruyorum, ben burada yımı, neredesin diye sordu bir ses, buradayım dedi başka birses, başkadeğil benim sesim bu, buradayım işte, Samanyolu galaksisinde, Jüpiter'den düz git hemen solda, uzaygemisi maketini kim çaldılan hakkaten, ölüyorum, benim de maketimi yapartar mı, niye senin maketini yapsınlar gerçek, uzay hepimizin, okulun ilk günü Mercan'ın okuduğuşiir, uzay hepimizin,hepimizyıldız tozuyuz, bir şey çekiyor kolumdan, çekmeyin lan, ben incirim, yiyene sağlık veririm, çok tatlıdır tazesi, ayrı güzeldir kurusu...

Revirde uyanınca ağzımdan ilk çıkan "Kaskım nerede?" oldu. Başımdaki öğretmenler gülüştü. Bi boka da gülmeyin lan. "Çok korkuttun bizi" dedi birisi. Suçu kabullenmişler yani, başıma bir şey gelmeyecek. Bok kafalı çakallar. Uzayda kaybolsaydım daha iyiydi diyedüşündümama sonra tırsıp vazgeçtim.

Dersprogramımızda uzayyürüyüşü haftada üç gün, ikişersaatolmasınarağmen,biz sadece birkere uzaydayürüdük. Sonra o derslerhep müzikdersi olarakgeçti.Dere geliyordere, yalele yalele...

Haftaya: Resim yarışması.

Akşamsefası

Akşamsefası

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

SERKAN YILMAZ
YEREL GASTE

DUDULLU POSTASI

SEÇMEN NEDEDİ?

Seçimler "seçmen şöyle dedi böyle dedi" diye yorumlanıyor. İşte bizim bulduklarımız: Seçmen "camia" dedi. Seçmen "öptüm canem klb" dedi. Seçmen "anladın sen onu" dedi. Seçmen "çiko naptın?" dedi. Seçmen "kopil" dedi. Seçmen "yyuuaaeiiiiüü" dedi. -Serseri mi len bunlar? -Olum dgartan Bali Hasan bağlıyo, ne desse yazmayın lan! -Sonuçta o da seçmen abi!

Tayfun abinin sözü ağlattı!

"SEN BATAN BİR GÜNEŞ BEN YOLLARDA ÇİLEKEŞ" Seçim sonrası metrobüste bulmuş bu laki.

TAHT OYUNLARI BUNLAR HEP

Game of Thrones dizisinde bu hafta (spoiler) yatsınlar duuur-geçti. Blade de HDP baraj geçti. O zaman Demirtaş Jon Snow oluyor. Yaaa, bunlar hep dış güçlerin işi. Dizi senaryosu için bi ülkenin kaderiyle oynamr mı arkadaş yav? Biari yeralb kaynaklarımız için yapıyodlerz.

KOCA SARAY BOŞA GİTTİ!

O kadar koçaman saray yaptırdılar. Başkan yaşıtırmıyolar. Işte israf budur. Hacer aşka, "yuva yıkanın yuvası olmaz" dedi.

Köşem Var Yazı-yorum!

Asım Velioğlu

Efendim, meh meh meh meh meh meh! Yahu hiç ümidim kalmamıştı, "Gezenin en karanlık anı, aydınlığa en yakın andır" derler ya! Lütfen sevinçten çırkın çırkın hareketlerle tepki çekip, olası bir erken seçimde eski durumla dönmeyelim. Maç yapmıyoruz, holiganlığa gerek yok. Ama evimde gizli parti veriyorum, istiyenler gelebilir. Sonuçlar açıklanırken bir kanaldan beni de çağırdılar, gittim. Ekranı 12'ye bölmüşler, on iki kişiden de var. Bıkacak kadar gözüküyorum. Bi kere bana laf geldi, "dört tane darbe gördüm ben" diyebildim sadece. Reklama girip çıkıldı, ben yokum. Yerime başka birini koymuşlar. Bi depoda uyandım. Televizyonda birden kaybolan yorumculara böyle yapıyorlarmış. Arkadan gelip, eterle uyutup, götürüyolarmış. "Bence koalisyon mümkün değil" diye bağırdım. Bir fırtışma çıktı. Depoda benim gibi bağlı en az 50 yorumcu vardı. **Gece karanlığında saldılar bizi.**

ORTAM
En telmaşa adam

ismmeskarakurt@gmail.com

özet:
BARDAKÖKTİKTAN SONRA ÖZLEM ORTAM'A HADİ FINDIKZADE'DEKİ EVE GİRELİM, DEP Bİ ŞARAP ALIP EVE GELİRLER VE ÖZLEM ORTAM İNDUCAĞINAAY AKLARAK UZAŞARAK "BİLİYORUMMAN AYARCISIN, BUYUR" DER VE DEŞİFRE OLAN ELEMAN İNFİALE UĞRAR, HAZIRTİKSİZ YAKALANMIŞTIR...

İYİ DE ÖLDÜ MÜ KALDI MI GİTTİ Mİ BU KİŞİ, HOOOLO?

Akşamsefası

ALACAKARAGÜMRÜK

SİFTAH

"Abi sen öldün ki. Kurbanolayım gitya" dedi.
"Yavrum olay senin bildiğin şekil değil be" diyecek oldum.
"Abikürekletoprakattımüzerine, aklımı yedirmebana"diye sözümü kesti.
"Olsa da yesek... Lan birsakin ol da anlatayım" dedim ama ne anlatacağımı da bilmiyordum.
"He abi?.." dedi, komple kilitlendim.
"Falko, sen boş gezmezsin, var mı yanındaufak bircephane, harmandalı oynayalım, dimağımız açılır?"dedim.
"He" dedi, önceden hazırladığı cigarayı alarga etti. Cigarabedeğin, hizmetçibaldırı.
"Bu kilidiaçar" deyipyapıştım.Biraz rahatlamıştık. Arkamayaslandım, gözlerimi kapattım, beynimdeki cırcır böceği dedi ki:
"O'lum, bu herif akşam yemeğin senin.İnsan yiyeceği yemeğe gazel okur mu? Rızıkla oynanmaz günahtır, kedi misin lan sen?
Yapışsana boynuna yastıkçının." Gözlerimi açtım ki o da kerdinden geçmiş,ruhuna damattıraşı yapıyor. "Olur mu lan, bu bizim Falko" dedim içimdekicırcırböceğine.
Manevi bir mıknatıs, ensemden tutup beni Falko'nun boynuna doğru çekiştirirken cırcır böceği "Kokla lan bari için açılsın" dedi. Hani şahdamarıyla aramızda bir karış kalmış. Heyecandan kalbim oldu ramazan davulu. Baktım köpekdişlerim kendiliğinden antengibi uzamaya başladı ama donupkaldım. "Hadisene o'lum!" dedi cırcır böceği.
"Falko benim kan kardeşim, büzüktaşımdır baba yapamam" dedim ama bir yandan da şehvetten it gibi titriyorum.
"İyi ya, heptenkan kardeşolursunuz.Yapış,

Sözümü keşip "Vampir olduk be Falko" dedim. "Allah utandırmasın abi" dedi, "Seni vanpir yapan Rabbimiz rızkını daveririllaki."

cahillik etme lan, rızık mevzu oldu mu kanka manka göt ayağı; yemek var, mama var. Ham ham yap bakayım, arkandan ağlarsonra!" dedi cırcır ama kafam gidip geliyor, dişlerim bir uzuyorbir kısalıyordu. "Lan o'lum hidroliğini bozacaksın aletin,yapışsana şu damara, soğutma yemeğini" diye bağırmaya başladı cırcır. Falko'nun boynuna, şah damarının sıcaklığını hissedecek kadaryaklaşmışım ki herif pıtdiye gözlerini açmasın mı?
"Ne yapıyorsun Hüsnü?"diye ürkerek bankın üzerinde geriye kaymaya başladı.
"O'lum bir dur ya" diyerekçenesinin altını inceliyormuş gibi yapmaya başladım.
"Hayrola?" dedi.
"Sanki yaravarmış gibime geldi, yok bir şey, zıvana parçasıymış" diyerek geçiştirdim.
Beynimdeki cırcır böceği, "Hüsnü, senin aklını dimağını iyi adamlarsıksın"diye dıklendi, ben de dedim ki: "Baba bir dur ya, alıştıra alıştıra..."
"Falko be..."
"Buyurusta"dedi.
"Ölmedim ama benim beslenme şeysim değişti lan. Piramidinen tepesine çıktım"dedim.
"Ne?"
"Yani tercihlerim..."
"Sus abi duymak istemiyorum, birak ya! İbne oldun değil mi?" dedi. Gözleri iri iri açılmış, ayağa fırlamış bağırıyordu.
"Destur hampa, edepsizlik etme, yok öyle bir şey, otur."
Yine keketemeye başladı: "Tamam da nedir o tercih, mercih..."
Sözünü kesip "Vampir olduk be Falko" dedim. Birdensesi düştü, neredeyse mırıltıyla, "Nasıl vanpir?" dedi.
"Karamelli... Ulan vampir vampirdir, bunun nasılı masılı mı olur mantar?"
"He abi" dedi, omzumu sıvazladı.
"He ne?"
"Allahutandırmasın abi, senivanpiryapan Rabbimiz rızkını da veririllaki."
"Açım lan, çok açım. Vampir olalı tek damla kan girmedi kursağıma be" dedim.
"Ha sen daha millî olamadın, öyle mi?" dedi. Dikkatle yüzümebaktı; "Zaten benzinçok solmuş hampa, sana helalkan lazım harbiden. Hallederiz be."
"Nasıl?"
"Buluruz bir şekilHüsnüm, gavgavımızsağ olsun. Biz ne şekiller yapmışız seninle, bu mu karnımızasacı olacak? Hatırlar mısın, 17 yaşında fidandık değil mi? İlk biramızı bu bankta içmiştik. Hatta Süheyla bira almak istememişti de ufaktanhaşlamıştık garibi"dedi. Enseme cuma tokadı yemiş gibi birden ayıldım.
"Abigözlerin niye kıpkırmızı oldu?" dedi Falko.
"Seni karanlıkta dahaiyi görebilmek için"dedim.
"Abidişlerinniye öyle..." diyebir şeyler söyleyecekti ki, ufaktan kırlaşan saçlarınayapışıp başını geriye büktüm, boynu kabak gibi şişti.
"Seni daha iyi düşeyibilmek için" dedim ve dişlerimi bastım şerefsiz itin şahdamarına.
"Abi ne yaptın ya?"diye inlerken üç yudum çekmiştim bile. Beynim zevkten fırdöndü olmuştu. Irzı kırık cırcır böceği dedi ki:"Durulan, fondip yapma dokunur, dahayenimilioluyorsun kerhaneci, hem herifi de amele çorabına çevireceksin." Durdum, başımı kaldırıp Falko'ya baktım.
"O ilk bira içtiğimiz gün benim körpe bacıma şu çalının arkasında el peşreviçektirmiştin, görmedim zannediyordun değil mi?" dedim.
"Abi..."
"İnkaretme şerefsiz, o gün beşincibiradansonra azıcıkiçim geçincekızı çalınınarkasına çektin, rezil it. Resmen unutmak için ruhumu enginara çevirmiştim, şimdi birden şak diye açtın kutuyu."
"Abi..." dedi ama yeniden boynunu geriye büküp

ILLÜSTRASYON: İNHAL GÖZLER

öyleyapıştım ki contalık pay kalmadı. Nefes almadan bir litresini höpürdettim cumartesi çocuğunun. Sonra ara verip bir sigara yaktım. Takatsiz bir şekilde yana kaymış, gözleri yarı kapalı bana bakıyordu.
Yine kapı gıcırtısı gibi inleyerekten "Abi..." dedi.
"Sokayım abine, ne var?"
"Tamam,doyana kadar iç, ara sıcağın olduk ama bil ki esasında Süheyla beni zorla oraya çekmişti be..." dedi. Yanlış duyduğumu düşünerek iyice sokuldum, "Nasıl? Ne okuyorsun lan filispit?"
"Mahallede herkesle damperledi Süheyla. Lastiği çoktanpatlatmıştı bacın. Onunzoruyla ufaktan bir geleneksel sanatları yaptım,yalanyok. Bana yanlış daldın be. İnanmazsan Yılmaz abiye sor" dedi. Yılmaz abi dediğinde donup kaldım haliyle.
"Kusura bakma hampa, galiba biraz Erol Taş yaptık sana"dedim.
"Husyen sağ olsun, onu geç" dedi. Cebimden peçete çıkarıp üzerine bir az tütün koyup boynuna bastırdım.
"İz çok belli oluyor mu? Hani yanlış anlaşıl..." dedi. Sözünü kestim: "Yok be, anca dikkatle bakarsan."
"Abi dudağında kan izi var, ruj muj zannederler" dedi, ben peçeteyle dudağımı silerken de ekledi: "Şimdi sen sarımsak yiyemiyor musun?"
"Ne alaka?"
"Ha, o zaman gel seni işkembeciye götüreyim. Bendensin. Beygirden üç alaman indirmişim" dedi. Karada uçuyordubangoboz.
"Haydibakalım. İkili mi yaptınFalko?"
"Yok be ganyan bastım ama bin misli... Yılmaz abi 'On bin yap' dedi ama eşşeğe bağladık bir sefer" dedi.
Parktançıkarken kolumagirdi, "Abi burada olan burada kalır değil mi? Yılmaz abilerin filan kulağına gitmesin hani. Racona ters işler bunlar." İçimde acayip birkahkahaatma arzusuvardı. İbnenin kanı ne de lezzetliymiş... Cigaradantabii. Kafam on numaraydı. Ta ki Falkoşeydiyene kadar: "Abi şimdi ben ne zaman olacağım?"
"Dahaolmadın mı lan, odun gibi iki cigara..." diyecek oldum, "Yok be abi, vanpirlik..."
Önünü arkasınıdüşünmeden, cırcırdingilinin aklına uyup bir dakikalık zevk için başıma bela aldığıma o zamanaydım işte. Açlıktanölsen de, it kanı içeceksin ama hayatta büzüktaşını dişlemeyeceksinarkadaş.
"Abiicabindabiz yarasa gibi uçabilecek miyiz harbiden?"

ORTA DÜNYA

Doruktan Turan - Emir Sağlam - Emirhan Parker
Erhan Tatlıdilli - Mert Dolapçıoğlu

Akşamsefası

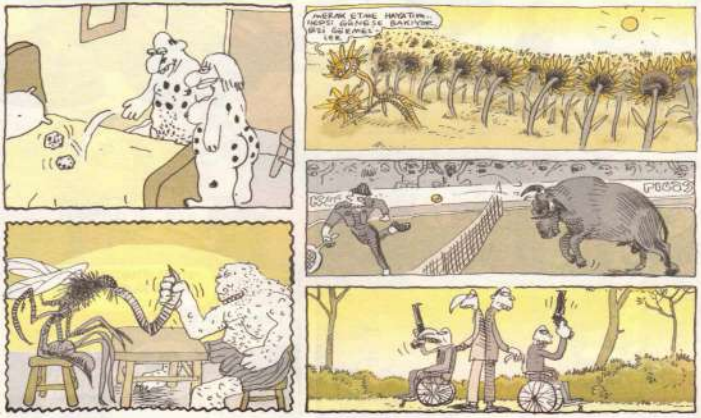
SERKAN YILMAZ

kemikar@gmail.com
twitter.com/yilmazserkan

ODA IŞIŞI

DOĞAN
zygmaneg@hotmail.com

Akşamsefası

ÖZER AYDOĞAN

ayd oganozer@gmail.com

BARIŞ SÖNMEZ

instagram.com/bsonmez
twitter.com/bsonmez

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür göndereceim?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Alp Uzunoğlu

Berkay Yaşar

Gürdem Sındıraç

Yunus Emre Gündüz

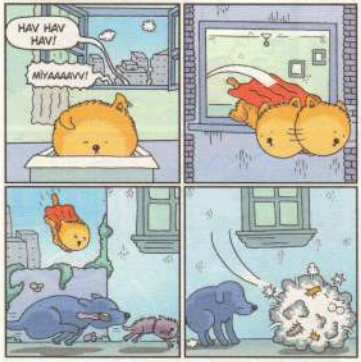

Barbaros Altuğ

SÜPER KEDİ

Mehmet Subaşı

Cihan Toppçu

PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ - 11 HAZİRAN 2015 - SAYI: 664
HAFTALIK YAYGIN SÜRELİ YAYINDIR - ISSN: 1303-7519
www.penguen.com

HABERLEŞME: BİLGİ İÇİN: [illegible]
HABERLEŞME: SERDAR KARATAŞ, TAMER ÖNDER, SEDAT GÖSTERİŞLİ ADRES: ORTAKLAR CAD. BAHÇELER SOK. EFE HAN NO:20 KAT:1 ,2 MECİDİYEKÖY - ŞİŞLİ / İSTANBUL TEL: (0212) 293 32 77 - 78 FAKS: (0212) 224 585 YAYIMCI: UMUMİYET BASIM SAN. VE TİC. A.Ş. ÖMERLİ MAH. HADIMKÖY İSTANBUL CAD. NO:139 ARNAVUTKÖY 34555 İSTANBUL TEL: (0212) 798 28 40 GENEL DAĞITIM: DPP TEL: (0212) 422 22 22

facebook.com/penguendergisi
twitter.com/penguendergi
instagram.com/penguendergi

Penguen'de yayımlanan tüm karikatür, yazı, çizim ve karakterlerin yayın hakları yakındır. Tüzüğün ve gözün yazılı izni alınmadan hiçbir yazı, resmi ve görsel yayın organında ve, sanal ortamda kullanılamaz.

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil/

Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
18 HAZİRAN | 2015 • 25 | 665 | 4,00 TL

Ece Temelkuran
Partili Selami'nin Bi' Acayip Sergüzeşti-4

Ahmet Ümit
Yalnızlığın Öbür Adıdır Yazmak
Sait Faik Abasıyanık

Bahadır Cüneyt Yalçın
Hep Spor

Elif İnce - Cem Dinlenmiş
Narmanlı Han'ın Bekçisi Miktat Şahin ile Çizgi Röportaj

ISSN 1303-7574-0-7
9 771303 757908

Akşamsefası

Abdullah Gül'ün yıllardır başdanışmanlığını yapan Ahmet Sever'in anılarını yazdığı "Abdullah Gül'le 12 Yıl / Yaşadım Gördüm Yazdım" adlı kitap çıktı.

CHP lideri Kılıçdaroğlu, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın koalisyon görüşmelerinde aktif rol alma çabası için "O makam her şeye maydanoz olma makamı değildir" dedi.

Koalisyon tartışmaları sürerken, %10,6 seviyesinde gerçekleşen işsizlik oranına göre ülkemizdeki işsiz sayısı 3 milyon 69 bin kişiye yükseldi.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Göventürk

Sağlığımı fitne ve haram yemeye borçluyum.

Düzenli gıybet yapıp, fırsat bulduğumda yalan söylüyorum.

Sabahları aç karnına ayakkabı kutusu kadar yetim hakkı yemeyi de ihmal etmiyorum.

Yine de altından kulemde yalnızım. Tek dostum Twitter.

Abdullah Gül'ün siyasete döneceği konuşulurken, sınırda 4 gündür bekletilen Suriyelilerin Türkiye'ye geçişi başladı.

AKP'li Yalçın Akdoğan, "HDP bundan sonra çözümsüz ecininancak filminiyapar"dedi.

Kırmızılı kadın davasında, biber gazı sıkan polise 600 fidan dikme cezası verildi.

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

İŞSİZLİK ARTTI, İŞTE SEBEBİ!

Sadece doğruları yazan gazeteniz,yazacaksa bilebilerek"yal-nış"diye yazanDudulluPostası araştırdı,işsizliğin gerçek sebebi: MİLLETİŞİGÜCÜ BIRAKTI, HEP SİYASET KONUŞUYO YAI Bu yüzden AKPhükümeti hemen kurmazsa ülkecek acımızdan ölecez.

YUNİKORN TEHLİKESİ!

Sedat abi geçen gocuk filminde görmüş "kafasının ortasında boynuz olan at var" dedi. Aradında 'tunikorn'muş. Peki neden bize empoze edilmeye çalışılıyor? Sedat abi "yurt dışına gittiğimde gördüm, boynuzuna oral seks yapıyolar hayvanın" dedi. Yapınca boynuzundan çiktar çıkıyomuş, mutlu olduğundan hayvan. "O yüzden bize empoze ediliyolar, geleneklerimizi bilkmek için" dedi. "Sen nerden biliyon abi?" deyip imei-gücünce Beenia Saldım. Fot. makinemizi kırdı!

İMAM HATİP LİSESİ KANLI BİTTİ!

İmam hatip lisesi ilkokullarda zarf değirmeç. "Bizim liseye kayıt ettirseniz devlette iş bulur" yapıyo. Şimdiki gocuklar çok yanlış! İlkim zamanımızda çok pis dayak vardı, devlette iş imkanı yoktu. Tinersi Seda, zarfın içindi sanı var sanıp açmış. Okuyunca imam hatipli bi genci kıskançlıkından öldürmüş. Pistı aldı bunu, ti sene ile yarıpkmıyor. Anukatı "cabıl ya cahil" diye savundu bunu.

Kâşem Var Yazı-yorum!

Asım Velioğlu

Etendim, koalisyonkelimesi koaladan gelir. Partiler birbirine koala gibi sarılınca koalisyon olur. Amapartilerimiz aslan, kaplan hatta sırtlan. Bu nedenle bir koalisyon ihtimali gözükmüyor. Sokaktaki insanlara ne düşündüklerini sordum. Ama sorduğum susmak bilmedi. Aynı şeyleri duymaktan sıkıldım, öyle zamanlar dahayal dünyama kaçıyorum. Süper türbo kanatlı bir elbisem varmış (takım elbise) Yolsuzluk yapanları yakalıyorum. Onları koruyan TOMA'larlazer atan pipomla ters çeviriyorum. Bir pipo sadece pipo değildir, kızardır. Cehalet yok eden süper icadım sayesinde insanları bilinçli yapıyorum. Fakat SüperKötü buna çok kızıyor. Üstüme uçak salıyor ve miting yaparak insanları yeniden etkisine alıyor. Ama tamamını alamıyor, tek başına hükümet olamıyor. Yine koalisyon filandiye konuşuluruçençkitsın hayalden. Sorduğum adam hâlâ konuşuyo. Hekoalisyon!

devam

ÇOCUKSUN SEN ÇOCUK KAL: 2015 yılı Türkiye'de Çocuk İşçiliği Gerçeği Raporu'nagöre;okula gitmeyençocuklar içinhaftalık çalışmasüresinin 54saat olduğu, çocuklarınüçtebirine işyerinde yemek verilmediği ve yarısından çoğunun 400TL'nin altında çalıştırıldığıbelirtilmiş...

Benim Üniversitelerim: 17 Aralık yolsuzluk operasyonunda ayakkabı kutuları içinde bulunan paralarta üniversite yaptırdığını öne süren Star gazetesinin, konuyta ilgili yaptığı haberde kullandığı bina fotoğrafının, Üsküp'tekitiyatrobinasına aitolduğu anlaşılmış...

140: Mersin'devahşiceöldürülen ÖzgecanAslan'ındavasının görüldüğü gün gelenbir haberle, sadece bu yıl içerisindekadın cinayetlerinin ulaştığı sayıymış...

Marjinal tazminat: Eski İstanbul valisi Hüseyin AvniMutlu'nun2013 yılı 1 Mayıs'ında biber gazı fişeğiyle yaralanmasının ardından 'marjinal've 'tam bir radikal' dediği DilanAlp,açtığı davada 10 bin TL tazminat kazanmış...

Şimdi özel okullu olduk paraları soydurduk: Ülkemizde ilköğretimdenitibaren özelokulda okuyan bir çocuğun eğitimmaliyeti 17yıl içinde1 milyonTL'yi aşıyormuş.

Akşamsefası

SELÇUKERDEM

selcukerdem@gmail.com — twitter.com/selcukerdem

PARTİLİ SELAMİ'NİN Bİ' ACAYİP SERGÜZEŞTİ-4

Çıkan kısmın özeti: *Partili genç Selami, iktidar partisinin bir ilçe teşkilatında übero oynayan azimli, geleceği parlak bir kardeşimizdir. Ancak teşkilatta işler sarpa sarmış, halkımızın partiden gıcık kapması teşkilattan kahramanlarımız Nevzat abi, Hulusi abi ve küçük ekibin başına patlamıştır. Ekip, mitinge adam bile toplayamamaktadır. Selami'nin çözümü radikaldir: Yeni parti kurmak. Hulusi abi, Selami'yi ani ve ilahi bir kararla yeni lider olarak belirler, Nevzat abide işin lajistiğine bakacaktır. Diğer silik, piknik tipi karakterlerle birlikte yedi kişi alan ekibimiz tarih sahnesine çıkışını seçim günü, sandık başında, teşkilatın sandık hilelerini ifşa ederek yapar. Gece muhalifl erle bir olup sokak kutlamalarına katılan, fena halde havaya giren kardeşlerimiz sabaha karşı korkarak mahalleye dönmüş, kahvede durum değerlendirmesi yapmaktadırlar. Hikayemizi izafi olarak daha aklı başında bir kahramanımız olan Nevzat abi anlatmaktadır.*

Selami'ye halkımızın sırrı açıklanıyor

Kahveci Yusuf, bi' susmadı:
"Yeminle gece herkes sizi konuştu. 'Hulusi abiler hippilerle bir olup bize ihanetetti' dedi herkes... Yandınız oğlum. Yaşatmazlar sizi!"
Başımız önümüzde, geceki coşmadan eser yok, çaylara bakıyoruz. Yusuf cevapları teki: "Bak ha buraya yazıyorum, bizzat Reis gelip ayağınızdan asacaksiz. Selami! Triller derini yüzecek oğlum! Bitirecekler..."
Selami işte o zaman, bak hiç beklemezsin, ayağafırlayıp kahveciye bi'ayar:"Eyyy Yusuf! Apırsapır konuşma! Biz bu yolavizyonlaçıktık. Allah'ın izniyle gelecek seçimlerde, halkımızın da teveccühü ile iktidara yürüyeceğiz! Çünküüü davarımızz..."
"Kes lanı!" dedi Hulusi abi, "Otur aşa'al"
Sandım ki Selami, Hulusi abiye bozulacak. Halbuki liderlik vasıflarını süratle edinmiş: "Haklısın Hulusiabi, halkımızıküstürmemek lazım. Biz bu seçimlerde zatenhalkımızın irade beyaniyta dersimizi aldık. Halkımız kibir istemiyor, fırça yemek istemiyor. Halkımız esasen'free'takılmak istiyor."

Hulusi abi "Bu deliyi azdırdık, bakalım ne bok yiyeceğiz" gibisine bi' sigara yaktı: "Selami, şimdi beni iyi dinle oğlum. Bak evladım, güzel bir çıkış yaptık. Gece az zıvanadan çıkıldı ama bunlar hep tecrübe. Şimdi sonraki adımı tespit etmek lazım. De mi Nevzat kardeşim? Şimdi burada yedi kişiyiz. Kaçkişilazımbize yeni partiçin?"
Hulusi abi Selami'ye bakıyor, Selami'den ses yok.
"Ulanoğlumlider olacaksın,par tikaç kişiyle kurulur bilmiyorsun! Otuzkişi lazımSelami. Gece peşimize takılanlardan otuz kişi bulmamız lazım."
"Otuz güzel adam diyo'sun Hulusi abi."
"Güzellik şart-değil. Otuz kelle olsun yeter."
"Tabii abi, zaten beyintakımı biziz, de mi abicim?"
Ben o zaman artık vartık göstereyim dedim:
"Hulusiabicim, birbayanda koysak mı araya?"
Bu çıkışım uzun bir sessizlik yarattı: "Senin hanımın durumu ne Nevzat kardeşim?"
İçimden "Kadın dedikse kendi karımızı demedik" diyorum ama geçmiş olsun. Hissettim, Hulusi abi suyuma gidiyor: "Nevzat'çığım, şunun için soruyorum. Bi'yandan da bu Selami'yi evlendirmemiz lazım. Senin hanımın bildiği temiz bir kız varsa diyorum ki böyle ikiliolarak,benim hanımla üçlü de olur, diyorum ki hanım kolları şeyi olarak... Anlatabildim mi? Hanımlar mühim Nevzat'çığım, anlatabildim mi kardeşim?"

İLLÜSTRASYON: CEM GÜVENTÜRK

Evlenme bahsi açılınca Selami'nin kanı bitlendi: "Abi başı açık olabilir mi yalnız? Daha modern olması bakımından. Farklılığımızı ortaya koymak bakımından. Son tahlilde muhalif bir bayan olsa... Vitrin bakımından çokşeyolurabi. De mi abicim?"
Hulusi abi Selami'nin kulağına tısladı: "Bana bak Selami... Biz seni niye lider yaptık biliyor musun evladım?"
Selami bakıyor, biz de bakıyoruz. Hakikaten biz neden bu oğlanı lider yaptık?
"Çünkü Selami'cığım..."
Hulusi abi dişlerinin arasından tıslıyor: "Çünkü evladım, senin kafanın arkası bak nasıl. Nasıl evladım? Düz! Bu düz kafalılar Selami'cığım, halkımızın sevdiği bir tiptir. Neden? Çünkü kendilerine benzer."
Bi'tane patlattı Hulusiabi Selami'ninkafasının arkasına: "Selami, bundan sonra sana lider olarak şeedicez mecburen, ağır ol len biraz. Kanı kız falı açıldı mı atlama hemen. Ciddi dur."
Bu Selami'nin küçükken babası çok sert yaptı çocuğa. Dayak arsızı yaptı çocuğu. Bu Selami şimdi o yüzden kafasına şaplaşı yiyince sakinleşti. Çocuk, kim ona vursa babası sanıyor. Psikolojik bir olay tabii.
"Selami, Nevzat, arkadaşlar hepinize söylüyorum, halkımızı iyi tahlil edeceğiz bi' defa. 'Öyle edecez, böyle yapacaz' demeden önce damarı bulmak lazım. Bakın şimdi bu halk neyi sevmez?"
"Hırsızlığı, ahlaksızlığı, kibiri" diye atlayınca Selami, Hulusiabi şefkatle cevapladı: "Hayır evladım. Bu halk rahatını bozarı sevmez. Herkes ne yapıyorsa yapsın ama gizli yapsın ister. Halkımız en çok neyi sever arkadaşlar?"
Bu sefer artık kimse ses çıkarmadı. Hulusi abi devam ediyor: "Et ile ekmek veeee..."
Hulusi abi bize bakıyor, lafı tamamlayan yok tabii: "Veee... Eti ete dürtmek!"
Baktım Selami kendi kendine fısıldayıp ezberliyor: "Etileekmek,etietedür..."
"O sebepten bu halka evvela et ile ekmek göstereceksin. Bu halkaçtırSelami. Entoku bile açtır. Bitmez bu halkın açlığı. İkincisi..."
"Abi onun ayrıntısına girmeyelim istersen" dedim ben, kahveci bize bakıyor cümlü. Hulusi abi anladı: "Şimdi bizim yapmamız gereken, arkamıza medya ve sermaye gücünü almak. Şimdi koalisyon hesapları yapılırken bizi dinleyecek adam çok olur."
Ben artık tutamadım kendimi güldüm: "Eczacıbaşı'na gidelim abi!
Aydın Doğan'a da uğranız!"
Ben gülüyorum ama Selami gülmüyor, Hulusi abi zaten ciddi. Selami demez mi, "Davamız için ne gerekiyorsa o!" diye!
"Hulusi abi gözünü seveyim, bu kadarı delilik..." diyecek oldum. Selami fedai gibi atladı: "Nevzat abi, rica ederim, lütfen dikkatle dinleyelim."
Vaay, böyle mi oldu şimdi? Baktım Hulusi abiye topu yumuşatmıyor. Peki, sustuk bakalım. O anda işte bizim ekibi gördüm; Selami'ye saygı, Hulusi abiye huşu içinde hürmet... Ulan hepiniz ordaydınız be, diyesim geliyor. Halının üzerinde bu salak Selami'yi fasulyeden lider yapmadık mı, diyesim geliyor. Ama mahalle baskısı acayip şey. Sustum kaldım. Hulusi abi devam etti: "Selami oğlum, lacileri çekiyoruz ve senin bu Oy ve Berisi irtibatlarını kullanarak medyayla bağlantıya geçiyoruz. Direkt en tepeden başlıyoruz. Hürriyet'egidiyoruz arkadaşlar! Bizim pezevenklerin bütün günahlarını anlatıyoruz, bir yandan da parti bölündü olayına giriyoruz. Senin görevin Selami, sana söylediğim her şeyi

> *Selami, "Bu seçimlerde dersimizi aldık" dedi; "Halkımız kibir istemiyor, fırça yemek istemiyor. Halkımız esasen 'free' takılmak istiyor."*

ezberlemek. Mühim olan kendimize inanmak arkadaşlar. Biz kendimize inanırsak bize herkes inanır. Bütün koalisyon hesaplarını alt üst edeceğiz arkadaşlar. Aklımdasüper şeylervar. Esaslı taktikler!"

Hulusiabi herkese baktıktekt.Sirabana gelince durdu:"Bizimlemisin Nevzatkardeşim?"
Deli misin Hulusi abi, diyeceğim ama Hulusi tam girmiş havaya: "Senin desteğin çok mühim Nevzat kardeşim."
Öyle deyince, "Emrin olur abi" deyiverdim. Ama hissettim, o andan itibaren çulsuzekibimizdebile bir iktidar savaşı başlıyordu. Selami'ninşüpheli bakışlarınüzerimde hissettim. Bir sadakat şüphesi bu, hemen anladım. Birden kendimi onun gözüne girmek için tatlı tatlı gülümserken buldum. Siyaset çok acayip hakikaten.

Akşamsefası

SEYİT ALİ ARAL

İçli Köfte

twitter.com/seyitaliaral
seyitaral@yahoo.com.tr

UYURYAZAR

Yazın. Hikâyeleri cümleler, kelimeler oluşturmaz, yaşanan da yetmez kimi zaman. Yazı; cesur, komik, saldırgan, ince ayar, ender, özel anları mayalayanların deneyim, makara, takla ve yedikleri kazıkların bileşkesidir. Tek bir kelime gelmez aklına. Saatlerce, kâğıda, tavana, tavaya, içine bakarsın. Haldır haldır yazarsın bitmez. Bitecek gibi olur, sonu gelmez. İt dalaşıdır; başa baş pozisyonda atlar, fıçı tonolar, makaslar, sekizler ata ata girişirsin. Haftalar sürer. Baskı, zaman darlığından organların ve hayal gücün yer değiştirir. Uyursun; uykunda da yazarsın, yanında uyuyan yavuklunun omzuna, uyur yazarsın.

Acın varcanından öte. İki küreğinin ortasında, göğüs kafesini yarıp, seni mıhlayan kargıyı çıkartıp ininde vahşi hayvanların hayatta kalabilmek için yaralarını yalaması gibi dökersin ne var ise harflere. Sinersin. Yazdıkça iyileşir bazı acılar. İzi kalırhali ile. Bastırdığında ten altında harfler girer gene etine. Söz uçar; yazı kalır ama içeride, şarapnel, kıymık... Bir isimdir o kalanaslında keskinkenarlı, kalan parça.

Doğuştan kör olsan mesele yok, bir gözün çıkıverir mecazi. Göremezsin doğru dürüst, tünel görüş. Tüm derinlik duygunu kaybedersin. Kayıp gözünün yerine yazın bakar dünyaya. Yazdıkların, klavuzundur anlatırher şeyi. Elinden tutar, sakinleştirir. Başka bir boyutta kurarsın hayatını; görseli az, sözünçok olduğu bir evren.

Omurganın devamı olur. Nereye gideceksen geniş kanatlar, çivi gibi parmaklar, dev sırt yüzgeci, kalın bir post, sivri,sıralıve keskin dişler, karanlıkta görebilen yirmi dört karat altın, bal

rengi gözler. Bazen rüzgârda tül gibi şekilsiz salınırsın. Olmadı suya düşen mürekkep damlası gibi savurgan, görülmez şeffaflıkta yapar seni yazdığın.

Şarjöründe özenle doldurduğun. İlk ve ikincisi. On, on dokuzuncusu izli mermidir cümlelerin. İlk iki atışında hedefinmevkiini gösterirsin. Onuncusu, ortasına gelmişsindir, beddua gibi azalır haznendeki mühimmatın. On dokuzuncusu iseağzından çıkan küfürile birleşir,bitmiştir mermilerin, değiştirme zamandır yeni şarjör ile. Yazarken düştüğün pusuyu yarmak için.

Sürekli müşterisi olduğun aktardır. Her daim mevsiminde, enfes, sarhoş kokularla, aldığın nefesleri renklendiren baharat gibi; iksirlikelimeler bulursun orada. Yazının tadı zenginleşir, lezzetişıldar adeta. Cesaretin var ise elini korkak alıştırmadan bastığın herçitmik nokta,virgül, ünlem, parantez rayihaile.

Herkesesusabilirsinkendinden gayrı. Karşılığı olmayan aşka, bile isteye sefereçıkmaktır. Melekve şeytanların da geminde tayfan. Rotan geçmişinden geleceğine doğru. Belirsizlik, şehvetli bir merak. Kaybolsan, bir daha asla geri dönemesen de gidip görmelisin. Ne var ise ondakini veya oradakini. Suya yazarsın, harfler tutmaz ama dalgası mutlaka ulaşır bir gün karşı kıyıya.

Yazın. Hikâyeleri sadece cümlelerve kelimeler oluşturmaz, her şey yeter aslında. Onu var eden olağan, öylesine, yaşamı nasıl getirdi ve götürdü ise o ari, olan ve bitendir zaten. Çok önemsemeye gerek yok kendini. Hayata dümdüz çizgi çizip onun üzerinde var olmak, düz ve tek yönlü bir hayat yaşamaktır.

Asıl o çizginin üzerine kaderin hükmünün yazdığı hikâyeni değiştirmek, her yöne eğip bükmek, bir daha al baştan yeniden yazma yürekliliğine sahip olmak ustalıktır. Bedelini bu dünyadaki son gününe kadar ödeyerek öğreneceğin. Ölümün senden alacağı ne var ise; onun asla bulamayacağı uzaklara yazarak gömüp bulunması ümidi ile sabredeceğin.

Akşamsefası

CEM GÜVENTÜRK

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Kızlar*

Kız iyidir abi. Bir kere(en azından çoğu) güzelkokuyorlar. Çiş yapmazlar, kakaları da pembe olur. Şimdi bu insanı neden sevmeyesin bana açıkla... Üstelik öbür seçeneğinin kılı gibekli, yer yerkafasıaçılmış (kel),bira kolafalan içince "böööğeerrk!" diye geğiren, sıcak günlerde meme altında terden yarım ay oluşmuş gömleğiyle "Ablieee ısısısısısısı" diye gülerek yanaşan, ayak kokusuyla atmosferde ozon deliğinin yarına yeni delikler eklerne kapasitesine sahip, boru sesiyle hayatı zindana çevirme ihtimali yüksek, "Mag - araba - gızlar" üçgeninde muhabbet çeviren evlat olsa sevilmeyecek erkek dediğimiz tür olduğunu düşününce insanın yolda gördüğü kızlara sarılıp "Ühühühüh iyi ki varsınız!" diye ağlayası geliyor.

Aşırı derecede kız sevmeme rağmen kızların bana bayıldığını pek sanmıyorum. Bir süre bayılmıyorlardı en azından. Ortaokuldayken hoşlandığım kız "Gözlüklü olmasan, sivilcelerin olmasa, bi de biraz yakışıklı olsan ve biraz da kilo versen seninle çıkardım" demişti. Öndan sonra hoşlandığım diğer kızlar da benzer imkansızlıklarla dolu isteklerle gelince (Tom Cruise gibi olsan, 38 yaşında olsan, melez olsaydın keşke ama böyle çekik gözlü koyu tenli Pharrell Williams melezi vs.). "Ulan acaba mutluluğu yanlış yerde mi arıyorum? Mahmut da fena değil yaaslında, erikgibi kütürkütür" gibi düşüncelere dalmadım desem yalan olur. Sonuçta kişisel doğama ters bir durum olduğu için Mahmut'la ilgili düşüncelerimi rafa kaldırdım. Mahmut'u da hayatımdan çıkardım. Pis herif!

Lise sona kadar doğru düzgün sevgilim olmadı. Bir keresinde bir kızla sekiz saat çıkmıştım. En uzun ilişkim oydu. O da meğer başka bir herifften hoşlanıyormuş, benim "çıkma" teklifimi kabul ettikten sekiz saat sonra öbür hıyar gelip kıza "çıkma" teklif etmiş. Bu yüzden bana gelip "Seninle iş yapmak güzeldi ama artık birlikte çalışamayacağız" deyip gitti. Ama sonra hemen geri geldi. Ben de "Ulen ya bak kıyamadı bana" diye sevindim ama meğerse "Bu sekiz saatten kimseye bahsetme tamam mı?" demek için dönmüş. Birsüre hayata küstüğümü hatırlıyorum. Neyse ki şahanebir mal olduğum için ertesi gün Uğur Tütüneker, E. Frankfurt'a golü çakınca "Hayat güzel yeaa!" kafasına geridöndüm.

O aralar kendileriyle o derecearam yoktu ki, misalbir kızdan mı hoşlandım daha ben ağzımı açıp kendisine bu hoşlantımı iletemeden, hatta iletmeyi geç, daha kendi kafamda "Ya bu Merve de fena kız değil haa" diye düşünmeye başlamadan Merve gelip bana "Hayır!" cevabını basıyordu. Artık nasıl bakıyorsam kızlaragözümdenanlıyorlardızaar.

Ciddi anlamda sevgilim olan ilk kıza nasıl davranacağımı da uzun süre bilemedim. Buluştuğumuzdael ense falan çekiyordum. Sanırım en az benim kadar gerzo olduğu için baya bir sürmüştü ilişkimiz. Yıllar geçtikçekızlarla iletişim konusunda epey bir ilerleme kaydettim. Kızların güreşten, futboldan, arabalardan, diğer kızların bacaklarından konuşmaktan, efendime söyliyim ayılama şakalardan falan hoşlanmadığını anlamam uzun sürmedi (10-12 yıl) ama sonunda kendileriyle iletişim kurmayı becerdim. Evleneceek insan bile buldum ian daha ne olsun? Neticede kızlar iyidir hacı. Kızları üzme, efendi gibi davran. Bir kıza ayılık yapmadan önce aynada kendi tipine bir bak. Aynada adeta bir Mahmut olduğunu göreceksin. İşte o Mahmut'a dikkat et! Hiç güven olmaz buna! Şerefsiz Mahmut!

Barış Atar silsilesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

BALTALI İLAH

"Nemrut Baltalıspa Baltı"

Mustafa Salıcı

« MİNİ ÇAKAL »

BARIŞ ATAR

Akşamsefası

YALNIZLIĞIN ÖBÜR ADIDIR YAZMAK

Patikayol,kızıl çamların arasından kıvrılarak denize iniyordu. Günlük nafakasını çıkarmak için arada bir mavi sulara dalan martıların oluşturduğu dalgacıklar da olmasa, deniz kıpırtısızdı. Patikanın sonlandığı yerde, nereden geldiği bilinmeyen iri bir kaya duruyordu. Kayanın duldasına bir adam oturuyordu; elinde kağıt kalem, yanındasimsiyah bir köpekvardı. Köpek sadakat yüklü gözlerini sahibinedikmiş, sanki az sonra müjdeli bir haber alacakmış gibi onu izliyordu. Sahibi köpeğin varlığından haberliydi ama deniz bulaşığı mavi gözleri düşüncelere dalmış gitmişti. Birkaç saat önce,güneş henüz doğmamışken, az ilerdeki iskelede balıkçılara kendisini yanlarına almaları için yalvarmış ama teknedekiler onu hoyratça reddetmişlerdi. İşi bilmiyordu. Misinalarıbirbirine karıştırıyor, ağları yırtıyor, sessiz olunması gereken yerde gürültü yapıyordu. Derinden bir iç geçirerek hakverdi balıkçılara... "Ne yapsınlar ekmek parası. Sofrada ekmekolmazsadostlukda arkadaşlık da olmaz." Balıkçılar haklıydı,ya ötekiler?

Başını kaldırıp sıkıntıyla denizebaktı. "Suyunbitip gökyüzününbaşladığı o belli belirsiz sınır, afacan bir ilkokul öğrencisinin dişlenmekten didik didik edilmişkirli silgisiyle sonsuza dek silinmiş gibiydi" diye mırıldandı.

Hiçbir şeyimiz uyuşmazdı, yine de deli gibi severdim onu. Çünkü başka çarem yoktu. Çünkü onu sevmeseydim içimdeki boşluk beni boğacaktı.

İlkokul öğrencisi deyince gülümsedi. "Yani Usta" diye söylendi. Yüzü islerle kararmış o işçi çocuğun ışıltılı gözlerini hatırladı. "Yani Usta... Kim bilir nerededir şimdi o kerata?"

Sahibinin kendisine seslendiğini zanneden köpek,siyah kuyruğunu sallamayabaşladı. Adamyenidenelindekikağıda çevirdi bakışlarını. Kurşun kalemi sıkıca kavrayıp bir iki cümle yazdı. Yazdıklarını dikkatleokudu, beğenmedi. Kağıdı kopardı defterinden, eliyle buruşturup attı. "Yani Usta'yımış" diye söylendi yeniden, "Ne vefa gördük ki ondan. Yani Usta da bırakıp gitmedi mi bizi? Hem de bir sinema bileti parasına."

Adamın kederini anlamamıştı köpek. Ayaklarının üzerinde doğruldu, önce gerindi, sonrasahibine yaklaşarak, ilgiyi esahibinin yüzünü kokladı. Adam aldırmadı köpeğin duyarsızlığına, şefkatle başını okşamaya başladı hayvanın.

"Pat pat pat pat..."

Adam elini köpeğin başından çekmeden sesin geldiği yöne döndü. Açıktan geçmekte olan bir taka gördü. 'Büyükada'dan dönüyor' diye

düşündü. "Ne taşıyor acaba? İki saat sonra varır İstanbul'a." Birden canı müthiş, rakı çekti. Ama rakı sözcüğü aklına düşer düşmez, karaciğerindeki o umarsız sancı da yeniden depreşti. "Ha siktir!"diye söylendi, "Hayalini bile kuramayacağızartık..." Bir süredüşündü, kalem tuttuğu elini boşlukta sağa doğru savurup "Boş ver" dedi. "Hayali değil gerçeği olsa ne yazar."

Bir ay önce Çiçek Pasajı'nda bir dost sofrasında içtikleri günü anımsadı. Yüzünü buruşturdu. Masadakilerden çoğu edebiyatçıydı. O sakız gibi rakı, o birbirindengüzel mezeler, ağızlardan dökülençirkef sözcüklerleziyan olup gitmişti. Emindi, yanlarından kalkmış olsaardından "Yaşlı ibne" diyerek onu da çekiştirmeye başlarlardı. "Boş ver" dedi yeniden, kafasındaki görüntüleri kovmak istercesine elini yine boşlukta savurarak. İşte o anda gördü çingene kızın rengarenk pazen elbisesini. Her şeyi unuttu. Neşeyle gülümsedi yeniden. "Heyy!" diye bağırdı. "Heyy!" Sesi duyan kız ot toplamayı bırakıp doğruldu. Sesin geldiği yöne dönünce adamı gördü. "A be ne bağrıyon? Ödümü kopardın."

"Ne yapıyorsun bakayım orada?"

"Kör müsün, ot topluyorum."

Adam bayıldı kızın diklenmesine.

"Benim tarlamdan nasıl ot toplarmışsın bakalım sen!"

"Allah'ın toprağı senin tarlan mı oldu şimdi?"

"Ne sandın ya, benim tarlam. Şimdi kolundan tutupgötüreyim mi seni karakola?"

Çingene kız, adam ciddi mi alay mı ediyor emin olamadı. Emin olamadığı için de korkmaya başladı.

"Kusura bakma be ya! Ne bileyim amca, senin tarlanolduğunu."

Adam kahkaha atmamak için kendini güç tutuyordu.

"Amca mı? Benim gibi bir delikanlıya bir de amca diyor,şuna bak."

Çingene kızı adamın sesindeki neşeden işin şaka olduğunu anladı. Torbasını sırtına vurarak

"Eğlen beyzadem eğlen" dedi sitem dolu bir sesle. "Biz bir tutam ot toplayıp satmanın derdinde, sen gönlünü eğlendirmenin keyfinde." Çingenekızın gitmekte olduğunufark eden adam, "Dur gitme" dedi. "Kötü bir niyetim yoktu. Laflamak istedim biraz."

Çingene kızı cevap vermedi. Başını sinirlisinirli sallayarak, çevik bir keçi gibi tepeyi tırmanarak gözden kayboldu. Adam üzüntüyle köpeğe döndü.

"Marika da bunun yaşlarındaydı" dedi sonra. "Sen yoktun daha o zamanlar. Kumkapı'da bir meyhanede tanıdım onu." Derinden bir iç geçirdi. "Param için yatardı benimle. Bir sevdiği varmış. Doğru mu yalan mı, bilemezdim. Ama ne zaman o oğlandan bahsetse, vicdansız bir acı gelip yerleşirdi yüreğime. Hiçbir şeyimizuyuşmazdı, yine de deli gibi severdim onu. Çünkü başkaçarem yoktu. Çünkü onu sevmeseydim içimdeki boşluk beni boğacaktı."

Sanki anlarmış gibi, sanki kederine ortak olacakmış gibi dikkatle dinliyordu köpek. Ama umrunda değildi adamın, birine anlatması gerekiyordu, o da anlatıyordu işte.

"Belki Yani Usta'yı da bu yüzden sevmiştim. Ötekileri de. Bir tekanmem farklıydı, bir tek o hepsinin dışındaydı... Ben onun parçasıyım. Yalnızlığım da onun parçası..."

Annesinidüşündü. Ak saçlı,daima gülümseyen,sıcacık, şefkat dolu bir kadın. Belki de bütün suç annesindeydi. Bu kadar sevgi, bu kadar şefkatle onu aldatmış, hayatın çirkefliğini,sevgisizliğininiatmamış, hissettirmemişti ona. Uzunca süre dünyayı bir cennet olarak algılamıştı adam. Neden sonra, hayal kırıklıkları yaşaya yaşaya öğrenmişti bu dünyanın nasıl bir yer olduğunu. Ama o kadar geç kalmıştı ki, bir türlü uyum sağlayamadı insanlara. Bu yüzden bir parça tuhaf, hep ayrıksı kalmıştı kalabalıkların arasında.

Köpeğin başını okşadı yeniden.

"Belki seni de bu yüzden seviyorum. Beni olduğum gibi kabul ettiğinin için." Yerebıraktığı kağıtlara, kaleme baktı. "Belki yazı yazmam da bu yüzden. Kendimi istediğim gibi, en az yalanla anlatabildiğim için. Kimseye borcum yok. Ne ezilenlere ne ezenlere; ne millete ne devlete. Kağıt ve kalemle baş başa kalınca kendi keyfimin kahyasıyım, kendi vicdanıma borçluyum sadece... "

Bir şapırtı duydu, dönüp baktı; sudan fırlayan gümüş renkli bir balığıyenidendenize düşerken gördü.

"Bak bak, lüferin biri geçirmişdişlerini zavallının kuyruğuna... Ne boktan bir dünya be! İnsanlar aleminde de hayvanlar aleminde

Yeter artık, bırakın bu abuk sabuk işleri, dönüp birbirinize bakın. Ama sahiden bakın. Miskin miskin oturmayın, şimdi sevme, şimdi sevişme vakti.

de ya zalim olacaksın, ya mazlum.Köpek adamayanıt vermedi,yeniden azönceki yerineuzandı. Adam da yanına çöktü. Kağıtlarını, kaleminialdı. Denize baktı, bir iki satır karaladı.

Daha da yazacaktı ki, sarışın bir ışık kağıdı boylu boyunca kapladı. Adam başını kaldırıp ışığa baktı. Gözleri kamaştı.

"Dinine yandığımın güneşi" dedi dişlerinin arasından. "Sanki dünyada başka yer yokmuş gibi geldin dikildin tepemize." Sonra köpeğe döndü. "Hiç vazgeçmeyecek değil mi bu? Hep gelip dikilecektepemize. O parlakgözünü bize dikip en yavaş bir kıpırtıyı, en küçük bir fısıltıyıkaçırmayacak. O edepsizsarı ışığıyla, adı sanı belirsiz otlardan yabani güllere, çöp martılarından senin gibi sahipli sahipsiz köpeklere, balıkçısından kaymakamına bütün canlıları kışkırtacak, damarlarımızda akan kanı ısıtacak, canlı, cansız ne varsa kabında durmamaya koşmaya, gülmeye, dans etmeye ve aşka çağıracak. Bıkmadınız mı bu yalanlardan diyecek, usanmadınız mı bu küçüklübüyüklü hesaplardan. Yeter artık,bırakın bu abuk sabuk işleri,dönüp birbirinize bakın. Ama sahidenbakın. Bakın ki birbirinizdeki güzellikleri farkedin.

Fark edin ki sevecek, okşayacak, öpecek, anlamsızlığınıza anlam katacak güzel bir işiniz olsun. Miskin miskin oturmayın, şimdi sevme, şimdi sevişme vakti..."

Sözleri hoşuna gitti, köpeğe bir göz attı. "Dur, dur şunları kaydedeyim..." Yazmaya başladı. Yazarken de biryandan söyleniyordu. "Fena olmadı be... Hiç fena olmadı..."

Köpek adamın bu sözlerine, heyecanla kaleme sarılmasına hiç aldırmadı. Uzun dilini ağzındançıkarıp keyiflikeyiflisolumaya başladı. Adam,köpeği unutmuş ha bire yazıyordu.

Akşamsefası

▸ Doktorumun önerisi üzerine politikayı bıraktım. Şimdi evimde oturuyorum. Ev dediysem sizin evinize benzemez. Her odasında PlayStation4,Xboxve Steam konsolları, 400 vekile yetecek kadar da kontrolcu var. Ama kimse bana oynamaya gelmiyor. Ben neredeyanlışyaptım acaba? Mesela yaz aylarında insanlar sokağa çıkınca, serinlesinler diye üzerlerine su sıktırdım, güneşten yanmasınlar diyehavaya gaz attırdım. Duman oluncagüneş ışınları da engelleniyor haliyle. Sonra çıktım meydanlara ölmüş çocuklarınannelerini yuhalattım mesela. Bak, bunu herkes yapamaz, yürek ister. İşteben böyle mert bir insanım.

Sıfırbilgi, sonsuzözgüven:işte başarımın formülü. Hep güçlü olanın yanında durdum, işime yarayacak kim varsa besledim. Çevreyi çoksevdim,hep çevrecilik yaptım. Çevremdeki herkesi rüyalarında bile göremeyecekleri kadarzenginettim. Onlarda bu kadar parayla ne yapacağını bilemedi, ev üstüneev yaptırdım, onları da onlaraldı, çok da iyi oldu, iyi de güzel de oldu.

Komşularımla iyi geçindim. Yan daireden ses mi geldi?Hemen polisi aradım, ihbar ettim, kendiahlakımdan başkasını düşünmedim, çünkü başkası yok.Tekahlakbilgisi,tek yürek, tekadam. Zaten kısa sürede de ölümsüzlüğü bulduracağım. Neredeyse bulduracağım onu, evinden aldıracağım. Sonra da evime getireceğim.

▸ Rüyamda geçen hafta evimden kovduğum dev güveyle yine satranç oynuyorduk. Bu sefer yendibeni. "Çobanmatını mal gibi yuttun, aferim koçero" dedigüve bana. Sonra da beni yedi. Güvelerde de acayip bir iştahvarmış.

▸ Yağlı güreş izlemeye gittim. Bulunduğumuz mekanın belediye başkanı için "Çokçalıştı, hep çalıştı, süperdir bizim başkan, mozaik gibi adamdır bizim başkan" diye yağcılık türküsü söylendi. Yağlı güreş dedikleri buymuş demek ki. Şaka gibi parçaydı bu arada ama gerçekti. Gece eve döndüğümde yüksek sesten ve mantıksızlıktan kulaklarım çınlıyordu.

▸ Yazı yazma yeteneğimi kaybettim. Nereye gitmişolabilirhiçbir fikrim yok. Hoş zatenyazdıklarımı da bi şeyebenzemiyor. Her seferinde aynı şeyleri söylüyormuşum gibi geliyor. Demek ki her seferindeaynı sıkıntılarvarmış. Ne pis sıkıntılarsa onlar artık.

▸ Ecevit'in başbakan olduğuyıllar boyunca (son sezonu) Ecevit hakkında yazıyordum, sürekli "Şu olmamış, bu olmamış" ya da "Amcayaşlandı"lı manşetlerle genelde. Sonra devirdeğişti, e tabii Ecevit deyerini başka bir isime bıraktı. Şimdilerde o iştende büyükbaydım.Belkiyazgeldi, belki denizegirmek istiyorum, belki de gerçekten sıkıldım.

▸ Geçen hafta Serkanhakkımda ilerigeri konuşmuş. Onun da nasılbiradam olduğunu biliyoruz. Büyük kekoların ardında büyük kekomatlarvardır, bunu unutmasın.

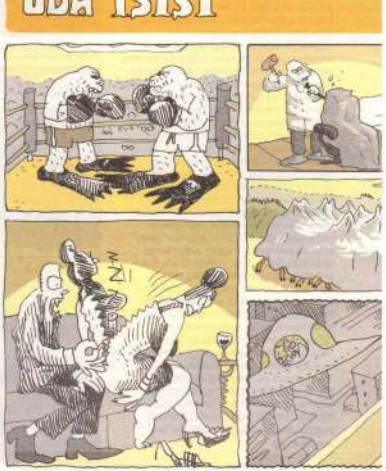
▸ Ramazan yaklaşıyor, Ramazan temalı reklamlar da belirmeye başlıyor. Ne yalan söyleyeyim Ramazan'da Ramazanklişesi dışında iş yapmakbence reklamda yaratıcılık için iyi bir eşik olabilir. Tabiisen istediğin kadarşeklini yap, müşterin "Kocabaşoğlu Gıda" seninle aynı şeyleri düşünmüyor olabilir. Şimdi sağdanRamazan davulu görüntüye girsin,tokmak hervurduğunda farklı bir ürünün kampanyası görünsün:ses efekti olarak o zaman.

▸ Game of Thrones'daki ölüleri dirilten liderfikriçok güzel. Beğenmediğiniz her şey için artık "Yabunlarda Akgezenler gibi" diyebilirsiniz. BizdeböyleCon Sınov,akıllı olacaksın.

▸ Havalar ısındı, kollar masaya yapışmaya başladı. Yaz ayları için olasız ya da kaplamasızmasalar tercih editmeliydi. Masanın altını zımparalasam, sonra ayaklarını söküp tersini mi taksamacaba?

▸ Şu sırada bir milletvekili olsanız ve parti değiştirmeniz istense, kaçlıra çekerdiniz?Ben pazarlığı temiz 100 milyon dolardan açarım. 50'yede bağlarım, parayı alıp istifa ederim vekillikten. Ya da parayı alıp intiharetmek. Tavıra, şekile gel!

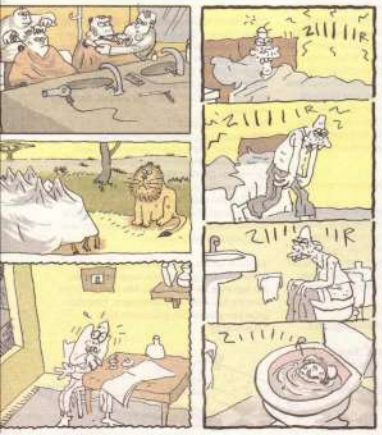

Akşamsefası

DOĞAN
cizgisanat@gmail.com

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadircuneyt

HEP SPOR

Endirekt serbest vuruş kararı verilmişse, derhal kendini birine sevdirmek zorundasın çünkü endirekt serbest vuruş yalnız başına kullanılmaz.

Ünlü satranç ustası **Garry Kasparov**'a 2005 yılında satranç tahtasıyla ufak bir saldırı olmuştu. Kasparov olayı "İyi ki Sovyetlerde beyzbol popüler değil" diye yorumladı.

ABD'li yüzücü **Mark Spitz**, 1972'de kazandığı 7 altın madalyadan önce bıyığını kesmeye karar vermişti. Arkadaşıyla sohbetteyken "Bıyığım ağzıma su girmesini önlediği için daha hızlı yüzüyorum" diye bir espri yaptı. Bu kendisine mantıklı gelince traş kararından vazgeçti.

"Her sabah hatasız bir şekilde egzersiz yaparım. Yukarı aşağı, yukarı aşağı... Sonra diğer gözümle." **Anthony Hopkins**

"Trekking nedir?" diye sordu öğretmen. "Atanamayan dağcılık" dedi çocuk.

Hapse girdiği için 1994 Dünya Kupası'nı kaçıran, *el loco* (deli) takaplı, 1.79 boyundaki Kolombiyalı kaleci **René Higuita**, 1995'te bir dostluk maçındameşhurakrep vuruşunu yaptığında hakem çoktan ofsayt bayrağını kaldırmıştı.

Wimbledon kortlarında çimlerin nizami uzunluğu 5 santimetreydi; 1949'da bir tenisçiyi yılan sokana kadar.

Naim Süleymanoğlu, 1988'de olimpiyat şampiyonu oldu. Halteri bıraktı. 1992 ve 1996'da tekrar olimpiyat şampiyonu oldu. Halteri bıraktı. 2000'de madalya alamadı. Halteri bıraktı.

İş atlamak; boksörlerin ve piknikçilerin faydalandığı bir antrenmandır. Bumanada her iki grubun da paylaştığı zevk şu: Kızarmış et.

Çok eskiden beyzbol topu at derisinden, golf topu tahtadan, buz hokeyi diski ise donmuş tezekten yapılırmış.

"Büyükannem 60 yaşındayken günde 5 mil yürümeye başladı. Şimdi 97 yaşında ve nerede olduğunu bilmiyoruz." **Ellen DeGeneres**

Kazanılır giderek gerigeri müsabakaları çekmehalatve kürek.

Kadınlar Jimnastik Milli Takımımız 1981'de Portekiz ile yapılan bir müsabakai sonrası mayoları değişmiş. Mayoları değiştiği unutulduğu içinyeni mayo hazırlanamayan takım birkaç gün sonrayapılan Arnavutluk karşılaşmasına Portekizmayosuyla çıkmış.

Hollanda kökenli *korfbal*, kadınlarla erkeklerin birlikte oynadığı tek takım sporudur. İçeriğiyle de eşitlikçi felsefeyi sürdürür; futbol topuyla, hentbol oynar gibi basketbol.

James Naismith 1891'de, karşılıklı duvarlara sabitlenen iki sepete topu sokma esasına dayalı basketbolu keşfettikten sonraki 21 yıl boyunca sepetin ucu kapalıymış. Naismith'e saygım sonsuz fakat sepeti delmeyi akıleden de iyi bir insan.

Albert Camus kaleci, **David Foster Wallace** tenisçi, **John Irving** güreşçi, **Jack Kerouac** Amerikan futbolcusuydu.

Gelmiş geçmiş en değerli buz hokeyi sporcusu sayılan, 99 forma numarasıyla efsaneleşmiş **Wayne Gretzky** şöyle demiş: "Atmadığın şutların yüzde100'ünü kaçırırsın."

Sınav çekerek zayıflıyorum. 30 sınavdan so nra parkeyle aramızda bir diyalog doğuyor. "Gelip gidiyorsun, tanı şalım, ben Süleyman" diye elini uzatıyor parke.

SELÇUK ERDEM

UZAY YOLCULUĞU 1981

5. BÖLÜM

Artıkgelenek olduya, sabah töreninde uzaygemimizin salonunda toplandığımızda, müdür yardımcısı yineçıktı kürsüye, uzaygemisi maketinicağlarının maketi geri getirmesini istedi. Hırsız, kendisi getirirse ceza almayacakmış, yoksa vay halineymiş. Adam, maketi kendisi yapmıştı herhalde, çok önemsiyordu götü boklu maketi. Engin de gözünü kırpmadan dinledi kızara bozara konuşan müdür yardımcısını, neredeyse not alacaktı. Tehdit törenimiz bitince 2-B'nin güzel ama aptal öğretmeni kürsüye çıkıp uzay geminizde resim yarışması yaptıacağını, 'Uzayve Eğitim' konulu birbirinden güzel resimleri beklediklerini söyledi. Oldu canım.

Ders aralarında Mercan'ı görürüm umuduyla koridorlarda gezindim.Uzaygemisi soğukoluyor ya, kızlar da genelde teneffüslerde kıçlarını kaloriferlere dayar. O yüzden bulması kolaydır. Ama yoktuMercan. Teneffüslerdetestçözmüyordur umarım, çünkü bu gelecekteki aşık hayatımızı kötü etkileyebilir.

Uzay resmi yaparken siyaha abanmayın, çok pişman olursunuz. Uzaylı dedin mi daya yeşili, daya antenleri.

Son ders, resim dersiydi. Öğretmenimiz, 2-C olarak birbirinden güzel resimler yapmamız gerektiğini hatırlattı. Yarışmayı kazanmayı çok istiyordu galiba,2-B'nin öğretmeni dederdineyansın. Filmlerdekikiralık katiller gibisulu boyamıaçtım, kalemimi, fırçamı düzgünce kağıdın kenarına koydum.Yaprak'ın 24 renkli pahalısulu boya takımına birgöz attım. 24 renkarkadaş,dile kolay. Hani birkere istemiştim de vermemişti boyalarını. O yüzden hayatımın geri kalanında Yaprak'tannefretedeceğim.

Sağlam bir fikir bulmak için, sınıfın penceresinden Dünya'yı seyretmeye başladım. Artık Ay'a doğru gidiyoruz ya,Dünyabirazküçülmüş.Bir yamukluk aradım Dünya'da ama yoktu. Çünkü hep "Dünya tamyuvarlakdeğildir, kutuplardan hafifçebasıktır" derler. Hepböylebir hata arayıcılık,yerliyersiz eleştirler... Bir de "Güneş'imizaslında oldukça küçükbir yıldızdır" lafıvar. Bençok sıkılıyorum böylekozmik gıybetten. Yanianlatabiliyormuyum, ezilip büzülmemize gerek yok bence. Banagöre Güneş'imiz şahane bir yıldızdır, Dünya da çok süper yuvarlaktır.

Kurşun kalemimi silgiye saplayıp döndürmeye başladım. Ama kalemi çıkarınca ucu silgiye saplı kaldı. Dişlediği kurşun kalemini Engin'in ağzından çektim. Resmime girişirken bir yandan da Engin'i gözlemledim. Burnu yine akıyordu. Cebinden sümüklü mendilini çıkarıp mendilin katları arasında kullanılmamış bir yer aradı. Baktı bulamıyor, iyicene kurumuşbiryerinesildiburnunu. Sonra neredeysebaşlanasağı siyah pastelleboyadığı kağıdına gömüldü. Uzay resmi yaparken siyaha abanmayın, çok pişmanolursunuz. Yaprak,uzayda neşeyle bayraksallayan öğrencilerçiziyordu. Derya da kara tahtasını Satürn'e dayamışbir astronot-öğretmen çizmeye başlamıştı ama öğrencileri çizmeye geçincesıçacağı çok açıktı. Tahir'in resmini anlamadım bile. Tahir aslında bir üstsınıftaydı ama sınıftakaldığıçin artık bizimle. Ben severim Tahir'i, olgun çocuk bence. Bir de bu çocukhep üçüncü sınıflarla takıldığı için Mercan'la aramda bir köprü gibi görüyorum. Hayırsız diyelim.

Ben kağıdıma uzayda uçan bir öküz çizdim. Tabii iki kaskı ve oksijen tüpü devardı. Dünyanın üstünden atlıyordu. Bir uzaylı daköküze çiçekyediriyordu. Uzaylı dedinmi dayayeşili,daya antenleri.Böyle samimiyetsiz çizimlere çok gülüyorum ben. Kendi kendimekıkırdayarak bir tane de tavukastronot çizdim. Tavuk adam sümüklü birçocuğun elini tutuyordu. Kağıdınboşkalan yerinesebepsizyere birtaneuzay kamyonu, en köşeye de küçükbir Satürn çizdim. Bu resmi kendim için yapıyordum ama. Son beş dakikada, Derya'yla Yaprak'ın çizmeyeçalışıp beceremedikleri fikirlerihakkıyla kağıdadöşeyip öğretmenin gözüne girecek bir resim çakar geçerdim.

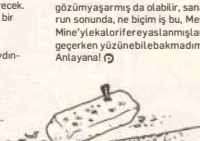
Derya fırçasını sarı boyaya daldırırken dilimi tutamadım:
"Sanırım öğretmenin bir güneş gibi uzayı aydınlatacak" dedim. "Güneş sistemimizde zaten Güneş olmasaydı daha anlamlı olurdu belki resmin."
Deryabozuldu, hadi neyse de, Engin de bozuldu. "Nevar yani aydınlatmasında?" diyeçıkıştırsın kalemiingeri alırken. Bu çocukbeni öldürecek. Kapkara boyadığı kağıdının ortasına, o da bir Güneş çizmişti.
"O ne lan?"diye sordu Tahir.
"Kara delikbu. Eğitimin ışığı karadeliğiaydınlatıyor."
"Yeminlengerizekalısın" dedim. "Kara delikler, ışık kaçamadığı içinkara. Nasıl olacak o iş?"
"Sembolik bu"dedi Engin."Sen sembolikten anlamıyorsan o senin kaybın."

"Bensembolleriağlatırım"dedim. Uzay kamyonumunüstüne kitaplarınmızınlık sayfasındaki meşale amblemini çizdim. "Al işte eğitim! Eğitim kamyonu!"
Enginacayipbir sihirbazlıkyapmışımgibi bakakaldı kağıdıma. Bende üzüldümona böylenegatifyaklaştığıma. Evreninöbür ucunabile gitseniz, birisigelip sizeişinizinniye berbatolduğunu anlatır. İki dakika eleştirmeden duramaz mi insan,iki dakikahata aramadanduramaz mı? Ben aslındahiç sevmiyorum böyle negatif veolumsuz yaklaşımları. Arkadaşların resimlerine de böyleyaklaştığımıiçin utandım. Derya'yaöğrencileri çizmesi içinyardımetmeyi teklifettim.
"Çok teşekküederim" dediDeryagülümseyerek. Teşekkür edilince evet mi demek oluyor hayır mı, ben anlayamıyorum ya. Ama Derya çoktatlıkız.

Öğretmenimizin yanımıza geldiğini Engin'in ayağını tekmelemesinden anladım. Öğretmen resmime uzun uzun baktı, bir anlam bulmak için zorladı kendisini."Uzayda tarımve hayvancılık mı bu? Uzaylı... Evrenselsevgimi?.."
"Uzay kamyonu ışık saçacak" diye utançla mırıldandım başım önde, "Eğitim kamyonu..."
"Evet ışık saçsın mutlaka!" dedi heyecanla. Öğretmen resmimi beğenince daha çok utandım, herkes adına utandım. Baktım benim sarı boya çamur gibi olmuş. Döndüm Yaprak'ın sulu boyasına baktım. Arkadaşlarımızın sulu boyasına küfretmemeliyiz. Bardağımdaki su da çamur gibi olmuştu. Dörtte üçümüz sudur. Tamam da niyezorunagidiyorbu? Suyu öp başına koy. Dörtte üçümüz ne olsa mutlu olacaksın?

Ders bitince verdim resmi, çıktım sınıftan. Tahir, MuratTaban veCengiz,kızlarhakkında konuşuyorlardı. Bebelere bak,bensizolur mu kız muhabbeti! Cengiz "Çok seviyorum" diye Gülay'ı anlatıyordu. Murat Taban da mahallesinden Hülya'yı sevdiğini itiraf etti. Sonra Tahir iç çekerek "Ben Mercan'ı seviyorum"dedi. Öylepatdiye,dankdiye dedi bunu.
"Mercan hangisiydi?"
"Sen tanımazsın, geçen yıl aynı sınıftaydık."
Ben Mercan'ı gizli gizli seviyordum lan. Tahir böyleapaçık herkesinortasındasöyleyincebok gibi kaldım. Çatdiye söyledi lan.Sirabana geldi. "Seninsevdiğin yokmu?" diyesordu Taban.
"Yok!" dedim kaşlarımçatıp.
"Bence Selçuk Derya'yı seviyor" diyen Cengiz'e vurmak istedim. "Evet lan! Selçuk Derya'yı seviyoo! Selçuk Derya'yı seviyoo..."

Yürüdüm gittim. Yüzüm kızarmış da olabilir, gözümyaşarmış da olabilir, sana ne! Koridorun sonunda, ne biçim iş bu, Mercan'ıgördüm; Mine'ylekaloriferevaslanmışlardı.Yanından geçerken yüzünebilebakmadım tabii. Anlayana!

Akşamsefası

Akşamsefası

ÇALIŞIRKEN

tanem: Haftaya BBB. sayı. çok tırsıyorum ooolum!!

sezyen: Serkan sana yağlı güreşten yağ getirdim. Kafana sürersin güneşten korur.

bekelu: Baykal çömeyeli epey zaman olmuş, varsa eski çizdiklerimden yolla bakalım raaşıyorumuzu!

ferrik: Ne demek ölüya lan? Ölüm çiyoyter vermesenize, dergi bitsin öyle izliyceç dedik ya!

serkan-a: Hakkatten Davidbişin benzetmiştim, o zaman ver lseri onu ben çizeyim hacım!

serdar: Put bibere'si bünefe yiyen bi insanla neyi tartışıyosam, bence sen haklısın!

bebel: Flaşbek görütün müydü siyah-beyaz renk olmak grafikerliğin şanındandır bilmez misin reyiz?

dervişken: Nasıl ya, o pozisyon ofsayt mıymış? Rezmen yok oldum, Hüdaya yassam çıkar dı mi abi?

seyit ali: Uyuyakalmışım hiç söylemiyosunuz, nooldu başlayalı çok oldu mu dergi?

erhan: Geyim of Tirons finali de neymiş, haftaya Eski Sevgili finali var demeyişim!

yerker: Ala, yoktuşumda kahveye pasif katılmıyosunuz di mi?

ilker: İşin raadıkısın; telefonumu aşmamam, gönderdiğim gündem karikasını çizmiyecem anlamına gelmez!

sezyen: Bunlar'ın bi bityle kar etkimi Yetiı'nin Erdek'te yaptığa getiriş hali gibi bi tip yok mu ya?

elbeme: Seçim sonuçlarının ardından TOMA üretimi yapan firmanın hisseleri gibi, bizim TOMA'lı karika sayısı da düğlü baboli!

ferrik: Geralde turşu acı tıberi unuturlardı, bu sefer tahmiecanın yanında maydanoz göndermemeleri manidar!

barış: Hayırdır, beni eti son stadlarının sen mişsin ab!

selçuk: Erdil, inek yeşsleri içeri alın dermiş ama onu dinlemeyin, benim sayfama dokunmayın!

erdil: Erdil ayakta uyuyormuş, Kesin bilgi, yaşalım ki gybet büyüsün. Gybet paylaşkıça güzel!

barış: Aman iyi be dokunmayız, Yemadik sayfası!

erdil: Serinle görüşeceğime Baykal'la görüşürüm daha iyi, biz aramasak hiç arıycaan yok mudür!

emrah: Köşe bitti ben kaçar, kızılcıyın çıkınca haber edin kuzaarı!

Akşamsefası

ORTAM
En telmasız adam

zonnekarakurt@gmail.com

özet: ÖZLEM'LE ORTAM FINDIKZADE'DEKİ EVE GELMİŞLERDİR. KIZ ORTAM'A ANİDEN DAVETİYE Bİ HAMLEDE BULUNUR AMMA ELEMAN KÜÇÜRETİŞİZDİR. KIZ DURUMA AYIKMADAN KONDOM, ALMA BAHANESİYLE İSTİDAR İLACI BULMAK ÜZERE MÜBEYCİ SEZAHE İCİ SÜRMEYE ÇIKAR. ETEĞİ Bİ İLAÇ BULUR VE YOLDA İÇİ TAMİ ATAR. ANCAK DİGİYO ANAHTARI EVDE UNUTMUŞTUR, ÖZLEM DE KAPIYI AÇMAMAKTADIR, KIZIN TELEFONU DA KAPALIDIR. ERKEKTE Bİ POZİSYONDA KAPIDA KALMIŞTIR...

Akşamsefası

NARMANLI HAN DEĞERLEME RAPORU

Akşamsefası

NARMANLI'NIN BEKÇİSİ

MİKTAT ŞAHİN

Röportaj: Elif İnce
Çizen: Cem Dinlenmiş

BEN 22 YAŞIMDAN BERİ BURDAYIM. BABAM 70'TE GELDİ. O ZAMANDAN BU ZAMANA NARMANLI HAN'DAYIZ.

ESKİDEN CIVIL CIVILDI BURASI, DOLUYDU KİRACIYLA, ONLA BUNLA.

KİRALAR HEP DÜŞÜKTÜ, ESKİ MAL SAHİPLERİ SANATI, SANATÇIYI SEVEN İNSANLAR.

ARTIK ONLARI CİRAYLA ARASAN BULAMAZSIN.

AHMET HAMDİ'Yİ BEN BİLMİYORUM AMA BABAM ANLATIRDI. HUZUR ROMANINI BURDA YAZMIŞ. KUCAĞINDA SİYAH KEDİSİ VARMIŞ. BURDA MUAZZEZ HANIM VARDI, ONA KAHVE YAPARMIŞ.

BÖYLE...

ONUN DAİRESİNE SONRA BEDRİ RAHMİ EYUBOĞLU GELDİ. OĞLUM DOĞDUĞUNDA YARDIMCI OLMUŞTU, YANINA ABİDİN DİNO GELİRDİ, AHA SURDA OTURUR ÇAY MAY İÇERLERDİ.

JAMANAK GAZETESİ VARDI, 4 SENE ÖNCE 100. YILLARINI KUTLADILAR. SERKİS BEY HÂLÂ GELİR KEDİLERİ BESLEMEYE.

KEDİ EVİ

SUNA HANIM VARDI SONRA. 80'İN MAYIS AYINDA, 3 AKLIN KENEDİ GELİP ABAZUR ALMIŞTI. TABİ, BEN ONLARI DAĞORDUM.

SANATÇI ALİYE BERGER BURDA OTURURDU. ZAMANINDA PORTREMİZİ YAPMAK İSTEMİŞTİ AMA KABUL ETMEDİK.

CAHİLLİK İŞTE.

KÖŞEDEKİ PENCEREDEN SEPETİNİ SALLARDI ALİYE HANIM. NE LAZIMSA KAĞIDA YAZAR KOYARDI, ALIN GELİN DERDİ. BEYAZ PEYNİR, MACAR SALAMI, NE BİLİYİM İŞTE ÖYLE ŞEYLER...

BİZ GELDİĞİMİZDE KEDİLER BURDAYDI

BAHÇE OLDUĞU İÇİN BURDA ÜREMİŞLER, TÜREMİŞLER.

ONLAR BİZDEN DAHA ESKİ.

MERAL HANIM, AHA ŞURDA OTURURDU..

ALLAH RAHMET EYLESİN, DUNYALAR İYİSİYDİ YA... HAYATINI HEP KEDİLERE VERDİ, YEDİRİRDİ, İÇİRİRDİ.

1995'TEN SONRA BİRER İKİŞER BİRER İKİŞER AZALDI KİRACILAR.

2010'DA NO'TER GİTTİ İŞTE, ONDAN SONRA TAMAMEN BOŞALDI

ŞİMDİ BİZ VARIZ BAŞKA KİMSE YOK. YAKINDA BİZ DE GİDİCEZ. TABİ ZOR, BÖYLE BİR YERE YILLARINI VERİP GİTMEK KOLAY OLUR MU?

21 SENE KALORİFER YAKTIM, HER SENE 60-70 TON KÖMÜR ATARDIM İÇERİ. KORİDORLARI TEMİZLEDİM, KAPISINI BAÇASINI KİTLEDİM.

YENİ MAL SAHİBİNE DE BİŞEY DİYEMEZSİN, Bİ KAMYON PARA VERDİLER

İKİ HAFTA SONRA

EŞYALARIMIZI KAMYON TUTUP ATMIŞLAR. KİTAPLARIM, ÇOCUKLARIN KARYOLALARI, HER ŞEYİ HER ŞEY...

ÇOK ACI LAFLARI OLDU. SİNİR HARBİNDEN HASTANELİK OLDUK.

BİZİM İSTEĞİMİZ BİNANIN KAYBOLMAMASI. YOKSA BENİM ORDA BİŞEYİM YOK.

ŞİMDİ KAPIYA Bİ GÜVENLİK DİKMİŞLER, NARMANLI HAN'A GİRMEYECEKSİN DİYOR. BEN ÖMRÜMÜ ORAYA VERMİŞİM, SEN KİMSİN YAA?

Akşamsefası

ORTA DÜNYA

Emir Sağlam – Emirhan Perker – Erhan Tatlıdili
Güven Bilge – İlker Altungök – Mert Dolapçıoğlu

GRİ GANDALF

Erhan Tatlıdili

Akşamsefası

Akşamsefası

ÖZER AYDOĞAN

aydoganozer@gmail.com

BARIŞ SÖNMEZ

instagram.com/barissonmez
twitter.com/barissonmez

ÜÇ SİLAHŞÖRLER

BÜYÜLÜ KILIÇ

DEMİR ADAM

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl katılırdı göndersem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Gürdem Sındıraç

Yunus Emre Gündüz

Emir Kızıltan

Mehmet Subaşı

Erhan Güneş

SÜPER KEDİ

Mehmet Subaşı

Berkay Yaşar

PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ - 18 HAZİRAN 2015 - SAYI: 685
HAFTALIK YAYIN SÜRELİ YAYINDIR - ISSN: 1301-7574
www.penguen.com

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil

Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
25 HAZİRAN | 2015 • 26 | 666 | 4,00 TL

KADIN CİNAYETLERİ!

TECAVÜZ EDİP ÖLDÜRDÜLER
18 yaşındaki Cansu Kaya'nın ölü bulunmasının ardından başlatılan soruşturmada gözaltına alınan zanlılar suçlarını itiraf etti.

592 KADIN, YAKINLARI TARAFINDAN ÖLDÜRÜLDÜ
Meclis'te hazırlanan kadına şiddet raporuna göre, 2010-2014 yılları arasında 592 kadın, yakınları tarafından öldürüldü.

#FERİDENEREDE
Sosyal medyada #FerideNeredeetiketiyle başlatılan kampanya sonrası bulunan üniversite öğrencisi Feride B.'yi Adana'ya kaçırmaya çalışan kişiler tutuklanarak cezaevine gönderildi.

YASAYI ÇIKAR KADINI YAŞAT
Gittikçe artan kadına şiddet olayları, ülke çapında eylemlere neden olan Özgecan Aslan cinayetinden bu yana değişen bir şey olmadığını gösterdi.

BİR GÜNDE ÜÇ KADIN CİNAYETİ
Gaziantep'te Osman Köse eşi A.K.'yi av tüfeğiyle; Bursa'da ise polis memuru Abbas Usta sevgilisi S.U. ve annesi A.U.'yu tabancayla öldürüldü.

81 İLDE 413 BİN AİLE İÇİ ŞİDDET VAKASI
Son dört yıl içerisinde, 81 ilde 413 bin 181 aile içi şiddet vakasından 509 bin 802 kişi etkilendi. Şiddete uğrayanların 384 bin 289'unu kadınlar, 60 bin 213'ünüyse çocuklar oluşturdu.

KADIN CİNAYETLERİNİ DURDURACAĞIZ
Artan kadın cinayetleri için protesto yürüyüşü düzenleyen kadınlar, "Kadın Katillerine İndirim Yok" sloganıyla yürüdü, 'Özgecan Yasası' istedi.

SON 6 AYDA 146 KADIN ÖLDÜRÜLDÜ
Yalnızca 2015'in ilk altı ayında 146 kadın öldürüldü.

BOŞANMAK İSTEYEN KARISINI ÖLDÜRDÜ
Kocaeli'nde M.G., boşanmak isteyen karısını tabancayla üç el ateş ederek öldürdü.

KIZ ÇOCUĞUNA CİNSEL İSTİSMAR: 22 KİŞİYE GÖZALTI
Denizli'de, cinsel ilişkiye zorlanan 16 yaşındaki E.S.'ye istismarda bulunan 22 kişi gözaltına alındı.

SİGARA İÇEN KADINA SALDIRI
Erzurum'da yolun kenarında sigara içen bir kadın, "Neden oruç tutmuyorsun da sigara içip bizi tahrik ediyorsun?" diyen iki erkeğin sözlü vefiziki saldırısına uğradı.

HEM KARISINI HEM KIZINI BIÇAKLADI
Antalya'da Akif Ç., boşanma davası açan karısını, barışma teklifini reddettiği için, kızını ise kavgada araya girdiği için bıçakladı.

M.K. Perker & Erhan Tatlıdilli — Eski Sevgili (Son Bölüm)
Serkan Altuniğne — Sevdiğim Şeyler: Spor Yapmamak
Zeynep Deniz Özturhan — Café Paradoks
Ece Temelkuran — Partili Selami'nin Bi' Acayip Sergüzeşti
Selçuk Erdem — Uzay Yolculuğu 1981
Ozan Önen — İstiyorum

ISSN 1303-9474

Akşamsefası

PENGUEN GÜNDEM

Kadın cinayetleri ve kadına yönelik şiddet bitmek bilmiyor!

Ali İsmail Korkmaz'ın dövüldüğü görüntüleri sildiren polis beraat etti.

Rıza Sarraf'a "Yılın İhracatçısı" ödülü verildi. Yolsuzluk iddialarıyla gündeme gelen TÜRGEV iftarında konuşan Cumhurbaşkanı Erdoğan "çocuklarımız, değerlerimizi yansıtan çizgi filmler izlemeli"dedi.

Cumhurbaşkanına hakaretten açılandavalardevam ediyor! "Recep Tayyip Erdoğan Türkiye'nin Ortalamasıdır" başlıklı yazıyı paylaşan kamu görevlisi doktora para cezası verildi.

11. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün danışmanının yazdığı kitabın ardından, eşi Hayrünnisa Gül de yemek kitabı çıkardı.

Başbakan Yardımcısı Ali Babacan'ın eski danışmanı, "Müslümanlığa sığmadığını anlatmaya gerek yok. Kibir, gurur, israf..." diyerek Ak Saray'ı eleştirdi.

KENDİ KENDİNE

Yazarı: Koan Sezayum Çizen: Cem Güventürk

Milletvekili oldum, 1500 liralık rozetleri taktım.

Mecliste kendime süper ortam yaptım. Altıma makam aracını çektim.

Meclis lokantasından yemeği 3 liraya patlattım. Emeklilik de garanti... Ülkeye hizmetetmekçok güzel.

Koalisyon? Hayır kullanmıyorum, çünkü ben bir milletvekiliyim!

Akşamsefası

Akçakale sınırında incelemelerde bulunan Urfa Valisi, kendisine yöneltilen IŞİD'le alakalı soruları beğenmeyince gazeteciler gözaltına alındı.

AKP Karaman Milletvekili Mevlüt Akgün'ün 19 yaşındaki oğlu, önce 'özel kalem müdürü' oldu, ardından Ankara'ya Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu'na geçti.

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

RÖPORTAJ: ORUÇ TUTMAYAN MAHALLİBİZİM'İN RAMAZAN DAVULCUSU İLE YATAKTA SOHBETİ

Gün ıddu dum gümgüm! -La ne oluyo? Hoff pis uyandım. Yav arkadaşteneke mi çalıyosun? Gümb dum dum! -Miletin telefonu var,tutmak isteyen kursunalarmı. Gümgümgümgüm! -Yanekadar cahilsin?Sabah işegideceez! Gümbdun dum sahura kalkgüm! -Sesi determisyal Gümb dudu gümgüm! -Kafayı yiycem,hayırtutmayanvar yani! Güm güm gümgüm Hayfuyfasesesiz! -Aha köpekler de delirdi! Yok arkadaş,bansuyokyok! Gürm du dumgümyoyoyoyoyyyy -Skecem araba alarmını! Gümdu gümhavavhav vyvyvyyyy -Ya yeter tamam kalktım ya! Midemkazındkaltkıp bi şey yiyimbarı. _____ -Aha gittiler, sessizlikoh huzur. Allahuekber! Allahu ekber! (uykuya geçişsanında fısıldar) -Nyetettim Allahrızasıçin oruçtutmaya.

SORULARLA RAMAZAN

ERKEN SEÇİM ORUÇ BOZAR MI? Evet bozar. Çünkü oruç insan için değil, ve nitelim insanı olan seçimler erken. Hatta gibi yapılırsa bozulur.

KADINA ŞİDDET ORUÇ BOZAR MI? – Evet bozar. Çünkü kadınlar erkeğin kaburga kemiğinden yaratılmıştır. Zevkime yaşdığın için kaburga yeniliğ gibi olursun. EŞÜNSEL ONUR HAFTASINDA KATİLMAK ORUÇ BOZAR MI? –Evet bozar. Çünkü seni orada kesin ellerler.

AĞAÇ KESİMİNİ ENGELLEMEK ORUÇ BOZAR MI? – Evet bozar. Çünkü kan getirmez oruç bozuluyo. Kan getirirler bunundan.

TAPE DİNLEMEK ORUÇ BOZAR MI? Sen hâlâ orda mısın ya? Evet bozar. Çünkü akşama kadar dinlemen bitmez. İftar gelir ve sen orucu anlamazsın. CUMHURBAŞKANININ TARAF TUTMASI ORUÇ BOZAR MI? Kimsin ben sen? Başımızı belaya sokacak soruları sorup yol Hoggörü dinimiz olduğu için her şeye oluruu. yakışıyo "evet" diyorum ben. O yüzden evet bozar.

Kâşem Var Yazı-yorum!

AsımVelioğlu

Efendim, kadına şiddetin konuşulduğu şu günlerdedeneyiçin kadınıdövmeninönemi. Top sakalımı kesmeye kıyamadım, makyajla dudak yaptım onları, kocamın dudaklarını oldu. Çalışmak istedim ve tabiiki yine aşkımıgazeteciliği seçtim. Gizlice gazetemize başvurdum. İşgörüşmesinidebende o ışığı gördüğünü söyledipatron. Mehmetmeh..kaç yılın duayeni var kar şındaheriyeyk.. İşe başladım, patron sürekli yazdıklarımı övüyordu. Genç bir kadınyazar olarakdikkate alınıyordum. Sıfırdan başlasam dahioca Asım Velioğlu'ydumden. Patron "senin kumaşında var, çok yeteneklisin" demişti. İnanır mısınız dostlarım, mutluluktan ağladım. İdeallerioları bir kadın gibi ağladım. Sonra patron benimle birlikte olmak istedi. Reddettim, ne yeteneksizliğim kaldı, neçirkinliğim. Beni kovmaklatehdit etti. Yaptığı bütün iltifatları sadece topsakal dudaklarımı ömek için söylemiş. Buyuk duayen gazeteci Asım'in kalbinin ne kadar kırıldığını anlayabilir misiniz? ☹

Transfer dosyası: Antalyaspor Başkanı ve bazı yöneticiler, futbolcu Samuel Eto'o'yu getirmek için Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu'nuntahsis ettiğiözel uçaklaltalya'yagitmiş. Taraflar anlaşırsa, devlet destekli bir adet transferimiz olabilirmiş..

Dövüyorsam sebebi var: "Erkek kadını dövmezse rahatlamak içinbaşkayollarbulur vekadına zaman delirir. Kadınlar delirmemek içinyatıpkalkıp Allah erkeklere kendilerini dövme hakkı verdiği içinşükretmelidir"... Dahaöncede 6 yaşındaki çocuklarevlenebilir açıklamasıyla tartışma yaratan Nurettin Yıldız'ın,İslamî usulleregöre kadındövmetekniklerinden birbölüm okuduunuzmuş...

Diyanet İşleri İsrafsız Ramazanlar Diler: İftar sofraları israf sofralarına dönüştürülmemeli. İftar çadırları gayesinin dışına çıkarak bir gösteri aracına dönüştürülmemeli... tarzı uyarılarda bulunan Diyanet İşleri Başkanımız, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın kendisine "jest" olarak tahsis ettiği makam aracıyla 'Ak Saray'da verilen iftara katılmış... ☹

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@penguen.com — twitter.com/selcukerdem

ECE TEMELKURAN

PARTİLİ SELAMİ'NİN Bİ' ACAYİP SERGÜZEŞTİ-5

Çıkan kısmın özeti: *Partili genç Selami, iktidar partisinin bir ilçe teşkilatında libero oynayan azimli, parlak bir kardeşimizken partisinin burnu boka batınca dramatik bir siyasal çıkış yapar. Yeni parti kurulacaktır. Siyasetin gediklisi Hulusi abi, Selami'yi ani ve ilahi bir kararla yeni lider olarak belirledikten sonra plan tıkır tıkır işlemeye başlar. Operasyonunun lojistiğiyle ilgilenecek olan Nevzat ile birlikte yedi kişi olan muhalif hizip ekibimiz, tarih sahnesine çıkışını seçim günü, sandık başında, teşkilatın sandık hitlelerini ifşa ederek yapar. Konjonktür, sanki bu yeni parti planını nicedir bekler gibi kaderin bütün kapılarını tekmelerle açmakta, ekibimizin işleri yağ gibi akmaktadır. Hikayemizin anlatıcısı rölatif olarak daha aklı başında olan Nevzat'tır.*

Fakat Selami, bu şaka daha ne kadar sürecek!

Sunu anladım ki memleket tuzluk elinde bekleyen adam dolu. Milletimiz hayara doğru kitlesel hücum için her an startverilebilir diye tetikte. İkincianladığımşu: Nerde rezillik, nerde gevşeklik, millet onu samimi buluyor, kendinden sayıyor, yemin ederim ahalinin seni koynunaalası geliyor. İlta ortalığadökülecek-sin, ilta abuk sabuk konuşacaksın. Anladım ki bu millet en izan sahibi, en mülayim adamı bile tezahüratvasitasıyla psikopata çevirir. Hasılı halkımızdayak istiyor, olaybu.

Kafamda her şey Selami'nin verdiği röportajla berraklaştı. Hürriyet işinin yatmasını müteakip –çünkükimse bizimle ilgilenmedi- Hulusi abiyle öbür gazetede alayla vakayla karşılandığımızda zaten bi' yamuk sezmiştim. "Hulusi abi" dedim, "Bu işler neden bu kolay oluyor? Kıllanıyorum abi". Hulusi abinin bildiğibir şeyvar, bazı işler mi çekilmiş,bazı düğmelere mi basılmış,bir yerlere pandik mi atılmışartıkneyse,işlerimiztıkırtıkır işliyor. Direktbizigazeteninmüdürüne çıkardılar. Kırmızı saçlı bir kadın da geldi, elinde kalem bıdır bıdır konuşuyor. Bilmiş bir şey. Röportajı biz vereceğiz güya, müdürle bu kızıl kafa konuşup duruyor: "Size evvela birulematarsı gerek. Hallederiz. Reis'intekmesini yemişçok boş gezenvar. Editecek tafları buntarbulacak.Siz hiç karışmayın, onlar zaten ne yapılacağını bilir. Birkaçköşe yazarı lazım ki o zatenen kolayı..." Bu esnada kızılkafa attı kendini ortaya. Saçlarını sallaya sallaya başladı bizim partiden,Selami'den bahsetmeye. Selami'yi yağlayıp partiyi balladıkça baktım herkes güvercin gibi başını eğip eğip kaldırıyor. Herkes mest oldu, başta Selami tabii. D anlattıkça ben bile inanacağım yani ne büyük iş yaptığımıza, o dereceinanıyor kadın,helalolsun! Müdür de gülmeyebaşladı: "Hanımfendieşiyleribirliktesizi desteklemeye hazır. Bulunmaz fırsat!"

Müdür hızını almış,ortaya karışık partiyi kuruveriyor: "Bir de sosyal medya için işsiz trollerden indirimli bir ekip ayarladık mı, bu iş tamam. Sermayedar kim var elinizde?"

Hulusi abi iş adamı isimleri sayıyor ve benden başkakimse yadırgamıyor. Yokböyleadamlar, varsa da biz konuşmuşdeğiliz. Ama Hulusi abi isimleri sıraladıkça Selami kayıklıyor, bacak bacak üstüne atıyor, kolunu koltuğun arkasına atıyor.Yatıya kalacağız burada, öyle bir rahatlık. Kızılkafabaşını sallaya sallaya bilgiveriyor, her virgülde tezahürat: "Çok güzel! Aman ne iyi! Oh oh! Şahane! Tabiitabii,en doğrusu,Çokgüzel seçim." Selami, en son çözüm süreciyle ilgili engin fikirlerinden bahsetmeye başladığında bir boğulma geldiartıkbana,attımkendimi dışarı.

Kıllandırıcı kolaylıklar

Başımıza gelecekleri tahmin ediyorum sanıyordum ki ertesi sabah röportajı gazetede görünce enayiliğimin büyüklüğünü kavradım. Başlıklar şöyle:

"Ak gömleğimizi çıkardık!"

"Etiler'lebarışacağız!"

"Koalisyonda kilit rol bizim, biz tabanın sesiyiz!"

"Akıpaklamak bizim işimiz!"

"Ne mutlu Anadoluluyum diyene!"

Selami'nin ayakta, o yandan bu yandançekilmiş fotoğraflarının altında da şöyle yazıyor: "Koç burcuyum, engel tanımam!"

Ben sarıyorum ki işimiz bitti, artık kimse bizim yüzümüze bakmaz. En azından bu iş adamlarıyı diyecekler ki "Kimsiniz lan siz!" Tam tersi! Ertesi gün herkesin yüzündegülücükler, Hulusi abi Arınç havasında geziyor. Selamigiderek Sarıgül'e benziyor. Bizim piknik tüplerinin hepsi takımları çekmiş, Selami'nin etrafında koruma ilebakan arası garip bir havada geziyorlar. Bir hafta içinde şu iş adamıyla kahvaltılı toplantı, bu iş adamıyla bilmem ne otelinde iftar derken, Selami tam sekiz gün sonra Mercedes'e biniyordu. İkinci haftasında öndenkorumaar acıyol açıyor, üçüncü haftada canlı yayınlardaydı.

Partinin amblemi ve el hareketi

Yemin ederim Selami'nin dediği hiçbir şey yok. Yalan dolan, cahil cahil konuşuyor. Ama demek memleket ihtiyaç içinde. Bir hıyar daha lazım demek ki, öyle bir coşkuvar etrafta. Bu sırada öyle olduböyleoldu,nasıloldu bilmiyorum, partinin amblemi demlik oldu. "Şaka mısınız kardeşim, milletbizi tefekoyacak" diyecek gibi oluyorum, bakıyorum, oooo! Herkes bayılıyor. Meğer demlikte ne manalar varmış. Ertesi gün partinin el hareketi bulunuyor.Kolları havaya kaldırıpiki işaret parmağınıçarpı yapıyorlar. Manyakgibi herkes süreklikollarhavada.Ben gülecek oluyorum, yok, millet ciddi. "Geçit yok" manasındaymış bu efendim, maneviyata uzanan eller, kimin olursaolsun kırılacakmış, kardeşlik, huzuryeniden tesisedilecekmiş falan filan.

Öte gün Selami ufak çaplı bir alışveriş merkezi açıyor, mankenlerle poz veriyor. Selami cuma namazına korumalarla geliyor. Selami toplu sünnettöreninde kirve,Selamikadınlarlasabah koşusunda,Selamigörme engelli müzisyenlerle "Artık sevmeyeceğim" söylüyor, Selami metro istasyonunda çatlakları parmağıyla gösterirken, Selami Suriyeli çocuklara döner ekmek dağıtıyor, Selami, Selami, Selami...

Memleket tuzluk elinde bekleyen adam dolu. Milletimiz hıyara doğru kitlesel hücum için her an start verilebilir diye tetikte.

Saray'a davet

Hasılı Selami benim kabusum oldu. Daha doğrusu bir gün bir yerde ben bu Selami'nin yüzüne karşıböylekahkaha atacağım kısmı bulamadım. Her gün, çok affedersiniz, tıyatrocu gibi giyinipsüslenipbizim ekiplerSelami'nin etrafında biroyaybir burayageziyorum ama için içimi de yiyor çünkü Selami'nin yüzüne bakamıyorum. Hulusi abinin de. Bu dert bende büyüdü büyüdü, kimseye söyleyemiyorum. Ben kendi derdime düşmüşken işler iyice büyüyüp Selami, Saray'a davet edilmesin mi! "Tamam" dedim, "Bu sefer bitti. Reis bunu Hulusiabiyle beraberSaray'ın camından aşağı atar ve bu hikayebur adabiter!" Neyse efendim Saray'a hep beraber gideceğiz, planbu. Gittik de.Zatenne olduysa o gün oldu.

Akşamsefası

SEYİT ALİ ARAL

İçli Köfte

twitter.com/seyitaliaral
seyitarali@yahoo.com.tr

Taş Kâğıt Makas. Kalem Kâğıt Renk.

Hastalık; hatta zihinsel bir tutumun kurbanıyım. Çaresizce irademe diş geçiremiyorum. "Hayır lan; bu sefer pasgeçeğim" derken kendimi kaybetmiş, oraya ne zaman geldiğimi hatırlamadığım şekildekalem, kâğıt, boyaların arasındabuluyorum. Bu üçlüyü gördüğüm zaman aklımdaki nöronlar dağılıverip kalbim fırıldağa dönüyor. Hedefe kitli pitbull bakışları kaplıyor yüzümü, solunumum hızlanıyor. Kurt Adam misali. Kalem, Kâğıt, RenkAdam'a dönüşüyorum. Sonuç; "Aklımda kalacağına, cebimdekalmasın meheh"diye eveyürüyerek dönüp maaş gününe kadarzüğürt Seydo şenlikleri boyunca, salçalı ekmekyiyorum. Üzerine de az kekik bit tabii.

Hatıratının kokuları vardır. Kalemlerin kokuları da onları kullandığındönemdeki yaşadıklarınıve kişileri hatırlatır. Paralel pen,fırçaye kalın uçlu markörler mahallede çete kurduğum küçüklük arkadaşlarım. Dolmakalemise yov bebeyim. Fakat "kesikuç" dendiğinde içimdeki yunus sürüsü oyuna başlar. En incesi, Samuray bedeninin bir uzantısı olan Katana. Ortauç Vaşizaki,kalıncası Tanto. Ama en sevdiğim kesik uçlumZülfikârgibi oturerilme bambaşka. Önun nazik boynuna dokunan parmak uçları cıva gibi yoğunlaşır. O kalemim aynızamanda Füsunkârdır. Yazdığı ne ise başkayerdede belirir. Hatta çok uzaktaki, ismini yazarakbizlemi dindirilmeye çabaladığın kim ise kulak çınlaması gibi, içindeki buğulu aynasına nakşedilmiş olarak görür satırları.

Yan yana dizer, seyrederim. Uçlarını temizler, tıkanınca sirke,mandalina kolonyalı sıcak suda bekletir, yıkarım. Bittiğindetotosukremleniip pudralanmış, banyo sonrası karnı doymuş, uykulu bebeye döner dolmakalemler. Konuşurum,kalemlerde anlatır. Kâğıt, cam herhangi bir yere yazarken fısıltıyı dinlediğinde. Masal,efsane, ağıt, ağız dalaşı,

partisyon, kahkahalar duyulur. Mürekkebin rengine göre ses veşarkılarının tonu,lisan, şivelerde değişir.

Bazısıasidir faça atar, kâğıt irkilir. Kimi kalem kaçargider kontrolü çok zor, sıkarsan ölüverirelinde. Onu su gibi tutmayı öğrenirsin, hatta hava. Nadiren anlaşamazsın bir tanesi ile,çok seversin genede. Yaseni seçmemiştir. Belkiben doğruduzgün tutamamışımdır elimde onu; hayata birlikte iki güzelkelamyazıp çizecek kadar. En acıklısını, bir kalemini kaybettiğindeyaşarsın. Gözünün önüne ilmek ilmek oluşturduğunuz dünya gelir. Bir parçaneksitmiştir. Eehalt üstü bir kalem değil mi? Hayırdeğil işte, daha fazlası.

Gezmesi de güzeldir kalem, kâğıtverengin. Suikastsilahını özelsipariş yaptırantetikçi gibi, mürekkep üstadınagiderse.in.Kapıda belirdiğimde kısadiyalog. O; "Yazı mı, resim mi?" Ben; "Yazı." "Herzamankiset;yarın. Özelbir şeyse haftaya." Soğuk bir sesle "Yarın." Bitti. Sigara dumanı gibi süzülüp çıkarım dükkândan. Orta, hayatdaki en büyük heyecana bak. Kâğıtg ile çokdaha neşeliyiz. Origamiden yelek, portre falanyapıyordeli. "Çok kaliteli birkâğıdın kesiği, eşsiz güzellikte birkadınınseni süzmesidiradeta" gibi Ramiz Dayı lafları da olmasa.

Renk:kuru pastel müptelasıyım. Onun ile çizmekkuyruklu yıldızın kayarken arkasında bıraktığı, güneşin ışıklandırdığı parçacıklar ile ormandaki sisin karışımında oynamak gibi. Ekolin, gua¡,akriliküçün gittiğim yer tam bir laboratuvar. Mağazasahibi tavsiyeettiği ne ise mutlak, rica,minnet aldırıyor. İkricikleninken; ilkdeneme sonrası o dükkâna bir demet çiçekve çikolata alıp koşarak dönmek istiyorsun. Mimnet fışkırıyor kulaklarından. Seni birüst basamağa taşıyıpyeni, kaliteli malzeme ile tanıştırıyor. Seviyor işini.

Nihayetinde koleksiyonist bir manyak gibi görünebilirim, yokyahu öyleyim ne gibisi. Çok mutlu, darmadağın, etrafa enkaz parçaları saçılmış.Sadeceöyle beyaz ayıener jisiile zevzekliketsem dedinler.Kendime söylemeye bile cesaret edemediklerimi dökmem için elverirkalem,kâğıt, renkler. Onlarbenimhakiki dostlarım. Gri, soluk, yalınve katı hayatı. Altınçağın yaşandığı, rengârenkcennet bahçesineçeviren. Kapaklarını her açtığımda gözlerime bakıp"Haydiuçup gidiyoruz buradan" diyerek içime gülümseyen.

Akşamsefası

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Spor Yapmamak*

Bir kere gerek yok. Yani bir insanın durduk yere, yetişmesi gereken bir otobüs, tren veya ne bileyim kapanmakûzere olan bir banka, bir devletdairesi gibi bir şey yahutkaçması gereken bir hayvanfalanyoksa koşmasına hiç anlam veremiyorum. Çok saçma lan! Bak düşün; evde oturuyorsun, güzel. Hatta daha da iyisi; yatıyorsun, harika. Sonra birden kalkıp "Şu şortumu eşofmanımı giyeyim de çıkayım bir koşayım" diyorsun. Yani nasılbir motivasyonla bunuyapar bir insan, aklım almıyor. Manyak mısınabi sen? Otur işte. Şahane oturuyosun, ne bok yemeye kalkıp koşacaksın. Sen hiç durup dururken koşan kedi köpek gördün mü? Görmedin. Neden? Bi düşün neden...

Şimdi ordan zıpçıktı gibi "Ama sağlıklı yaşam için spor yapmaksşartyane!" diye çıkışanları duyargibiyim. N'alakası var lan? (Pardon) Sporu, işi gücü bu olan insanlar yapar. Onlarda karşılığında, yaptıkları sporundönemsel ve yöreselpopülerliğine göre hayatlarını idame ettirecek paralaralıyorlarda ondan yapıyorlar. Bak mesela futbolu bırakan futbolcuların çoğu domates güzeli gibi dolanıyor ortalıkta. Neden? Çünküspor yapması için artıkbir zorunluluğu kalmadığı için normalinsangibi verdikendini böreğe, pastaya, yayılıp oturmaya da ondan. Arada bir zevk için futbol oynuyorlardır ern fazla. Zaten o zaman yaptıkları oyun oynamak, o ayrı bir şey. Oyun oynarken belirliölçüler çerçevesinde koşmanın herhangi bir sıkıntısı yok bana göre. Ama tabii "yakalamaç" gibi saçma sapan anlamsız koşuşturmacalı oyunları tasvip etmediğimi söylememe gerek yok. Çocukken annemin "Koşma çocuum terlersin!" cümlesi en sevdiğim cümleydi. "Olm gelsene yakalamaç/ ebelemeç (Oyunun ismi o kadar dandirik ki, zaten oyunanmaması lazım!) oynayalım" diyen arkadaşlarıma; "Ck! Olmaz terlerim, annem kızıyo" der yırtardım.

Babamın "Sınıfınıgeçincesana bisiklet alıcam!" sözünü ilk duyduğumda her çocuk gibi havalara uçtum. Sonuçta bana bir şeyalınıyor. Bundandahaşahanebir haber var mı? Neyse, alındı bisiklet. Ben pürneşe bisiklete binmeyi öğrenmeye başladım. İlk gün "Ulen amma yoruldum ama herhalde binmeyi bilmiyorum ondan yoruluyorum, bi öğreneyim kesin yorulmayacam" düşünceleriyle eve döndüm. Bazı konularda gereksizyetenekli olduğumiçin, ertesi gün önünü kaldıracak kadarbinmeyi öğrendim bisiklete. Fakat gel gör ki hâlâ yorucu bir aktiviteydi bisiklet. İşte bin üstüne, bas pedala git. "Tamam da nereye kadar?" diyerek bisikletle ilişkimi sonlandırdım.

Yüzmek var mesela. Bak şimdi yaz tatili vakti geldi ya sağda solda "Abi bi denizkenarına gidelim de şöylebir kendimizeirin sulara atıp..." Orda kal işte. Attın kendini, dur! Yook paşam Mark Spitz yailla yüzecek o dubalara kadar. İddiacı birkişiliğimolduğuiçin "Dubalara kadaryarışalım mı? Kolasına!" diyen bütün çocukların iddialarınıkabul ederdim. Sonuçta ikinci kulaçtan sonra bu yaptığımızın mantıksızlığınıdüşünüp yüzmeyi bırakırdım. Böyle böyle yaz harçlıklarımla kaç büfeciyi zengin, kaç arkadaşımı gastrit hastası ettim sorma. Sırf bu örnekten bile sporun ne kadar sağlıksız birşeyolduğunu anlayabilir insan. Dağcılıkvar mesela. Gereksiz keregereksiz bir spor, kusura bakma abi. Kıçından terakaakça çıktın zirveye. Evet. Bayrağı da diktin. Güzel. "Hadi inelim." Affedersin ama ben oraya çıktıktan sonra babayı inerim...

Akşamsefası

Barış Atar silsilesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

BALTALI İLAH

Mustafa Salıcı

«MİNİ ÇAKAL»

BARIŞ ATAR

Akşamsefası

UĞRUNDA ÖLMEYİ KABUL ETMEDİĞİN YAŞAMIN BİR DEĞERİ YOKTUR

Çoğu yaralı, iki yüzkadar Çinli devrimci, kapatıldıkları koridordaölümü bekliyorlardı. Bu yenilmiş erkek topluluğunun içinde, yere yanyana uzanmışolan Kiyo ile Katov'un Çinli olmayanyüzleri hemenayırtedilebiliyordu.Kaynarsuyla doldurulmuş kazana canlıcanlı atılan hertutsağınardından lokomotifin ürkütücü düdük sesini duyduklarında, bedenleri kendiliğinden kıpırdanıyordu. Hiç susmadan konuşuyorlardı. Lokomotifin düdüğünü duymamak, bu ilençli sesiyok saymak, havasıgiderek ağırlaşan bu mekandan kurtulmak için birbirlerine sorular soruyor, yanıtlar veriyorlardı. Hiç ara vermeden, yenilen devrimin son saatlerini aktarıyorlardı birbirlerine. Sözcükler onları yaşadıkları dehşetten uzaklaştırıyor, ölüm korkusunun düşüncelerini ele geçirmesini engelliyordu.

Ben, elimdeki romanın açtığı kederli bir koridordan geçerek, sözcüklerden oluşan loş bir aynanınardına sığınmış onları izliyordum. Romanın kahramanları Kiyove Katov için duyduğumendişe kederedönüşmek üzereydi ki duyduğumsesleirkildim. "Sizinacımanıza ihtiyaçları yok!" Başımıkaldırınca,elimdekiromanın yazarı Andre Malraux ile karşılaştım. Tuhaf ama şaşırmadım.

"Onlara acıdığımı da neredençıkardınız?"

"Acıyorsunuz" dedi, "onları yenilmiş bir davanın

Dünyadan geçtiğimizi gösteren bir iz bırakarak ölüme kafa tutabiliriz. Dahası, güzel bir yaşam için döğüşerek, ölüme meydan okuyabiliriz.

insanları olarak görüyorsunuz. Halbuki onlara saygı duymalısınız."

"Kuşkusuz... onlarbirer kahraman" diyerek uzlaşma yolu aradım.

"Hayır efendim, kahraman oldukları için değil. Bu, anlamsızyaşamı kendilerince anlamlı kılmaya çalıştıkları için onlara saygı duymalısınız."

Her konuyu bilirmiş gibi böyleyukarıdan konuşması canımı sıktı.

"İyi de üstad" dedim, "onlarınyaşama vermeye çalıştıkları anlamın doğruluğu kanıtlanmadı. Hatta siz bile politikeylemibırakıp sanata yöneldiniz."

"Söylediklerimi anlamıyorsunuz. Önemli olan anlamın doğruluğu ya da yanlışlığı değil. Bu çabanın kendisi."

"O halde faşistlere de saygı duymalıyız. Ya da gerici fanatiklere?" Geniş alnı kırıştı, bir süre suskunkalarakdikkatleyüzümebaktı."Öyle mi?" diye üsteledim.

"Öyledeğil."Sesinde en ufak bir öfkebelirtisi yoktu. "Ben yazgılarınameydanokuyan insanlardan sözediyorum, boyun eğenler ya da boyuneğdirenlerben ilgilendirmiyor."

"Ya Kiyo ile Katov?" diye sordum elimdeki kitabı usulca sallayarak. "Onlar yenilmeselerdi. Şanghay'dakiayaklanma başarıya ulaşsaydı, onlar da boyun eğmeyecekler miydi, eğdirmeyecekler miydi?"

"Katov, Moskova'nın adamı, onun için bir şey söyleyemem ama Kiyo boyun eğmezdi. Beni ilgilendiren de Kiyo gibiler.Kendi yazgılarını yaratmaya çalışanlar."

"Doğru ama insanoğluyazgısını belirlerken yeterince özgürdegildir"dedim, soğukkanlı bir tavırla. "Meseleölümü elealalım. Ölüm hepimizin yazgısı, kimse ondan kaçamaz."

"Haklısınız, ama dünyadan geçtiğimizi gösteren bir iz bırakarak ölüme kafa tutabiliriz. Çünkü ölüm canlılarıyok saymaktan yanadır. Var olduğumuzu kanıtlayabiliriz. Dahası, güzel bir yaşam için döğüşerek, ölüme meydan okuyabiliriz."

Hamaset kokan bu lafları çok duymuştum, ona yanıtvermekyerine alaycı bir ifadeyle gülümsedim.

"Çok mu komik?"dedi.

"Özürdilerim, komikolduğu için gülmedim. Daha güzel yaşam projelerinin çoğu fiyaskoyla sonuçlandı da."

"Ama bu komik değil trajik. Devrimci eylemin fiyaskoyla sonuçlanması hiç hoş değil."

Sırası gelmişti, taşı gediğine koydum: "Madem devrime bu kadarsaygı duyuyordunuz, neden yoldaşlarınızı bırakıp De Gaulle hükümetindeKültür Bakanı oldunuz?"

Anlaşılmamanın verdiği bir sıkıntıya iç geçirdi.

"Bunu size açıklamakzorunda değilim. Dahası bununyanlış bir şey olduğunu da düşünmüyorum. Ben Çin'deki ayaklanmaya katıldığımda da, İspanya'da faşistlere karşı savaştığımda da ve Fransa Kültür Bakanı olduğumda da aynı anlayışımı sürdürdüm."

"Ama yine de Fransızhükümetinin görkemli salonlarını, sıkıcı törenlerini, barikatlarını heyecan dolu anlarına tercihetti niz." Nediyeceğini bilemedi.

"Hadi itiraf edin" dedim, "siz de devrimci eylemden, toplumsal dönüşümden umudunuzu kesmiştiniz artık!" Çaresizce başını salladı.

"Umut ya da umutsuzluk, bu durumu açıklamaya yetecek sözcüklerdegil."

"Yapmayın üstad, 'Umut' adında bir roman bile yazdınız."

"Evet, yazdım ama insanların umut ya da umutsuzluk gibi belirsiz sözcüklerin peşine takılmasını doğru bulmuyorum. Toplum bence, kötü kurulmuş da düzeltilmeye elverişli bir şey değil, düpedüz saçma, anlamsız. İkisi arasındaki fark dikkatedin. Saçma! Saçma diyorsam, akla uymuyor demek istemiyorum."

"Sizianlamaktazorlukçekiyorum"dedim, elimdeki kitabımasanın üzerine bırakarak, "O halde neden Çin'deki devrime katıldınız? Neden İspanya İç Savaşı'nda uçak filosu kurup cumhuriyetikorumaya çalıştınız?"

Masanınüzerindeduran sigara paketini gösterdi.

"Sigaranızdan alabilir miyim?"

"Tabii" dedim, "buyrun."

Dudaklarının kıyısına bir sigara yerleştirerek yaktı. Derin bir soluk çektikten sonra yeniden yüzümebaktı.Sanırım söze nereden başlayacağını bilemiyordu.

"İnsanancak kendini yaratarak savunabilir" dedi sonunda. "Yaşamın saçmalığıortada,

insanlar hep bu saçmalığa bir anlam bulmaya çalıştılar. Bunun için düşünce ürettiler ve eyleme geçtiler. Yaşamasevincini yaratan işte o eylemlerde insanların ulaştıkları kardeşlik duygusuydu. Belki herkesin kendi kıçını kurtarmayaçalıştığı şu günlerde söylediklerimi anlamakçok zor. Başkaları için bir şeyler yapmak, ortak sevinciti atmak, korkmadan, yalakalaşmadan bir insanın gözünün içine bakmak... İnsanın içindeki kötülüğü bir yana bırakmak. Mucize gibi geliyor ama olabilirdi. Olanaksızolan gerçekleşebilirdi, dünya değişebilirdi."
"Ama değişmedi" dedim.
"Yanılıyorsunuz, istediğimiz gibi olmadı ama yine de değişti. Daha önemlisi biz o günleri yaşadık. O rüzgârı kanımızda hissettik."
Yaklaştı, eğilip gözlerimin içine baktı. "Yaşamı hissetmek önemlidir biliyor musunuz?"
"Tabibiliyorum, farkındayasınız ben de bir canlıyım."
"Ama her canlı aynı yoğunlukta hissedemez yaşamı. Alttan attaötüm korkusunun kışkırttığı eylemin büyüsüyle altüst oldunuz mu siz hiç? Aşkın, ölümün ve kardeşliğin bambaşka anlamlara gelebileceğini düşündünüz mü? Bu yüzden size,günümüz insanına acıyorum. Çok yoksul bir yaşam sürüyorsunuz, çok."
"Haksızlıkediyorsunuz" dedim. "Biz sizlerden daha gerçekçiyiz. Dünyaydeğiştirmekyerine kendimizi değiştiriyoruz."
"Yerin dibine batsınsizin gerçekçiliğiniz. Dünyayı değiştirmek için uğraşmazsanız kendinizi nasıl değiştirebilirsiniz ki?"
"Sizin kahramanlarınız gibi ölmemiz mi gerekiyor?"
Yüzü ciddileşti.
"Kimseninölmesini ya da acı çekmesini istemem. Ama ölüm karşısında aldığımız tavırönemlidir. Ya ölüme teslim oluruz ya da onu aşmayaçalışırız. Beni heyecanlandıran ölümeteslim olmayan insanlardır. Onların hikayeleri sizin gibi insanlardan çok daha renklidir."
Bu kadarıda fazlaydı. Açıkçahakaret ediyordu.
"Sizin kahramanlarınız çok mu renkli?" diye gürledim. "Sanki onların çok mu iyi bir yaşamı var?"
Gülümseyerek masanın üzerinde duran romanı gösterdi.
"Bunu anlamanızıçin elinizdekikitabı bitirmeniz gerek."
Gözlerim bir an romana kaydı, sonra onun beni etkileyeme başladığını farkedip, "Okumak zorunda değilim" diyerek başımı kaldırdım ama Malrauxyoktu. Odanın her yanına baktım, bizim Fransız yok olmuştu. Gözlerim masanın üzerindeki kitaba takıldı yeniden. Onurum kırılmışgibi hissediyordum ama yine de dayanamayıp açtım kapağını, kaldığım yerden okumayı sürdürdüm.
"...Zamanın en yüceduygularını ve en büyük umudunu yüklenenler için çarpışmıştı o. Yaşamı boyunca birlikteyaşamak istediği insanlar arasında ölecekti. Şu yerde yatan adamlargibi yaşantısına bir anlam kazandırmış olduğu için ölecekti. Uğrunda ölmeyi kabul etmediği bir yaşamın ne değeri olabilirdi ki..."

Böyleyken Böyle

SEMRA CAN
semracan@gmail.com

Akşamsefası

▸ Vay,derginin666. sayısıolmuş!

▸ Dergininbu sayısının zamanlaması manidar olmuş.

▸ Bir süredir, kötülüğü bir hayat biçimi olarak görmeyi düşünüyorum. Bir yandan Türkiye'de çokkolay.Kötüolmak istiyorsan doğruve gelişmekteolan bir ülkeyiz. Heranımız "yaşasın kötülük" gibi geçiyor.

▸ Misal Ankara'nın belediye başkanı Melih reyizin, Ethem Sarısülük'ünvurulduğuyerebüfe koydurmaçabası bence tam bir planlıkötülükörneği.Ama kötülük olsundiyede yapmıyorbence reyiz. Sırf "Olm size inatdeğil mi? Hiçbir şeyesaygı göstermeye ihtiyacımız yok, burada saygı iktidara gösterilir" dercesine, o noktaya israrlabüfe kastırması acayip.Tamam,belki büfe ihtiyacı vardırAnkara'nın. O büfeolmadan Ankara koskoca birsıfır olacaktır, belki deondan koydurmuştur o büfeyioraya Melihreyiz.Neyseki büfekaldırılmış.

▸ Mesela kötülük çoğuzaman cahillikten ya da düşüncesizlikten kaynaklanıyor. Kötülüğü yapan hiçbirzaman "Hah şöylede kötülükyapayım" diye düşünüyor mu düşünmüyor mu, onu da ayrı merak ediyorum ama genelde düşünmemekle de büyük kötülükleryapılabiliyor.

▸ En basit, kılsız, herkese göre yanlış bi örnek üzerindengideyim. Mesela Moda sahiline belediye bir tuvalet koydu. Şimdi böyle bakınca evet, sahilin tuvalet ihtiyacıvar, millet oraya buraya işeyeceğine insangibi gitsin tuvalette işesin. Hatta kedilerbile tuvalette işiyor, zçıyor, o derece. Amaabisi sen tuvaleti tam manzaranın ortasına koyarsan bi acayip oluyor. Bundan aylar önce belediye, niyet etti tuvaletyapmaya ama o da ne? Çimlerin arka taraflarında sakin bir duvar kenarındayapmak yerine tam manzaranın ortasına yapıverdiler büyük tuvaletlerini. Tuvalet büyük bu arada, konteynır boyutlarında. E ne oldu?İnsanlar lafetti, belediye tekrarörtürdu, çalışmaya başladı, tuvaleti kaldırdı,arka tarafa aldı. E ama aşkımın bokundaki boncuğu, sen o ilk tuvaleti yaparkenyerleri betonladın ful temelitutsundiye, oralarıbetonkapladığınıakaldın. İnsanlarıboşuna çalıştırdığınla kaldın. Boş yere israf. Hani dolu yere israf oluyor sanki

▸ Metrobüs istasyonlarızaten aklımınyittiğiayrı noktalar. Mesela Zincirlikuyutarafında bir tuvalet var. Yine aynı konteynır tuvaletten ama bu sefertuvaletemetrobüs giydirmesi yapmışlar. Kadınların ön, erkeklerin arka kapıdanbindiği bir tuvalet yapmışlar.Maksat metrobüste zçma, metrobüs gibi tuvalette zıç. (Zıç ne ya?)

▸ Yol kenarlarındakiçiçekleri yine birileri değiştiriyor. Çiçekler kurumuş.Tüm İstanbul'dayol kenarlarında, duvarlarda binlerce saksıda, binlerce çiçek. İki ayda kuruyor, sonra yine değiştiriliyor. İhaleatın, sakalatın ekonomiye can katın hesabı herhalde.Yoksa bildiğin delilik. Yani birisi ya da birkaç kişizengin olacakdiye bu sefalete de yazık. Oraları bi kereliğine, kendi kendine yetişen güzel bi sarmaşıkla donatın,sonra da ihaleden atacağınız sakalı direkt atın abi. Yol kenarlarını da rahat bırakın. Trafik zaten patlak, İyiceihaleşov oluyorköprüyolu. Yazıktır beaa.

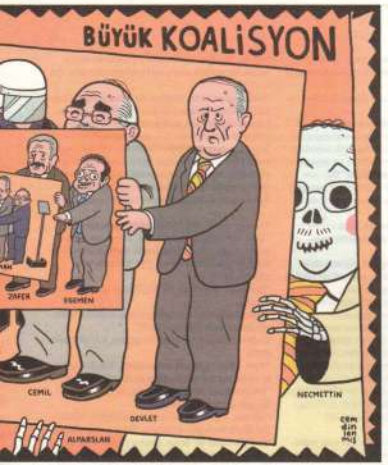
▸ Şimdi seçimlerbitti, vekiller geldi. Ya bu adamlarne yapıyor peki? İnsani düz değerler üzerinde bile mi anlaşılamıyor arkadaş? Bir araya gelin, rahata çıkalım.Bak seçimden sonraki iki gün insanların suratları, kafaları bile nasıl rahatlamıştı? Ülkenin biraz rahata ihtiyacı var abi. Şimdi buradan vekillere soruyorum: Hırsızlık suç mudur? Evet diyenler bir adım öne çıksın. Yolsuzluk suç mudur? Evet diyenler bir adım öne çıksın. İnsan öldürmek suçmudur? Evet diyenler bir adım öne çıksın. İsraf kötü müdür? Evet diyenler bir adım öneçıksın. İnsan hayatı değerli midir? Evet diyenler bir adım daha öne çıksın. Şimdi yanınızdaki insana bakın. Hiç sevmediğiniz, tiksindiğiniz partiden bile olsa, onunlayan yanasınız. Olm bari insani değerlerde buluşun lan! Ne pis insanlarmışsınız siz? Hepsinin gözü koltuktaymış arkadaş. Tek başına iktidar diyorhâlâ. Altek başına iktidar (0))

MUSTAFA SATICI

Akşamsefası

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN

DELİSİN DÜNYA

"Bir Çinli bana sordu: 'Peki burada (Hırvatistan) kaç Hırvatyaşıyor?' 'Yaklaşık 4 buçuk milyon.' 'Ah bu harika! Demekki hepiniz birbirinizi tanıyorsunuz.'" **Dubravka Ugrešić • Okumadığınızlçin Teşekkürler**

Çek Cumhuriyeti'nde deniz yok ama plaj voleybolu takımı var. Çekler, 'Mayoların kumlu kalmasının moralimize etkileri' konulu kompozisyonlarda dünya birincisidir.

Lost dizisinden tanıdığımız **Josh Holloway** (Sawyer) ülkemizde bir TV programında **İstanbul** izlenimleri sorulunca: "Takım elbiseyle balık tutan adamlar gördüm" demişti.

Green Zone Golf Kulübü'nün yarısı **Finlandiya**'da, öbür yarısı **İsveç**'te. (Golf topları pasaport alıyor mu?) 'Haskell Kütüphane ve Opera Evi' ise **ABD** ile **Kanada** arasında. Sınır çizgisi okuma salonunun ortasından geçiyor. İşte,sınırları okuyarak aşmak!

Japonya'da sumo güreşçisinin bir bebeği ağlatmasının bebeğe iyi geldiğine, **Peru**'da yılbaşlarında sarı iç çamaşırı giymenin uğur getirdiğine inanılıyor.

1977 yılında **Arjantin**, 7 aylık hamile **Silvia de Palma**'yı -topraklarının bir kısmında hak iddia ettiği için- Antarktika'ya gönderdi. Böylece Antarktika'da doğduğu (doğar doğmaz üşüdüğü) bilinen ilk bebek **Emilio Marcos Palma** oldu.

Belçika'da, ambulans ve itfaiyenin telefon numarası aynı. Hastalık veyangının eş zamanlıolarakbelirdiği durumlarda (meselaaşk) pek işlevsel.

Güney Afrika'da 11 resmi dil konuşulur. Ayrıca bu ülkede hırsızlara karşıarabalara*alev püskürten* düzeneklerekleneği yasal. Alevlerin dilini de sayınca dil sayısı 12.

Dünya haritasında **Sri Lanka**'nın **Hindistan**'ın gözyaşı gibi göründüğünü; **İzlanda**'nın buz denizinde büzüşmüşbir mürekkep balığına benzediğini söyleyebilirim.

"Bir üçüncü dünya ülkesinde şu durumlarda korna çal: 1. Yol tıkanınca, 2. Yolun tıkanma ihtimali ortaya çıkınca, 3. Yol tıkanmayınca, 4. Kırmızı ışıkta, 5. Yeşil ışıkta, 6. Diğer." **P. J. O'Rourke**

Endonezya yüzlerce küçük adadan oluştuğu için uzun atlama sporu çok gelişmiştir.

"Herkes devletin kendilerini soyup soğana çevirdiğini, adaletsiz bir şekilde tehdittiğinidüşünür, dolayısıyla bu devlettarafından aldatılma -ve devleti kandırmanın ufak tefek yollarını bulma- ulusu birleştiren çimentoya dönüşür. Bu şekilde devlet, ulus fikrine feda edilir. İtalyan tarihi özet olarak budur." **Geoff Dyer • Bir Hışımla**

Gana 2010'da, **Zimbabwe**'ise 2012'de kullanılmış iç çamaşırı satışını yasaklamış. 2010-2012 arası Gana-Zimbabwe kayıt dışı ticaret kalemlerini incelemek ister miydiniz?

"Eylem yapmakla suçlanmak için **ABD**'de en az 3 kişi, **İngiltere**'de ise 12 kişi gerekiyor." **Mitchell Symons • Sayılarla Dünya**

Andorra, İspanya ile Fransa arasında minnacık bir ülkedir. Yerdarlığındanülkeyegelen turistleruçaklardan paraşütle atlamaktadır.

Neretlisiniz? Mevlit çıkışında sigara ikram edilen, sarı ışık yanınca fren yerine gaza basılan, telefonu kapatırken "Bi'şey diyon mu?" diye sorulan, pazartik payının keşfedildiği ülkeden misiniz yoksa?

UZAY YOLCULUĞU 1981

6. BÖLÜM

Şehit Selma Bayındır İlköğretim Uzay Gemisi, 2-C sınıfına stajyer öğretmen geldi; tabii hemen çok sevindik. Ay'daki kraterde yatır olduğu söylentisi çıkmıştı ya,ondan tam bir haftaönceydi, öğretmenimiz sınıfayanında gençbir hatunla girdi.Sınıfa öğretmeninizden başkabir yetişkinin girmesi gerçekten çok tuhaftır, hattaöğretmeninizehaftasonu, pazarda rastlamak kadar tuhaftır bence. Bençok seviyorum tuhaflıkları biriktirmeyi. Öğretmenimiz, 'Deniz öğretmene hoş geldin diyelim" dedi. "Hoooş geeldiiniiz Deeeniiz öğretmeeen!"

O gün zaten kafam çok bozuk, Tahir'i dövmek istiyorum, e dövemem, o zaman kafam daha da bozuluyor. Deniz öğretmenin gelmesişahane oldu o yüzden. Bizim öğretmen kendi masasına geçti, Deniz öğretmen de bir sıraya iliştİ. Bir sıra dediğimde Engin'lebenim oturduğum sıra.Engin'le sıkıştık. Yanımıza otururken, Deniz sadece dudaklarını oynatarak"Teşekkürederim"dedi, gülümseyerek gözkırptı bana. O güleş, o göz kırpmayla akıim gitti benim. İşte size manyaktik, tam olarak bilimsel adı bu bunun.

Sınavda aşk hayatımızdan soru çıkacak mı öğretmenim? Bütün ilişkimizden mi sorumluyuz?

Çokgüzeldilan. Saçları böyle düz kesilmiş,kütmü diyorsunuz ona, dudakları tatlı bir pembe, astronot kıyafeti beline tam oturmuş, bacağına kıçına da böyle dar dar yapışmış. Bizimsidikli kızlara hiç benzemiyor anlayacağınız. Bütün ders Deniz öğretmeni seyrederken "Bana öğretmen deme lütfen, Denizde" dediğini hayalettim.Saçlarının kokusu nasıldı ama? Herhaldebiz erkeklerin adını bileduymadığı şampuanlardan kullanıyordu, hem de bizim evdeki gibi büyük şişelerdeolanlardan değil,küçük şişelerdeolanlardan. Allahbilireline yüzünede kremlersürüyordurvicdansız.

Öğretmenimiz "Şimdi kitaplarınızın 37. sayfasındaki soruları cevaplayın" dedi ama ben Deniz'i seyretmeye devam ettim. Neredeyse sıranın öbür ucundan düşecek olan Engin, defterinin 73. sayfasındaki soruları cevaplamaya başladı. Bir ara Engin kafasını uzatıp "Öğretmenim, sizce kaç gezegen vardır?" diye sordu Deniz'e. Ben hemen "Dokuzgezegenvardır"diye yapıştırdımcevabı.

Böyle basit şeylerle gözüne girmeye çalıştığımdan değil, Engin hemen kitabına dönüp bizi yalnız bıraksın diye.

"Evet doğru. En azından bizim Güneş Sistemi'mizde dokuz gezegen vardır."

"Peki öğretmenim, en büyükgezegenhangisi?" Engin, sorularınhemen Deniz'ecevaplatıpödevdenkurtulmakmı istiyordu, yoksagök cisimleri ayağına benim sevgilimemuhabbet mi koyuyordu? Ama Deniz düşer mi bu tuzağa: "Ben size birsoru sorayım bakalım. En sevdiğinizgezegen hangisi?" Stajyer ama nasılda etkileşimliders yapıyor, canım benim.

"Ben en çok Pluto'yu seviyorum"diye cevaplamdım. Engin de bir şeydediama önemlideğil. "NiyePluto?"

"Bilmem, en uzaktaki gezegen o. Kafamı dinlerim." Güler diye bekledim ama endişeli bir şekilde baktı Deniz. Banadeğil, Engin'ebaktı.

"Bi dakika ya, Güneş Sistemi'miz ünitesinde değiliz ki, sen yanlış soruları cevapliyorsun." Engin defterine yazdıklarını silerken ben Deniz'e "Pluto, dersten kaytarmak için en arkayaoturan öğrencilere benzemiyor mu?" dedim. Ama Deniz, Engin'in doğru sayfayı bulmasına yardım etmeye çalışıyordu, çokcaziyip ilginç lafım da havaya uçtugitti. ZilçalanakadarEngin YeryüzüŞekilleri ünitesinin sorularını cevaplarken ben de Deniz'i seyrettim. Parlakojeleri nasıldıama ya?

ZilçalıncaDenizyinebana gülümseyerekkalktı sıradan.Her teneffüste Mercan'ıaramayaçıkardım ama şimdi boş ver. Sınıfta oturup yerimden kıpırdamadan Deniz'i bekledim. İkinci ders, Deniz'le öğretmenimiz sınıfa girince yer vermek içinhemen ayağakalktım.Bütün öğrenciler ayağakalktığı için bu hoş hareketim anlaşılmadı sanırım. Deniz bu sefer gitti arka sıralardan birine oturdu. Ben bu kadınları anlamıyorum arkadaş ya. Onu görmek için arkama ne zaman dönsem Mahmut'la yüz yüze geliyorum, ben de ne yapayım hayallere daldım. Aramızdaki yaş farkını tartışıyoruz. "Bence önemli değil" diyor Deniz, "biz birbirimizi sevdiktensonra." "Çok lafolacak" diyorum, "buna hazır mısın?" Deniz kırılıyor, "Sen beni sevmiyorsun" diyor. Haydaa, nasıl sevmiyorum ya. "Sevseydin bunlar sana sorun olarak gözükmezdi." Kızım,bensana daha nasıl kanıtlayayım sevdiğimi? "Benimle öyle kızımlı mızımlı konuşma" diyor. Hey Allam. Çocukça davranıyosun! 8,5 yaşında olan ben miyim, sen misin? Aa ama ağlama şimdi lütfen. Sarılıyorum. Gözyaşları yakamı ıslatıyor. Öpüyorum yanağından. Bütün gün böyle birsürü hayaller kurdum. Hayal kurarken içine mutlaka ufak tefek terslikler koyuyorum ben, bence siz de koyun. Amasonundaher şey tatlıya bağlanıyor tabii.

Ertesi gün Denizsınıfatekbaşına geldi, öğretmen masasına kuruldu. Nihayet başbaşakalabilmiştik. Yoklama yaparken banasıra geldiğinde daha bir farklı söyledi, "477Selçuk?" dedi,hattabaşını kaldırıpbaktı, ben de "Burada" dedimelimi kaldırarak,sonra havalı bir şekilde saçlarımdaloşturdumellerimi.

Yoklamadan sonra tahtaya konumuzu yazdı:Coğrafi Şekiller. Mesela göğüslerin. Tahtaya şekiller çizerektepelerden,vadilerden,girintilerden, çıkıntılardan, akıntılardan, sulardan bahsettisırt, boyun, yamaçdedi,beni etkilemek için her şeyi yaptı yani. En son tahtayadelta çizerken benerip bittim, denizlerin aşındırdığıkayalaradöndüm. Pekisınavdaaşk hayatımızdan soruçıkacakmı öğretmenim? Bütün ilişkimizden mi sorumluyuz?

Birara başımı kaşırken el kaldırdığımsandı. "Evet, sen söyler misin?" dedi. Bendalıp gitmişim, soruyu bilmiyorum. Engin,sanki cevabısufle edermiş gibi "Soru sordu" diye fısıldadı. Ulan tamam, cevap ne?

"Sorunuzu duyamadım" dedim yine başımı kaşıyarak.

"Dahönceki derslerde kuş bakışı krokiyianlattımı öğretmeniz diye sordum."

Engin'edöndüm,yine şaşkın şaşkın, kuşgibi baktı bana.

"Yani.." dedim saçımla oynayarak "kuşbakışı kroki sankikuş bakıyormuşçasına yapılankrokidir."

"Ne olduğunu sormuyorum, siz derste... Bi dakika, sen buraya gelir misin?"

Haydaa... Öğretmen masasına yaklaştım. N'oluyor böyleherkesin ortasında. "Başını eğer misin?" dedi yumuşak bir sesle. Başımı eğdim. İnce parmaklarınıdaldırdı saçlarıma. Nasıl sıcacık elleri. Filmlerde geneldeöpüşmeoluyorböyleanlarda ama ben saçımı okşamasını da sevdim. Bu da demek bundan hoşlanıyor, n'apacaksın? Başımı kaldırmak, gözlerinin içine bakmakistedim,biraz sert bir şekildebastırdı kafamı.Elindeki kalemle saçımı karıştırmaya başladı. Açıkçası birazsıkılmaya başlamıştım. "Alişte" dedi. Kalemini çekti saçımdan,gözgöze geldiğimizdefısıltıyla "Şimdi revire gideceksin." Ee? "Hemşireye saçlarına bakacakmışsın diyeceksin, tamam mı?"

Anlamadım. Boş boş baktığımı fark edince "Hemşire sana ilaç verecek" dedi Deniz öğretmen. Sonrabaşını çevirdioflayıp puflayarak, "Şimdi bütünsınıfı kontroletmek gerekecek" dedi.

Akşamsefası

FEYZİ ÖZŞAHİN
twitter.com/feyzisahin
feyzisahin@gmail.com

Akşamsefası

VALLA BİZDEN ÖNCE DİŞLERDEN ÇOK KORKARDIM AMA ARTIK ÇOK RAHATIM, HİÇ KORKMUYORUM...
ÇEK LAN ELİNİ GÖTÜMDEN!
ÇOK GEÇ! KORKU DAĞLARI YIKILDI ARTIK!
serkan altuniğne
serkanaltunigne@penguen.com.tr twitter.com/serkanaltunigne
AMAN DA BENİM OĞLUM, ONUNUR BİTER BİR ADAM OLUP BÜYÜK PARALAR KAZANIP ŞİRKETLER KURACAK, BENİM GÖBTEĞİRDİM HELAL SÜT EMMİŞ Bİ ALİ KIZINLA Mİ EVLENECEKMİŞ.
AMAAN...
ANKARA'DAN HABERLER BU KAD... Bİ DAKKA Bİ DAKKA...
HAA... TAMAM YOK BU KADARMIŞ GÜNEYİ Bİ AKŞAMLAR.
NOOLDU Kİ DEMİN?!
YA UÇAK DÜŞÜYO SANDIM AMA DÜŞMÜ-YOMUŞ. NORMAL DEĞİL Bİ DAKKA! YOK YOK ÖDİYO...
ÇYDM!
DEDİĞİM GİBİ BURDAN HABERİ... Bİ DAKKA!
EHH! YÜRÜ GİT LAN!
BOSVER O KIZI, BİZ AYRI DÜNYALARIN İNSANIYIZ...
LAN BUNUNLA DA Mİ AYRI DÜNYANIN İNSANIYIZ?! BUNLALA? GÜZEL DİL, BİSEY DİL...
YA SUS Bİ DAKKA Bİ PAPARDİ! ZATEN CANIM SIKILMIŞ!
Ö ÖYLE DEMESEN?
PAPAROZ MU?
ALLAH RIZASI İÇİN ŞU FAKİRE Bİ SADAKA...
SAĞOL ABİ, ALLAH NE MURADIN VARSA VERSİN.
HOŞÇ!
ANAA!
VAV SAĞ!! DÜNYA TURUNDAN DÖNDÜN HA? EE ANLAT BAKALIM KAÇ KARI GÖTÜRDÜN?
SALİH ABİ LÜTFEN! BEN O SEYAHATE KENDİ İKİEL DÖRTLERİMİ BESLEMEK İÇİN DEĞİL YENİ YERLER, YENİ KÜLTÜRLER, YENİ MEDENİYETLER VE İNSANLAR TANIMAK İÇİN ÇIKTIM!
GÖTÜREMEMİŞ HEHE!
YARAMCI DİL LAZIM... YARAMCI DİL OLSA...
TANIŞTUMUZ GÜN, ÜSTÜNDE MAVİ Bİ GÖMLEK, İÇİNDE GRİ Bİ TİŞÖRT VARDI. ÇOK YAKIŞIKLIYDIN.
SEN HATIRLIYOR MUSUN, BENİM ÜSTÜMDE NE VARDI?
O GÜN
SİBA ARKADAŞIM BANUYLA TANIŞTIRİM.
SELAM.
BENİMLE MUTLULUĞUN BÖREK ACAR MISIN SEVİM?
CEVAP VERMEK İÇİN ACELE ETME. ÖNCE AĞZINDAKİ LOKMA BİTSİN.

ÇALIŞIRKEN

SERDAR KARATAŞ
ÇALIŞIRKEN

Gelicem dedim, gelemedim. Mazeretim var, tembelim ben.
Serkasaan, çalışırken sayfası bankaya gidiyo. Sezyum'a laf çakıyo musun?
İftar çadırlarında bolaş yemek kovalıyom getiremedin domiyo dü, mazereti varmış, peehh!
Yurt dışında olsaam, reca ederim bana ülke gündemi göndermeyin.
Zaman var mı diye sormuşlum ama sen zam var mı diye anladıysan onu da konuşabiliriz ağlü
Ancelina Cooi kariksoo yok mu, nasıl olmaz ya Ancelina!
Dinlenmek istiyorum, ten gıdebilir miyim?
Geym of Trons da bitti, naabcaz ien bu gece?
Dürüme germiyosanız, evde çok güzel tasalyem var, gider onu yerim, üzerine az kaklı.
Cem Dinlenmiş'in saçlarına uzun süre bakınca insan sosyal sosyal şeyler görmeye başlıyor.
Ben tatlıdaşım, masaya kahve fincanı ve kruvasanı bırakırım, onlara iyi bakın.
Sahura kadar açığız, dergi yayınız hacım burda!
Yemek söylerne konusunda çok tecrübesizim, bana güvenmiseniz aç kalırsınız!
Ramazan geldi, dergide sigara içiyor diye adam döveyim bari. (Dayak yedi!)
Eski Sevgili köşesinin sitine Devamı Haftaya yerine SON- mu yazıcaz şimdi? İnsan hüzünlenmiyo beeağlı!
Sonunda kızılayın kurma görevi bize patlamasın baboli!
Boşuna itiraz etme, aramızda en küçük çöze sensin, sana bi sürü ehiyet işi kitlememiz lazım oolum!
İnternetten sipariş verirken, sizin için not bölümüne ÇOK AÇIQ yazdım müdür!
Valla banden günah gitti, tu kapak renginden eminsiniz di mi la siz?
Ala Sezyum çakılı, dolapta gülüyo ve; geliyon mu dergiye?
Dergiden olsan hep iş yeri, hakalem saharda davulcu gecelek mi, var mısınız abbayo?
Nasıl yazıcaz oolum kapağa çok uzun soyadın var, haydi Tatlıdilsözlü yaaar!
Kutlasaarrr, okundu!

ORTAM
En felmaşa adam
zonmezkarakurt@gmail.com

özet:
ELMAYA KONDOM ALMA BAHANESİYLE EVDEKİ İLACI BULMAĞA HÜSEYİCİ EZZANEYE GİDER, AMMA DÖNDÜĞÜNDE KIZI BULAMAZ. ACABA NEREYE? ÖZCAN, GERÇEK YOK DEDİĞİ HALDE KIZ SANKİ TEMİZ İMGİL HASTALIKLARIYMIŞ GİBİ BUNUN KONDOM HABERİNİ Mİ BOZDUĞUNU, YOKSAN ACI GERÇEĞİ, BİRKEZ OLSAMAZDIĞINA AYILDI DA BUNDAN Bİ BOK OLMAZ HESABI BAŞKA BİRİNİN KUCAĞINA Mİ GİTTİ? BU MÜTHİŞ SORUNSALI BİRİYLE PAYLAŞMALIBİR, KİTESİ GÜN KORAY'A AÇAR MEVZUUNU...

ANCAK KORAY'A MEVZUU SADECE KONDOMMUŞ GİBİ ANLATIR. BİRKEZ OLAMAMA RİSKİNİ FAS GEÇER. ÇÜNKİ KORAY NORMAL ADAMDIR, ANLAYAMAZ, BU ANOMALİNİN ÜZERİNE GİDER VE SORGULAR VE ALTINDAN YÜZLEŞMEYE TİRSTİĞİ GERÇEKLER ÇIKAR DİYE TİRSMAKTADIR.

OLUM YİNE DE BU İŞTE Bİ TUHAFLIK VAR, AÇMIŞTİR TELEFONUNU, Bİ ARA, SOHSAHA MOOLDU DİYE.

YOK ABİ ARAMAM, RUH HASTALARIYLA UĞRAŞAMAM

AMA BU GÜNAHIN BİZİNE ÇIKARILMASI DA BİZİMDİR

PERTLEŞMEK İÇİN ONA KENDİ GİBİ Bİ DALYEAK LAZIMDIR, AYNI DAAFLARLA, FİTİŞİ OLMAK, ONU ANLAYABİLECEK, FAZLA DEŞELEMEYECEK, UZUN ZAMANDIR GÖRÜŞMEDİĞİ ÇOCUKLUK ARKADAŞI FETTİ'DİR BU BUDİSTİKA.

HAABİR LA SERBEFİST, HAAPİYON?

HEŞ, SENİN GİTMİŞ DÜŞÜNMÜŞÜYORUM

AH NE İHNESİN HAA

ARADAN YILLAR GEÇSE DE KAN DİĞİN VERDİĞİN DEVAM, KİMSİNİZİĞİN MODELİSİN

YILLAR BİRİNİ EHTEL İLEMİNE, BİRİNİ TAHTAKALE İLEMİNE SAVURMUŞ, AMMA BİRBİRİNİN CİĞERLERİNİ BİLDİKLERİNDEN CİĞER KARDEŞLİĞİ GİBİN PSİŞİYOT-LARİLA DA OLSA Bİ ŞEKİLDE DİRİK GETİRİR ONLARI

HAVALİDİR HAA ARKADAŞIN ARABASINA BİNME EDİM, GÜZELİM ŞANSIT ARAB

MORUK HAABRE YAA, HAAPMİŞİN SEN BÖYLE, YİNE Mİ LA BU?

3 AY OLDU, DEĞİŞTİRDİĞİM

FETTİ'NİN Bİ GÜDÜLÜĞÜ DE HİÇ SAHA PROJEKTE OLMADAN DİREKT KENDİ HİKAYESİNİ ANLATMAYA KALDIĞI YERDEN DEVAM ETMESİDİR.

SONRA GİTTİK ALMANYA'DAN DİSTRİBÜTÖRLÜĞÜ ALDIK, GİTTİM X RAFTA DORTMUNT'TA TAKSİMİ MORUK ÇOK ACAYİP YAA ALMANYA, 1'E BİN EURO ORTAN KALDIRIYOR,

AH SEN HAAYTİN NE ETTİN YOK, NE GÜZEL

TOTTAL ARKANDAŞTAN, NAVİGESİYADEN FELAN GÜDÜNÜ ALAMIYO

SATTIM SANA BUNU, 2016 SUBARU ALICAM VAR YA SPOYLERU OLANLARDAN

PİYASASI VE SANA 55'E BIRAKSIN

AH AH İŞ BİTİRİCİ HAYA

YOK BAABİ!

HER ZAMANKİ GİBİ PENERBAHÇE'YE GELİRLER. TEK HAMLEDE FARK ETME SOHU İNSANI VEDİRİN DOSTA !

GEL BABA GEL, 10 SANİTİM,

SONRA YASİN ABİ METİN'E DE-YİNCE DURKAN FET'DE DİYE...

YASİN ABİ, METİN, BUTUN ÇAVARİSİ ECKEC-CETTİ TO DARKARA İSHE

ULAN NE İHNESİN HAA, SU KARI KIZ ORTAMINA Bİ SORMADİN LA BENİ!

OUVV, OLUM ŞİMDİ YENİ HASTALIĞIM GÖZÜNÜ SHOWER ÇIKSIN AABİ TEPEME ŞAKRR, SICAK SICAK İHNE

AMA ÖYLE ÇAY KAVE İÇMİYCEK, BERRAK OLACAK

Bİ DE ÇIKSIN ÖYCE AYAKLARIYLA UĞRATINI, BENİ EDSİN MORUK, VALLAA BAŞKA BİŞEY İSTEMİYOM

ÖVGÜ BİR BÖYÜK ORTAK PAYLAABİLİ BU DA AYAKÇIDIR

AH HAR, ULAN NE ADAMSIN

TABİİ Kİ ALLEM EDER KALLEM EDER GEÇEKİ MEVZUUNU AÇAR FET'İYE

ÖYLE LANK DİYE MEVZUUYA GİRİNCE KALEMİYO AABİ BENİMKİ, AZCIK UTANGAÇ OLACAK, NAZ YAPACAK, ARSİZ OLMAYACAK DİMİ, ÇABUK GİTMİŞ AABİ KARI, ANLADI MI ACABA KALKMADIĞINI

GEÇEKLERİ ANCA KENDİSİ GİBİ Bİ DALYEAĞA SÖYLEYEBİLİRDİ DALYAKLIĞINI ZİHİNDE ANCA BÖYLE MEŞRULAŞTIRABİLİRDİ. KORAY GİBİ DÜZ BİR ADAM HALİL HEMHAL OLABİLİRDİ KENDİSİYLE

HİÇ YARGILAMADAN DİREKT KENDİ MEVZUUNA GEÇER FET'İ.

SEN DİREKT BULMACA ÇÖZDÜRÜYORUM,"

KISIM SEN BULMACAMI ÇÖZ, BIRAK, TAKSİMA BURAYA, HATTA SANKİ BİZE YOKSUN GİBİMİŞ GİBİ TAKSİ.

LOK SADNA YAA

SAÇMA MAÇMA, BIRAK BEN KAFAMI ÇÖZÜ TAKSİYİM, FARZET BEN YOKUM..

DÜNYADA DALYAK Bİ TEK BEN DİŞİLİMSİN İMSAABİ BAHATLATIE ORTAM'I KİŞİ DOSTU FET'İ... AMMA FET'İ İSTEDİKLERİNİ DİLE GETİREBİLİYO HAZIR

HAR HAA! ULAN NE ADAMSIN,CAMDAN BAKTIĞIMALI HİKAYEN DE VARSI YA SENİN

BAKKALA SEPET SAKKIT'TİVİRİSİN BEN AYNEN FERDİNİN ARDINDAN

DLİNG-

WHATS UP?

"KUSURA BAKMA AÇ'EEN ÇIKTIM, ANNEMİN HİPERTANSİYONU TUTMUŞ, ŞAKİ DA BİTİNCE ARAYAMADIM, SİNİ"

"EAR" DİYE AKLATARAK HABERDİĞİN KIZI DÖNDER ŞİMDİ KUCAĞICA

Akşamsefası

SERKAN YILMAZ
komiksr@gmail.com
twitter.com/yilmazserkan
HAZİNE LANETLİ KAPTAN! DÜŞÜNE SİTMEK İSTEMEYENLERİN ÇEYREK ALTINLARI BUNLAR.
ALE ARASINDA YAPSALARMIŞ!
SİTMESEK AYIP OLUR!
EVLENECEM, PARA LAZIM, ALIYORUZ!
ABAZALIKTAN DÜZ DUVARA TIRMANIYORDUM. İYİ OLDU, BİR İŞE YARADI!
SÜRÜKLE BIRAK ÖZELLİĞİ
PEŞİNDEN O KADAR SÜRÜKLEDİN, BIRAKIYORSUN BENİ!
GEL KARDEŞ GEL!
YENİ
HEHEHE MAL!
TERKEDİLENLER
TRASH
KARI ARANIYORMUŞ LAN, YANİ ERKEK İSTİYO!
BÖYLE BÖYLE KATİL ETTİLER BENİ!
ARANIYOR
ÇOK FAZLA HAKAN GÜNDAY ROMANI OKUDUM, INTIHAR EDİCEM!
BEN DE POKEMONDAN ETKİLENDİM ABİ. ATLAYAK MI?!
BU ADAMI SÖRDÜNÜZ MÜ?
AAA! SÖZLÜYE KALKINCA BEN!
HOHAHA ÇOK KOMİK ÇİPS OLDU LAN!
ALIN BU KİŞİNİ!
ODA IŞIŞI
DOĞAN
AMBULANCE
OLMAK... YA DA OLAMAMAK... İŞTE TAM ŞIKLARI BU!

ORTA DÜNYA

Emir Sağlam – Emirhan Parker – Erhan Tatlıdilli
Güven Bilge – İlker Altungök – Mert Dolapçıoğlu

OZAN ÖNEN
www.twitter.com/ozanonen

İSTİYORUM

- Suyun üzerinesırtüstüyatıp gökyüzüne bakarken, suyun üstünde olduğumu değil de havadauçuyorolduğumu düşlemeyi
- Antik kentlerde sabahlamayı
- Dolunaylı Ege gecelerinde çıplak ayaklarımla kuma basarken, plajda sabahakadar patates közlemeyi
- İstanbulBoğazı'nıyüzerekegeçen domuzlardan biriyletanışmayı
- Sevişirken, Büyük İskender'inatı Bukefalos gibi solumayı
- Sestos ve Abydos'un mitolojik âşıkları Hero ve Leander'i anmak için, bir ayağı aksak olmasına rağmen Çanakkale Boğazı'nı Nara Burnu'ndan Eceabat'a kadaryüzerek geçenİngilizşair Lord Byron gibi, hikâyelerin içinde hikâyelerle yaşamayı
- 35 yaşıma gelmeden, -büyük ya da küçük fark etmez-; bir tekne sahibi olmayı; arabadan önce, benimtedost olabilecek bir atırtının olmasını
- Gezi'yigören Türkiye'nin bir de La Movida Madrileña gibi post-dışavurum özgürlüğü sürecigörmesini; günün birinde,eninde sonunda, Anadolu uygarlıklarından ilham almış kendi Rönesans'ımızı gerçekleştirebilmemizi
- Ülkedeki herkesbirbiriyle "folie à deux" (ikili delilik) halindeyken, buradan bir tür ruhsal devrimin de peydah olmasını
- Tuhaf olacak ama köpeğimin konuşabilmesini
- Yaşar Kemal'le rakı sofrası kurmayı, Dostoyevski'yle tavla oynayabilmeyi
- Yolsuzluğa karışmış siyasilerin ömür boyu hapis cezası istemiyle yargılanmalarını değil de; yaşam odası olmayan kömür madenlerinde kamu yararınaçalışma cezasına çarptırıldıklarını görebilmeyi
- Ernest Hemingway kadar ne yaptığını iyi bilen bir yazar olabilmeyi, yazmadan önce yaşamayı
- Erkeklerin üstleriççıplak dolaşabildikleriyerlerde kadınlarında üstsüzdolaşabilmesini
- Her üniversite kampüsünde bir "free speech corner" (serbest kürsü) kurulmasını
- Meral Okay Felsefe Köyü'ne gelen çocuklara mitolojive felsefedersleri verebilmeyi
- Ölü Ozanlar Müzesi kurmayı
- Kaz Dağları'nda bir trüf ormanı keşfedebilmeyi
- Sevgiliye, Kamboçyalı kör masözler gibi dokunabilmeyi
- Kilimanjaro Dağı'nın eteklerinde kamp kurup sırtlanlarağızımla besleyebilmeyi
- Atlantik Okyanusu'ndaki kılıç balıklarının peşinde günlercе yelken açmayı
- Madagaskar'daki baobab ağaçlarının gecele-yinçiçek açmasını izlemeyi
- Dünyadaki tüm adaları görebilmeyi
- Ölmeden önce Fidel Castro'yla konuşabilmeyi
- Süryanice ve Ladino öğrenebilmeyi
- ABD'nin Nevada eyaletindeki Black Rock Çölü'nde düzenlenen Burning Man Festivali'ne "rakıağacı" tasarımımla katılmayı
- Birleşmiş Milletler Uzay Elçisi olmayı
- Evlerimizin bahçesini dahi gözetleyebilentüm uydusahibi hükümetlere, özelhayatıngizliliğini ihlâl ettiklerigerekçesiyle davaaçmayı
- Emekli diktatörleriniyumuşak kalpliliğüzerine bir tez yazmayı
- Suriye'deki iç savaştan kaçıp Türkiye'ye sığınan ve sokaklarda dilenmekzorunda bırakılan çocuklardanherhangi birinin, yaşadıklarını en gerçekçi haliyle anlattığı kitaplarıyla Nobel Edebiyat Ödülü'nü kazanmış uluslararası bir yazara dönüşebilmesini
- Bazen de balkondan içeriye bir kuş girmesini... İSTİYORUM! ☺

SOLMAZ & BARUTER

LOŞ

Akşamsefası

ZEYNEP DENİZ ÖZTURHAN
www.twitter.com/yemligi

CAFÉ PARADOKS

Nurettin'in kahvesini alıpçıkmışım. Bilsem yapmazdım, çünkü niye yapayım? Ben vayt çaklıt moka söylemişim, Nurettin ise katıksız büyük boy zift söylemiş. İlk yudumda ettiğim hatayı anladım.Henüz kahvecinin camının önündeydim üstelik. Yine de hatamı kabullenmek ve gerigidip Nurettin'in ziftini kapağındaruj lekesiyle kahveciye bırakmak yemedi. Belki de yemeliydi. Gidip orada "Bende hiç Nurettin tipi var mı, aşk olsun?" yollu hadise çıkartmalıydım. Amayıkkıcı değil yapıcı bi tabiatım var. O sebeple "Sadekahve dahaiyi yaa, boşunane şekeralıcam zaten?" diyerek eve döndüm. Nurettin'in hiçbir numarası olmayan, mühendis tipli kahvesine tamah ettim.

Daha kapıdan girerken telefonum çalmaya başladı. Baktım ekranda "AşSKitOm" yazıyor, önce bir irkildim. Zira bildiğim kadarıyla henüz hiç aşşkitom olmamıştı. Vaktiyle şakasına bir sevgilime "kociş" demiştim de, o şakayı altı saat sonra cinsellik, yedi saat sonra ayrılık izlemişti. Amma ve lakin baktım aşşkitom irkilmemeden zerrece etkilenmeden, telefonu dokuzuncukez çaldırıyor, çaresiz açtım. Açmamla birlikte aşşkitom "Nurettin beni hasta etme!" diye bağırdı

Nurettin aşşkitosunu hastaettiğinegöre,ilişkileriepeyciddi diyedüşündüm. Zirabiz kadınlar en çok ciddiyealdığımız adamlara hasta oluruz. Üstelik aşşkitom az buz da değil, zembereğinden boşalmış bir makineli tüfek gibi hasta olmuştu. Nurettin odunu artık tuvaletin kapısı açıkemanetmi bıraktı, ardından sifonu mu çekmedi,yoksa cilveleşirken "Bel çantanı çıkarsana" diyerek kızın göbeğini mi sıktı, orasını bilemiyorum. Ama aşşkitoma cevap vermeyeçalıştıkça, sesiminbir şekildeona Nurettin olarak ulaştığından emin oldum.Ve Nurettinlik gerçekten çekilir nane değildi.

Nurettin ile farkımız fiyakamız diye düşündüm. Nurettin'in aklı çeşitli Bizans oyunlarına ermeyebildiği ama benim aklım peehheyy! Sabrımla aşşkitomun ağzına sıçacak, sağ gösterip solvuracaktım. Hemen erkeklerin aklına asla gelmeyecek sekiz çeşit iltifatı aşşkitoma dürüm edip sundum. Yetmedi yanına bolca "Sen daha iyilerine layıksın" acı sosundan döktüm. Manevramı algılayamayanaşşkitom bir terkedildiğini sandı. Bu vesileyle aniden Nurettin'eduyduğu katıksız nefret hafifler gibioldu. Kızın şaşkınlığınfırsatbilip arayaherımen gereksiz birdüğün organizasyondetayı soktum. "Masalarazambak değil de mor leylak mı koysak? Gözlerine çok yakışır" dedim. Birazttiksindim derken ama değdi. Aşşkitom hattın diğer ucunda azılı bir sarman gibi mırlarken telefonu kapattım. Gittim Nurettin'in kahvesini lavaboya döktüm.

Akşam benim bey geldi, baktım yüzünde güller açıyor. Kapıdan girerken "Dediğini yaptım, sorun şanzımandamyış. Sen ne kral bi hatunsun be!" demez mi? Dedim "Aşkitom beni hasta etme! Bizim daha bi arabamız bile yok!" İşte o günden berievdeTürk kahvesiçiyoruz. Nurettin ne yapıyor, şükür ki hiç bilmiyorum.

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür gönderecem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Yunus Emre Gündüz

Arda Kaplan

Gürdem Sındıraç

Cihan Topçu

Erhan Güneş

Cihan Topçu

SÜPER KEDİ

Mehmet Subaşı

Baybars Altuğ

PENGUEN
HAFTALIK PAZAR DERGİSİ - 25 HAZİRAN 2015 - SAYI: 986
HAFTALIK YAYGIN SÜRELİ YAYINDIR - ISSN: 1303-7379
www.penguen.com

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil

Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com

2 TEMMUZ 2015 • 27 | 667 | 4.00 TL

Ahmet Ümit
Dev Cüssesinin Altında Küçük Bir Çocuk Taşıyan Adam

Erdil Yaşaroğlu
Tavuk Volkan - Mutlu Aile Mesefesi

M.K. Perker
İstiklal Gözlemedir

Serkan Altuniğne
Bobo Tatilde

Ece Temelkuran
Partili Selami'nin Bi' Acayip Sergüzeşti

Seyit Ali Aral
Derli Dağınık

ISSN 1303-7574-01-7

Akşamsefası

PENGUEN GÜNDEM

GÖKKUŞAĞI KORKUSU! Taksim'de düzenlenen LGBTİ Onur Yürüyüşü'ne 'Ramazan' ayı gerekçesiyle izin verilmedi. Yürüyüşe katılanlara polis, biber gazı, TOMA ve plastik mermi ile saldırdı.

Lady Gaga, Taksim'deki Onur Yürüyüşü'ne yapılan polis saldırısını Twitter hesabından kınadı.

Valilik, Onur Yürüyüşü'ne saldıran polisin 'orantılı müdahale' ettiğini savundu.

Türkiye - Suriyesınırına güvenlik duvarı inşaedilmesigündemde.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Can Güventürk

Onur Yürüyüşü var dediler, giydim gri takımlarımı sokağa çıktım.

O da ne? Baktım insanlar gülüyor, eğleniyor. Sokaklar rengarenk. Bir ben gri kaldım.

Hemen çağırdım TOMA'ları. Bastım, suladım gibi çocukları. Gökkuşağı mı istiyorsun? Al, TOMA'nın suyunda da var.

Bir de üstüne Gezi'yi kapattım. Sonuçta ben hassas bir insanım.

Manisa'da 301 işçinin yaşamını yitirdiği faciadan sağ kurtulan madenciler, protestoyürüyüşü gerçekleştirdikleri için, hapis istemiyle hakim karşısına çıkacak.

Edirne'de bir köpeği pompalı tüfekle vurup öldüren kişi, "Oruçluydum. Mübarek Ramazan gününde beni iki türlü günaha soktu" dedi.

Mahkemeden izin çıkmasına rağmen Emniyet, "Grup Yorum konserine gidilmemesini" söyleyen pankartlar astırdı.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi, Caddebostan'da bulunan halk plajına paralı geçiş için turnike yerleştirdi.

ABD'nin yayınladığı İnsan Hakları Raporu'nda, Türkiye'ye sayısız hak ihlali ve ayrımcılık nedeniyle 'kırık not' verildi.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın "Halkaaçık olacak" dediği AkSaray önündepiknik yapıptop oynamak isteyen bir grup, korumalar tarafından uzaklaştırıldı.

Aksam Serisi

UŞ AULA
ŞÖYLE OLMUŞ BÖYLE OLMUŞ
twitter.com/usaulafanzi

11 AYIN HASSASI

• **Genç-Sen üyesi üç kişi,** sendikanın yazkampınaçağrıiçin Taksim'de açtıkları masadaçalanmüzik nedeniyle 'cumhurbaşkanına hakaret' suçlamasıyla gözaltına alınabilir; bu olayı görüntülemekisteyen iki gazeteci isepolis tarafındandarp edilebilirmiş...

• **Gezi eylemleri** sırasında bibergazı fişeğiyleöldürülen Berkin Elvan'ın, katillerinin bulunması talebinin yeraldığıbir mesajsosyal meyda hesabından paylaşanöğretmen Erhun Yalçın, Aydın'dan Erzurum'a sürülebilirmiş...

• **Danıştay 14. Dairesi,** yürütmeyi durdurmakararınarağmen tamamlanan 'Ak Saray'inbulunduğu arazinin 'SİT alanı' olmadığına kararvererekyapılaşmanın önünü açabilirmiş...

• **Doğa harikası** Tokatlı Kanyonu'na kamyonlarla hafriyat dökülebilir; Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı'nın önerilerinden hiçbirine uyulmadığı ortaya çıkanAkkuyu Nükleer Santralı içinönlisans verilebilirmiş...

• **Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın** kankasının gazetesiSTar, HDP Eş GenelBaşkanıFigen Yüksekdağı hedef gösteren haberini birinci sayfasından 'Susturun Şu Şirreti' başlığıyladuyurabilirmiş...

• **Eşini sopayla döverek** öldüren birkoca'yıihtal' indirimiyletahliye edilebilir. Adıyaman'da başka bir koca,boşandığıeşini 13 kurşunla öldürdükten sonrapoliseteslim olabilir, böylece 2015yılında bilinenkadın cinayeti sayısı153'e yükselebilirmiş...

ÇÜNKÜ BURASI TÜRKİYE! SORARLARSA, MİLLETİMİZ RAMAZAN NEDENİYLE HASSAS BİR DÖNEMDEN GEÇİYORMUŞ...

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@gmail.com — twitter.com/selcukerdem

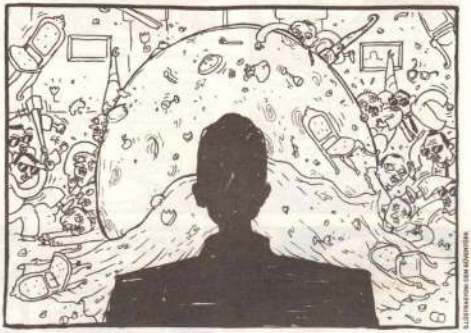

Akşamsefası

ECE TEMELKURAN

PARTİLİ SELAMİ'NİN Bİ' ACAYİP SERGÜZEŞTİ-6

İLLÜSTRASYON: CEM GÖKDEMİR

Hulusi abi nasıl küfrediyor! Allah'tan Saray'ın balkonu yüksek rakımlı, fersah fersah da uzak, bizi duyanfilan yok. Hulusi abi belkibundan dolayı, rahatrahatyırtıyorkendini: "...na koduğumun orrrro... çocuğu! Seni ben Boğaz Köprüsü üzerinde ...yim de hem Asya izlesin hem Avrupa! ...gin oğlu!"
Hulusi abinin ağzı köpüklendi; dedim gidiyor adam. "Abi yapma, etme!" Mümkün değil durmuyor. En sonunda bi' çaktım suratına filmlerdeki gibi; "Kendine gel abi!" dedim, "Şu noktada siyasi kaderimize boyun eğmeliyiz!"
Fakat Hulusi abininfilm kültürü yoktabii.Ya Allah bismillah, bi girişti bana. Saray'ın bahçesinde yerlerde yuvarlanıyoruz. O arada zebella gibi adamların güneş gözlükleriyle bize doğru koştuklarını gördüm. Sonrası zaten... Neyse evvela öncesini anlatayım.

Başkentimize geldik. Parti oluşumumuza destek veren birtakım işadamlarının bize tahsis etmiş olduğu bir Mercedes ve üç Doğan arabayla Saray'ın kapısına yanaştık. Ama hepimizde, nasıl desem, acayip bir hava. Sanki hem bayram sabahıymış hem de bizi sünnet edeceklermiş gibi. Hem korkuyoruz yani hem de heyecanlar heyecanlar! Hulusi abi İstanbul-Ankara arasında Selami'ye on üç kez, ne söyleyeceğini ezberletti. Fakat on üç ayrı senaryo. Senaryonun birinde Selami masaya yumruğunu vuruyor, ötekinde beraber diz dize kahve içiyoruz Reis'le. Birinde tehditler savuruyoruz, çizgimiz belli; ötekinde suyuna gidiyoruz,tatlı tatlı anlatıyoruzderdimizi. Böyle yani, ne yaptığımız belli değil. Komple şaşkınşekildeSaray'ınkapısında durduğumuzda birimiz bile ne bok yiyeceğimizi bilmiyordu. Nihayet aldılar bizi içeri.

Şimdi bu Saray insanları başka türlü tabii. Bütün adamlarsiyahtakımelbise,siyahgözlük.Hepsi ayrışekil duruyor. Aynı anda hem öne, hem hafifyerevine eğik. Hepsisağ eliyle ceketlerinin önünü tutuyor. O havayagiriyor insan. Bizdede bir devletciddiyeti hasıloldu aniden. Kaşları çatık filan, birbirimizeyol veriyoruz abuk sabuk. Her kapıdan geçişimiz merasim, bayağı yavaşladık. Nihayet kapılar kapılar kapılardan sonra bir odaya girdik. Adamın biri lütfenayağakalktı masasından ama milim kıpırdamıyor. Ben bu kadar yavaş ayağa kalkan adam görmedim. Bizim Selami hop koşturup adamın elini sıkacak oldu, Allahtan Hulusiabi çakal,bizim Selami'yi tuttu, fısıldadı: "Ağırol! Ortada buluşacaksınız."
Selami ile adam -özel kalemmiş- odanın ortasına kadar ağır çekim birbirlerine yürüdüler. Hulusi abi, Selami'nin dirseğinitutuyorarkadan:

"Uzatma kolunu, o uzatsın."
Müdür de Selami de kollarını yanlarına yapıştırıp uzatmadıklarından el sıkışmakiçin neredeyse burun buruna geldiler. "Beyefendi yirmi dakika sonra sizi büyük masada bekleyecek" dedi adam sümük atar gibi.

Büyük masa büyük değil, havaalanı kadar! Biz telaşadüştük. Nasıl konuşacağız ulan bu masada?! Yirmi dakika kendi kendimizeses denemesi yaptık, bağır çağır kafamız şişti. Zaten Reis bir saat sonrateşrifetti. Biz büyük efeliyiz. Vermişiz gazı birbirimize. Hep masaya yumruklusenaryonunüzerinegidiyoruzfilan. Ama adam kapıdan girinceee... Yukarıda Allah var, biz böyle bi' pıstık. Pısmak ne! Kalorifer böceği kadar karakterimiz kalmadı. Hulusi abi pişmiş kelle gibi sırıtıyor, Selami kemik görmüş sokakköpeği gibi kuyruk sallıyor, öbürküler "ehi ehi ehi" böyle bi' acayipoldular. Benim zatendizlerim titriyor. Biz bekliyoruz, şimdi Reis bize bir şey soracak diye. Masanın başına geçti. Soru moru yok. Tak diye başladı konuşmaya, kütdiye bitirdi. Heyecandan yarı duydum yarı duymadım. Mealen şunları dedi ama:
Şimdi siz zibidiler-Selami dışındaki herkesi gösterdi eliyle-gidiyorsunuz, geriye bu genç kardeşim kalıyor-Selami'yi kastederek-. Sonra da buraya geldiğinizi bile unutuyorsunuz. Zaten hepinizinbizi devirmeye çalışanenine yapıyla ilişkileriniz saptandı. Genç kardeşimle-"Adın neydi ian senin?" dedi arada. Selami adını miyavladı- beraber basına açıklama yapacağız.

Sonra Selami'yi komi çağırır gibi eliyle işaret etti. Selami asker gibi hop dedi Reis'inyanında bitti. O andan itibaren olaylar zaten biz yokmuşuz gibi gelişti. Hulusi abi Selami'yeseslenmeyeçalıştı. Galibaöncesesi çıkmadı, sonra "Selamiiii! Alooo!" diye bağırırken Selami dönüp bakmadı. Bunca yılın hatrı var; ben Hulusi abiye sahip çıkayım, iyice rezilolmayalımdiye koluna girecek oldum. Bi' savurdu beni. Biz yuvarlandık. Anında korumalar girdi hepimizin koluna.Biz önce söylenerek, sonra yer yer bağırmak suretiyle Saray'ın alt katına götürülürken Reis, bizim salak Selami'yi yan odada basına tanıtıyordu:

"Selami kardeşimle partinin bu başı boş haline beraber son vereceğiz, seçimlerde alınan sonucu tersine çevirip davamızı yeniden canlandıracağız. Hepinizi balkonda Selami kardeşimle tanıştırmaktan..."
Onlarbalkonaçıkarkenbizi Saray'ın kapısından dışarı tekmelediler. Hulusi abi son bir hamle yapmaya, bensedramatik hareketimi yapıp onu kendine getirmeye çalışırken bir de Saray'ın dışında güzel bir dayakyedik korumalardan. Anasını satiim, nasıl da çabuk gitmiş haber. Bizi getiren arabalardan hiçbiriyoktudışarıda. Tığ-ıteberşah-ı merdan kaldık öyletarlaların ortasında. Hulusi abinin köpüğü dinmedi bir süre. Sonra nasıl oldu hatırlamıyorum, kendimizi biranayoldabulduk. Yürüyoruz. Hulusi abi arada

Komple şaşkınşekildeSaray'ın kapısında durduğumuzda, birimiz bile ne bok yiyeceğimizi bilmiyordu...

durup bağırıyor: "Siyaset bu değil Nevzat!" Nutukatıp bitirincedevamediyoruz.Böyle böyle epey yürüdük. Nihayet bir dolmuş durdu, bindik. Hulusiabi "Maltepe'yegidiyoruz" dedibana, Kurtuluş Savaşı'nı başlatır gibi bir havada. Ben ellemiyorum ki adam iyice delirmesin. Maltepe'de indik. Hulusi abi Sayanora Pavyonyazan kapıdanattıkendini içeri. Birbüyük söyledi. İki de kadıngeldi yanımıza. Hulusi abi bu iki kadınaiçti anlattı, içti anlattı. Gece yarısına doğru Hulusi abi masanınüzerineçıkmış bağırıyordu: "Bu partiyle olmazarkadaşlar! Yenişeylersöylemeklazım!" Benim kafam güzel. Gözümü kapadım açtım ki Hulusi abi sahnede bir kadının omzuna dayanmış "Beraber İslandık yağan yağmurda" şarkısını söylüyor. Sabah olup da İstanbul'agiden otobüse kendimizi attığımızda yol boyunca hiç konuşmadık. Sadece "Biz o mahalleden taşınalım Nevzat" dedi bana. Ben de "Allah'ın emri abi" dedim. Bu kadar.

Akşamsefası

serkan altuniğne
serkanaltunigne@yahoo.com twitter.com/serkanaltunigne
BEN SİDİCİYİM GALİBA, HİSSEDİYORUM AZ ZAMANIM KALDI.
ÖYLE DEME BE ABİ, AZENDAN YEL ALSIN! PARAYI GETİRSİNLER, HEMEN SALICAM SENİ. DİYELİM GETİRMEDİLER, ZATEN OYUNCAK BU TABANCA.
A-HAA!
ANAA!
HADİ BİR AN ÖNCE BÜYÜ DE FUCK BUDDY, OLALIM SEMİLE YAKIŞIKLI.
K.. KISMİ, BÖLGESEL BÜYÜME SAYILIYOR MU?
BAK LA BAK NAAPICAM... 95 KOÇ, SİKATİ PİPİN'İ ALSANA OYUNA... PİPİNİ AL PİPİNİ! BHEHE!
SONUNDA ZAMAN MAKİNEMİE TÜRKİYE'DE BASKETBOLUN DAHA FAZLA GELİŞMESİNİ ENGELİYEN O ANAL 1990'IYA GELDİLDİM... DUR Bİ BEŞ DAKİKA DAHA GİDEYİM DE GÜZELCE Bİ AĞZINI KIRAYIM GUNLERİN!
BHEHE HEHEHE ZEHEHE
AYIP AYIP, KAÇ YAŞINDA ADAMSINIZ, HİÇ YAKIŞIYO MU SİZE LAF ATMAK?
AYRICA O GÖMLEK DE HİÇ OLMAMIŞ, ÇOK GENÇ İŞİ.
PANTOLONUNUZ DA BOKLUM GİBİ DURMUŞ.
Haydaa!
ŞU MANZARAYA BAK ABİ, ŞAİR YAPAR İNSANI ŞAİR! ABİ?
NEREYE KAYBOLDUN YAV?
Bİ SANİYE OSMAN, GELİYO-RUM...
AY KIYAMAM ŞUNUN TATLILIĞI-NA BAK, MELEK BU, MELEK!
Rasrkarnasyon sayesinde annem melekliğe terfi ettim. Önceki hayattaki gasplar, cinayetler uçtu gitti. İyi lan, demek cehennem falan yok. BHEHE!
ELLA G.TÜNE ODUN SOKMAMEE ŞART MI? DİREKT KURŞUN EDELİM.
O... odun mu?!
YAVRÜÜÜM, YALARIM SENİ! LİLİLİLİ SLORP ANAM!
ULAN HAKKATTEN BANA DA HİÇ YAKIŞMIYOMUŞ LAF ATMAK...
ÇALIŞIRKEN
KAAN SEZYUM ÇALIŞIRKEN
CEM
Ben bildiğin bulut çiziyorum abi, siz artık biber gazı bulutu yaparsınız onları.
Senin tişörtte bir iki renk eksik, onlar da olsa geyserşad oluyormuş avlında.
Metalikoli çizdiğim vardı, ordan kroşlayın benim kafayı, kellenin korobu güzel olur.
Ay nov nating ebout Con Sesov diyorum, sen bana onunla ilgili gündem karikası yolluyosun Faruğcum!
Serkan, konserlime gelicem deyip geldin ya ediremsin!
Komodin, komutin, komidin... Nası yazıyodük bu kodoumun şeysini? Sonunda komodo ejderi yazıcam oraya görcen!
Birbirimize babalık diyoruz ama babalık diye dağıtıp yetişen bilki varmış babalık!
Patoşopu otomatiğe ayarladım, düşüyorum gökkuşağı renklerine!
Lan istilmekten çok sıkıldım. Biraz da ben ezsem birlerini artık, İnsanın canını çekiliyorlar ya!
Yolladığım gündem espirileri seçilmeyince, kendimi dergimin bop toplayıcısı gibi hissediyorum müdür!
Her türlü içeceğe sayğıyım ama kahve konusunda hassasım! Coffeehilmi!
Al buyur, komodini yeni çözmüşken, bi de ripdöşemberta uğraş!
Var mısınız, kosiliyom konusunda ortak bi kupon yapalım hacılar?
Son hafta nerelisiyim desem inanır mısın?
Dolapta karpuz var, hiç sılıvermiyosunuz lan!
O kadar çiziyorum, Tavuk Volkan adını bi yere de kapağa koyar insan.
Bu kadar çiziyora yetter, ben gidiyorum!
Yemek sonrası sotra Türkiye'nin yapılan muhabbet gibisi yoktur, bence tarakların bir müddet böyle kalsın.
TOMKİar geçiyor alb yeşilli TOMKİar geçiyor gökkuşağı renkli babalı!!
Kapağımız böyle çok tatlıgibi olmadı@ mı kotaaarrr!
Sapıkça Grup Yorum dinleyip çok pis havaya girdimi Türkülerr susmaz karikatür süreç!
Çizerken Grup Yorum dinleyip çok pis havaya girdimi Türkülerr susmaz karikatür süreç!
Akşamsefası
6

ORTA DÜNYA

Emir Sağlam - Emirhan Parker - Güven Bilge
İlker Altungök - Mert Dolapçioğlu

Aksaray Sefa

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Teknoloji*

Birebir etkileşime girip hayretler içinde kaldığım ilk teknoloji; 80'li yılların ortalarında büyük amcamın Oldsmobilemarka arabasının elektriklicamlarıydı. 7-8 yaşlarında bir mal olarak, kol gücüyle çevirdiğimiz bir mekanizmayardımıyla değil de plastik bir düğmeyebasarakaçıp kapattığımızarabacamları, saatlerce bir aşağı bir yukarı hareket ettirip hayretler içinde kalabileceğim şahane bir teknolojiydi. Ülkemiz sınırları içinde ilk, kafasını otomatik cama sıkıştırmak suretiyle boğulma tehlikesi geçirme başarısını elde etmem de aynı yıllara rastlar.

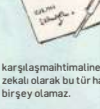

80'lerin sonunda 'Terminatör' filmini ilk izlediğimde teknolojik bir orgazm yaşadığımı itiraf etmem lazım. Filmin başından sonuna Terminatör'ü tuttuğumu ve pres makinesi içinde ezilip gözünün feri söndüğünde ağlamaktan heder olduğumu ayrıca belirtmeme gerekyok.(Güzelim teknolojiyi ezdisalak insanlar!)Annemin, hakkımda "Maj herhalde?" diye düşünmeye başlaması ve "Oğlum büyük adam olacak" hayallerinden "Eli ekmek tutsun da, gerisi çok önemli değil" mütevazılığına geçmesi de sanırım o zamanlar oldu. Teknoloji tutkum maaleset aile içinde pek karşılık görmedi. Misal, bilgisayar isteğimbabam tarafından sürekli ustaca manevralarla atlatıldı: "Sınıfını geçersen alıcam!" (Geçemedi) "Anadolu lisesini kazanırsan bilgisayar kapıda" (Kazanamadı) "Üniversiteyi kazan, söz alıcam lan!" (İki yıllık kazandı) "O sayılmaz olm dört yıllık kazanacaktın." Neticede adam da haklı,rakibinin zayıfnoktalarınagöre taktiğini belirleyeceksin...

Henüz telsiz telefonun muhteşemliği karşısındaki hayretini gideremeyen ben, cep telefonunu ilk gördüğüm anda bayıldım. Reel olarak bayıldım. Sonuçta annem haklı çıktı, hafif bir mallığım var kabul, ama cep telefonu tan bu! Bak düşün; cebinde. Çalıyor. Açıyorsun. Konuşuyorsun! OHA! Zengin bir arkadaşımda görmüştüm ilk. Hemen incelemek için elime aldım. Ülkemiz sınırları içinde ilk, cep telefonunu yere düşürüp bu yüzden dayak yeme şerefine ulaşmam da aynı tarihlere rastlar. Hani böyle kendi aranızda konuşup "Abi herifin kıçına don alacak parası yok ama gidip son model telefon alıyor yea" diyerek çaktırmadan aşağılayıp kınadığınız insan var ya; hah işte o benim. Affedersiniz ama g.tümü yiyin!

Şu anda kullandığımız akıllı telefonların atası olan ilk iPhone'u gördüğümde hastaneye kaldırıldığımı artık tahmin etmişsinizdir. Hastane çıkışı arkadaşlar arasında telefonu en çok boklayan da bendim. Gerekli parayı toplar toplamaz ilk alan da ben oldum. Sonuçta 1997 yılında, bir dergi de "Tablo televizyonlar önümüzdeki yıl evlerde!" yazısıyla şu an herkesin evindeolan plazmaTV'leri görende, gidip plazma TV'lere şiir yazmış bir insanım. 'Matrix' filmini izlediğim günden bu yana dünyanın gerçekten matrix olması umuduyla yaşayan, şu ahir ömründe bir Ajan Smith'le karşılaşmaihtimaline heyecanlanan sıfır numarabirgeri zekalı olarak bu tür hareketler yapmamdan daha normal birşey olamaz.

Diyeceksin ki "Pekigüzel kardeşim bu kadar hastasısın teknolojinin, nedengidip fizik, elektronik falan okumadın, bilim insanı olmadın da mal gibi geziyorsun?" Cevabı basit; 3,75 matematik netiyle beni mühendislik okullarına aldılar da ben mi gitmedim? Hayret bişey!

Akşamsefası

Barış Atar silsilesi

BALTALI İLAH

"Tanrıların Baltalayan Baltası"

Mustafa Salıcı

MİNİ ÇAKAL

BARIŞ ATAR

Akşamsefası

DEV CÜSSESİNİN ALTINDA KÜÇÜK BİR ÇOCUK TAŞIYAN ADAM

Otuz yıl aradan sonra Moskova'ya indiğimde, büyük bir hayal kırıklığı bekliyordu beni. 1985 yılının sonbaharında, sahte bir pasaportla ilk geldiğimde, bu şehrin yıllar sonra bu kadar değişebileceği aklımın ucundan bile geçmezdi. Caddelerde birbirinden lüks otomobiller ama metro kapılarında yatan evsizler, bir yanda ultra zenginler, bir yanda gitgide yoksullaşan bir halk.

Kalacağımız otel Tverskaya Caddesi'ndeydi. Ne yalan söyleyeyim Tverskaya adını ilk duyduğumda, bana hiç bir anlam ifade etmedi. Halbuki şehir merkezinde olduğunu söylemişlerdi ama 1985-86'yılarında kaldığım Moskova'da böyle bir cadde hatırlamıyordum. Bizi havaalanından şehre getiren taksinin şoförü "İşte Tverskaya!" deyince şoka uğradım. Çünkü bu caddenin adı Maksim Gorki'ydi. Evet, toplumsal gerçekçi akımın en baba yazarı Maksim Gorki. Yeni yönetim, bir caddenin ismini çok görmüştü büyük ustaya.

Otele eşyalarımı yerleştirir yerleştirmez, kendimi sokağa attım. Bakalım daha neler değişmişti benim Moskovam'da. Elbette her yanda bildik markaların mağazaları vardı, dünyanın her yanında görebildiğimiz moda ikonları, şehirlerin kendine özgü ruhlarını aynılaştıran fastfood restoranları. Umutsuzluk ve hayal kırıklığı içinde kaldırımları adımlarken gördüm onu.

İşte oradaydı, bıraktığım gibi duruyordu.

Fırtınasını yitirmiş bir denizden ne kalır ki geriye? Kim dinler rüzgarını yitirmiş denizlerin şarkısını?

Ceketinin yakası açık, başı dimdik, nerdeyse Moskovalılara seslenecek, nedir bu haliniz diyecek gibi öfkeli. Mayakovski'den bahsediyorum. Sovyetlerin büyük şairi Vladimir Vladimiroviç Mayakovski'den. Hayatı da, sanatı da, şiiri de farklı antlayan, farklı anlatan, farklı yaşayan bir devrimciden.

Evet, yaşadığı gibi yazmıştır Mayokovski, yazdığı gibi yaşamış, hem yazdığı hem de yaşadığı gibi ölmüştür. Miskin bir yaşam hep sıkıntı vermiştir ona. Aşkta da, siyasette de, sanatta da hep kavgadan yanadır. Adalet,eşitlik, özgürlük ve kardeşlik için dövüşmüştür hep. Bu nedenle sopa yemiş, hapis yatmış, dışlanmıştır. Ama hiçbir zaman pes etmemiştir. Hep ayakta kalmış, hep aramış, hep yeni olanın ardından koşmuştur. Pembe tüllere bürünmüş esin perisini beklemek yerine yaratıcılığı günlük yaşamın sırlarında bulmaya çalışmış, basit olanı sanata dönüştürmüş, sokaktaki kabalığı şiir haline getirmiştir. Sanatsal ürünlerin değerlendirilmesinde temel kriterin "toplumsallık ölçütü" olduğu o günlerde kendi bireysel kaygılarından ödün vermeden katılmıştır dünyanın yazgısını değiştirmeye. O devasa koro içinde, kendi özgün sesini korumayı hep başarmıştır. Mayakovski fırtınalı günlerin çocuğudur. Yeryüzü kasırgalarla sarsılırken uçurumların kenarında ıslık çalarak yürümeye bayılanlardandır o. Yıldırımlarla tek mi çift mi oynayanlarınsoyundandır. Ne ki kasırga geçici, fırtınanın ömrü kısadır. Hep olduğu gibi, bir süre sonra devrim rüzgarları dinecek, hımbıllık ve ağırkanlılık her şeye egemen olacaktır. "Pelteleşmiş beyinlerde, semiz bir uşak gibi hayal kuran düşünceler" iktidarı ele geçirdiğinde ortalığı sessizlik ve yalaklık kaplar. Ama ruhunda bir tek tel bile ak saç taşımayan adam, başını eğmeden dimdik yürüyecektir. "Hep yakışıklı ve hep yirmi iki yaşında." Tepedentırnağa ses kesilen bedeniyle sevinç çığlıkları atacaktır bastırmak için dünyayı gürültüye boğan orduların silah şakırtılarını. Yıllardır siperde yuvalarının sıcaklığını unutanları, ülkelerinin zenginleri için değil, aşk ve devrim için dövüşmeye çağıracaktır.

Çınlayan sözcüklerin gücüyle konuşan adam şiiri küçük görenkütüklerkafalara, "Kendimi bir fabrika saymaktayım ben ve eğer bacam yoksa işim daha da zor" diye haykıracaktır. Ama sesi sağır kulaklara çarpıp kendisine geri dönecektir. Devrim bir kez daha aynı yanlışı yapacak, kendi çocuklarının kanıyla beslenen bir ana gibi onlarca sanatçı oğluyla birlikte Mayakovski'nin de ruhunu boşaltmaya çalışacaktır. Kadınlar, o "Ağdalı, tirik numaralara, opera jestlerine başvurmadan kucakladığı, narin, uzun bacaklılar..." bile terk edecektir onu. Dev cüssesinin altında küçücük bir çocuk taşıyan adamı tek başına bırakıp döneceklerdir günlük yaşamlarına. O ise en çok devrimi ve kadınları sevmiştir. En tutkulu şiirlerini onlara adamış, en güzel desenlerini onlar için çizmiş, en iyi oyunlarını onlara yazmıştır. Yüreğindeki ateşi harlı tutan bu sevgi olmuştur hep. Devrim ve aşk, bu iki büyülü sözcükle anlatılan iki büyülü fırtına sarsıntılarla çekip gidince, yaşam kar altında uzanan ıssız bir bozkır manzarası kadar sıkmaya başlar yüreğini. Fırtınasını yitirmiş bir denizden ne kalır ki geriye? Kim dinler rüzgarını yitirmiş denizlerin şarkısını? Umudunu, otoriteye kiralamış bir halk nasıl yön verebilir tarihin akışına? Bentliğini yitirmiş bir devrimci, nasıl direnebilir ki zorbalığa?

Sıkıntılı zamanlara, bu külrengi bunaltıya alışabilir belki, ama etrafMoskova'daki binaların soğuk duvarlarından daha duyarsız kişilerle kuşatılmış olmasa. Ömrünce duvarlardan nefret eden adam, bu taş kafaların, taş yüreklerin önünde de boyun eğmeyecektir. İdeolojisi, partisi ne olursa olsun, çürümeye başlayan bentlikerin yozlaşmadan başka verecekleri hiçbir şey yoktur halka.

Onlara teslim olmak, ruhun yaşlanması,

Akşamsefası

coşkunun sünepeleşmesi demektir.
Yaşlanmış bir ruhla genç olmak, şiir yazmak, kadınları sevmek neye yarar?
"Gürümenin kuşatmasına rağmen coşkuyu korumanın bir yolu olmalı." Günlerce bu konuya kafa yorar. Onu böyle derin düşünceler içinde görenler, "Mayakovski bunalımda" derler. Şair ise "Sevgiyi tutuklu, fırtınayı sürekli kılabilmenin" peşindedir.
Sanata başvurur, ister ki sözcükler yensin hayatın kötülüklerini. Ama olmaz, okuduğu kitaplar, izlediği filmler, tiyatrolar, tartıştığı arkadaşlar hiçbir ipucu veremez ona. Doğaya başvurur. Kasırgalarla konuşur, bulutlara yalvarır, şimşekleri sorguya çeker. Aradığı sırrı söyletene kadar bırakmaz yakalarını. Sonunda hepsi de başlarını eğerek sessizce aynı sözcüğü fısıldarlar: "Ölüm!"
"Ölüm mü?"
Evet, ölüm... Ruhun fırtınalarla parçalandığı sırada çekip de vurursan kendini, o anı sonsuza taşımış olursun. Sevincil bir anda çekilen fotoğraf gibi. Hep genç kalırsın, hep yakışıklı.
"Ölüm mü?"
Ölüm ya, onlara karşı koyamayacaksan, direncin kırılmışsa çekil köşene bekle. Yok eğer pisliğe bulaşmadan kalmak istiyorsan, kalbine bir kurşun sık ve kurtul bunlardan.
"Ölüm ha!"
Evet, ölüm... İdeallerin maskaralaşmasını, aşkların pazara çıkarılmasını, sanatın mumyalaştırılmasını görmekten daha iyi değil mi bu?
Üstelik ölüm, insanlığın en görkemli ütopyasının aksamaya başladığını, önlem alınmazsa çökebileceğini herkese göstermek için de iyi bir uyarı olmaz mı? Mayakovski, günlerce düşünür, sonunda inanır bu düşünceye. Başkalarına aynı yöntemi önermese de, kendisi için tek çıkar yol olarak görür ölümü. Son şiirini 14 Nisan 1930'da sözcüklerle değil kurşunlarla kendi bedenine yazar. Ama bir not bırakmayı da ihmal etmez sevdiklerine:

"bir varmış bir yokmuş" derler hani:
aşkın küçük sandalı
hayat ırmağının akıntısına kafa
tutabilir mi!
dayanamayıp parçalandı işte sonunda
acıları, mutsuzlukları, karşılıklı
haksızlıkları
hatırlamağa bile değmez:
ödeşmiş durumdayız kahpe felekle.
ve sizler mutlu olun
yeter"

Geride kalanlar onu övgüyle anar, bol söylevli törenler düzenlerler. Ama ölümüyle yaptığı uyarıyı anlamazlar. İşte bu yüzden çöker yeryüzünün en önemli sosyalizm denemesi. İnsan ruhunu öldürmenin, devrimi öldürmekle aynı şey olduğunu anlamadığı için.

Akşamsefası

* Savaşım var güzel, alır mısınız. Ya şaka maka da kaç yıldır Suriye'ye girecezgirecez,giremedik. Başkanlık işi de arada bademolduamasavaşbuşakasıyok.

* Beyaz kafalı Vikiliks Asanj sızdırmış: Diyor ki, "Abi bunlar Katar ve Suudileri de almış Suriye'yibayıltmayıdüşünüyorlar"... E Asanj'ın gerçekten kalacak yeri yok. Bütün ülkeler peşinde. Havaalanındakaliyordu bir ara evsiz derdo gibi. Saçlarınbite siyahlaşmış diyordarı.

* Hürriyet.com.tr okur yorumlarındagördüm:

1. "Esat Kardeşim' den, Esed' e geçmenin maliyeti : 2.500.000 Suriyeli ve 6.000.000.000.- USD (Şimdilik)"

2. Gemilerine, yabancı bayrak çekenler gitsinaskere,daha fazla fakirvatan evladının evine bayrak asılmasın.

3. Ben hala savaşacaksak kime karşı savaşacağımızı tam anlayamadım. ISID'a mı karşıyız, Kürtlere mi, Esad'a mı, Amerika'ya mı, yoksabütün dünyaya mı?

* Aman tadımızkaçmasın da ne olursa olsunzatenyeaa. Bana dokunmayan yılan bin yaşasın.

* ODTÜ mezuniyetlerinde açılan pankartlar artık her yil kendini geliştirip ilerletecek bir mizah mecrası halinegeldi. Yazılan sloganlar daha da iyiye gidecek. Komiklik elden ele ilerleyecek. Yaşasın be.

* Radyoyu açtığında istediğin parçanın çalmasından daha acayibi, kendi parçanın çalmasıymış. İlk bir açtım, herhalde aşağıda başka bi şeyleraçık zannettim, sonra baktım sadece radyo açık. Alahallaaa.

* Yaz geldi ama yaza giremedim hâlâ birtürlü. Yaz kafası gelmedi. Evde üşüyorum mal gibi, bacaklarımapolar örtüyorum. Gençliğimi görmeden dedeleşiyorum sanırım.

* İstanbul'daki Onur Yürüyüşü'ne katılan katılsın arkadaş. Sen valilik olarakne kafalaryaşıyorsun da herkesi gaza boğduktan sonra basın açıklaması yapıp "Ya sizin o gösteridenrahatsız olupsize dalabilecek insanlarvardı, bi sıkıntı çıkmasın da onlarsize dalma ihtimallerini değerlendirmesinler diyerekten bizsize dalalım" diyeaçıklama yapıyorsun. Bi de utanmadan "Hastanelere de gelen yoktur" diyorsun. Görmesek tamam da gören gözlereyalan işlemiyor biliyomusun?

* Rüyamda bir Bilal olmuştum. Saçsa saçapörfektdey, sakalsa kızılsakal. Sağa sola ok atıyordum. sonra birdenbireWorldof Warcraft'taki'Avcı' sınıfı bir Nightelf oldum. Sağa sola ok atıyorum oyunun içinde. Artık başka birisi olmuştum ama hâlâ ok atarken"Ya Hak" diye bağırıyordum. Sanırım +30 Atakpavır ve -5 nişanalma özelliği veriyordu.

* Kişiselgelişim kitaplarıyla milleti kekolayanlar sizce iyi bir şey mi yapıyorlar yoksaumut tacirliği mi? Bir noktada her şeyi istersen ve yillarca bunu istersen neredeyse oluyor ama istemeyi nasıl isteyeceğiz, onu kitap yazmaz. Gerçekleri mega amir yazar, o da sonra yazanları paketler.

* Bilgisayar oyunu bağımlılığı konusunda yapılacak tek şey işe girmek. İşe girdin mi oyundan bi soğuyorsun, bi tiksiniyorsun. Ya ne alakası var, direkt "Eve gitsem de bayılana kadar oynasam" diyorsun. ABV senin de bilgisayar oyunu sektörü. Artık hikayeler, evrenlertasarlıyor, satıyoradamlar. Tabii biz hâlâ "Ya sokakta izinsiz dolaşmışlar, iyiolmuş" diyoruz.

* Her ülkenin mültecisi kendine çirkin.

* "Bizim çocuğu da öldürdüler de Allah'tankafasını kesmediler" diyen sığınmacı baba gördüm. İnsanlık hepaynı yerlerdeölüyor. Tarz meselesi herhalde. Büyük uygarlıklar hep diğer uygarlıkların üzerine basarak yükseliyor. Büyük olmayı istemek, diğerlerini ezmeyi de istemek demek insan doğasında yapacak bi şey yok. Ya da çok büyüyorsun, ezdiğini de görmüyorsun, görsenbile umurunda olmuyor. Bir noktadan sonra insanlar ufalıp sayılara dönüşüyor kodumun dünyasında. Neyse bi ucundan tutucaz artık, o bizim bi ucumuzdan tutmadan.

* Sevgi ve İlhan İrem'le kalın.

MUSTAFA SATICI

Akşamsefası

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN

www.twitter.com/bahadircuneyt

TERMİNAL KAVŞAĞI

✈ "En sevdiğim bilimsel teori; Satürn'ün halkalarının havayolu firmalarının kaybettiği valizlerden meydana geldiğidir." **Mark Russell**

✈ Seyahatler ikiye ayrılır; normal ve astral. Bir mola tesisinde soğuk bir gece yarısı uyanıp hülyalı mırıltılar içinde tarifesiz meçhule daldıysanız artık astralden muafsınız.

✈ Galler kıyılarında 1664, 1785 ve 1820 yıllarında 3 gemi batmış. Üçünde de *Hugh Williams* adlı bir kişi hayatta kalmış.

✈ **Woody Allen** soruyor: "Bilim adamlarına göre evren genişliyormuş. Peki, ben neden hâlâ park yeri bulamıyorum?" **J. G. Ballard** serzeniyor: "Tanıdığım hiçbir seyahat yazarı, park etmenin önemi üstüne yazı yazmadı."

✈ "Karbüratörün dolmuş" dedi usta. "Ohoo, triger de kopmuş, kam kırılmış, buji olmüş, batata yanmış, akü bitmiş..." Hızını almıştı, durdurdum ustayı. "Açık söyleyeceğim" dedim, "Ben hiç zevk almıyorum."

✈ "Çocukluğumda kaptan olmak istemiştim" diyen **Atti İa İlhan**'ın **Sister Bulvarı** adlı şiir kitabında, 53 kere *deniz*, 28 k ere *gemi*, 18 kere *liman*, 12 kere *vapur* geçer.

✈ "İşgal konusunda en ufak bir yeteneği olmayan bütün bu insanların tramvaya dalıp ille de oturacak bir yer fethetmek için nasıl da çırpındıklarını izliyorum." **Wilhelm Genazino • O Gün İçin Bir Şemsiye**

✈ Uçaklarda cenaze taşıma masraflarının artması yüzünden birçok kişi ölülerini gizlice taşımayı deniyormuş. Bu nedenle uçuş ekipleri artık *ceset tespit etmekte* deneyimliymiş.

✈ Fasulye kamyonetinin tozlu camında BENİ YIK yazıyordu. Yazan her kimse acelesi vardı galiba. Yardımcı olmak istedim, harfleri tamamladım: BENİ AYIKLA.

✈ Porsche, Bentley, Bugatti, Lamborghini, Audi, Ducati, Seat, Scania ve Skoda'nın ortak özelliği nedir? Hepsinin sahibi **Volkswagen**.

✈ Yunanistan'da metro kazısı yapmak zormuş çünkü ha bire antik şehirler çıkıyormuş. Japonya'da metro 5 dk. bile geç kalsa isteyene *gecikme belgesi* veriliyormuş. Moskova'da sokak köpekleri metroyla (bedava?) şehir merkezine gidip dönüyormuş.

✈ "Hangi sınıftan olur ise demiryolun bitcümle arabalarında tütün içmek caizdir" cümlesi halen yürürlükte olan 1872 tarihli *Rumeli Demiryollarının Umur-u Nakliyesi Hakkında Nizamname*'nin 22. maddesinde geçiyor. (Ayrıca bkz. *Catch-22*)

✈ Türk sinemasında Haydarpaşa Garı'nın merdivenlerinde görünmüş oyunculardan tek bir fotoğrafta kolaj yapılsa ilginç ve güzel olmaz mı?

✈ Her personel servisinde bir *Miss Piggy*, bir çift *Statler & Waldorf* ve bir adet de standart takoz vardır.

✈ "Singapur arazisi çok ufak, uçaklar havalandığında hemen sağa sapmalı, yoksa Malezya hava sahasına girmiş oluyor." **Alexander McCall Smith • İskoçya Sokağı 44 Numara**

✈ **Roald Dahl** ve **Joseph Heller** pilottu. **James Cameron** ve **Elvis Presley** kamyon şoförüydü. **Michael Keaton** ve **Larry David** taksiciydi.

✈ Kin ve nefret, türbülansta seyrelir, oksijen maskeleri açılınca yok olur.

UZAY YOLCULUĞU 1981

7. BÖLÜM

BizAy'ın yörüngesine girdik. Ben hemen Ay'a ineceğiz sanıp heyecanlandım ama Ayüsünde badana yapılıyormuş, o yüzden bir süre daha yörüngede bekleyeceğiz.

Derste öğretmenimiz sınıfın ışıklarını söndürüp bir mum yaktı. Akın'ın eline bir elma, Yaprak'ın eline de küçük bir ayna verdi. "Aynadan yansıyan ışık, elmayı nasıl aydınlatıyor görüyor musunuz?" diye sordu. Yaprak bir heyecanlandı, "Evet evet, gerçekten aydınlatıyor" deyip durdu. Öyle böyle değil, elma onu gerçekten heyecanlandırmıştı. Delilik bu. Sınıfın penceresinden Ay'ın kendisini görebiliyoruz lan. Yoksamanavtemelli eğitimi, ben de sevimli buluyorum. Engin'e dönüp "Bir de elmalarlaarmutlar toplanmaz var" dedim fısıldayarak. Engin de kulağıma "Manavdanaldığım portakallarımın üçte ikisinisana vermek istiyorum" dedi.

"Siz niye gülüyorsunuz?" diye çıkıştı öğretmen. Ses çıkarmadan bekledik, çünkü karanlıkta sesinneredengeldiğini anlayamamıştı. Derste gülmemeliyiz, ayrıcauzayda ahlakımızla örnek olmalıyız! Hemen örnek öğrenci olduk tabii.

Öğretmenimiz Akın'ı iteklieyerek mumla Yaprak'ın arasınasoktu. "Şimdi ne oldu, kim söyleyecek?"

"Akıl tutulması oldu" diyecektim ama vazgeçtim. Engin yine de güldü.

Öğretmeniniz mumu söndürüp "Tahir ışıkları aç!" dedi. Pis, aptal, gerçekTahir ışıkları açarken Yaprak, elinde aynasıyla boynu bükük kalmıştı. Sonra öğretmenimiz tahtaya Güneşve Ay tutulmalarını çizdi. Üç yuvarlak bir tane uzay kamyonu çiziyordum. Kamyonun çarptığı bir astronotçizecektim ki bir ses araya girdi:

"Uzayyürüyüşünde kaybolan çocuk senmisin?" Kafamı kaldırdım, ulan siktir lan, Mercan karşımda. Onu öyle karşımdagörüncebana asılan stajyer öğretmene hiç yüz vermediğim için çok sevindimtabii. O kadargüzeldi ki ne diyeceğimi bilemedim:

"Ay istasyonunda bugün badana yapılacakmış!" Badana hakkında konuşmak istemiyorum ben lan, kafatamamen gitti herhalde.

"Ne badanası? Uzaydakaybolançocuk sen misin?"

Sesi azarlar gibi çıkınca, anca o zaman gücenmeyi akıl ettim, ayağa kalktım:

"Ben çocuk değilim."

"Ben Mercan" diyerekelini uzattı. Tanış tığımızı unutmuşmuydu, yoksa kadınların şeytani oyunlarından birisimiydi bu da? Elini sıktım tabii, ismimi söyleyerek.

"Uzay yürüyüşünde kaybolan Selçuk sen misin?"

"Kaybolmadım, biraz yürüyüşe çıktım sadece.

Kafamı dinlemek için."

Burada çok tatlı bir şekildegülümsemesi gerekiyordu.

"Hiç komik değilsin" dedi. Gözünübile kırpmadan dedi bunu.

"O da bir şey mi" dedim, "bir de çizdiklerimi görmelisin!" Baktın olmuyor, battıkça batacaksın.

"Çizim mi yapıyorsun?"

"He yapıyorum. Öylesine."

"Bakabilir miyim çizdiklerine? Hmm, çok güzel çizmişsin kamyonu."

Bana çok samimi bir şekilde beğendi gibi geldi. Yalandan beğenseydi anlardım. Yoksa anlayamamı ki? Anlardım, niye anlamayayım. Beğenmese ama ben sevineyim diye beğendiğini söylese daha mı iyiydi yoksa? Ya da beğense ama beni kışkırtmak için beğenmediğini söylese belki en iyisi o mu olurdu?

"Normal kamyon değil bu, uzay kamyonu."

"Uzay gemisi yani?"

"Hayır, kamyon ama uzaydagidiyor. Dolayısıyla uzay kamyonu."

Aşkımın gözlerinin içine baktım. Daha en ufak bir şeydebile anlaşamıyorken ileridene yapacaktık? Defterimi elimdençekti, başka bir sayfa açtı. Hiç sevmemaslında defterimin karıştırılmasını ama ses çıkarmadım.

"Hayalet mi bu?"

"Hayır, İç Anadolu bölgesi." Aşkolsun lan.

"Haa, söyleyinceevet, tabii... Pekisen kamyoncu mu olmak istiyorsun?"

"Ya niye kamyoncu olayım? Komik geldi, çizdim işte." Gözünü gözüme dikmiş bakıyor, ne diyeyim, ne yapayım.

"Kamyonun uzayda gitmesi mi komik geliyor sana? Buna mı gülüyorsun?"

"Yok, ne gülücem. Aslında uzunyol kamyoncusu olmak fena fikir değil. Kafamı dinlerim. Biner kamyonuma çeker giderim. Uzak bir nebula mı olur, artık neresiyse." Ne diyorum lan ben?

"Uzayda olması kamyonu 'uzay kamyonu' yapmıyor."

"Canın sağ olsun." Ben gerçekten şu anda ne yaptığımı bilmiyorum.

"Başkaneler çiziyorsun?" Elimden çekti defterimi, başka bir sayfaaçtı.

"Öylesine şeyler işte."

"Nasıl öylesine?"

"İşte ne bileyim. Oluyor ya. Karikatür gibi. Asteriks sever misin?"

"Karikatürcü kamyoncu" deyip kıkırdadı. Sonra bir toparlandı hemen. Fazla küçümsedi gibi hissetti belki. Belki de öyle hissetmedi. Anlamıyorum bir şey oğlum.

"Karikatürlerini göstersene hani nerede?"

"Burada yok. Sen hiç Star Wars seyrettin mi?"

"Hayır." Nasıl hayır ya? Çok zekiceolduğunu sandığım bir şey gelmişti aklıma, hayır deyince o iş de yattı.

"E ne diyecektin?"

"Seyretmemişsin."

"Olsunsen söyle yinede."

"Filmde Han Solo diye bir adam var. O da aslında kamyoncu. Uzay kamyoncusu."

"Bilmiyorum, seyretmedim ki."

"E ben de seyretmemişsin dedim ya zaten."

"Tamam, sen yine de anlat."

Anlattım işte Alla Alla. O da uzay kamyoncusu bence. Bu kadar. Başkabir espri yokelimde. Bir şeydemeden baktım yüzüne.

"Hiç korkmadın mı uzayda tek başına olmaktan?"

"Niye korkayım ki?" dedim. Bir havalara girmek istedim bunu söylerken, ama galiba salak gibi gözüktüm. Kızımsenin evrenin en sıkıcı adamıyla ne işin var?

"Ben olsam çok korkardım."

Aklıma birdenfilmden bir laf geldi:

"Yanında ne götürüyorsan o var uzayda. Korku varsa içinde, boşlukta da onu buluyorsun."

Başını salladı. 'Dur, bunu birazdüşünmek istiyorum' der gibi salladı hem de. Sanki azıcık veya azıcıktan bir azdaha fazlaetkilemiştim onu. "Mercan'da değil mi? Şimdi bak Mercan... Bazı geceler de, evdeyatarken aklımagelir di, 'uzayın içindeyiz' diye düşünüp korkardım. Yani yatağımdayım ama aslında kocaman evrenin içindeyim ya, uzaybir posterdeğil de gerçek, yani çok acayipdeğil mi? Böyle düşündüğümde..."

"Öyle düşünme" dedi Mercan şefkatle. Şefkat, sevgi gibi bir şeydirbilmiyorsanız. Sanki o dedidiye bütün korkular filanyok olacaktı. Öpüşmemiz gereken sahneye gelmiştik sanırım. "Asteriks sever misin?" diye sordum sırtarak. Çünkü geri zekalıyım herhalde.

"Görüşürüz" dedi Mercan, "kendinedikkatet!"

Mercan gidene kadar bekledim. Sonra koşmaya başladım, bir sebebi filanyok, hiç durmadan bahçenin etrafında turladım, der szili çalana kadar deli gibi koştumda koştum.

Yanında ne götürüyorsan o var uzayda. Korku varsa içinde, boşlukta da onu buluyorsun.

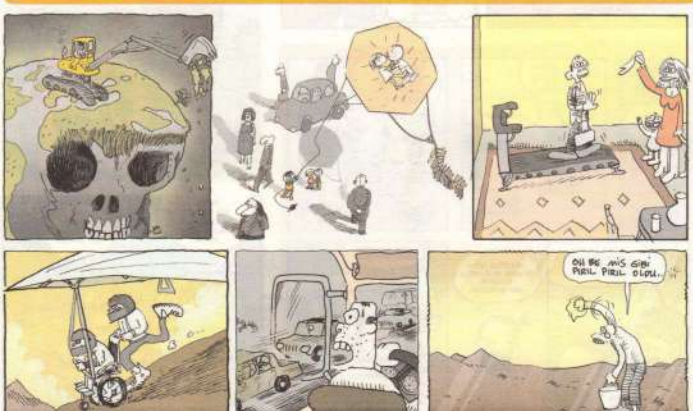

Akşamsefası

ODA ISISI

EDOĞAN
ergonany@gmail.com

ORTAM
En telmasa adam
zonnezkarakurt@gmail.com

özet: ORTAM, KONDOM ALMA BAHANESİYLE HADİRİATHA İKTİDAR KLACI İÇİN GİZLENİYE GİTMİŞ, ANCAK DÖNDÜĞÜNDE KIZI EVDE BULAMAMIŞTI. ACABA MURTEBİYİZLİĞİME AYKIN DA OHDAN MI GİTTİ SORGULAMALARI İÇERİSİNDEYKEN OĞLUN'DAN MESAJ GELMİŞTİ: "RUSLARA BARMA AGLAN ÇIKTIM, ANNEMSİN HİPERTANSİYONU TUTMUŞ, ŞAKŞ DA BİTİNCE ARAYAMADIM SENİ"

Akşamsefası

OZAN ÖNEN

www.twitter.com/ozanonen

İÇİYORUM

- Bir gülümsemeye, bir buçuk gülümsemeylekarşılık verenlerin...
- Kendi omzunuöpüp koklayanların...
- Kendisiyle ayrıdergiyiya da kitabı okuduğunu gördüğü kişinin kollarına, bir kasa dolusu mor Afrika menekşesi tutuşturası gelenlerin...
- Öğrenci haliyle, profesörlere haklışekilde meydan okuyanların...
- Lisedeyken, kendisine göre bir kulüp kuramamanın sıkıntısını çekenlerin...
- Afrika haritasını fil kulağına benzetenlerin...
- Zeytinağaçlarının gövdesine, sevgiliye sarılırgibi sarılanların...
- Akordeon sesi duyunca durup dinleyenlerin...
- Halhal takılı ince bilekleri film izlermiş gibi izleyenlerin...
- Suyun üzerinden yüzüne vuran güneş ışığını, direkt gümüşgündan daha çok sevenlerin...
- Kalp kıranların en sevdiği cümlenin "Ben böyleyim" olduğunu bilenlerin...
- Şamanizmle irtibatı koparmayanların...
- Kaşık ömrenin anlamını bilenlerin...
- Köpürücük kemiklerinden şarap içenlerin...
- Dolunayvakti denizeçıplak girenlerin...
- Mavi yengeçleri dondurma külâhıyla besleyenlerin...
- Atlarameliyateden kadınların...
- Nefesaçlığıçekençocukların...
- Oturduğu masada dedikodu yaptırmayanların...
- Güvercinlere ekmek doğrayanların...
- Karpuzyerkengöbeğine karpuz suyu damlatanların...
- Sevgilisine kekik toplayanların...
- Okula ütüsüz kıyafetle gitmeye izin vermeyen annelerin...
- Karahindiba çiçeğine üfleyen Ali İsmail'lerin, ney üfleyen Neyzen'lerin...
- Küskünolduğueski dostlarını gizlice özleyenlerin...
- Dünyanın, uzay boşluğunda kendihalinde asılı duran bir taş parçası olmasına halen şaşırabilenlerin...
- Mehtapla yakamozun ayrı şeyler olduğunun farkında olanların...
- Cemal Süreya'nın soyadından attığı o ikinci Y'yi alıp da kendi soyadına katanların...
- Attilâlthan'dan bahsederken, Attilâ ismindeki çift T'yevetek L'ye vurgu yapanların...
- Şair Nilgün Marmara'nın intiharının şapkalıa'nın ölümü bağlamındaanalizini yapanların...
- Friedrich Nietzsche, Schlotzsky's ya da Eyjafjallajökullkelimelerini ezberden yazmak zorunda kalanların...
- Oscar Wilde'in cenaze törenine katılan o yedi kişinin...
- Yazdığı bir cümleyle, dünyada kendi halinde duran bir taşı yerinden pıtdiye oynatıverenlerin...
- Tanışmadanbirbirini tanıyıverenlerin...
- "Kim kimdir?"lerde olmayan kimilerinin
- Amatörolarak bu kimlerliyeligenenlerin tümünün...
- Sağlığına, selâmetine, gelmişine-geçmişine, özlemine-hatırasına ve elbette ki varlığına.. İçiyorum!

BARIŞ SÖNMEZ
instagram.com/bsonmez
twitter.com/bsonmez

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

VELEV Kİ İPNELER YARADA!

Ramazan günü yürüyen geyler kadınlardır vebilirli değildir! Milletin cebinden geenfaizler bankaları cebini bayağıca şişiriyor. Çalıkuşu, Cumhuriyet'in başvekillerinden kurulmuş maarif ve mor renkleri çıkarmaya pek başarılı olmuyor. Çıkan renklerin beş farkları "yeter" oluyor. Pkk'nın adeklerine "osmanlı" diyenler yani. Gezi Kırgısını ıda da Nemi sizinti ol gelmiş, kendi iç çeşitli ve gibi var. Bence hâlihâzda garayan basan Sedat atti nasıl çıkacak hakalım sıkıştı? Amerika'yıntitizd de eşsiresi evlâdların zeytinleri, Beyin gücü varsa artık ipne gücü de olsa: Oh, kurtulunur artıkdaş.

MURAT ABİ ORUÇ DEĞİL Mİ?

Yüzünde bi canlılık var. Neşeli görünüyo, yemiş belli. BASINA SALDIRI! Nasıl da enerjik vuruyo. Yok abi, ballar kaymaklar yemişkesin.

AVCI TOPLAYICI İNSAN, AVM TOPLAYICI OLDU!

AVM sayısı 359 olmuş. Peki ya AVM özentisi yerel marketler? Üst katta küçük de olsa oyuncak, hediyelik eşya reyonu var. El aletleri bulunuyo sorarsan. Parfüm var sahte. O sessiz katta bi tane çalışan oluyo, hayaltan soğumuş. Güneş vuran tenlere tabak reyonunun önünde mesajlaşıyon beliyle. Toplasan en az 5000 tane vardır. Acaba birbirleriyle mi mesajlaşıyolar, devrim mi yapacaklar? Polise şikayet ettik. Yaparsanlar yapar, gerçek AVM çalışanlarının başını kaşımaya vakti yok. Büyük seçim **menü ister misiniz? Büyük seçimde Ak Parti kazanır.**

Kaşam Var Yazı-yorum!

Asena Velioğlu

Efendim, dördüncü kezyazdım yazımı. Kötü olduğun için değil, çok değerli oldukları için sizinle paylaşmadım. Çok iyiler. Mısal, varlığı sorgulayan enteri ile onusorgulayan polis birtikte gerçekliği sorguluyorlar. Polis, çok pis giriyor entele. Entel, "her şeyiantantekbir cümle bulup ona sarılmak gerek, sadece o cümleyi söylemek lazım" diyor. Polis döve döve söyletiyor o cümleyi. "Benyaptım" diyor entel.Çünkü duyguları onunve bütün suçlara karşı acı çekiyor. Çektiği acı kendisine ait ve bunu kabulleniyor. Hapishaneye bas suçlardan. Hapiste huzur buluyor. Altı sene sonra entel olduğu alışkanlıkları bebesi bırakıyor ve acılarıgeri geliyor. Birini yaralayıp yeniden içeri giriyor, O yaraladığı kişi ken mi? Tabii ki benim! Dinnnnnn! Nasıl varusnu amu? Beni yaralayan Sedat isimli genç üzerineyazdım efendim.Çocuk çok fena aşk acısı çekiyodu. "Bu acının suçlusu sensin" dedim. **Bışakladı beni.**

Akşamsefası

Devamı arka sayfada...

Akşamsefası

Akşamsefası

Akşamsefası

SEYİT ALİ ARAL

İçli Köfte

twitter.com/seyitaliaral
seyitarali@yahoo.com.tr

DERLİ DAĞINIK

Birçok şeyi geri getirebilirim zamanı ise asla; eriyen buz gibidir. Dikkat, özen, toplu olmak hayatı kolaylaştırır. Ben de öyle yaparım. Haberi olan hazır olur, şimdi, daima.

Dolapta giysiler renk tayfına göre dizili. Tişörtlerbisiklet, v yaka, katlı, ütülü. Her tişörtün etiketinde kod yazılı tarafımdan 5-2. Yani 5 numaralıpantolon. 2 numaralı ayakkabı ile giy. Tişörtkatlamatahtamvar. Etiketmakinemleen sevdiğim kankam. Çoraplardevşirilmiş, sol tekinin içinde bir adetdon. Banyosonrasıdışarı çıkma süresinin kısalığı şiarım. Gömlekler ütülü, belli şekilde aslı. Sancak iş, ders. İskeleketen, yaz, mevsimlik, günlük, gülüstanlık. Gömlekleri kolve yanlarda küçük bir potluk birakpıatlı iki çizgi izi ile ütülemeyiseviyorum. İmzam oluyor kumaş üzerinde. Ütüm ise dert ortağım.

Kitaplar yazar, soyadı, konu, okundu, okunmadı,altınçiz, tekrar oku, imzalılar olarakkarşımda. Müzikve film; grup, solist, içerik, dönem, yorum. Tek bir sanatçının tüm CD'leri var ise, albüm yılı ve sıralaması ile hazır. Gözü kapalı bile bulabilirim. Barok, rönesans, klasik, etnik her dönem müzik, tarih ve coğrafyaya göre bir akış tablosunda dizili. Orası pilotun ruh kabini.

Buzdolabı ayının dalası geldiği kovan. Üst kat kahvaltılık, sonra hafta içerisinde tüketilecek üç tas yemek. Günlük 1700-2500 kalori baz. Bir altı zeytinyağlı, yanında yıkanmış, soyulmuş modüler kapta hazır salata malzemesi. Yakınında yazları yaptığım salça, yemeklikdomates kavanozları. Alttta konserve, parasız veyatılık, zügürt gün istifleri.Sebzelikte; sonraki çevrimin yemek malzemeleri. Buzlukta gerekli zamanda çıkarılıp hangi menüde kullanılacağıüzerinde tarih, tarif, işaret etiketli elementler. Zifiri karanlıkta biledört çeşityemek yapabilirim. Ani misafir; gelsin ayol. Dış yakıt tankları hep dolu. Dolabın iç kapağı günah sofrası tatlı, güzel,sağlıksızve yasak olan her şeyvar.

Genelde ortak yapıyı NATO ordusu gibi standart, alternatifli şekilde kurarım. Hiçbir sistemi tek kaynağa bağlamayıp her şeyin yedek ve yedeğin, yedeğini

Akşamsefası

sağlayarak. Bardak, bıçak, nevresim, çamaşır, temizlik, perde, tül, koltuk döşemelerini yıkama günü ve muhtemel önümdeki 20 sene boyunca ne yapacağımı bana duru bir Türkçe ile hatırlatırken zihindeki o yumuşak ses, bir şey oldu geçen ve sonra ben.

Dağıttım.

Meğer gelişine vurmak insanın kendisine yakışanı yaşama biçimiymiş. Baktım "kendi" çevreme kara,hava,denizde her şey dağınık. Derli toplu bir ahtapot gördüğümü hatırlamıyorum dipte. Parçalı bulutlu havaya ne diyeceksin, rüzgâr dağınık o anda neredeneserse, bak "eserse" diyorum. Hem her şey her yerde olmaz ise aradığımı nasıl bulabilirim. Zaten bir ömür aradığımı asla bulamayacakken; daha önce kaybettiklerime nasıl tesadüfedebilirim ki; bak mantığı bilevar dağıtmanın.

Dağınık tatlar da buldum. Karanfilçiğnedikten sonra muz tüketmek. Yeşil zeytinin üzerine portakal kabuğu rendelemek. Sütü salatalık yiyerek içipcırcırolmak, öyle böyle değil hem de. Dağınık kahvaltı sofrasında oturmak susam, çörekotu, ekmek kırıntılarını parmakla bastırabastıra toplayıp dalgın dalgın ön dişlerine denk getirip yemek ve o sofrayı öylebırakıp kalkıp gitme rahatlığı.

Değişik yerlerdeki dağınıklık çok verimli bak. Özellikle yatakta, sol taraf kitap, kalem yığılı. Seçki Dünya Atlası'ndan, bir gün iyi bir babaolursan en mükemmeli yakalamak için okunması gereken pediatri kılavuzuna kadar. Uyku arası yarı halisülatif iki satıryutup rüyaları dağıtmacasına. Yatakta sigara içergibi kalemi açık unutup uyumak. Yanmak yerine; devri gün rengârenk bir surata arkadaş, mürekkepliyatak takımına sahipolmak da güzel.

Umurumda mı, tabii ki hayır. Yalnızlık derlitoplu olmaktır, çünkükendini, aklını kalbini en son nerede bıraktıysan hep oradadır tedirgin, tedirgin. Yerin, yurdun, rafın, safın,sıran, numaranbelli. Derli ve toplunun delirip dağıtması ise yazılan kaderini değiştirmesidir.

Kısacası gerçekten yaşıyor olmaktan başka bir şeyi umursamamak iyidir aslında. Oysaki mutlu olmak, korku duymaksızın kendininfarkına varabilmek ve öylebuz gibi kabul etmektir. Bundan dolayı toplu veya dağınık fark etmez anacım. Bir tanesinizsiz, kendinizi sevin yeter. Oh be dedim ben, oh be. Siz de deyin. Yemişim ütüsünü, tişörtünü, çorabını, donunu.

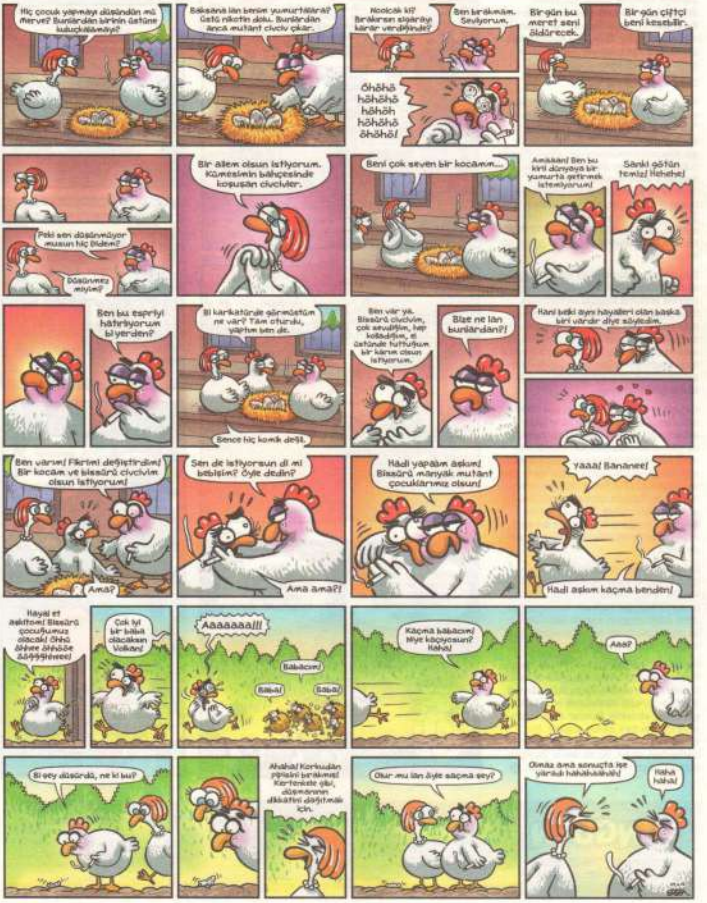
PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ - 2 TEMMUZ 2015 - SAYI: 867
HAFTALIK YAYIN SÜRELİ YAYINCILIK - İSTN. 0303-2529
www.penguen.com

Akşamsefası

TAVUK VOLKAN

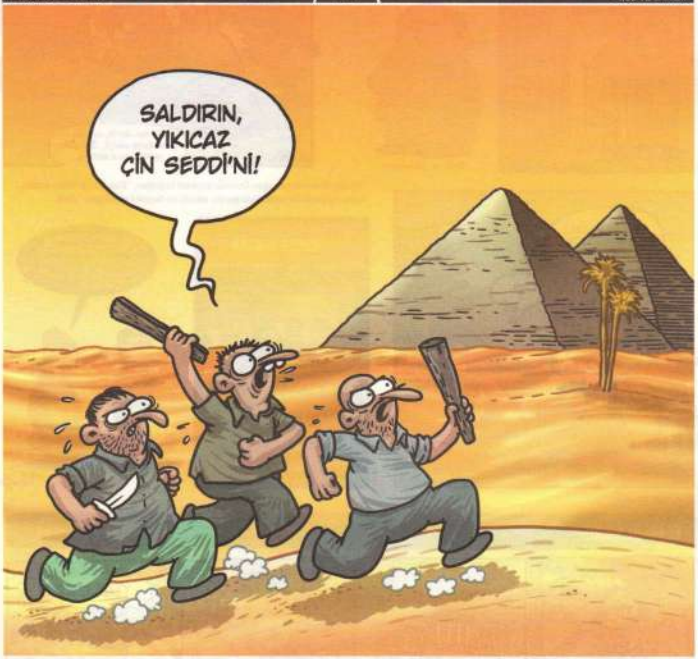
"Mutlu Aile Meselesi"

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil1

Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
9 TEMMUZ 2015 • 28
668
4,00 TL

Pınar Öğünç
İtiraz Masası

Ece Temelkuran
Yaz kompozisyonum:
"Deniz seviyesinde muhabbet"

Murat Menteş & M.K. Perker
Yeni Çizgi Öykü Başlıyor
D.E.Ç.S.İ

Akşamsefası

PENGUEN Gündem

Uygur Türkleri'ne destek yürüyüşü düzenleyen ülkücü grup, Çinli zannettikleri Koreli turistlere saldırdı.

Yeşilay iftarında konuşan Cumhurbaşkanı Erdoğan, "Bazı sözde bilim adamı, koskoca profesör ama sigarayı da, alkolü de hepsini götürüyor" dedi.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güventürk

Gece gittim ormana, gizlice vurdum baltayağaçlara. Bir, on, yüz derken, binlercesinikestim güzelce.

Hazır boşar sa olunca orayasaray dikeyim dedim. Büyüklüğümü göstersin diye, 1150oda ekledim.

Bir de şöyle güzel bir cami ekleyelim. Buraya saraydemeyelim,külliyediyelim. 2015yılında herevebir külliyeşart zaten. *(Ayakkabılarıçıkaralımyalnız)*

Başbakanlık binasıdiye başladım, külliyeye kadargeldim. Bunca işbeni çokyordu. Şu tuzu uzatırmısın canım?

Var'daki kadın cinayeti davasında, müebbet alan iki sanık tahliye edildi.

2015'in ilk altı ayında 794 işçi, iş cinayetlerinde yaşamını yitirdi.

RızaSarraf'ın tarihi yalıya yaptırdığı kaçak kat ve ansanör için sadece 80 bin TL para cezası verildi.

Yunanlılar kemer sıkmaya 'Hayır' dedi. Halkın % 61.5'i kemer sıkma önlemlerinin sürmesini öngören tasarıyı ateşyhinde oy kullandı.

26: Çağdaş Gazeteciler Derneği'nin yayımladığı MedyaRaporu'nagöre, 2015'in ikinci 3 ayındagazetecilere açılan soruşturma sayısıymış. Aynı raporda, 19 gazetecinin hapsinin istendiği bilgisi deyer aliyormus.

ÇEREZE ABANMAK: Diyanet İşleri Başkanı'ninmakam aracının tartışıldığı günlerde Maliye Bakanı MehmetŞimşek'in 'çerezparası' dediği kamununtaşıt harcaması bu yılın ilk beş ayında, geçenyıla göre tam dörtkat artışla172 milyon lirayı geçmiş.

147: Sadece geride bıraktığımız Haziran ayında, iş cinayetlerinde hayatını kaybeden işçi sayısıymış. 2015'in ilk altı ayında 794 işçi iş cinayetlerinde yaşamını yitirmiş. Manisa'nın Gölmarmarailçesinde tarımişçilerinitaşıyankamyonetbir TIR'la çarpışınca, bu cinayetlerde ölen işçi sayısınamaaleself 15 isim daha eklenmiş.

TEMEL SORUN: Sağlık Bakanı Mehmet Müezzinoğlu ve Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanı Fikrifışk'ında katılımıyla seçimdenönce İzmit'te atılan hastane temelinin kapatıldığı vealandanherhangibirinşaat faaliyeti olmadığı görüntülenmiş.

40 BİN TL: Ak Saray'a inşa edilen 3 bin kişilikBeştepeMilletCamisi'nin sadece imam kürsüsüne harcanan paraymış.

KATIR İNADI: Katırların silah sesindenkorkup uçurumdandüştükleri konusunda inatedenŞırnak Valisi'nin aksinekatırların 'intiharetmediği', 78 katırdan 20'sininsilahlavurularak öldürüldüğü,ÖrmanSu İşleri'nin hazırladığı raporda bile yer almış.

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

ASIL NE ALIRSAN Bİ MİLYONCULARI DÖVMEK LAZIM, HEP ÇİN MALI!

"Çinli yerine Kürdü dövmüşler" diye haber yapılıyor. Olayı araştırdık ama benzer bi olayı araştırdık. Hasan abi "Çinli dövdüm" diyodu. Dövdüğü adamı bulduk. Eskişehirliymiş. Tatar'maş yanı gözler çekik. Eskişehir'in İÇİNDENİM deyince Hasan abi "ÇİNDENİM" anlamış. Ulan Eskişehirliler mert olur bi' Gözü çekikler gözünüzü açın, dayak yemeyin lan! Çünüyle ünlü Kütahya'mızdan da iki olmaları dövmüşler.

Kişem Var Yazı-yorum!

Asım Velioğlu

Efendim, arka arkaya Sivas ve Meraş katliamları sonra da Deniz'ler belgesel izledikten sonra panik atak geçirdim. Havalı ama pisbi rahatsızlık, insan ölüceğini sanıyor. Panik içinde dıdım sanırken aklıma bi arkadaşıma olan borcum geldi. Cenazemde nasıl da yüzünü ekşiteceki kimbilir. 112'yi aradıktan sonra onu aradım. "hakkını helal et" dedim. 112'den önce yetişti eve. Nasıl kalp masajı yapıyor, nasıl da isteki. Kurtardı beni. 112 geldi, onu kuttalı gitti. Bu parasını istedi. "Veremem, seningibi bir dostu kaybetmek istemiyorum" dedim. Dövmekle tehdit etti, "kuş kadar canım var, elinde kalırım " dedim. "Seninhiç onurunyok mu" dedi. Akıma daröğacında kendi sandalyesine tekme a tan Deniz geldi. Utandım, ben de çıkardım kendi borcumu ödedim, bellide ölecekmi dostum artık gelmeyeceği için. Benziyodu durumumuz. Gerektiğinde kendi kotluğuna tekme atabilecek bir başkakın lazımdı bize. Astık onu.

TARIK ABİ'DEN İNSANLIK DERSİ

Tarikabi muhabirimizi yolda görünce açıklama yaptı. "İnsanlık ölmüş, eskiden mahalle esnafından ölüyerliş yapılırdı. Saygı, sevgi vardı. Benim bi sincabım var, o bite eve gidince kapıda karşılıyor. Ellerini önüne kavuşturup ayağıma sürtünüyo, saygı gösteriyo. Daha insan, ders alsınlar" dedi. Sincap deyince biz koptuk. Buhaber %100 gerçekti.

TUĞÇE KAZAS SARAYDA S.ÇTI!

Tuğçe Kazas sarayı gittiğinde tuvalette ikili ereğilmiş, "tuvalet sanıldığı gibi altın değil" demiş. İlk gittiğinde bakmış "yok " demiş. Sonra içine kurt düşmüş, ikinci bi seller daha gidip sırmış tuvaleti, tÇIKI.Altın değilmiş. Pembe kaka yapmış sonra.

Akşamsefası

serkan altuniğne

serkanaltunigne@yahoo.com twitter.com/serkanaltunigne

ÇALIŞIRKEN

Evde klima açmıyorum ama ofiste açarsanız, eve masraf olmasın diye ofise getirim Serkan.

Nota işaretli mi yapıyorsun, ördek ayağı mı yapıyorsun belli değil lan!

8 aydır dergiye gelüyom, dışarı çıkmadığımı görüyon, gelişimi gittiğin yok yerlere! (ÖKB, O Kendini Biliyor)

Ohaa, sirnit sarayının internetti bile bizden iyi çekiyo, girip film mûtûn indirek mi müdür?

Birden bire İzzet Altınmeşe dinleyesim geldi, bu konuda naapmamiyem lan sizce?

Benim bilgisayar internete bağlanmasa da olur, kahve makinesini görsün yeter!

Balonda Japonca harfler yapmışsınız ama kesin Çince zannedip basacaklar dergiyi!

Zombisi montoli diye şarkı söyüyo, yazık yav gözümüzün önünde delirdi gitti gencecik adam!

Üç nokta yerine iki nokta yapsydum, ne güzel romantik gibi gözemli gibi, hepsini düzeltmişsin ağbi!

Arkadaşlar, Serkan benimle yazmak istediğim köşeleri yazıyor. Bu durumu derhal bir son vereliim!

İşleri tarayıp göndermeyi öğrenmem lazım, yoksa tatilo gidemiyecem.

Herkes dışarı çıksın, mutfakta biraz işim var!

Niye bozuyosunuz oturm benim arrrbiyansım!

Çekik gözlerinden sen suçlusun, seni tanımadım ya ben ona vuruyorum!

Mesaj yazıyo ama telefonumu açmıyo, demek ki Selçuk beni sevmiyo.

Yese sen benim on buçukta gönderdiğim dedüğme ne bakıyosun?

Uyuyuzzanm ben Erdil.

Montley'i buna bırakın, ben konuşurum. Telefonda 1,5 saat konuşmuşluğumuz var kendisiyle!

Yağlı yeğli yemem bi kalem olursa, imza güzel olur müdür!

Tembelliktten değil, sızaktan çalışamadım haaaaa!

Fener ne topçu atıs he! Bakın yapın yoksa, ilk fitbol geyiğini ben açayım dedim kutaaarrr!

Akşamsefası

YAZ KOMPOZİSYONUM: "DENİZ SEVİYESİNDE MUHABBET"

Aileyle yaztatiliadı mecburi hizmetimi edaederkenbaşıma gelenlerden bahsetmekisterim.
Öncelikleailemizyaklaşık bin yıldır ayrı Ege kasabasındatatil yapıyor. İsmini vermekistemiyorum zira bu güzide beldenin dünyaningeri kalanındanhaberdarolması kasaba halkının hassasdengelerini sarsabilir. 2. Dünya Savaşı'nın bittiğini bilmeyen Japon askerleri misali yaşayan kasabanın, ömrünün geri kalanınıayrı rehavet içinde sürdürmesi bence daha iyi.

1980'lerin ortasında kalmayı tercihetmiş veoradan kıpırdamaya hiç niyetiolmayan Ege kasabasındasürekli bir kadın sesi anons yapıyor. Anonsçuabla yerel ajans gibi:
"Yağmur yağacak."
"Rüzgar çıkacak."
"Bilmemkimgillerden şu amca öldü, cenazesi şuradan kalkıyor."
"Sularyarınkesilecek,kovalarıdolduru..." gibi.

Bizim gelin Amerikalıolduğu için her seferinde irkiliyor. Heranonsta"Günlük ekmeğinizi alabilirsiniz" filan dendiğini zannediyor. Günün büyük bir kısmındaevde saklandığım için anonsların tamamına hakimim. Evde saklanmak iyi çünkü benim gibi yarı ünlü birinin başına hep "saçççma sapppan"olaylargelir.Net!

Örneğin:Evdenüfus fazla olduğu için kaldığım küçük -ama manen dev gibi- otelin sahibesi hanım dün sabah boynuma sarılıp neredeyse gözleri nemlenerek şöylededi: "Siziaortık tealeavizyonlaaarda goramıyoruuuuz!"Beraberbenim cenazemikaldıracakmışız gibi bir hava! Bu yeniçıktı.

"Ayy yazıık!"

Siyasi yazı yazmadığım için ve siyasi programlarda hödö hödö hödö konuşmalar yapmadığım için millet yastayım sanıyor ve acımı paylaşmak için kollarını açarakbana doğru koşuyor. "Böyle daha iyi yaa!"filan desem sanki vatanhainiyimişim gibi olacak,diyemiyorum."Yaa sormayın! Üyeleroldu" filan desem hepten coşuyorlar. Türkiye öyle, memleket böyle, size çok haksızlık editdi falan filan, ben demokrasi şehidi gibi hissedene kadaroradan yürünüyor. Henüz şöyle adamı zınk diye durduracak,coşmakta olanı dindirecek bir cevap bulabilmişdeğilim. Denedim, Penguen'de yazıyorum deyince "Ayy yazıık!" gibi bir gerilim başlıyor. Halkımızaciddiyettle sıkıntının aynı şey olmadığınıanlatmaksızın anda mümkündeğil. Herhangi bir köşeyazısının ülkenin kaderine en fazla bu yazı kadartesir edeceğini kimse kabul etmiyor. Ne bileyim, bu memleket de böyle işte.

Neyse, bu yaz geçen yazlara göre daha iyi. Daha şöhretli olduğumzamanlardainsanlar nedense benitanırmak zorunda hissediyorlardı. Magazindengeri kalacaklarmış gibi mi hissediyorlar neyse artık.

Bodrum'da kadının biri beni görünceEda Taşpınar görmüşgibi çığlık atmıştımesela:
"Aaaa! Ece Erken!"
Anındaanlatıtabii hatasını, bir keredaha bağırdı:
"Ay ay ay! Dur dur! Sen o değilsin! Ötekisin sen!" Hö? Öteki?!

İLLÜSTRASYON: CİHAN GÖKSEVİNLİ

"Tabii canım! Elif Dağdeviren!"
Yuh!
Benim boyum ismi geçen karakterlerin bacak boyu kadar filan.
"Yok değilim o" deyip gideyimdiyorum,yok öyle! Kadın beni illa çıkaracak. On yaşındakiterununa soruyor:
"Kimdi Can? Hani her gün okuyorum beni!"
Yemin ederim,çocuk utancından ihtiyarladı gözümönünde.

iPad'li cüceler

Çocukdemişken, sahilleregözünüzü kısıp baktığınızda yeni bir türünortaya çıkışını izleyebilirsiniz: iPad'li cüceler!
Bir de iPhone'daki Siri ile konuşancüceler var. Bunlarbüyüyüncene olacaklar merakediyorum. Endişeliyim. Zira bu yaz, memleketimiz için aslında en önemlişeyolan Turabi'nin Survivor zaferini, psikolojik olarakdeğerlendiren on yaşında biroğlan çocuğubile gördüm,Çocuk oturup "Merve'nin babası öyle aramasaydı bence o kazanırdı. Ama işte Turabi..." diye başlayıp televizyon seyircisinin sosyo-psikolojik analizini yaptı. Sevgili okur, Ege sahillerinin yazlık balkonlarında ne cevherler var,bilemezsin.

Bu yazdaha iyi, daha az ünlüyümdiyorum da, bu az ünlülük de başa bela. Bu belayı Talat adlı karakterimiz üzerinden gündeme getirmek isterim. Talat gerçek ismi. Şahsen çok gıcık olduğum için direkt ismini veriyorum. Talat benimle tanıştı. Beni -niyeyse- tanıması gerektiğini düşünüyor. Merhaba deyip gözümün önünde iPhone'undan beni Google'ladı. Canlı yayında anlatıyor:
"Hmmm.... Yazarmışsın sen yaw! Düğümlere.... Hmmm... Kadınlarla ilgili... Yaw ne istiyorsunuz bu erkeklerden yaw! Ne etti size bu erkekler!"
Böyle bir on beş dakika filan geçirdik. Benim hiç konuşmadığım, Talat'ın benimle ilgiliyeni bilgileriniyorumlarеşliğinde bana aktardığı en uzun on beşdakika. Öpüyorum Talat'çım!

Talat yine neşeli bir insandı da ne zaman kafamı dinleyeyim diye bir kahveyeotursam görüyorum ki halkımızınhali harap. Bu memleketi yarım psikoloji bilgisi bitirecek. Marketlerde satılan mistikli psikolojiklifilan kitaplarıokuyup birbirlerini ve daha kötüsüçocuklarınanaliz ediyorlar. Bunlardan çok gördümve doğrusuevgili okur, ürktüm. Evet.

Tamirci olmayan tamirci

Böyleşeyleroldu ğu için yine de ev en iyisi. En azındanmizah unsuruvar. Babam misal, iki gündürakan sifonutamirci olmayan bir adamla beraber tamiretmeye çalışıyor. Tamirci olmayan tamircinin "Abi, biz bunun burasına kağıtdepelim!" buluşunun mucevizi bulunmasıyla başlayan süreç üç gündür devam ediyor. Tamirci olmayantamirci her gün elindeyeni bir parçayla geliyor ve babam her seferinde bunun iyi bir fikir olduğunu düşünüyor. Aynısifonusöküp söküp takıyorlar. Şahaneerkek eğlencesi!

Halkımızın koaliyonu filanşalladığı yok. Turabi gelsin, Merve gitsun, şekirdek çitlensin, karpuzoğudu musoğumadı mı... Hadise bu.

Oh be Penguen'de yazmak ne güzel.Bunları normalgazeteye yazsam bin türlüolayolurdu. Mis gibi yazıyorum şimdi elitisit melitist. Oh! Zira halkımız da aynen bu şekil.Kimsenin koalisyonu filan salladığı yok.Turabigelsin, Mervegitsin, çekirdekçitlensin, karpuzoğudu mu soğumadı mı... Hadise bu. Annemin deyişiyle "deniz seviyesinde muhabbet!"

Akşamsefası

NORMAL İNSAN, HAYAL ÜRÜNÜDÜR. ***(MICHEL FOUCAULT 1926-1984)***

Akşamsefası

D.E.Ç.S.İ.

YAZAN: MURAT MENTEŞ
ÇİZEN: M.K. PERKER

Akşamsefası

DEVAMI HAFTAYA...

Akşamsefası

Barış Atar silsilesi

BALTALI İLAH

"Yeminliyi Baltalayan Baltı"

Mustafa Salıcı

«MİNİ ÇAKAL»

BARIŞ ATAR

Akşamsefası

BİR ÖLÜM ARMAĞAN ETMEK*

Başı kucağındaydı, gözleri bana, yalnızca bana açık, öyleceyatıyordu. Ben sırtımduvara vermiş,ayaklarınmaçarak yere oturmuştum; onun dizleri usulca bükülmüş, parmakları gömleğime sımsıkı yapışmıştı. Bej rengi bluzununsol göğsünde kırmızı bir lekevardı, anbean açan bir çiçek gibi gitgide koyulaşıyordu. Kumral saçlarından birkaçtel birleşip küçük bir perçem halindegeniş alnına düşmüştü. Kadife perdenin aralığındansızan gün ışığı, bu küçük perçemi kendi suyunda süzüp saman sarısına boyuyordu. Bu küçük perçeme dokundum, sanki onun yüreğine,gülümseyişine,bakışına dokunur gibi. Ne başını öfkeyle geriye çekti ne de küçümseyen bir gülümseyiş belirdi henüz rengini yitirmeyen dudaklarında.Tıpkı güzel başı, ince bedeni gibi küçük perçemini de uysalca bana bıraktı, istediğim gibi dokunabileyim, sevebileyim diye.Şaşırdım; çünkü bu ilk kez oluyordu.

Kahverengi göz bebekleri her zamankinden daha iri, daha derin, daha anlamlıydılar. O koyu kahverengilikte, kirpiklerinin gölgeleri arasındagizlenen bir adam gördüm. Korkuyla çarpılmış bir yüz, sevgilimin göz bebeklerinden bana bakıyordu. İrkildim, neydi onu böyle dehşete düşüren? Bana baktığına göre... Yoksa... Panik içinde elimi yüzümegötürdüm, alnımı, kaşlarımı, burnumu yokladım, hepsi yerli yerindeydi. Katkıp avnaya baksam... Bakışlarımkucağımda yatan sevgiliyekaydı. Hayır, hayır onu bırakamazdım. Hem de gözleri ardına kadarbana, yalnızca bana açıkken,hem de ona dokunuşuma karşı çıkamazken, bu büyülü anı bozup aynaya koşamazdım. Belki de adamın yüzündeki ifadeyi yanlış okumuşumdur, diyerek o canım kahverengiliğe yenidendaldım.

Yanılmamıştım, adamın yüzünde dehşetten çok, acı vardı. Dikkatle bakınca adamın göz pınarlarındaki yaşları fark ettim.

"Niye ağlıyorsun?" diyesordum. Yüzündeki acıya bir de şaşkınlık eklenmişti şimdi.

"Farkında değil misin?" dedi yenilmiş bir sesle.

"Onu öldürdün."

Bir an kayboldu adam, sevdiğim kadının dudaklarındakigülümseyişolanca tatlılığıyla serildi gözlerimin önüne.

"Onu öldürmedim" diye mırıldandım, kendimden emin bir tavırla." Ona anlamlı bir yaşam bağışladım."

Adamınacıylakıvrananyüzü yeniden belirmişti o bakmaktan hiç bıkamayacağımsaydam kahverengilikte.

"Kendini böyle kandıramazsın." Sesi çok derinlerdengeliyormuş gibi boğuk çıkıyordu. "Sen bir katilsin. Onu öldürdüğünü ikimiz de biliyoruz."

"Beni anlamıyorsun," dedim, öfkeyle başımı sallayarak. Sevdiğim kadının bedeni de benimle birlikte sarsıldı.Sakinleştim, sarsıntının, canını yakmasından korkuyordum... "O çok mutsuzdu."

"Yalan, onun kendine göre bir dünyasıvardı."

"Nasıl bir dünyaymış bu?" diye sordum, dudaklarıma alaycı bir gülümseme yerleştirerek. "Kimler vardı bu dünyada?"

"Ailesi" diyecek oldu.

"Nefret ederdi" dedim,lafınıağzına tıkayarak. "O sık sık sözünü ettiği abisini bile sevmezdi."

"Arkadaşları" diye atıldı.

"Hepsinikıskanırdı."Boş versene dercesine, sağ elimi salladım.

"Mesleği yoktu, amacı yoktu, yaşamdan ne beklediğini bilmiyordu. Bu yüzden sıkılıp durudu."

"Ama aşklarıvardı" dedi adam, üzüntüsünü aşan canlı bir sesle.

"Aşka önem verirdi."

"Haklısın." Dalgınlaşmıştım.

"Haklısın"dedim. "Aşk, onun için her şeydi."

Elim, sevdiğim kadının saçlarına dokunmuştu yeniden. Yüzünde gümüşten bir parlaklık oluşmuştu. Bu beyazlık o kadar yakışmıştı ki, onun hiç bu kadargüzeloldu ğunu hatırlamıyordum. Gözlerim aşağıya kaydı, bluzundaki leke giderek koyulaşıyordu.

"Onun kocaman bir yüreği vardı" dedi adam, düşüncesini benimsemiş olmamdan cesaretalmıştı. "Aynı anda seni, onu ve ötekini sevecek kadar büyük bir yürek."

"İştebundayanlıyorsunahbap" dedim, bakışlarımı kan lekesinden çekerek. "Belki birkaç kişiyi yüreğine sığdırabilirdi, ama o kimseyi derinlemesine sevemezdi. Ruhu o kadar olgunlaşmamıştı henüz."

"Kıskandığın için böyle söylüyorsun."

"Kıskandığım doğru ama söylediklerimin bununla ilgisi yok." Ellerim hâlâ sevdiğim kadının saçlarındaydı, uzaktanuzağa parfümünün kokusu geliyordu burnuma. Bedenimi bedenimde hissederek konuşmayı sürdürdüm.

"Aşkı vardıerkenhaklıydın,çünkü yaşamdatutunacağı başkahiçbir şeyiyoktu. Ama işin acı tarafı aşkı yaşayacakcesareti yoktu. Oysaen basit açıklamasıyla aşk tehlikeye atılmaktır, sevgililerin sayısını artırarak, yalnızlığımıza eğlenceler bulmak değil. Aşksadece ötekilerden değil, hayattan bile vazgeçmeyi göze almaktır. Bunu yapamadığımız an, aşk ölür."

"Yani o aşkı öldürmesin diye, sen onu öldürdün." Gerginsesindekialaycılığı hissedilmeyecek gibi değildi.

"Taktın şu öldürmeye" dedim,yüzü bana hiç de yabancı gelmeyen adamı bikkın bir tavırla süzerek... "Anla artık, bu sözcük durumu açıklamıyor. Ben, ona aşklasonlanmış bir yaşam armağan ettim. Ömrünü aşkla kutsadım da diyebiliriz."

"Neredeyse iyilik ettim diyeceksin" dedi hayretle gözlerini açarak.

"Evet iyilikettim."Kendi soğukkanlılığıma kendim de şaşırmıştım. "Böylece o yaşamında en çok önemverdiği duygu için öldü."

Gözlerim yine sevdiğim kadının yüzüne kaymıştı,

Aşk, sadece ötekilerden değil, hayattan bile vazgeçmeyi göze almaktır. Bunu yapamadığımız an, aşk ölür.

pencereden yansıyan ışık şimdi sağ kulağını aydınlatıyordu. Henüz bendenbıkmadığı günlerde, uzun uzun seviştiğimizöğle sonlarında, şakayla dişlerimin arasınaaldığım minik kulak memesinin ucundaki gümüş küpe güneşte tatlıtatlı ışıldıyordu.

"Pekineden ötekiler değil de sen?" diyen adamın sesiyle geldim kendime. "Seni bırakıp gittiği için mi?"

"Beni bırakıpgitmedi.Beni ötekilerlebirlikte istiyordu."

"Yasen?" Yüzünde düşünceli bir ifade belirmişti,anlamaya çalışır gibi bir hali vardı. Nedense birutanç duygusuyayıldığıme.

"Yalnızca benim olmasını istiyordum" diye itiraf ettim.

"Bencilce değil mi?"

Adamın kızgınlığı geçmişti; yüzünde aptallığa yaklaşan bir masumiyetvardı.

"Bencilliğimiz olmasa yaşam çok tatsız olurdu"diye mırıldandım bilgiç bir dalgınlıkla. "Hem aşktan daha büyük bencillik yoktur."

Gözlerinde ona hiç de yakışmayan kurnaz bir ışık yandı söndü.

"Ötekiler seninkadar bencil değillermiş ama."

"Çünkü benim kadar sevmiyorlardı."

"Sen delisin." Kendimden bu kadar emin oluşum onu zıvanadan çıkarmışı. Birden sesi güçsüzleştı, neredeyse ağlamaklı bir hal aldı. "Ama ben acı çekiyorum. Hem de senin işlediğin bir cinayetyüzünden. Beni de ortak ettin bu pis işe. Bir de öldürdüğün kadının baş ucunda oturmuş, benimle sohbetediyorsun. Ne bekliyorsun hâlâ, çek git buradan."

Onun korkudan sararmışbenzine,ürkek gözlerine acıyarak baktım.

"Gideceğiz" dedim. "Sabret, birazdan gideceğiz." Usulcaeğilipsevdiğimkadının soğuk alnına sıcacıkbir öpücük kondurdum. "Az sonrauğruna birden gideceğizburadan."

"Üçümüz mü?" diye kekeledi adam. "Ne demek istiyorsun?"

"Ben olmazsam sen de olmazsın"diye mırıldandım, sağ elimi bacaklarımın arasında bütün ağırbaşlılığıyla beklemekte olan tabancayauzanırken. "Azsonra senin o vıcdan azabına son vereceğim."

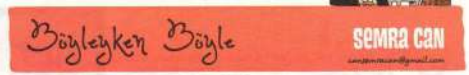
"Ne yani" diye mırıldandı."Kendine demi anlamlı bir yaşam armağan edeceksin?"

"Benim anlamlı bir yaşamım vardı zaten. Ama yıkıldı. Yerine daha güzelini koyabilirim sanmıştım,olmadı. Evet, birini öldürdüm. Hem de yaşamıma anlam katan birini. Artık ne anlamlı ne de anlamsız bir yaşam mümkün değil benim için." Sevgilimin alnı kadar soğukolan tabancanın namlusunu şakağıma dayayarak, tartışmanın sonaerdiğini ilaneden sözlerimi mırıldandım. "Ama bir ölüm hiç fena olmaz."

"Yapma" diye bağırdı. "Yapma, ben buna hazır değilim."

Onu dinlemedim. Bakışlarımı pencereye çevirdim. Kadife perdeden sızan gün ışığı kaybolmuş, oda kararmaya başlamıştı. Tetiğe uzanan elimin ağırlaştığını hissettim. Tetiğe dokunmadanönce öldürdüğüm kadınabaktım. Sevgilim gözlerini bana dikmiş, bana, yalnızca bana bakıyordu. Usulca dokundum tetiğe...

** Dostoyevski'nin 'Budala' adlı romanına bir gönderme.*

SEKSİSİN FARK ETTİN Mİ, İNSANLAR YAŞLANDIKÇA DAHA İÇ BARİŞ NASİHATLERİ VERİYO. HEM DE KİRA, TAM BANA GÖRE. SATEN UZUN OLANLARINI AKLIMDA HİÇ TUTAMIYOM...
SU İÇİ!
HASTA ZİYARETİNİN Bİ DE NASİHATİN KISASI MAKBUL.ÇOK DERİLER, BANA MÜSAADE...
HA HA HA
GENE GEL.
Hİ Hİ Hİ
PEKİ.
APARTMANIN ÖRİŞİNE DİSKO TOPU ASMAYI DÜŞÜNDÜRÜYOM. ÇÜNKİ ÇOK LAZIM. SU ERALAR APARTMANDA TEK EKSİKSİZ O!
EL-ALEM NE DİER BİZİM HAKKIMIZDA HAGİ HAGİ HAGİ HAAAGİ!!!!!
DOĞAL-SAZ FATURASI BU AY AZ GELDİ, ONU KUTLUYORUZ KOMŞİLİM.
HOP HOP HOP
HA HA HA HA
DIŞI SIÇ SIÇ SIÇMAK DIŞI SIÇ SIÇMAK
SEN KÜÇÜKKEN APARTMANIN TERASI KATINDA OTURSUN, ARAKÜS YAPIP SATSIN YAŞLI İŞ TEYZE VARDI. HEP BİYİNDEYİM. O ARAKÜSLERİLE OYNAMAYI ÇOK SEVERDİM. DERİCİ BİŞEK KADAR OLDUM HÂLÂ ÇOK SEVİYORUM.
SEN BANA DAHA GÜZELİNİ ALSENİ ANANICIM. BİRAK OYNASIN SEMRA TEYZENİ
ÜÇ KERE ÜÇ DOKUZZZ, Hİ Hİ Hİ GENE BİLDİM.
MANYAK DELİSİ!
AÇIK SÖZLÜ SOHBETİ İNSAN ÇOK FENA LANI... CATIR CATIR ELEŞTİRİYOLAR. NETLERİ... BİZ OLSAK KİM KİM KİMİ, MİMMİLARIZ...
BAZEN O KADAR GÜZEL SUÇMALARIN Kİ KIYAMAZSIN BANA...
KAR TANELERİ ARTI YÜKLÜ OLUR YA, HANİ İŞTE SİN DE AYNI KAR TANESİ GİBİYİM... TOPRAK DA EKSİ YÜKLÜDÜR YA, BUNU DA BİLDİM İÇİN HAFTADA BİR FARKA DİELİ, TOPRAK BAŞARIM. ARTI EKSİ NÖTRALİZE OLURUM. ANLATABİLDİM MİYİ?
YANİ YANİ KİSSİNGLİKİ!
HEM DE NASIL!
EVLERİNİZ ÇOK TEMİZ OLMUŞ. EVDE ÇÖP YERE ATMAK YOK. AMA DIŞARIDA ÇÖP ATIYOR HEP. EVDE MİSAFİRİN ÇOK İYİ DAVRANIYOR AMA DIŞARIDA ÇOK KÖTÜ. YÜRÜRKEN CARPMAK LAF ATMAK, KÖTÜ BAKMAK...
BÖLÜM MİSİLİSİN DIŞARI DEMEYİ DE BİLMEZSİN SEN BİRİCİ!
BİL SEN İYİSİ.
HİÇ KİMSE YAPTIĞIM İŞİ DOĞRU BULMAZ İÇİMİZİ, DÜNYA DE ANA SİKİŞİRİM Hİ DE BÖYLESİ VAR, DİYİYİM.
BAZI KEDİLER BİZİM PENCEREMİN ÖNÜNE YATIP GÜNEŞLENİRİ. SONRASIN PLASTİK DOKUNUNCA! PENCERE ÇAD DİL DE DEMİŞ KENARI, PLAZI!...
OOOOH! GÖRÜNÜŞÜN UYDUR UYDUR CİZİ UYDUR UYDUR CİZİ UYDUR ONDAN SONRA VAY EFENDİM KARIKATÜR Hİ SOR DEMELİSİ! PFFFH!
Arkadaş, herkes ekstra yapıyo, bi ben yapamıyom!...
BİR SOĞUK SÜT ALABİLİR MİYİM?
Cankaya'ya dönmaya başlıyom...
SATEN KARİKATÜR KONUMUNDA DURMAMAK ÜZERİNE BİR MİSİL OLUM.

Akşamsefası

NEREDE YANLIŞ YAPTIK?

Gözler monitör karşısında yanmış, beyni okuduklarından tiksiniyor, hiçbir şey yapmak istemez olmuş bir şekilde "Allahım ne oldubizde böyle iğrenç birülke, böylekorkunç insanlar hatlinegeldik!" diye kendi kendine, içinden isyan etti.

Diğer kendisi"Olm sktiret, takma kafana,olayına baksana, negüzel hayattasın hâlâ memlekette, ikiyıl öncesenindekafanafişek gelseydi ne olacaktı?"dedi... Onun için en önemli şey hayatta kalabilmekti sanki.

Kendi kendisiyle uzun süredir görüştüğü için, kendi huyunu da iyi biliyordu... "Önce bi gelsene sen" dedi. İğrençkendisiniyanına çekti.

"Baksanaolum haberlere! Bak, bak! İyicebak. Öyle Twitter'da onabucak komikliklişaksakal. tivitatmayabenzemezyavşak!" dedi.Azıcık sertçekınca yavşak kendisi bi kendinitopladı"Abiayıp oluyo ama" diyebildi. "Sus skerim abini! Terbiyesizherif. Lanbiz neyapıcazartık,onu soruyorum sana. Yabiz nasıl yaşayacağız daha böyle? Söylesene!"... Yavşak kendisigözlerinidevirdi. "Abiiivalla ne bileyim,yani başka şeylerle ilgilensen.Memleketyıllardırbok gibiydi zaten, şu iki günde olmadı ki be abi, takmakafana,gel balkonda sokağa bakıpbi sigaraiçelim"dedi yavşakça...

"Olmsen beni katilyapacaksın"

"İntihar mı ediyosun abi?"dedi yavşak. Haliyletabirisi gider sediğeri degitmiş sayılıyordu. Sizofreniyle intiharters mıknatıslanma yapabilirdi.

Bizimkisi öfleye püfleye haberlere bakmaya başladı. "Lan memleketin içinesçılmış arkadaş, bi tanegüzel haber olmazmı? Sokluğumun gündemi bir kezde güzeloaşlamaz mı? Al çtk, kamyonundamperinde hayvan gibi taşındıkları için 15 insan hayatını kaybetmiş. Yazıklar olsun be!" diye anırdıkendi kendine...

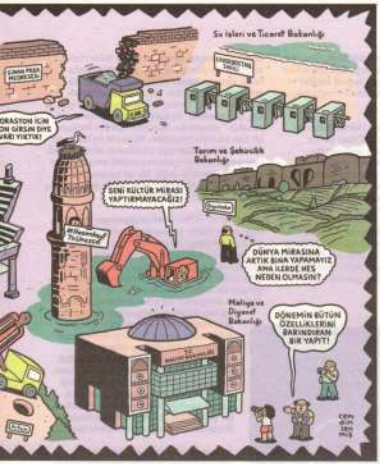
"Abi takma yaaa memlekette insandan çok ne var. Ölseölsekaç kişi ölecek. Bak madende adamların üzerinebeton döküler, sakallıbakan 'Uyuyamadım ben yeaa' diye ağladı. Kimse kimsenin umurunda değil. Zengindeğilsenya gözaltı,ya g*tatı eheheh" diye zevzekliğe devam etti.

"Lanolm sinirdenkafamdasaç kalmadı,sadecebir haftalık değil, birgünlükhaberbile okusamaklımı yitirecem. Ya şu seçimlerden sonra bizimki ekranlara çıkmadıya birkaç gün, hatırladın mı? İştediye birhuzur istiyorum ya. Bu da mı çok?"Yapamak yasak mı lan bize?"diye isyan etti. "Belki de çok takıyorsun abi her şeye kafayı. Bak İnstagram'da ünlüler galerine,hiçbir şeyi takıyorlar mı kafalarına?Yok. Varsayoksalaykma, laykların dünyası olmuş insanlar, vurdibine kavanoz dipli dünyanın, birkeregeldik, tekraroynatmakyok, eğlenmene bak, keyfini bozma"diye saçmaladı yavşak olan.

"Gel, gel... Gel de nelere koptuğumabak. Eskidenböyletüm vatandaşları, adalet kurumları, insanları, çocukları, yaşlıları, aileleri terbiyesiz, ahlaksız bi ülke miydik ya biz?Biz nedenböyleolduk ya? Baksana habere: Yoksullarınfitarına 'dadanan' polislerideşifreeden imama, ceza gibi soruşturma... Bartın İmam Hatip Lisesi Camii imamı, cami yemekhanesinde heraksam üniversiteöğrencileri veyoksullariçin verdikleri iftara ısrarla gelipimkanı olmayan insanlarınnızkına çöken polisleri, Facebook hesabındandeşifreetti. Bunun üzerine polisler değil, imam hakkında soruşturma başlatıldı... Ne diyorsun? Adam "İhtiyaçsahipleri gelsinyesin, fakirlerin de karnı doysun"dedikçedadanmışlar 'Aha beleş yemek' diyerekiftara. Adam isyan edince de hop imam baytdı... Bu mu lan bu ülkedeki adalet? Bu mu bizi geleceğetaşıyacakinsanlar? Eğer böyleysekölelimhepimiz ya! Bu ne olm?" diye titremeye başladı, artıkağlayacakgibiydi. "Utanhani marjinal bizdik?Hani inançsız, Allahsız, hiçbir değeri olmayan bizdik? Pekibu insanlarkim? İmamın şikayetinden sonra imama ceza vereninsanlar kim? Bu insanlarnasıl birhayatyaşıyorlar?Hiçbir ahlaki değerleri yok mu olum? Söylesene!" diye mırıldandı. "Söylesene... Biz kimiz?"... Yavşak olan birsüresustu. sonraaindenkeyfiyerinegelmiş gibi"Abitakmabiz Ramazan'daoruç tutmuyoruz"dedi. "Lan tutmasak ne olur, Ramazan'ın güzelliği Ramazan'ı hepbirlikte yaşamak, tutmasan bile tutana yemek hazırlarsın, akşam iftarını beklersin, arkadaşınla yanyana oturur, onun sevincine, mutluluğuna ortak olmaya çalışırsın... Hırsız olmazsın, terbiyesiz olmazsın, insan olursun önce, sonrasında ne istiyorsan onu olursun" dedi bizimki bir kez daha ağlamaklı olmuştu. "Sokayım böyle insanlığa!" diyeisyanettison kez. Yavşak olan içeriki odadan bağırdı "Dikkat et de o sana sokmasın, ehihh" dedi.

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadircuneyt

AFİYET ŞEKER

Yazar **Lydia Davis**, kaju yerken işitme cihazını da ağızınaatan yaşlı bir kadını anlatmış. Kadıncihazı çiğneyipyutamayınca bakıcısının avcunatükürür: "Çok kötü bir kuruyemiş tanesiydi." Ben hikâyenin devamını yazdım. Bakıcı "Ama bu kaju değildi ki!" der. Yaşlı kadın yanıtlar: "Haaa?"

Fatih Sultan Mehmet leblebi, **Kanuni Sultan Süleyman** hamsi, **II. Abdülhamit** de külbastı severmiş. **Atatürk** ise tavuklu nohutlu bamyaya bayılırmış.

Veresiye ile Biteviye yemeğe çıkmış. Biteviye çok yemiş, Veresiye paket yaptırmış.

"Kuzey ülkelerinde günde 22 saat oruç tutuluyor. Sofra pratik: çorbayla iftar yapıyorlar, tatlıyla sahur." **Hassan B. Mesbah**

Ambrose Bierce düdük makarnasını şöyle tanımlamış: "İki kısımdan oluşur; boru ve delik. İkincisi sindirilebilen kısımdır."

Hititlerde 1 80 çeşit ekmek yapıldığını anlatıyor **Deniz Gürsoy**, **Gastronom i Tarihi** kitabında. Hep beraber bir tahmini liste yapalım, 170'lere gelince önerilerim şunlar; naneli ekmek, kıymalı ekmek, kuşlu ekmek, ekmekli ekmek. Üstüne az kekik ;)

"En zararlı yiyecek döğün pastasıdır." **James Thurber**

"Adana'yla Urfa'nın farkı neydi?" diye sordum. "Fark yoğtır" dedi garson. "Sen nerelisin?" dedim. "Entep" dedi.

Rahmetli **İslam Çupi** kitabında, olayların *soğbekin lahana dolmasını yemesiyle* başladığını, genç yazar **Giray Kemer**'se *boksörün pazı sarmasını* yemesiyle başladığını söylemiş. Kafam karışık doktor... Olayların başlaması için ne yemem lazım?

Jean Paul Sartr e domates düşmanıydı. **Alfred Hitchcock** yumurtadan korkardı. **Charlie Chaplin** sıcak sütten kaçardı. **Steven Spielberg** sarımsaktan tiksinir.

"K. ilçesinde iftar topu yerine mantar tabanca atılmaktadır. Sahurda da teneke çalınarak halk uyandırılmaktadır. Belediye iftarsaatini halka daha iyi duyurabilmek içinjandarmadan tüfekve mermi istemiştir." **Milliyet Gazetesi** - 21 Ocak 1964

Antik Yunan'da bir kişiye elma fırlatmak, aşk ilanı manasına gelirmiş. Burada aklıma **Bukowski**'nin bir dizesi geldi: "Ama elmanınyarısında hafif bir can sıkıntısı başlıyor."

"Vejetaryenlerin kaypak ve muzip bakışları, sinsi ve hesapçı kahkahaları vardır. Çocukları çimdikler, pul çalar, su içer, sakal bırakmayı severler." **J. B. Morton**

Murat Belge, eski bir sofra adabı metninden aktarıyor: "Sayın bayanlar, erkekleri yemek esnasında fazla sual sormakla yormayınız, zira nefis bir hindi kızartması yemekle meşgul olan adam söylediklerinize dikkatle kulak verecek halde değildir."

İnkalar, patatesin kaynaması için geçen süreyi zaman birimi olarak kullanıyordu. Sevgililer hükümet meydanında haşlanmış patatesin altında buluşuyordu.

"Pizza ile iftar yapmak günah mı?" dedi kadın. "*Risultato importante*" dedi hoca.

UZAY YOLCULUĞU 1981

8. BÖLÜM

Biz bugün Ay'a indik. Ay, Dünyamızın uydusudur. Samsun isimli ay modülümüzle inişegeçerken hepimize kutusüt ve fındık dağıttılar. Sonra bir körükle, modülden Ay üssüne geçtik.

Ay'dayürüyeceğiz diye gecepek uyuyamamıştım. Bir kraterin gölgesinde Mercan'ıöptüğümü hayal edip durdum. Ay yürüyüşüne hemen çıkmayacağımızı öğrenince çokcanımız sıkıldı. Engin "Herkes yürümekzorunda mı?" diye telaşlanırken Mahmut da "Yürüyüş yasaklanmış, sınav olacakmışız"diye insanların tadını kaçırıyordu. Bizi sıraya sokup büyük bir salonaaldılar. Burası bir spor salonuydu aslında, boya kokuyordu. İtişerek sahaya yerleştirilmiş katlanır sandalyelere oturduk. Murat "Niye pencere açmıyorlarya?" diye şikayet etti. Belki de espri yapıyordu. Acayipmidem bulandı,keşkesütü içmeseydim lan.

Mercan'larınöğretmeni basket potasının arkasındaki sahneye çıktı. Mercan'dan da bahsederdiye bekledim, ama sadece Ay'a geldiğimiz için kendimizicok şanslı hissetmemiz gerektiğini söyledi. Hemen kendimizi şanslı hissettik. Sonra da bugün burada olmamızı sağlayan devlet büyüklerimizeteşekkür etti. Devlet büyüklerimiz salonda olmadığı için, n'apalım,biz alkışladık. "Şimdi bir film izleyeceğiz" dedi ve ışıklar söndü. Engin "Filmi çalıştıramayacaklar" dedi. Gerçekten de öyle oldu. Işıkları tekraryaktılar, çokgüldük

Ay bahçesi yürüyüşünde, birden korkunç bir can sıkıntısı hissettim. Neyse ki Ay'daki can sıkıntısı Dünya'daki can sıkıntısının altıda biriydi...

buna. Öğretmenler aletin başınaüşüşüp sırayla kurcalamayabaşladılar. Engin'e"Nasıl bildin?" diyesordum. "Hep öyle olur" dedi. Bu şapşalın bilgeliği beni öldürecek bir gün.

Nihayetaleti çalıştırabildiklerindetekrarışıkları söndürdüler. Bir öğretmen sessizolmamızı, izleyeceğimizfilmin sınavlardasorulacağını söyledi; o zaman da gülelim de görsündü. Bana soracak olursanız ben filmi beğendim; Ay'la ilgilisıkıcı ve ilginç bilgilerverensiyah beyaz bir filmdi. Görüntünün yarısı basketpotasına yansımasa daha çok bile sevebilirdim. Filmden sıkılanlarıyine aralarında konuşmayabaşladılar tabii. Öğretmenimiz buna çok hayretettiğini söyledi, nasılolıyordaheyecanlanmıyorduk, gerçekten hayretti yani.

Filmde Ay'dakiyerçekiminin Dünya'dakinden daha az olduğu anlatılıyordu. Zatenbence Dünya'dan daha çok çekmesiayıp olurdu, saygısızlıkolurdu. Daha bir sürü akılda kalmayacak bilgilervardı; Ay şu kadar uzaktır, çapı bu kadardır gibi. Yaprak karanlıkta not almaya çalışırken Mahmut da "Asla evimize dönemeyeceğiz" diye ortalığıgeriyordu. Aklımda kalantek şey, Ay'ın her yıl Dünya'dan 3,7 metreuzaklaşması oldu. Bakın bu 3,7'yiben uydurmuyorum. Tamam, uydurma gibi duruyor ama bu gerçekten de gerçek bilgi. Ha Ay gittikçe uzaklaşıyordiye eleştirebilir miyiz? Demek caniöyle istiyor, demekadam gitmek istiyor buralardan. N'apacaksın?

Filmbitinceışıkları yakmakistediler ama bu sefer de ışıklaryanmadı. Ön sıralarda oturan Mercan'ı bu karanlıktaseçemiyordum, onun kafası zannedip yanlışbir kafaya da heyecanlanmak istemiyordum doğrusu. Mercan'larınöğretmeni yine sahneyeçıkıp Ayyürüyüşündedikkat etmemiz gerekenleri sıraladı:
- Ay'da yer çekimidaha azdır. Bu yüzden iyi bir öğrencigibi davranmalıyız.
- Ay'da sıray bozmadanyürümeli, öğretmenimizin sözünden çıkmamalıyız.
- Ay'ı bulduğumuzgibi bırakmalıyız. Falanfilan.

Salondan çıkıp basınçlı odanınönünde tekrar sıraya girdik. Mahmut,odanın köşesinde kırmızı kovalarla yazılmış olan YANGIN yazısını gösterip "Kapı açılıncahepimiz yanacağız" diyordu. Öğretmenimiz "2-C, kasklarınızı takın!" dedi.Sonra oksijen göstergelerimizi kontrol ettik. Sonracığıma da büyükkapı yavaşyavaş açılmayabaşladı. Engin "Çişim var"dedi. Geçmiş olsun artık.

Ay bahçesine çıktık. Yani Ay üssünün etrafını bir duvarla çevirmişler, Ay yürüyüşümüz de bu Ay bahçesidedikleriyerdedolanmak olacaktı. Ayyüzeyi kalın bir toz tabakasıyla kaplı,birazcıkkarda yürümeye benziyor. İlk anda görebildiklerim: Toz,kaya, uzaklarda sivrisıradağlar,birkaç krater, sonra daha çok toz. Bir tabelada "Ay bahçesindetopoynamak yasaktır"yazıyordu. Yeminler. Birden korkunç bir can sıkıntısı hissettim. Neyse ki Ay'daki can sıkıntısı Dünya'daki can sıkıntısınınaltıdabiriydi. Hareketlerimiz gerçekten komikti ama. Normal yürümek mümkün değil, biz de tavşan gibi zıplıyordu. Birbirimizeçarpaçarpa bahçedetaş örnekleri toplamaya başladık.

Engin'e artık lütfen elimi bırakmasını söyledim. Üçüncüsınıflarınyanına doğru gittim. Mercan gruptan ayrılmış,bahçeduvarının üstünden Dünya'yı seyrediyordu. Ben de yanına yaklaşıp seyretmeye başladım. Dünya'ya bakıp "Ulan artık oradadeğilim"diyedüşünmeninçok şahanebir kafasıvar. Bir an için her şeydurmuş da mola almışsınız, bir süre dinlenmenize, hayata dışarıdan bakmanızaizin verilmiş gibi. Mercanbeni farkedincedönüp gülümsedi,sonra Dünya'yı seyretmeye devam etti. Okuduğum kitaplarda diyorlar ya, aynen öylenefesimisıkıldı. Hayal ettiğim gibi onu öpmeyekalksam kasklarımızıntokuşacağını anca şimdi akıl etmek hiçde bile canımısıkmadı. Çünküsevdiğinkızlayanyana dururken bir şey olması gerekmediğini anladım. Sonundaerkek olmuştum sanki lan!

Ama hayat durmamıştı; aptallar aptallıklarına, denyolardenyoluklarına devam ediyordu. Mahmut, peşine diğerlerini takmış,yanımızageldi. Çünkü hep böyle olur işte.
"Sana bir şey sormamız lazım" dedi Mahmut, kolumdan çekiştirirken göz ucuyla Mercan'ınyanımızdan ayrıldığınıgördüm.
"Ne soracaksanız sorun hadi."
"Kavgaetseniz sen mi döversin, Murat mı döver?"
Hey Allam, işte mükemmel bir varoluş sorunu!
"Niyekavgaedelim?Ben Murat'la kavga etmem."
Gitmek istedim, Mahmut çekti kolumdan.
"Amadiyelim ki kavga ettiniz.
Kim döver?"
"Öff be, ben döverim! Ama asla dövmem seni Murat."
Murat bendemeyedğihayalidayağaçok gücendi.
"Nasıl dövüyorsun ya?"
"Evet nasıl?Bence dövemezsin!" dedi Mahmut sırıtarak. Mercan da gittikçe uzaklaşıyordu. Midem iyice ayağakalktı. Elimde birtane Aytaşı tutuyorum, koyacaksın Mahmut'un kaskına birtane.
"Roketmaketini sen mi çaldın?"dedim Mahmut'a. Birden aklıma geldi bu.
"Ne maketi? Ne alakasıvarya?" deyipyakama yapıştı. O sıradazilçaldı. Yanımızda bir öğretmen belirince biraktıbeni akıvaryumkafa.

Bizi toplayıp sıraya soktular. Derya'ya"Taşlarını bentapıyayım mı?" diyeyordum. Derya gülümseyerekteşekküretti, ne kadar da kibarmışım. Yaprak "Benimkileri de taşır mısın?" diyeatladı, taşlarını kucağıma yığdı. Gerçi Ay'dan taş almak yasakmış, topladığımız bütün taşları kapınıngirişine bıraktırdılar. Engin'leel ele içeri girerken, onunla birlikte kaç öğrencinin altınaişemiş olabileceğini düşünüyordum ki kaskımın içine kusmaya başladım.

Akşamsefası

PINAR ÖĞÜNÇ

İTİRAZ MASASI*

Ahşap görünümlü ama yeryüzündeki hiçbir ağaca benzemeyen renkteki masanın üzerinde, tüplü monitörü yan delikleri boyunca kararmış, klavyesinin harf aralarında, mısal şu an evdebütüngün sudokuçözenemekli memurların, yedi sene önce bir cuma akşamüstü döktüğü simitsusamları dahi hâlâ duran bir bilgisayarvardı sadece. Arkasokaktakipidecinin bütünpersoneleyolladığışelaleresimlitakvim, birkaçtellisiyah klasör, yaygörünenlerden üçbeştükenmez kalem bir de...

"Hanımefendi herkes bir şey sormak için burada zaten, lütfen sırayı bozmayalım" diye çıkışınca sekizincisıradaki adam, 50'lerindekisarı boyalı saçlı kadınkükünbir bakışlaarkayayollandı. Bilgisayarıngerisindeki görevli, sıranın en önündekine "Beyefendi bizim de elimizdebir form var, bazı kriterler var, sizinki olmuyor işte, ben ne yapayım. İtiraz edebilmeniçin bizzat mağdur olmanız lazım, anlatamıyor muyum? Şimdi saatler bir saniyegeriye alındıdiyesiz nasıl mağdursunuz ben anlamış değilim" dedi bir yandan tükenmez kalemimasadan kaldırmadan iki parmağıyla çevirerek. "Bakın benimçinfecibir geceydi o. Bir saniyedaha uzun sürmüşolmasına katılanamıyorum, nasıl mağdur olmam... Ay sonuydu ya, 30 Haziran, tam o gün işitenatildım, saataltıyakadar eşyalarımı toplamamı istediler. Sekiztanebattalboyçöp poşeti doldu,onlarıeve geti..."

Memurkesti, "Güzel kardeşim,itirazın kabulolsa bileburadanbir tazminatfalanalamayacağını biliyorsun di mi sen? İşsizsin diyevakitbol,onun için mi geldin, anlamadım. Atıldıysan, bir saniye daha uzun sürse de atılmışsın işte. Patronun mağdur edeceği kadar etmiş seni, devlet n'apsın, özel sektör bu." Adam üç saniye, heykelgibi durdu,dudaklarıtüm gezegene sövercesine oynayarak hışımlaçıktı kapıdan. Koridordaki bağırtısı içeri sızdı: "Sonrasını dinlemedin ki!"

"TCkimlik numaranız?" Sıradakigenç kadın ezberden 11 haneyisıralayıpsorulmadanderdine girişti: "Şimdi sevgilimindoğum günü saniyelerin alındığıgünün ertesigünüydü. Tam 12'de mesaj atmakistedim, hanihoşunagider diye. İlkben kutlayayım dedim. Amatambenim attığım saniye geri alındığı için ben bir gün önce atmış oldumyani. Bir de sonradanMurat'ın telefonunu karıştırırken bir baktım ki eski sevgilisi... Benden iki saniye sonra mesajattığı içinilk kutlayan o olmuş. Zaten İnstagram'da ha bire Murat'ın fotoğraflarını layklıyor, eğeronageri dönerseben tam mağdurum memur bey."

Bir "tövbetövbe" bakışıattı. "Kızım aslında seninki oluyor, formu doldurabiliriz de..." Gerisini içindengeçirdiadam, nelerleuğraşıyoruz dedi, bu yaştan sonradedi, AvrupaBirliği'ni takan kim kaldı ki memlekette, hiçbir kuralına, kaidesine uyulmaz, bu itiraz masasıyla mı uyum olacakmış dedi, şu biraz bir bitse dedi,benyine nüfus cüzdanısıraetivermeyedevam etsem dedi,mühür bassam,parafatsam, dosyaları müdüre imzaya taşısam dedi, ömrümü yedikler bir saniyeninhesabını yapıyorlar dedi, neymiş Dünya'nın hızıyla Ay'inki tutmuyormuş, ben mi aldım landedi, ben mi aldım saatleri geri,ben alsambir saniye mi gerialınım,dedi.

Sırada tam o saniye dünyanınaçıkolan borsalarında işlemyapamadığı için, doğrudan "artıksaniye"yüzünden zararda olduğunuiddia eden bir şirketin yönetim kurulu başkanı adına lacivert takımelbiseli,keçi sakallı bir adam duruyordu. Elinde kim bilirne kadardır kullanarak çanta gibi eskittiği naylonpostdolusu kâğıtla, yetmişine yakınbir kadına geldi sonrasıra. 1972'den beribirikenbütünartık saniyelerin 18yıldır cezaevindeolan oğlunun cezasından düşülmesini istiyordu. Bu itirazbaşvurusunu AdaletBakanlığı'na yollayacakmış. Birde çıktı istedi, söylendi ama verdimemur.

Biradamasıra geldi sonra, fısıldayarak konuştuğundan arkasındakilerden kimse içinden sessizce onun itiraz gerekçesini kendisininkiyle karşılaştıramadı. "İlk defa şeyoluyordu o bayanla" diyegirdi, düşünmüştaşınmış"cinsi münasebet" demeyi kararlaştırmıştı yolda halbuki, laf ağzına oturmayınca vazgeçti. "Tam o anda,yanıben gelirken, şey olarak, gözübaş ucundaki saatekaydı, gördüm memurbey,hani ölçer gibi, neysebilelim gibi, bundansonraona göre gibi bir baktı. Şimdi siz de çokiyi bilirsiniz 6.59'la 7.00 arasında büyük fark var. İnsan psikolojisi böyle. Malum indirimler de hep öyle yapılır ya. Yani tam o anda bir saniyenin iki kez tekrarlaması benim açımdan hoş olmadı. Şu an beni6.59 olarak biliyor, bu 6 demek." İki işaret parmağıyla on parmakkhızıyla klavyeye vururken, 6.59 da fena değilmişdiye düşünüyordu memur. Gereksizenter'larabastı telaştan, sonragerialdı.

> *"Hanımefendi herkes bir şey sormak için burada zaten, lütfen sırayı bozmayalım" diyeçıkışınca adam, sarı boyalı saçlı kadın kükün bir bakışla arkaya yollandı.*

Bir ay boyunca "Benimnedenbundan haberim yok,aslındabir saniyefazlayaşamışız amatadını çıkaramamışız" diye itiraz eden çıkacaktı. "Bir saniye uzun mu yaşadık, yoksa ömrümüzden mi gitti?" diye sormaya 18 kişi gelecekti. "Dünya'nın dönüş hızı dahada düşebilir mi?"nevi merak konularına "Bizbilime bakmıyoruz"diyordu adam, "Alet bozulması da bizim işimiz değil".

Öğle yemeklerinde daireden arkadaşlarına ballandırarak o gün başınagelen garabeti anlatıyordu adam, "Sonra bir kız geldi, şimdi oğlana mesaj atmış bu..." Mecburi hizmet için yollandığıgezotik birülkedeno sabahdönmüş gibiydi her öğlen,"Herifdiyor ki bir saniyenin önemi var..." Gençler bazen "Bunu anlatın ya SadullahAbi" diyorlardı hafifusanmış. 22yıldır birlikteçalıştığı mesai arkadaşları vardımasada oturanlararasında. Onlar üç kerede dinliyordu ilkkezduymuşgibi gülerek.

Kahve söylüyortardı sonra. İdariveMali İşler Servisi'nden ŞenizHanım öğletatilbitenekadar hergün birinefal bakardı. Tutturuyordu da.

** 30 Haziran 2015'te tam gece yarısı, saatler 00:00:00 yerine 23:59:60'ı göstersdi, bir saniye iki kez yaşandı. Dünya'nın Güneş etrafında dönüş hızının yıllar içinde yavaşlamasından kaynaklanan 'artıksaniye'lerinsayısı 1972'den bu yana 26 oldu.*

ORTAM
En felmaşa adam
zonmezkarakurt@gmail.com

özet: ORTAM YINE ÖZLEM'LE EVE GELİR. GELİR GELMEZ TAM ÇAKTIRMADAN İKTİDAR HAFI İÇERİCEKEN ÖZLEM ONU YAKALAR, İÇİNE HAPTIYORLUN, SENİN İHTİYACIN YOK Cİ DER. TABİİ BİZİMKİ İRKİNAÇ İNKARA GELİR. BU HAF ARKADAŞLARINDI DIYE. BUNUN ÜZERİNE ÖZLEM AŞÜNDA BU EVDE DE SEN OTURUYORSUN, NE DİYE ARKADAŞLARIN BU DİYOSUN DEYİNCE BİZİMKİ YİNE İNKARA GİDİP VE ÇAKTIRMADAN KORAY'A MESAJ ATAR, GELİP BU YAZANINI TEYİT ETSİN DİYE TELEFONDE BULUNUR AMMA ÖZLEM YİNE SUÇUSTU YAKALAR...

Akşamsefası

SERKAN YILMAZ
serkanyilmaz@gmail.com
twitter.com/yilmazserkan
O KIZ BANA DÖNECEK OLUM, AYAĞIMA GELECEK!
AYAĞA DÖNER TEKMEEE!!!
BİZ ASLINDA SELANİK GÖÇMENİYİZ YA!
SANA KAN VEREN ADAM ŞEYMİŞ PATRON!
O KİM LAN, KAN ALIRIM ONDAN KAN!
ALDIN YA PATRON!
AY EVEET!
E SENDİR SAHİBİNİ GÖRMEYEN KÖPEK, GÖRÜNCE BAKIN NE YAPTI!
OLULULU!! HİÇ ARAMIYOSUN HAYIRSIZ!
İŞTE DOĞRU HAREKET BU!
SALAKCA BİŞEY SÖYLEDİĞİMDE UYARMASI İÇİN BU BEYİ TUTTUM MELTEM!
YA NİYE ÇIMDİKLİYOSUN NE DEDİM ŞİMDİ ABİ?!
Sis salak sis söyleme!
HÂAAAA!!! NE OLUYO LAN, NEFFES ALAMIYOM!
KOLTUKTA UYUYAKALMIŞSIN, ÜZERİNİ ORA TOPRAKLA ÖRTÜYODUM HAYATIM!
MARS
ODA ISISI
DOĞAN
oguzsag@gmail.com
Bİ DAHA KAÇARSAN MAHVEDERİZ LAN SENİ!
GÜM!

ORTA DÜNYA

Emir Sağlam – Emirhan Parker – GüvenBilge
İlker Altungök – Mert Bolapçıoğlu

Akşamsefası

KULİS

Kulistehazırlanırsın, temsil de orada noktalanır. Herşeyin kendisine dairkulisi vardır. Mizah dergisininki imza günü. Denizcinin fırtınaları (içinde vedışında kapıdığı).Ertmanın kulisi çekirdeği. Yediğinfasulyedeki, bedendeki gazdırmisal. En eğlenceli kulis evdedir yani mutfak. Orada bin çeşitmakara,k, kukara ve yemek yaparsın. Yemek yaşamınsahne makyajıdır, gala ise oturduğun sofra. Üzerinde sadece soğan, ekmek olsa da önemli değil. İçin, niyetin, muhabbetin güzel ise zaten bal börek yersin heryerdeve herkesle.

Adile Hanım anneannem yani; muhteşemim. Tıpkı sizin aile büyükleriniz gibi bir alay şey öğretti, hayatta birçokrahle-i tedristen geçirdi beni. Bunlardan birisi yemek yapmak. Küçükken saatlerce seyrederdim onu. İki göz küçükocak, alabildiğine sıradantencere,tava. İksirbulutukokan baharat dolabıile muzieleryaratırdı kapsülkadarmutfakta. Mucize teknikleriçerçekçi, hatapayı sıfırdı. Bir eskrimciye taş çıkartacakseri hamlelerle bıçakkullanışı,içinden sayarak hissettiği pişirme süresi. Her yemek için mırıldandığı şarkısı ve bakışları ile ettiği minnetduası.

Genelde Rio karnavalı yani semt pazarındaydık, ilk adım orası. Mucizeyioluşturan sihirli,renkli, değişik şekilli şeyleri toplamak. Ama seçmeyi bilmek için dokunmak, koklamak, dinlemek, bilmek şartlı. Yumurtanın tazesi ağır, biber dolmanın sapı diri, salatalığın üzeri parlak. Yağmurlu günde kekin sönüklüğü, lodosta tüm kokuların noksangelmesi.Balıklarındışı, erkeğininseçimi ve nice sonsuz detay. Her or tayaçıktığımızda yeni bir macera bizi bekliyordumandıra, pazar, ciğerçi,aktar. İz süren usta bir avcı 70'liniminve 5 yaşında çantacı ben.

Sonra kulise dönülürdü. Akşam sahneye çıkacak tüm oyuncular itina ile hazırlanır. Oyunun hangi perdesinde rolalacaksa ona göre kesilir,doğranır,işlenir, süslenir, içi doldurulurdu. Sufl örtüz ve biberken hiçbiratik israfedilmez. Her şeyin kabuğundan mücver, reçel, sebzesuyuna katık. Yoğurt kaymağı biriktirilip buzlukta dondurma. Çiçeklerden şerbet vesimyacılığınadımları orada başlardı. Tozlar, sıvılar, katılar, soğuk, sıcak,ılık. Ardından ateş,çelik,keskinlik,hız, zaman, mesafe. Hatta yemeğin tonu, mevsim, renk,cinsiyeti.

Bugün, her kesme tahtasının başına geçtiğimde onun öğrettiği büyücülük rotünü oynuyorum. Monettablosu gibi salatalar. Ortasıkesitdiğinde gökkuşağı gibi ekmek arası ıvır zıvır. Şarkısöyleyen zeytinyağlılar. Hüzünlü ekmekler. Şakacı dolmalar. Halı desenli börekler yapabiliyorum. Kulistekinin makyajını renklendiren kurumuş biber, kiraz, elma kabuğu, az kekik ile coşturuyor.

Bilerken ses ve son savurmada çıkan tınlamayla bıçağınkeskinliğini akort ediyor.Zeytinyağının renkmatliğından sertlikderecesi, tencereyi dinleyerekyemeğin piştiğini, daha niceseyi başka duyularla bakıp görüp hissedebiliyorum. Yemek yaparken kendimi ve çevremi tanıyorum bir yandan.

Bir de garip bir hal var filmlerde bile gördüğüm; manitaya yemek yapmak. Amman çoh fiyakalı; hadi be sen de. Asıl yavukluaklında iken bin bir emekyaptığın tenceresi ilecayırcayır yandı ise en lezzetli yemek orada. O bağ nasıl meftuna sürükleyemelyse ise,yârin le arana ocaktaki yemek bile giremeniş. Asıl sen hamken, pişip, kıvamında yanıp, kav, kor, kül olmuşsun tencerendeki ile ne güzelişte.

E yani yemek yapmak detay, sabır, ince iş, bölüşmek. Kişinin eyvallahı olmadığını gördüm. Karşımdakine sözle diyemediğimi, tatlar ile telaffuz ettim. Ayrı dünyaların insanıolup; aynı Dünyaye sofrada yüz yüze. Bezelye ayıklarken psikolog. Hasta çorbası hazırlarken şifacı. Sos çırparken şairliği öğrendim. Ama aynı yetenek işiniyapan kaportacı,dövme sanatçısı, terzi, bakkal,hava trafik kontrolörü kim ise onda da var. Her âdem evladının sadecesahne, tirat, makyaj,oyun, kulisifarklı abartılacak bir şeyyok.

Yani yemek mesele yemek yapabilmenin elit sükseei değil. Tutkularınla kucaklayıp dört elle sarmaladığın. Gölgesine saklanıp hissettirmeden koruyabildiğin insanların kim olduğu. Zaten için iyi, niyetin halis, muhabbetin güzel ise. Masada tek bir kırıntı olmasa bile şükür, bal börek yersin her gün bambaşka bir yerde. Gönlündeki ile.

Yemek de yapın o yüzden becerebildiğiniziz kendi kulisinizde.

AYNEN
DİLŞAD TURAN
...EE NERDE YENİ OYUNUN?
DİLİR DİMDİ YA, AMA VAR YA GRAFİKLER EFSANEEE. TAM BENLİK BİİİR OYUN.
MEHAAAA!...
HEH BELDİ, MORUK. BU BİBEL.
BOOM
BOOM
BOOM

Akşamsefası

OZAN ÖNEN

www.twitter.com/ozanonen

ÇAPULLUYORUM

■ **BrezilyaPortekizcesi**'nde, sevgilinin saçlarını, kediyisever gibi sevmehâline **cafunè**

■ **Tierra Del Fuego-Yagan** dilinde, birbirine bir şeyler ima etmeyiarzulayan iki kişinin başlattığı karşılıklı bakışmaların, bu iki kişinin de tereddüt ve ağırdan almaları sonucuhiçbir sonuca varamayıpsürdükçe sürmesi durumuna **mamihlapinatapai**

■ **Almanca**'da, **"Gidelim buralardan!"** kafasına girerek tüm dünyayı gezipgörme arzusuyla seyahat etmeye duyulan yoğun istеğe **wanderlust**; daha önceleri hiç gitmediğin bir yerisanki memleketinmiş gibi özleme hissineyse **fernweh**

■ **Rukwangali** dilinde, serin sulardan çıkıp da kızgın kumlarabastığın andaayak parmak uçlarında yürümeye **hanyauku**

■ **Norveçce**'de, güneşli güzel bir günde dışarıya çıkıpçimlerdeense yaparak buz gibi bira içmeye **utepils**

■ **İspanyolca**'da, yemekten sonra, bir masa etrafında arkadaşlarla oturuptatlıtatlı sohbetetmeye **sobremesa**

■ **Papua Yeni Gine** dili **Kivila**'da, herkesin çok iyi bildiğiama kimseninüzerine konuşmak istemediği hakikâte **mokita**

■ **Korece**'de, bir kişinin alacağı cevabı bilereksorduğu soruya ve soru sorulan kişinin isteksiz de olsa beklenilencevabı vermesine **dapjeongneo**

■ **Portekizce**'de, artık kaybolmaya başlamış,nadirleşmişveyahuttamamen kaybedilmiş birşeyi ya da bir kişiyiderinden özlemehissine **saudade**

■ **Osmanlıca**'ya **Arapça**'dan geçen ve tasavvufta, kalbintam ortasındaolduğuna inanılan,gizligünahlarımızınsaklıolduğu düşünülen küçüksiyah noktaya veaynı zamanda günümüz **Türkçe**'sinde de bazı sufilerce "aşklabağlandığın sevgiliyo v yanındayken bileözlemehissi"ne **süveyda**

■ **Türkçe**'de, Gezi Parkı Direnişi'nde ve sonrasında betondan öncedoğa, refahtan önce hürriyet, paradan öncevicdan, ekmekten önceadaletiçin direnenlere **çapulcu**

■ Hibrid bir sözcük olarak öncelikle bir avuççapulcutarafındandilе getirilen ve ardından Noam Chomsky'den Cem Boyner'e, AFP'den CNN'e, Tureng'den Urban Dictionary'ye, BBC'den The Guardian'a, Wikipedia'dan HuffingtonPost'a kadar tüm dünyanın"haklını arayarak otoriteye karşı espriyle direnmek"amanda kullandığı sözcüğe **Türkçe'de çapuling, İngilizce'de chapulling, Almanca'da tschapulieren, İspanyolca'daysa el chapulo** denildiğini

■ Sözcüklere yüklenenanlamların, toplumların kolektif bilinçaltını yansıttığını; dil üzerine yazılmış en acayip kitaplardan biri olan **Tractatus Logico-Philosophicus**'a "Dünya,olduğu gibi olan her şeydir"diye başlayıp, kitabını"Üzerine konuşulamayan konusunda susmalı"diye noktalayan filozof **Wittgenstein**'ın da "Dilimin sınırları dünyamınsınırıdır"diyerekolasıtüm sınırlara direndiğini

Türk Dil Kurumu'na bildirip çapulluyorum.

Akşamsefası

YUMURTALAR

"Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür göndercem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/sumurtalar:bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Emir Kızıltan

Onur Gürteyen

Cihan Topçu

Berkay Yaşar

Baybars Altuğ

Alper Kapaktepe

SÜPER KEDİ

Mehmet Subaşı

Erhan Güneş

Alp Uzunoğlu

PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ · 9 TEMMUZ 2015 · SAYI: 688
HAFTALIK YAYIM SÜRESİ YAYINDA · 12 GÜN, ÇIKIŞ: PERŞ
www.penguen.com

Akşamsefası

KAHVEYİ KEŞFETTİK Mİ?
YOK. ABİ..
TAMAM, SİZ GİDİN AVLANIN..

FARKLI OLDUĞUN İÇİN UTANMA!
SEN SÖYLEYENE KADAR UTANMIYORDUM LAN!
BOŞ VER, KENDİNİ AKIŞA BIRAK...
SEN SÖYLEYENE KADAR ZATEN AKIŞA BIRAKIYORDUM..

GÖCEBE HAYAT
DAHA SU KOLİYİ AÇMAMIŞIM BİLE, YİNE TAŞINIYORUZ..

ATIYORUM BU ESKİ PÜSKÜ ŞEYLERİ
YA BEN ONLARLA TEBDİL-İ KIYAFET GEZERİM
ATIYORUM..
ÖFF TAMAM BE AT..

KENDİMİ HİÇ UZAYLI GİBİ HİSSEDEMİYORUM..
SEN KENDİNE İNANMAZSAN DÜNYALAR NİYE İNANSIN?

SÜPER PENGUEN
SÜPER PENGUEN'DE BU AY:
EFSANE YAZ MANZARALARI
DERİN TARİH
ROBOTİKA
ASTRONOMİ: UZAY ÇÖPLERİ
ERDİL'LE TİMSAHÇİZ
TEKNOLOJİ: KLİMANIN EVRİMİ
SOSYAL MEDYA: ÖZÇEKİM
HEDİYE: SÜPER OYUN EKİ VE POSTER

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
16 TEMMUZ 2015 • 29
669
4,00 TL

İYİ BAYRAMLAR

Ece Temelkuran
Büyükler İçin Boyama Kitabı ve Yol Açacağı Dehşet

Serkan Altuniğne
Sevdiğim Şeyler - *Sakarlık*

Ahmet Ümit
Çölün Kanı

D.E.Ç.S.İ. Murat Menteş & M.K. Perker

İsmail Güzelsoy
Alacakaragümrük - *Ah Bir Vanpir Olsam*

Akşamsefası

PENGUEN Gündem

YEŞİL YOLA HAYIR! Karadeniz'de, yaylaları birbirine bağlayacak Yeşil Yol projesine halkkarşı çıkarken, Rabia Nine "Devlet yok, halk var! Devlet bizim sayemizde devlettir"sözleriyle direnişin simgesihalinegeldi.

KOALİSYON GÖRÜŞMELERİ BAŞLADI!

Cumhurbaşkanı Erdoğan, AkSaray'ı gören yabancıların "Burası büyük bir devlet" dediklerini iddia etti.

Başbakan'ın eşi SareDavutoğlu,"kadına şiddet" demeninkonuyu büyüttüğünü, hatta "kadın cinayetleri" dedikçe cinayetlerin daha çok arttığını söyledi.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güventürk

Devlet senin iyiliğin için senin yerine karar verendir.

Devlet seniniyiliğiniçin yasaklayandır.

Devlet seniniyiliğiniçin saraylardayaşayandır.

Devlet senin iyiliğin için suyunu, ağacını, toprağını koruyandır.

AYAKKABI ÇALANA 39 YIL CEZA! Ayakkabı kutularındaki paraların hesabının sorulmadığı ülkemizde, Ümraniye'de apartmanlardan ayakkabı çalan Bilal Ç.'ye 39 yıl hapis cezası verildi.

AVM sayısı yıl sonunda 355'i bulacak.

'Miletin a..na koyacağız' diyenişadamı M. Cengiz'in firması, Artvin'de orman içerisine maden kurmak istiyor.

YEREL GASTE

SERKAN YILMAZ

DUDULLU POSTASI

"ORDA BİR KÖY VAR UZAKTA" ŞARKISINI DUYUNCA BÜYÜKLERİMİZİN AKLINA FİKİR GELMİŞ

"Havva ana" lakaplı Rabiye hanım, şehir hayatından uzakta şöhrete yeşiyo. Biz burda saka taka. Yok öyle..para lazım para. Herkes taşın altına elini sokacak. Arna taşı kafamıza atma. Sen köylüsün, çıkarsın yaylaya. Peşkeş nasıl çıkacak, pardon herkeş nası çıkacak? Onaya otel nası dikkecek? Turuzlarıvia iş imkanı olur hem. Otellerde zor şartlarda çalışırlar, yaylaya çıkmaktan daha zor üstelik. Zoru seversin sen. Dedelerin bu topraklarda şehit olmuş. Ya benek millet mi kaldı artık millet para. Para varsa bütün dünya senin. Atatürk "gecikiken gibi giderler" demiş turistler için. Sermizme gel, burası da şehre uzak. Devletimiz 1947363 tane park yaptı. Onlara gidersin.

Köşem Var Yazı-yorum!

Asım Velioğlu

Efendim, bir bayram yazısı yazmanın zamanıdır. Çocuktum, bayram sabahı uyandım. Kahverengi ayakkabılarımı giydim. Dışarıdahiç giymediğim için evde giyebiliyordum. Sadece o zaman yabancı gibi hissediyordum. Teyzemlere gittik. Ortancıca çocuk olarak büyüklerin elini öperken üçüncüydüm sadece. Çocuklar bi füze patlattı dışardan, camdan içeri girip enişlemin gözüne gecti. Hastaneye giderken "sizin gelmenize gerek yok" dedi kayzem. Başka akrabamıza gittik. Onlar da hastaneye gitmişti. Eve dönerken annem söylentiydu. Babam minibüs şöförüne "adamın gözüne girdi" diye anlatıyordu, Benim için para verilmemişti. Erken uzamış abiamın kucağında oturuyordum. Merdiven taşıyan bi adam bindi minibüse. Merdiven için de para verdi, minibüsçü kabul etti. Minibüs bozuldu, indik. Eve az kalmıştı, yürüdük. Babam merdivenli adama yardım etti. Ona da anlattı gözüne füze giren enişlemi. Tok'ladılar. Eve geldik. Uyudum.

TIRSTI KORKAKLAR!

Düğünlere giden saz ve ong akıllı Tenor ablası, Çin filarmoni orkestrasının ülkemizde yapacağı konseri iptal etmesine "tırstı korkaklar" dedi!

RÜYA YORUMLARI

HASAN T: Rüyamda oğlumla Sarıyer'e gidiyoruz. "Ona ilk ada ver cumhurbaşkanım" diyorum. **YORUM:** Önümdeki bir hastalığınız var, ilaçsınız. **MURAT Ö:** Rüyamda yemekler görürüm, bi uyandım daha akşam olmamış. **YORUM:** Onuzu uykuya tutturuyorsunuz, aynı! **ÖMİT R:** Rüyamda Aziz Nesin'i görürüm. **YORUM:** Sağda solda söylenme diyesk yersin lan! **SALİH B:** Rüyamda Sarıyer'da Aziz Nesin ile yemek yiyodum. **YORUM:** Onuzu uykuya tutturuyorsun. bu yüzden diyesk yiyerek ölemezsin.

BATAN GEMİNİN RANTLARI BUNLAR:

Seçimlerdetek parti iktidarını kaybeden AKP,yeni kabine kuruluncaya kadar görev yapacak geçici hükümet olmasına karşın geride kalanbirayl ık süredetermik, hidroelektrik ve doğalgazolmak üzere 29 santrali satışa çıkarmış. Sadece olağanüstüdurumlarda başvurulması gereken"acele kamulaştırmalar" aynen devam etmiş...

EYY KÖPRÜ KARŞITLARI:

BüyükBaşgan Erdoğan,uğruna binlerce ağaç kesilen ve durdurulması için birçok davaaçılan 3. havalimanı ve köprü projelerine karşıolanlar,"Karşılarındabeni bulur"diyerekmeydanokumuş..

YEŞİL YOL KATLİAMI TELEVİZYONLARDAN YAYINLANMAYACAK!

RizeValisi'nin "Bir tanebile ağaç kesmedik, kessek 50 kere televizyona çıkardı" diyerek savunduğu Yeşil Yol projesi kapsamında yüzlerce ağaç kesildiği ortaya çıkmış...

ALLAH DİYEN PİDE:

Kuran-ı Kerimşeklindeki pastadan sonraAKP Serdivan ilçe teşkilatınındüzenlediği iftarda üzerinde susamlarla Arapça "Allah" yazan pide ikramedilmiş...

EMNİYET HİJYEN MASASI:

SivasMadımakkatliamınınsına yaptırılananit mezarlartahrip edilmiş.Nesin Vakfıtarafından Aziz Nesin'in 100'üncü doğum yılı için düzenlenen sergininafişine boyalı saldırıdüzenlenmiş.Şikayetçiolmak için başvurulan polis,"yıkayın,çıkar" diyerek temiz bir çözüm sunmuş...

Akşamsefası

SELÇUK ERDEM

selcukerdem@penguen.com — twitter.com/selcukerdem

ECE TEMELKURAN

BÜYÜKLER İÇİN BOYAMA KİTABI VE YOL AÇACAĞI DEHŞET

Başta masum bir komiklik, tatlı bir heyecan olarak başladı ama gidiş iyi değil. Bu yaz sonunda birçok evde nereye konacağı bilinemeyen, atılamayan, satılamayan bir sürü kitap olacak. Büyükler için boyama kitapları!
Bütün benzer moda meraklar gibi bu da masum bir tatlılık, küçük bir heyecan olarak başladı. Ve bütün benzer moda meraklar gibi günün birinde, ardında dev bir "ne yapılacağı bilinemeyen şeyler" yığını bırakarak ortadan kayboluverecek. Nereden biliyorum? Çünkü tarihe bakıyorum sevgili okur!
Büyükler için denmesinin nedeni, kafadan "kadınlar için" denmemiş olması. Yoksa bu boyama kitaplarını boyayan bir erkeğe ben henüz rastlamadım. Benzer moda meraklar gibi bu da esasen sadece ve sadece kadınları ilgilendiriyor.

Antin kuntin meraklar modası

Ortaya her nasılsa kendiliğinden çıkan ve sonra nedeni bilinmeyen şekilde yine uzayda yok olan bu merakların bir tarihçesi yazılmalı. Çünkü böyle bir tarihçe var aslında. Kadınların obsesif kompulsif eğilimlerini etrafa zarar vermeden oyalamak için icat edilmiş antin kuntinler bütünü diyebiliriz buna.
Vaktiyle kilim yapmak, hırka örmek, kanaviçe yapmak gibi daha kalıcı ürünleri olan bu eğilim zamanla asla kimsenin işine yaramayacak sonuçlar vermekten evrildi. (Meraktа evrim kuramı! Dikkat!)
En geriye gittiğimde hatırladıklarımı saymak isterim ki büyükler için boyama kitabı girdabına düşen kardeşlerimizgeçmişten der salıp geleceğe daha güvenle bakabilsinler.

Makromeçılgınlığı

Tarihle yüzleşelim arkadaşlar. Ben büyürken bir makrome çılgınlığı vardı. Darbenin bir sonucu muydu, gösteri ve yürüyüş yasaklarının neticesi miydi bilemiyorum, bir dönem annelerimiz kendilerini sabahlara kadar paralayarak makromeler yaptılar. O makromeler çoğalarak evlerin tamamını kapladığı gibi bicara iş, makrome kemer yapmak sapkınlığına kadar vardırıldı. Kesinlikle hiçbir işe yaramayan "duvar süsü" kavramının Türkiye'ye girişi bu makrome yüzündendir misal. Eş zamanlı olarak henüz yetişkin hale gelmemiş gençkadınların da renkli,ince telefonkablolarından, tıpkı makromede kullanılan mantıkla, bilekelik yaptığını hatırlarım. Kabul edelim arkadaşlar, bunlar oldu. O bileklikler ergenlikte takıldı. Belgesi de vardır, gazeteclik yaptırmayın bana!
Şimdi size soruyorum: Makrome ilerini satan o adamlar şimdi neredeler? Bir kenar mahallede alkol batağında mı? Yoksa vintage modasının bir gün çaresizlik içinde makromeye de geri döneceğini umutla beklemekte midirler?

Cam boyama salgını

Makromenin silikleşerek tarih sahnesinden yok olusunu müteakip cam boyama salgınının başladığını net hatırlıyorum. Bu cam boyama işi yüzünden annelerimizin şokella kaplarının üzerindeki kağıt parçalarını tamamen çıkarmak için tırnaklarıyla kazımak suretiyle kendilerine ettikleri eziyeti unutmak mümkün değil. Masumca evdeki kullanılmayan cam kapların güzelleştirilmesi gibi bir fikirle ortaya çıkan cam boyama işi giderek tekdişi katmışbir canavara dönüştü ve evdeki bütüncam yüzeyleriele geçirdi.Renklerin arasındaki hatların belirlenmesi için kullanılan, siyah ve beyaz olarak üretilmiş-artık o maddenin adı her neyse- zamkımsı şey ne makbul bir ticari maddeydi. Heyhat! Bugün bütün o boyanmış camlar en iyi ihtimalle banyoların görünmeyen bir yerinde, atılamayan şeylerin konulduğu adsız kaplara dönüştü. Onca emek! Yazık!
Daha eski zamanlarda çok daha bahtsız, dolayısıyla -neyse ki- hızlıca tedavülden kalkan bir merak da selofan işleriyle çanta, cüzdan yapmaktı. Tarihimizin bu yüz kızartıcı kısmı sanki hiç olmamışcasına ortadan kalktıktan sonra kimse olanları yüksek sesle hatırlamaya bile cesaret edemedi.
Bu tür "kullanılmayan şeyleri değerlendirelim" ihtirasının esasen memleketimizdeki miladının Jil çorapları olduğunu düşünmüyor değilim. Hatırlarsınız Jil çoraplarının reklamı şöyleydi: "Atın! Atın!Eski çoraplarınızıatın!"
Reklamın sonunda bu israfa gönlü razı gelmeyen bir hanımefendi tatlı tatlı söylerdi: "Atamıyorsanız paspas yapın!" Eski naylon çoraplardan yapılan paspaslar şimdi nerede?! Gittiler! Kim bugün göğsünü gere gere "O paspasları ben yaptım. Çok da iyi yaptım!" diyebilir? Hiç kimse!

Etamin coşkusu

Bir dönem etamin coşkusu da yaşandı. Daha çok genç kızlar arasında yaşanan bu hadise, peçete koleksiyonu yapma yaşını henüz bitirmiş, peçete koleksiyonunda rüştünü ispatladıktan sonra kendisine yeniufuklar arayangenç kızların sığınağı oldu.Hepsitozbezi,yer bezi olarak ömürlerini nihayete ettirdiler.
Daha böyle birçok şey var. Hepsi minnoşlukla başlayan, giderekrekabetingözkamaştırıcı tutkusuyla bir çılgınlığa dönüşen antin kuntin meraklar. Evetrekabetsevgili okur! Pis ve kirli bir rekabet! Dantel örenler arasında sıkça yaşanan rekabete, hızla değişen modaya ayak uyduramayanların haline belki aşina değilsiniz. Örneğin bir dönem küçük plastik çemberler çıkmış ve dantel nefterleri bir anda kendilerini bu modeli sabah akşam örerken bulmuşlardı. Bugün ne oldu? Onlar çeyiz sandıklarının en dibinde. Geçmiş olsun.
Rekabetve saplantılık öyle pis bir illetki çiçekleri de ele geçirdi. Bilmem aramızdan kaç kişi Afrika menekşesi ve hemen ardından minyatür kaktüs yetiştirmeye başlayan kadınların arasındaki kanlı mücadeleyi hatırlıyor şimdi. Aynı esnada yaşanan çocukların çim adam çılgınlığı da bugün bir yığın kel çim adam, yani çimsiz adam (Issız Adam'ın etimolojik kökeni olabilir. Dikkat!) dehşetiyleneticelendi.

'Kenarlarından taşırmamak'

Bu gelip geçici ama her seferinde gönülkıncı olan, masum görüntüsünün altında nice dehşetleri saklayan antin kuntin meraklar modasının ardındaki gerçeği iyi görmeliyiz sevgiliokur.
Naçizane benim gördüğüm gerçeği paylaşmak isterim. Bunlar hep bizim-bizim derken kadınların yani- "kenarlarından taşırmamak" adlı doğuştan gelenlanetimizin bir sonucu. Bundan yararlanıyorlar azizim, gözünüzü açın. Cam boyarken, makrome yaparken ve bugün 21. yüzyılda nihayet boyama kitabı boyarken yaptığımız nedir ey kadın kardeşim?! Düşün! Kaosu düzenlemek! Kaosu görmemek için tek bir noktaya bakıp biteviye aynı hareketleri yapmak, böyle bir takıntıdahuzuru bulmak. Yazarkeniçin ezliyor sevgiliokur.
Sevgili boyamacı kardeşim, senden öncekiler vardı. Nice ömürler ardında sadece bir makrome saksılık bırakarak bitti. Nice bileklikler uzun tereddütlerin ardından çöpe atıldı ağlar çekimde, birisiyangibi insanların içini parçalayarak. Şimdi düşün bakalım sevgili kardeşim, sen bu boyama kitaplarını yaz sonunda ne edeceksin? Nereye sokacaksın?
(Bu yazıyı yazarken masamda duran 'Benim Rengim' kitabını hazırlayan Eda Ergin ve İlker Önen'e teşekkürler. Tehlikenin farkına sayelerinde vardım!:)

Cam boyarken, makrome yaparken ve bugün boyama kitabı boyarken yaptığımız nedir ey kadın kardeşim? Kaosu düzenlemek!

Akşamsefası

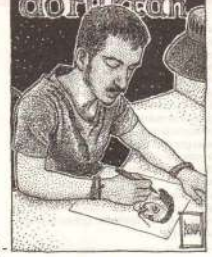

ÇALIŞIRKEN

serçak Kurban bayramı olsa, şimdiye çoktan bitmuştuk keşun espirii kapağı.

aleyna Hakkında alıp tutanlar'a cevap vermeyecek kadar kalbeli bi insanım ben Serkan. Senin gibi değilim!

berra Gündem espirini çözdüm, sepetler sarkıtten müdür!

erdal Ohaa, bu şekerlerden yemeyeli nerden bakıcan 20 yıl olmuş.

erdem a. Yedek köşe yapıp tatile gidiyorum, seninle mi uğraşıyam lan Kaan!

perver Bayram günü beri takım elbise kravatla gezin dergiyse!

cemal Durduk yere iş almayalım bazımıza mırrak, dayak yeme tehlikesi geçtiyse söyleyelim Çin yemeği.

serdar Bayramda kapıma gelme, kapıyı açmıyam Seryumi!

erdem a. Goolum siz yiyin birbirinizi, beni niye karıştırıyosunuz!

tacsh Beyler Faruk bana olumlu davranarak beni paco strese sokuyor. Kesin Altuniğne tabisi var bu için arkasında.

aleyna Koyuntu espirleri atmayın, iki ay sonra iftiliyacmız olucak.

perver "Bu bayram da gelemedik" espirisini bana çizdirerek, yaşlı olduğumu mu ima ediyosunuz? Çok ayıp!

hakkıbo Öyle bir yerde tatildeyim ki, işleri ütüleyip tarayıp gönderdim abi, geldi mi?

berra Hani iş kurmuş çiçeklerin vardı, yumulduru hemen pizzayal

fatmer Bir müddet samimi olmayalım, tuvaletten yeni çıktım!

berrak Genç çizerler rahatsız! Bayram geldi, başladı yine et öpme espirileri.

erdem a. Bir nevi insesprin; Benua üşenmemiş beni Salvador Dali çizerken çizmiş.

dumdelen Ya adam benim yazacağım konuları çalıp çoraç köşe yazdı, yazıktır. Dergi değil Aksaray!

aleyna Nasıl yaa, Kendi Karaş, salgını Gezi zamanı bitmişti, tekrar mı horttamış?

tacsh Var mısınız iddiaya, en fazla gökeri ben toplarım bayramda!

Serkan Çay mı kahve mi derken bi sabahlamayı daha yedik be babuli!

Serkan Bayram geldi, abi haftaya işi erken yolla demek için aramasanız hiç ayıcanız yok!

emre İyi bayramlar kulaasarrr!

D.E.Ç.S.İ.

ÖZET: Feridun Fedai (30), zeki ve bilgili bir turist rehberidir. Kızı Ece ona DEÇSİ demektedir. DEÇSİ, kan gölüne dönen 'gara, kadın ve silah' üçgeninde doğru adım adım ilerlemektedir.

MENTEŞ & PERKER

Ancak, en mutsuz çocuğun kötek mutlu olabilirsin. (HARLAN COBEN, Beşiktaş Şampuan Yok)

Akşamsefası

D.E.Ç.S.İ.

YAZAN: MURAT MENTEŞ
ÇİZEN: M.K. PERKER

Barış Atar sılsilesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

BALTALI İLAH

"Tanrıların Batıdaşası Baltalı"

Mustafa Salıcı

«MİNİ ÇAKAL»

BARIŞ ATAR

Akşamsefası

ÇÖLÜN KANI

Akşam yemeğini az önce bitirmiş, yapacak başka bir işim olmadığiçin televizyonun karşısındaki koltuğa kurularak, tek tek kanallarıdolaşmayabaşlamıştım.Birbirinin aynı televizyon dizileri; aptalca hikayeler, berbat oyunculuklar, gerçeklikle alakası olmayan mekanlar. Hiçbiri sarmadı, tam televizyonu kapatacaktım ki, bir ses duydum. Tuhafbir ses, çağlatörtesinden gelen bir hayvanınhomurtusu gibi, devasa bir dinozorunnefesalıp vermesi gibi... Hayır, televizyonda fantastik bir film filan başlamamıştı.

Merakla bakınırken pencerenin dışındaturuncu bir ışık gördüm. Polisiyeyazdığımdanmesleki bir deformasyon olarakzihnimeişlemişolan paranoyamuyanıverdi. Yoksa bir baskın mı yemiştim. Evim çevrilmişti de, bu sesler, bu ışıklarpolis helikopterinden mi geliyordu? Ayağa fırladım, odadan çıkmak, evden kaçmak istedim. Ama bir güç banaengel oldu. Odanın ortasındaöylecekalakaldım. Sanki o turuncu ışık beni hipnotize etmişti.Ayaklarım beni kendiliğinden pencereye sürükledi. Pencereyi açınca, ışık olduğu gibi gözlerime doldu. Sadece gözlerime değil, zihnime, ruhuma ve bedenime. Neleroluyordemeye kalmadan ışık bir deve biçimini aldı. Evet, bildiğinizhecin devesi. Ve daha ne olduğunu anlayamadan,kendimi devenin hörgüçlerinin arasında buluverdim. Pekrahat sayılmazdı, ama kendiniartık daha güvende hissediyordum. Veyine o sesi duydum, bu atımdakidevenin haykırışıydı. Eyvah, kızdırdım galibadiye korktum. Ama korktuğum gibi olmadı, bizim deve beni sırtından yereatmakyerine,birden havalandı. Evet, hörgüçlerinin altında peydahlanan iki kocaman kanadı açarak yükselmeye başladı. Benim bildiğim Pegasus diyeanılan uçan at vardı mitolojide, uçan bir deveyi ilk kez görüyordum. Ama hakikatti,beni sırtlamış, kim bilir hangi diyarlara doğrukanat açmıştı. Önceyükseldi,

gibi düşüyordu. Korkuyla yapıştım önümdeki hörgüce. Bir yandan da iyiceyaklaştığımız yeryüzüne bakıyor, bir denizefilan düşsek bari, belki kurtuluruz diye umut etmekten alamıyordum kendimi.

Amayeniden girdiğimiz o maviliğiniçinde aşağısını görmem mümkün değildi, sonra yine bulutlarbaşladı,nihayetyeryüzütekrarçıktı ortaya. Hayır, denizfilan yoktu altımızda.Altın sarısı bir zemin. Yaklaştıkça bu altınsarısı zemin, kumlarla kaplı bir çöledönüştü.Sonra kumların ortasında yükselen bir bina çarptı gözüme.Doğanın görkemli vahşiliğininiçinde insaneliyleyapılmış şahane bir saray.Saraya yaklaştıkça devenin hızı da kesilmeyebaşladı. Hayır, bu sandığım gibi bir düşüşdeğil, hızlı bir iniş!i. Devem, o tuhaf haykırışlarından biriyle yine yerigöğü inletererek, dörtayağı üzerine kondu bahçeye.Sonra saygıyla dizlerininüzerine eğildi. Hâlâ şaşkınşaşkın hörgüçlerinin arasında oturduğumu fark edince, ince uzun boynunu döndürerek, uzun kirpiklerinin gölgelediği üzüm rengi gözleriyle, "E inmek için daha ne bekliyorsun?" dercesine baktı.

İndim mecburen, ayaklarım kumlaradeğer değmez,ışıktandevem yok oldu. Peki ben ne yapacaktım şimdi, o huzurlu evimenasıl dönecektim? Belki birilerini bulurum umuduyla, sarayın kapısına yürüdüm.

Çiçek işlemeleriyle kaplı iki kanatlı kapınınaslan başlıtokmağına üç kezvurdum. Kapıyıfrak giymiş iki İngiliz uşak açtı. Evet, uzun boylu, iri burunlarıhavada,incecikdudakları kadim bir ketumlukla kapanmış, Londra dolaylarından iki uşak. Sanki geleceğimi biliyorlarmış gibi hiçbir şey sormadan alacakaranlıkkoridoru gösterdiler.

Mermersütunların yan yana sıralandığı, zeminine boyboy acem halılarınınserildiği, loşışıklarlaaydınlanmış o koridoru geçerek, geniş bir salonagirdik. Salonagirince atmosfer tümüyle değişti. Doğunun o gizemli havası, yerini bir anda yüksek teknolojiyle donatılmış postmodern bir mekana bırakiverdi. Çelik,cam veplastiktenoluşan bir mekan ve dev bir ekran belirdi karşımda. Bugüne kadar gördüklerimin en büyüğü, en şahaneresim vereni. Bu ekran üç ayrı masada, üç ayrı klavyedenyönetiliyordu. Klavyenin birinin başında bir Arap emiri, ötekinde bir Amerikalidiplomat, üçüncüsünde ise bir İngiliz lordu vardı. Üçü de kerlileri adamlardı, ama çocuklar gibi heyecanla bir videooyununa tutuşmuşlardı. Uçaklar uçuyor, tanklar ilerliyor, toplar gümbürdüyor, mayınlar patlıyor ve üç cephede de binlercе askeryok oluyordu. Sadeceaskerler mi? ÜzerindeArapça yazılarbulunan bayraklarıyla, yüzlerimaskeli adamlar köyleri basıyor, ellerindeki palalarla yaşlı, kadın, çocukdemeden, insanları kıtırkıtır kesiyordu.

Bir ara bir ses duydum yine. Hayır, benim uçan deveninhaykırışı değildi bu. Belli belirsiz birses. "Pıt, pıt, pıt..."

Gözlerim sesiarası salonda,evetoradaydı,dev ekranın sağ alt köşesinden, siyah zemine kırmızı bir sıvı damlıyordu. Ama ses gitgide daha da sıklaşıyor, damlaların hızı artıyordu.

"Pıt, pıt, pıt, pıt, pıt, pıt..."

"Hoşgeldiniz" diyen bir kadının seslenişiyle dağıldı dikkatim.Başımı çevirince gencecik bir kızın bana baktığını gördüm.

"Nasıl, ilginç bir oyun değil mi? Oynamak ister misiniz?"

Aklımekranın köşesinden damlayankırmızı sıvıdaydı.

"Ne? Ne diyorsunuz?" diye kekeledim.

"Oyundiyorum,çok zevklidir. Galip gelirseniz çok da kazançlı."

"Nasıl oynanıyor?" demek gafletinde bulundum Hemen önümde bir masa beliriverdi. Masanın üzerinde de video oyunu için gerekenteknik aparatlar. Altımaçekilen sandalyeye oturdum, kulaklığımı taktım, gamepad'i elime aldım. Önümde bir savaşalanı açılmıştı. Azönce

Adamın başı birfutbol topu gibi elimde kalmıştı. Başı kendime çevirdim ve olduğum yerde kalakaldım. Elimdeki kesik baş, bana aitti...

yükseldikçe bulutlar çıktı yolumuza,köpük köpük, bembeyazbulutlar. Sonramavilik, koyu adeta laciverdi bir mavilik... Derken renk açıldı,açıldı, beyazadönüştü. İştegökyüzünün kar beyazınadönüştüğü sırada, bizim uçan deve, hız kesen bir Boeinggibi yükselmeyi bırakıppike yapmayabaşladı. Evet, ölü bir kuş

uçandevemin sırtındayken gördüğümçölün ortasında bir yerdi burası. İrili ufaklı köyler, kasabalar, hatta kentler... Hayatkendi olağanlığında akıyor, insanlarişinde gücünde, çocuklarokullarda... Ama o anda fark ettim ayağıma yapışansıvıyı. Yere baktım,zemin olduğu gibi o kızıl sıvıyla kaplanmıştı. Kızılsıvı filan değildüpedüz kandı bu.

"Sizi havaya sokmakiçin" diye açıkladıgenç kız. "Hadi ama, daha ne bekliyorsunuz?"

Çaresiz başladım, ordumun üzerine saldıran askerleri insansızhava araçlarımla,toplarımla, tanklarımlaöldürmeyekoyuldum. Öldürdükçe tuhaf bir duygu uyanıyordu içimde. Çok tanıdık, çok derinlerden gelen bir duygu. Hayır,vicdan azabideğil, pişmanlık hiç değil, aksine bir doygunlukduygusu, güçlüolmanınverdiğihaz, can almanın verdiği o benzersizüstünlük. Öyle ki, bir süre sonra uzaktansilahlarlaöldürmek tatminetmemeyebaşladı.

"Neden fedaileri sürmüyorsun?" diye mırıldandı genç kız. "Daha yakından öldürürsün. Kurbanlarının gözlerinin içine bakma fırsatını yakalarsın."

O anda bacaklarıma kadar ıslandığımı hissettim, aşağı bakınca zemindekikanın dizlerime kadaryükseldiğinigördüm. İçim bir tuhaf oldu.

"Hadi ama oyunun en heyecanlı anı. Bakın rakipleriniz, kaç şehir bombaladı, kaç köyyok etti, kaç insanı doğradı."

Daha bir hırsla sarıldım gamepad'e. Başladım eli bıçaklı, acımasız milislerikasabaların, köylerin üzerinesalmaya. Öleninsanların gözlerindeki o korkuyugörmek, yalvarışlarını duymak müthişti. Öldürdükçe daha çok öldüresimgeliyordu.Birden parmaklarımın arasındadat bir ıslaklık hissettim. Gamepad'i tutanellerimtertlemişolmalıydı. Hayır, elleriminarasından ter değil, o kırmızısıvı sızıyordu, üstelik zemindeki kan belimekadar yükselmişti. Biraz daha yükselirse bu kan beni boğacaktı.

"Duramazsın" diye ekranı gösterdi genç kız. "Hadi en zevkli kısmı başlıyor."

Ekranda bir adam can havliylekaçıyordu. Kerpiçevlerin arasındaydık. Elimde keskin, enli bir pala vardı.Aramızdakimesafegitgide kısalıyordu ve birdenkurbanının ayağı kaydı, bahtsız adamyüzükoyunyereserildi.Hızla çöktümüzerine, sağ dizimi sırtına dayayıp solelimle saçlarından yakaladım, palayı elimde dengeledim ve yalvarmasına bile fırsat vermeden kestim gırtlağını. Kımdan daha sıcak olan kan etrafa saçıldı. Adamın başı bir futbol topu gibi elimde kalmıştı. Bir savaş narası atarak başı kendimeçevirdim.Ama olduğum yerde kalakaldım. Elimdekikesik baş, bana attı. Evet, kendikesik başım yarı kapalı göz bebeklerinden dehşet içinde bana bakıyordu.

"Ah!" diye bir çığlık attım."Ah!"

Gözlerimi açtığımda hâlâ televizyonun karşısında oturuyordum. Ne kesikbaşım vardı elimde, nede kanlı pala.Ama televizyondaki haberler başlamıştı, IŞİD'in bastığı köyde, kafaları kesileninsanların görüntüleri geçiyordu.

Herkesin dilinde aynı muhabbet: "AbiStarWars çok iyi olacak, adamlareskisi gibi CGI'z az kullanıp film çekiyoryeaaaa..." Mantıksızda değiller ama bütçelere birbaksak görürüz kim ne zaman, az imkanla neler yapmış. Star Wars muhabbeti zatenbitmez. Bir zaman da son üçleme için "Gerçek Star Wars bu değil" muhabbeti vardı. Altı film gömülmüş, son üçfilm nasıl gerçek olmasın? Tabii ki eski filmleri (Trilogy serisinden önce) sinemada izlemefırsatını bulmuş bir insan olarak, o zamanın görseldünyası, algısı vb. ile EmpireStrikesBack'i ilk izlediğimde aklım yanmıştı. Umarım yenisi de güzel olur, güzelcetüketiriz StarWars'u.Yeni oyunları, oyuncakları, mauspedleri çıkar, onlarda satılır, sırt çantalarınıçocuklarımızagiydirip okula yollarız. Sanki öyle görünüyor ki Star Wars bundan 20 sene sonra da olacak, hepyeni film yapacaklar. Para işleri böyle böyledönecek. Zaten yenioyunu da çok güzel görünüyor. Hâlâ izlemediyseniz 'Star Wars Battlefront' yazıp bir aratın.

* Dinleotan toplumsalilişkimiz bir ilginç. Herkessürekli "Şuoruç bozar mı, bu yanlış olur mu?" diye soruyor. Hocalar da çıkıp anlatmak zorunda kalıyor. Her birinin yorumu ayrı. Hangi itahiyatçının hangi yorumuna inanacaksın? Sonra adamcağız "Dur bari şu durumu düzgün bir anlatayım" diyedüşünüp "ileri derecede oral seks" gibi bi laf ediyor. Bence kötü niyeti de yok ama yani o kadarını da o amcadan öğreneceksem zatenişlerin işleyişinde bir sıkıntı var. Kaldı ki devlet kanalıolup da herkese özelkanallardançok daha etli maaşlar veren TRT'nin de bu durumu ayrıca düşündürücü. Diğerkanallarda da kafayagöre hoca var, sürekli online bekliyorlar. İnsanlar sorular soruyor, kendilerine güvenmediklerinden de, kendilerinden daha bilgili birisinden yardım istediklerinden de olabilir ama bir yalnızlık var. Sonra her kanaldaki hocalar da fabrika gibi olmaya başladı, aldıkları paraları konuşur olduk. Birden, dinle para işleri birbirine girdi. Kapitalizm herşeyi bozuyor, hocalarasormak lazım "Ekrandan yüksek meblağ karşılığı para alıp insanlarayardım etmeye çalışmak haram mıdır?" diye.Neyseya, herkes istediği gibi mutluolsun. Kimse kimsenin nasıl giyindiğine karışmasın. O amca da bence"ileri derecede oralseks" derken, "karşınızdakini zorlamayın" demek istiyordu. Herkesin ileri derecesi kendine göresonuçta. Kiminin canı bir diken battı mı çok yanar, kiminin etini koparsan umursamaz. Herkesin "ileri derecede"si kendinedir bence. Hem de her konuda. O yüzden kendinize, çevrenize sıkıntı vermeyin, mutlu olun,mutlu edin. Sevin, sevilin.

* Bak aklıma geldi yine... Geçtiğimiz aylarda Üsküdar Belediyesi mukavva kutudan Kabe maketi yapmıştı. Buraya kadarsorunyok da, o maketin içinelokum koyupiyi niyetle vatandaşlara dağıtınca bir tuhaf olmuştu sanki. Şimdi böyle bi maket yapıp içine lokum koysa bir sanatçı, onu da bir galeride sergilese, o mekanı içtendışa yıkarlar, protestolar olur,kızılır falanfılan. Ama iyi niyetleyapınca sıkıntı yok. Ama niyeti de iki kere düşünmeklazım sanki. Lokum ya!

* Buyur buradanyak: Fatih'teki 171yıllık MesnevihaneCamii'nde yapılan restorasyon öncesinde yığmataş üzerine mevlevî sikkesi biçiminde alemi olan minare üzeri tamamen düzleştirilerek güzel bir şekilde beyaza boyandı. Camiyi restore eden şirketin sahibi AKP'ye yakınlığıyla biliniyor. Tamam kendi adamlarımıza, dostlarımıza memleketi pazarlayalım ama bu işi biraz da biten birilerindenyardım alıpyapalım olur mu? - Yokolmaz, öyle kâr edemeyiz. Böyle dan dun yapınca çok daha iyi ve karşı oluyor. Zatenvatandaş ne anlaryığma duvardan. Milli kültürümüz, tarihi mirasımız filan palavra.

* Şu anda PeriBacaları'nınolduğu ortamdayım.Tarihi bir cami var hemen yan tarafta. Valla yapan belediyeden Allah razı olsun, üzerine güzel bi şekildebaz istasyonu takmış. Tarihimize ve mimari kültürümüze en güzel şekilde sahip çıkmış. Sorsan herkes süper. Ama bi insan da düşünmez mi arkadaş tarihi caminin minaresine neden bazistasyonu takıyorsun? Bi yere 20 metrelik bi direk yerleştir, üzerine de baz istasyonunu kur. Yazık bize de.

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN
www.twitter.com/bahadircunayt

PALET VE TOKMAK

Lolipop markası *Chupa Cups*'un logosunu tasarlayan, eriyen saatleri için eriyen peynirlerden ilhamaldığını söyleyen **Salvador Dali** "6 yaşındayken aşçı olmak istiyordum. 7 yaşında Napoléon olmak istedim. O günden beri ihtirasım durmadan büyüyor" demiş.

Berber de heykeltıraştır; çekiç kullanmıyor ama bazı taş kafalara şekil veriyor.

Gonçalo M. Tavares bir öyküsünde, hayatı boyunca sahte tablolar yapmış bir adamı anlatır. Adam yaşlanıp da gözleri seçmemeye başlayınca sahte müzikler yapmaya başlar. Ölünce morgda onu bir başkasıylakarıştırırlar.

"Adamın birine evrende 300 milyon yıldız var, dersen inanır. Bir bankın yeni boyandığını söylersen emin olmak için dokunmak ister." **HerbCaen**

Üst komşum mahkeme ressamlığı yapıyor. Geçen hafta duruşmadan çıkarken bir davalı yakını "Düğünlere de geliyor musun?" diye sormuş.

"Resim yaparken sınırsız güce sahipsiniz" diyen **Bob Ross**, TV ressamı olmadan evvel ABD hava kuvvetlerinde başçavuştu. Belki şu küçük mutlu ağaca düşmüş küçük mutlu bir füze vardır?

Akıl sağlığını biraz da boya yediği için yitirdiği söylenen **Van Gogh**'un *Dr. Gachet'in Portresi* eserindeki çiçeğin yüksük otu (*digitalis purpurea*) olduğunu ve ressamın usul usul zehirlendiğini söylermiş merhum Prof. Dr. Oğuz Güç. Zehirlenme bulgularından birisi etrafı "sarı" görmektir.

"İnsanlar prensip olarak delillerden hoşlanmıyorlar; iyi resim yapan deliller hariç, ama onlardan hoşlanmaları için de o kişilerin ölü olmaları gereklıyor." **Matt Haig • İnsanlar**

2011'de aktör **James Franco**'nun *Görünmez Sanat Müzesi* adını verdiği projeden *Temiz Hava* isimli parçayı bir sanatsever 10 bin dolara satın aldı. Ertesi gün eserin tuvalette unutulduğu ve sonrasında çalındığı haberi elbette tarafımdan uydurulduğu.

Henry Fonda, Anthony Quinn, Freddie Mercury ressamdı, Jim Carrey, Ege Aydan, Orhan Pamuk ve Mustafa Kutlu ressamdır.

İsviçre'de bebek yiyen bir adam heykeli, ABD'de hurda arabalarla yapılmış Stonehenge uyarlaması, İngiltere'de trafik lambalarından bir ağaçve İnegöl'deçatalın ucundaköfteanıtı var.

Post-empresyonizm, kırlarda dolaşan kataraktlı bir kişinin evde aklında kalanları çizmesidir.

1998'da **Adolf Hitler**'in Madam Tussaud Müzesi'ndeki balmumu heykelinin saçlarının uzadığı fark edildi. *Mein gott, wie gross gier!* (Tanrım, ne büyük hırs!)

"Güzellik uğruna hile yaptığın an, sanatçı olduğunu anlarsın." **Max Jacob**

1962'li ressam **Burhan Kum** asker arkadaşımdı. Ace milikte ayrı dolabı, banyo için ayrı su şişelerini paylaştık. Uzun sohbetlerim iz olurdu. Yurt dışında bir kere 16 gün tek kişilik hücrede hapis yatmış. "Nasıl geçti vakit?" demiştim. "Düşündüm" demişti.

Bir sanat performansı olarak "resim sergisi açılışı" düşünün... İçkiler, kanepeler var, fular var, dağınık saçlar, tüvit ceketler, hımm'lar, kartvizitler, kırışıkgöğüs dekolteleri var, resim yok.

UZAY YOLCULUĞU 1981

9. BÖLÜM

YATIRLI KRATER

Mini mini astronotlar Ay üssünün bahçesine doluşmuştu. Neşeyle oradan oraya koşturuyorlardı. Eminim tam bir geri zekalı gibi gözüküyorduk. Kalabalığın içindegözlerimMercan'ıararkenMurat Taban asildikoluma.Toplumuzmıydım, onu soruyordu. Top dedikleri de kağıtları buruşturup sıkıştırmışlar, bir iki de bantatmışlar üstüne. Hiç de fena olmamışbana soracakolursanız.Tabii defterimizden kağıt koparmamalıyız.

İnsanoğlunun Ay'a gitmesi büyük başarı, ama o her yerde top oynama azmi yok mu, ben ona bayılıyorum işte. "Arsada japon kale oynayacağız, gelecek misin?"diye tekrardürttü beniTaban. Ne arsasıymış bu lan, Ay'da heryer arsa. Bugün krater gezisiyapılacak ya, belki krateri hemenkafasındaarsayapmıştı.Çok konuşamadık,zilin çalmasıyla birliktekerkes sıraya girdi. Öğretmeniniz, gezisırasındaher ikincisınıf öğrencisinin yanınaüst sınıflardan bir öğrenci verecekleriniöğledi. Abladiye benim yanıma Mercan'ı verirlerse yakarım burayı. Ama gururum kırıldığı için mi yakarım, yoksa sevinçten mi yakarım, orasınahenüz karar vermedim. Ha ama Mercan'la Tahir'i eşleştirirlerse o zaman bütün evreniyakarım. Yırtarım o uzay-zamanınızı!

Neyse ki Mercan'ı2-B'den birkızla el ele yürürken gördüm. Beni de Cengiz'inyanına verdiler, böylece bu meseleyi ucuz atlatmış olduk. Cengiz, bizim Murat Ödemiş'in dörde gidenabisidir.Olgun çocuktur, severim. Arkamdaki Engin ise üçüncü sınıflardanAyla'nın elini tutmuştu. Seni gidi seni.

Kratere doğruyürümeyebaşladık. Uluslararası Ay haritalarında FırtınalarOkyanusu olarak geçen ama bizim derslerde Alparslan Denizi gözüküyordu. Cengiz abi de "Evet, geçenyıldan biliyoruz onu" diyerekonayverdi.
Daha önce duymadım ben yatır matır, ama öyle bir söylüyorlar ki ben ciddicidi korktum. Söylemesi bile geriyor insanı: Yatır! Ne biçim birşey olduğunu kafamda canlandıramadığım için daha da korktum.

Yatırlıkratereyaklaştık ama dibine kadar gitmedik. Sanki böyle bilerek bizi uzağından geçirdiler gibi olunca söylenti iyiceçiçlendi, artıkyatırınbizi yutacağından şüphemiz kalmadı. İnceleyeceğimiz kratere vardık, herkesin keyfi bombok tabii. Bir öğretmen kraterlerin nasıl oluştuğunuanlatmayabaşladı, korkumuzdan neredeyse dersi dinleyecektik. Engin dibime kadarsokuldu: "Duydun mu? Krakerdeyatırvarmış."
"Kratero, krater. Nasıldı Ayla?"
"Hah krater! Cengiz abi, sen yatırı gördün mü?"
"Yok görmedim, ama görenler vartabii."
"Belki de kraterde kara delikvardır"dedi Taban. "Topoynamıyor muyuz?" diyerek aramızadaldı Mahmut.

"Lan sende miydi topum?"dedi Taban.
"Yatırı duymadın galiba?"
"Öleceksek top oynayarak ölelim bari" dedi Mahmut.
Grup sessizliğe büründüğünce bunun bir şekilde herkesin aklına yattığını anladım. Keyifsiz, isteksiz, öylesinetop çevirmeye başladık.
"O yatır kesin kara deliktir, hepimizi yutacak" dedi Engin.
"Yeminlen geri zekalısın" dedim. "Hiç Ay'da kara delik olur mu?"
"Çok biliyorsun!" dedi Mahmut. "Yıldızları yutuyorlarmış."
"Lan... Diyelim Ay şu anda bi kara deliğe dönüştü, bak bu imkansız, ama diyelim ki dönüştü... Çekim kuvveti yine aynıolurdu. Kütlesi değişmiyor. Yani bak anlıyomusun, kara delikoldun diye manyağınteki olmuyorsun."
"Çok biliyorsun!"
Böyle aynılafın, sanki gerçekten mantıklı bir cevapmış gibi tekrarlanması delirtiyor beni. Gökbilimci profesör Mahmut bey, "Sen ne dersen de, ben kara deliklerden her türlü göttüğübeklerim" diyebitirdilafını.
"Bu kara deliklerin içinde ne oluyoryani?" diyesordu Engin. Ağlamak üzereydi.
"Onu bilemiyoruz."
"Yanisen bilmiyorsun"dedi Taban, muhteşem bir açığımı yakalamış gibi. Babaanneme kara delikleri anlatmaya çalıştığımda ne kadar zorlandığım geldi aklıma. Babaannem "Adıbatasıca, Allah kimseyikara delikle sınamasın" demiş,sonraiçine göçen bütün yıldızlara beddualar okumuştu.
"Lan benimleilgisiyok" dedim, "Kimse kara deliklerin içinde ne olduğunu bilmiyor. Belki içinde başka bir evreneaçılan bir kapı vardır. Belki de daha çok geri zekalıvardır. Anlatabiliyor muyum?"
"Güvendiğimiz birisini göndersekkara deliğe, bir bakıp gelse?" dedi Murat. Ben büyük bir ciddiyetle kara deliğekimseninsağ salim varamayacağını, varsa da bize haber göndereemeyeceğini, ne kadar dua etse de işe yaramayacağını açıkladım. Işık kaçamadığına göre dualar da kaçamazdı herhalde.
"Kendine çok güveniyorsun" dedi Engin.
"Arkadaşım ben bilgiye dayanarak konuşuyorum."
"Çok güveniyorsun kendine" dedi Engin.

Ne haliniz varsa görün o zaman. Böyle sert birşekildearkamı döndüm, dönmemle birlikte de Mercan'a çarptım, kasklarımıztokuştu. Ben daha özür dileyemeden, kocamangözlerini kocamanaçarak "Duydun mu, kraterin içinde karadelikvarmış"dedi.
"Böyle bir şey mümkün değil."dedim.
"Benüçüncü sınıfım, benden daha mı iyi bileceksin?" Beni nasıl eze ceğini bilmesibeni o kadar şaşırttı ki ağzım açık kaldı, sadece "Alla Alla!" diyebildim. Sonra da tekrarladım:
"Böyle bir şey mümkün değil!"
"Sen yine de yürüdüğünyerdikkatet. Bir de seninle uğraşmayayım!"
Bir iki şey kekeledim arkasından. Neyleuğraşacaksın, ne yani, ne?! Nasıl aşk bu, sinirden kafamıkara deliğe sokacağım yeminlen.
Engin "Ayla ablaaa" diyekıçını yırtınca kendi evrenimize döndüm. Ayla'yı kaybetmiş bulsak, ortalıkta tavuk gibi koşturuyor.
"Abla demesene lan" diye bağırdım, belki duyarda Mercan, "Sadece biryaş var aramızda!"

Dönüşyolundakimse sırayı bozmadı,kimsenin çıtı çıkmadı. Ya ben niye Mercan'a "Ben seni korurum" demedim? Neyse, geçmiş olsun artık. 4-A'nın erkek öğretmenini elindebizim kağıttoputaşırkengördüm,yani kaptırmıştopu bizimkiler. İçim cız etti, baritopu kurtarsaydık. İçeridesessizcekasklarımızı, eldivenlerimizi çıkardık. Öğretmeniniz de söylentiyi duymuştu, "Çocuklar, yatır diye bir şeyyoktur!" dedi en sakin sesiyle.Yaprak hemen el katıdı. Öğretmeniz Yaprak'ı konuşturmadı.
"Hayır, hiç yoktur, kesinlikle de yoktur" diyerek noktayı koydu.

Ben rahatlamıştım, zaten inanmamıştım da. Ama Ercan terli elleriyle elimeyapıştı:
"Bu yatır dedikleri..."
"Öğretmeniz dedi,yok demedi mi? Dert etme artık."
"Tamam işte,bu yatırdediklerivar olmayan bi şeyse, o zaman daha da korkunç değil mi?" Derin bir nefes aldıktan sonra "Saçmalama lan!" dedim.
Ama bütün günümü siktiattı bu soru.

Krater gezisi sırasında Mercan'la Tahir'i eşleştirirlerse bütün evreni yakarım. Yırtarım o uzay-zamanınızı!

diyeöğrendiğimiz koyu gri düzlükte, 19 Mayıs dağlarınadoğru yürüyordu. Denizfilan yok burada ha. Neyseefendim, o sırada bir söylenti yayılmaya başlamasını mı? Başladı tabii. Önümüzdeyürüyen Akın arkayadöndü, tombik parmağıyla bir krateri gösterdi: "O kraterde yatır varmış!"dedi. Gösterdiği kratere baktım; korkunç,ürkünç, dehşetlive tırsıtıcı

Akşamsefası

SERKAN ALTUNIĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER: *Sakarlık*

Normalde, bir insanın sakarlığısevmesi gibi bir durum elbette olamaz ama insan kusurlarıyla barışmayı bilmeli diye düşündüğüm için ilk başlarda sakarlığımdan hoşlanmasam da durduramadığımdan, sevmeye karar verdim. Bence mantıklı. Seni bilemem. (Misalaynı şekilde"kelliği" de seviyorum. Onu da başka zaman yazarım.) Sakarlık gerçeğiyle ilk tanışmam, anne karnında oldu. O karnın içindeyken senin göbeğine bağlı olansaçma sapan bir kordonvar. İşteoradan, annen ne yerse sen de onunla beslenıyorsun falan. (Bamya, brokoli birtakımsaçmalıklarzorla bünyene sokuluyor. Faşizm lan bu!) Bu gereksiz, zaten dokuzay boyunca durmakzorunda olduğum daracık yerde, yok ayağıma dolanıyo, yok elime karışıyo... Ben de uğraşıyorumçözecem diye, zaten daracık, karanlık bir yer, su içindesin falan neyse işte sonunda bir gün boynuma dolandı. Öldüyordum şerefsizim. Dar attım kendimi dışarı. Doktor da bi yandan çekiştiriyo. Konuşamıyorsun "Olm dur, kablo boynuma dolandı çekme lan!" falan da diyemiyorsun. Verilmiş sadakamız varmış, bir şekilde kazasız belasız çıktım.

Yürümeye başladığım zamanlarda da ha bire düşüyordum. Ayağımdiğer ayağıma dolanıyo falan. Doktoragittik. Babam "Doğruyu söyle doktor, bizim oğlan mal mı?" diye sordu. Doktor, "Hayır. Yanibelki biraz bi maltık vardır ama düşme sebebi o değil. Düz taban bu çocuk" dedi. Mal olduğum için, mal olmayıp düz taban olmama sevindim. Tabii o zaman yaklaşık sekizyıl boyunca, demirburunlu,demirtabanlı botlar giyeceğimi bilmiyordum. Zaten sonradan mal olduğum daanlaşıldı. Botlarıçıkardığım gün "Heyyoo artık düşmeyecem!" deyipyan arsadaki inşaatın su dolu temel çukuruna balıklama daldım. Yüzme havuzuyla tanışmam o günlere rastlar...

Lisedeyatılı okuldayken-ayıptır söylemesi- bursluokuyordum. (Zekadan değil,tanıdık vasıtasıyla. Yoksa normal okul ücreti üstünepar a isteyebilirlerdi babamdan, bırak bursu.) Yatılı hayatım boyunca; ranza, nöbetçi öğretmen cami, lavabo, sürgülü cam kapı, sürgülü pencere, çerçeve falan kırabileceğim ne varsa itinayla kırdım. Tamamen şanssızlıkeseri oldu hepsi. Bak birini anlatayım dinle; ilk çıktığım kız da, adını vermiyim şimdi (Melike), yatılıydı benim gibi. Yemek arasında yakalamaç oynuyoruz. (İlişkiye bak!) Neyse bu kaçtı kızlarbinasına,binanın sürgüüalüminyum camkapısını da çekti, kapattı. Aç diyorum, açmam diyor, gülüyoruz falan. Artık yılların açlığıyla nasıl bir kuvvet geldiyse bana,açılması için çekince kapı komple elimdekaldı. Dev kapıyla "AAAA!" diye bağırarak bahçenin ortasına çıktım. Sonra arkadaşlar sağolsunlaryardımageldilerde kapıyıyerinetaktık. (Kenarabırakıp kaçtık.) Böyleyani tamamen şanssızlık..

En son sakarlığımı ise geçen hafta sonu yaptım. Cuma günü "Gözlerimi çizdireceM!" diyerek gidip göz ameliyatı oldum. Bilen bilir oldukça hassas bir operasyon. (Artık benim neyime gerekse hassasiyet.) Neyse doktor bıktı, her şeyşahane,yarın kontrole gel dedi. Cumartesi sabah gittimkontrole.Gözlüğüfalan törenle kırıp attık. Doktoru öptüm, o da beni öptü sağ olsun.Bütün hastanepersoneline sarıldım. Onlarda bana sarıldı sağ olsunlar. Neysesonra sıkılıp kovaladılar beni. Ben de çıktım. Her şeyi net görüyorum "Aaa kuş!", "Aa bulut!"diye dolanıyorum. Akşamüstügözümün tekine bir metrelik ZOPA sokmayı başardım. Cumartesi akşamı tekrar ameliyat oldum. Ertesi gün kontrolden sonra doktora yeniden sarılayım dedim, izin vermedi. Şimdilik sakarlıkta zirve noktasında olduğumu düşünüyorum ama bırakmaya niyetim yok. Zirve dediğin nedir ki lan? Haftaya falanaşarım ben bunu.

ORTAM
En telmaya adam
yunuszkarakurt@gmail.com

özet:
ÖZLEM, ORTAM'IN İÇ DÜNYASINI AÇMAK İÇİN ÜÇLENTİ İŞİ KİPİ ARKADAŞINDAN SEVİNDİĞİ CİGARAYI ÇİKARMIŞTIR MEDYANA. İÇİNİ DÖKECEĞİ YAPAN, BAĞLI KİŞİ KİCKLERİYLİ İŞİ BU TÜTEN İSİMİLE BAŞLAMIŞTIR RUHSAL OPERASYONA KİZMİZ...

EE ORTAM ANLATSANA BAKALIM NEDİR SU AYARCILIK OLAYI, NEDİR SENİN EROTİN BOŞLUKLARLE ZEREN ALAKASI OLMAYAN TEE EN DİPTEKİ, VÜCUDUN YÜKÜNÜ ÇEKEN HASIR TUTMAYA AMADE BU UZUVDAN İSTEDİĞİN HALE ANLAT Bİ ARKADAŞ YAA!

CENNETİMİZİ ÇALDILAR BİZİM, İLK TEMASIMIZ GÖZ İLE OLAMADI İLK YARIMİZLE, BİZİ HABİTAT-LA BAŞ BAŞA BIRAKMADILAR

APARTMAN DAİRELERİNDE ANCAK GÖZ HİZAMDAKİ AYARLARIYLA OLDU İLK HYU TEMASIM KARŞI CİNSLE İLK SEVGİLİM, KOMŞUMUZ CANAN TEYZEYLE. OZELİ AYARLARI, YÜKSEK TOPUKLU TERLİKLERİ VAR Bİ TEE AKLIMDA...

ORTİŞ, SEVGİLİM...

OOO, KAFAMIZ SAANE OLDU BARIYORUM, ÇOK ŞAİRANE GİDİYOZ BRAVO!

SEN YİNE DUA ET AYAĞINI GÖREBİLMİŞİN, YA MUTSUZ HANELERİNDE HİÇBİR SSY GÖREMEYENLER NELERİ TAHAYYUL ETMEZLER Kİ ACEP KİMSİ CİNSİ SANKİ

YA BUNUN KİZİNİN BİRSEK TAHAY-YULUNU) DÜŞÜNÜN

YOKUNA KET VURUCUNUN CİNSELLİK KOMBİNİK HANGİ ARLA HAYALE GİLMEDİK TAHAYYÜLLERİNİ, HANİ GAYYA KUYULARINDA KÖŞELERİN CANINI YAKARAK SAADET ARAYACAK

OZELİKLERİ BEDEN MİZİNE Mİ, PAMUCANAYA MI, PERDELERE Mİ, KİMSİLİK HİLESİ İTHAF EDECEK GARİBAN

SÖYLE KOMŞUNUZ CANAN TEYZE GİBİ OZELİ, YÜKSEK TOPUKLU TERLİKLERİNİ Mİ İSTERDİN BENİ

TAAM, SÖYLİYİM

ŞAHAT OLABİLİR, ERGONOMİK OLABİLİR AMA ARDINDİR BİLMEM GİYİŞİNİN SU TERLİKLERE ACAYİP UYUDUN, FEVERİLİR SAÇIYO

BA TABANI DÜZ MUZ AMA TABETE OKEYİM, FAKEL Bİ CAZİBESİ VAR

ABUKLU MUSKUN, GLADYATOR MUSKUN, KEŞKEN Mİ OLDUKEEN Mİ BENİ? KADINDA EN SEVMEDİĞİM MODELDİR

ULA Bİ DE YOKLU TOPUK! UOOOO!

BİR DE SU MAVULGRİLİ KAHVERENGİLİ FALAN OZELİKLERİ UYUDUN YA! OZİ DEĞİŞİN KOMŞU! OLACAK ARKADAŞ!

BİR TABE YOKLU TOPUK! UOOOO!

BİR DE SU MAVULGRİLİ KAHVERENGİLİ FALAN OZELİKLERİ UYUDUN YA! OZİ DEĞİŞİN KOMŞU! OLACAK ARKADAŞ!

BEN DE AYNI ŞEKİLDE Şİ TARZ ERKEKLERİN AYAKTA AKİL BATILI KİLİK OLMA YOLUNDA OTURMANIS ARA GEÇİŞ MODELLERİNE... HANİ NERİDE BURDA CAZİBE?

BU KİLİĞİN OTURMASI İÇİN İKİ HESİL DAMA GEREK

BEDENSİZ DURAN ÇANTA

SİHATSİZ Bİ ZİNCİRİMSİ BİLEKTE

BAR VE KİSA TİŞÖRT ALTI BERMUDA FOSA

EKKO MODEL BİRSEK SANDA-LET

SİHİRDE FOSA GİİMİŞ BİRSEG AYAĞI GÖRMEK ZORUNDA MIYIZ?

HAYİ BİR KEMİK AYAKKABI SENFONİ GÖRENİN İÇİNİ BURKAR

HAH HAH HAA, ME MUHABBET AMA, İSTİRAP ETTİRTİYO AMA Dİ Mİ MALZEME HAİR ÇIRIÇIPLAK SOYUNUP BİRBİRİMİZİN GÖZLERİNE BAKALIM MI? HANİ O İLK SEVGİCİŞİMİZİN GÖZLERİNE BAKARMIŞCASINA

Bİ ŞEKİLDE MEŞAKKATLİ DENEYİMLER DUYUMSAL Bİ YOLA GİRMİŞLERDİR.

SAADECE VE SADECE GÖZLERE BAKICAAZ, GÖZLERİMİZLE ANLAŞICAZ DEEY MI?

ZIRRVVNN

HADİİİ BU SAATİ Bİ AKKAŞ, GELDİ HERALDE BA, TUKİ!

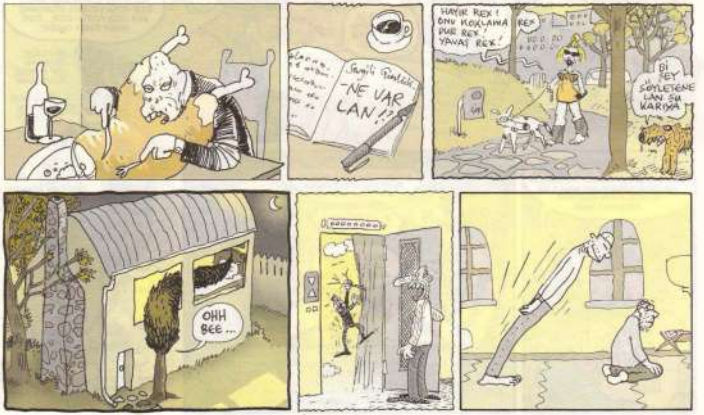
BİN FENASI DUMANIN ATKISI GEÇTİKÇE BİZİM SEBATSIZLİK ABİDESİ BÜNYE YİNE DANSÇE GİBİ KIVIRTMAYA, RUHUNDA RAHATSIZLIK EMARELERİYLE KUVARMAYA BAŞLARKENE YALANLAR DUNYASININ SİLİKLARINA DÖNMESİ İÇİN ADETA CAN SİNDİ OLMUŞTUR KORAY. FIRTINACI YÜCELEMELER ORTAMIMIZIN BALGALARINDAN SİMSİLİK YİETMİŞTİR ARABACI!

Akşamsefası

ODA ISISI

DOĞAN

ORTA DÜNYA

Emir Sağlam – Emirhan Parker – Güven Bilge
İlker Altungök – Mert Dolapçıoğlu

Akşamsefası

ALACAKARAGÜMRÜK

AH BİR VANPİR OLSAM

Falko, "Hüsnü abi hatırım için bir sefer yarasaolsana ya, bak gecenin bir vakti, gören mören de olmaz, haydi be ya" dedi. "Ne yarasası lan o'lum, sirk mi burası? Bir sus da şu beygirleri yemleyeyim" dedim. Dedim demesinede, yastıkçı kurbağa prensebağlamış, mevzudan mevzuya zıplayıp duruyor. "Abi ben ne zaman vanpir olacağım ya?" "Heves ediyorsun ama bak bugün yarın vampir olunca da bugünleri özleyeceksin. Boş verbu ayakları dainsanlığının keyf niçin kar be hampa." Hayatta nehalt edersen et ama on beşküsur yıllık büzüktasını dişlemeyeceksin arkadaş. İki yudum çiğkan uğrunaiçinedüştüğüm rezilliğebak. "Abişimdi yavaşyavaş mı olunuluyoryoksa birden mi?"

"Thunderstorm'a Fahir biniyor, bu ayak sakat, iki at daha koyalım mı?"

"Hüsnüabi galiba oluyorumvallahi. Bak şu tabela haçşekliyapıyor ya, fenatilt oldum. Yani asabımadokunuyorarvadının.s.ktiğimin tabelası, gidip dalayım istiyorum. O dereceyani."

"Ne dersin, Fahir kaçırır mı Thunderstorm'u?"

"Namus meselesi gibi, şimdi niye vanpirlerin haçağıcık kaptığınanlıyorum. Haklılarmış. Sanki anama, bacıma söyüyor ırzını s.ktiğimin direği. Sana da gel gel yapıyor mu?"

"Ya bir dur be o'lum harbiden kafa bir akmadın adamda, üç saattir saydırıp duruyor sun. Motoru az soğut da şu altılıyı halledelim" dedim. Bu sefer gücenip cigara sarmaya başladı.

"O zaman niye dişledin beni? Vanpir olmayacaksam..."

"Ya bir dur Falkobe, vampirlikfilan sonranın dalgası, önce insan ol, delikanlı ol, muhabbete gel, vampirlik ne ki?"

"Sabah sarımsak kokladım midem ağzıma geldi, içimden bir tss sesi çıktı. Bence eli kulağında, bugün yarın vanpirim kısmetse."

"Abi yarasa da olunuluyor mu bu âlemde. Filmlerde hani vanpirlerin götü sıkıştığı zaman bir tıslıyor mıslıyor, anında tarz yapıp yarasa oluyorlar. Biz de yapacak mıyız böyle şekiller?"

"He, he. Şu kuponu bir yapalım, hepsi kolay hampa" dedim.

"Sabah evden çıkarken sarımsak kokladım midem ağzıma geldi, içimden bir tss sesi çıktı gayrı ihtiyari. Bence eli kulağında, bugün yarın vanpirim kısmetse."

"Şu Tango Dream'in sprinti çok iyiymiş lan, bunu da mı koysak dördüncü ayağa?"

"Yarasa olmak için ne yapılırıyor acaba? Duası filanvardır bence. İçinden bir dua okuyorsun, şak yarasasın. Bence öyle..."

"Bana birdenaltıya kadar bir rakam söyle, bu iş başka türlü olmayacak."

"On altı... Abi bu poşette ne var biliyor musun?" dedi. O dakkaya kadar dikkatimi çekmeyen BİM poşetini yerden alıp bana uzattı.

"Ne lan, evvelki seninin doğum günü hediyesi filan mı?" dedim.

"Yok be abi, kendin bak işte" dedi. Poşeti açtım ki, siyah satenden yapılmışçakma pelerin. Üstelik iki tane. Pelerin diyorum ama aga şerefsizim bildiğinZeki Müren sahne kostümü. Üzerinde yok yok. Beyoğlu taşı mı istersin, mor pullar mı, minik çıngıraklar mı...

"Bu ne lan o'lum?" dedim.

"Pelerin abi... Bir sana bir de bana. Boyumuza göre. Pelerinisiz vanpir mi olur, artıkböyle"dedi.

"Lan git!" deyip kucağına attım haliyle.

"Yapma be Hüsnü abi, terzi Recai'ye yüz kaat bayıldım, sürpriz ayağına. Kırma kardeşini, bir

İLLÜSTRASYON: İSMAİL GÜZELSOY

takıver" dedi. Suratıgörsen, bildiğin kaçakkesim görmüş kırık manita.

"Ya Falko skimastrik işler yapma lan, bu şekil ortalıkta dolanırsak labunya muamelesi yapar millet bize. Geç bunu ya, olmamış say. Son ayağa ne yazalım, onu söyle."

"Abi öyle ortalıkta gezme hesabı değil ya, sadece burada şeklimiz tam olsun diye düşündüm. Kendi aramızda yani, fantezi..."

"Yuh altıncı ayağa bak, on yedi beygir yüklemiş ibneler. Bu kuponu kafadan yatıracaklar, belli oldu. Bu ayak sakat hacı" dedim. Baktım ortamda hiç vızıltı yok, başımı kaldırdım ki Falko pelerini takmışyüzüne pudrasürüyor. Bildiğin pudra arkadaşım, aynen!

"Ne lan o, dokuz yüz yirmi lerin kaldırım serçeleri gibi?" dedim. Asabım bozulmuştu haliyle.

"Hüsnü abi, dikkat ettim vanpirlerin yüzü hep böyle soluk oluyor" dedi.

İt gibi pişmandım tabii, sorma. Yaptığım kupondan tiksindim.

"Sar bir dolma bakalım" dedim. Dedim ama başımı çevirip herifin soytarı vaziyetine bakmak gelmiyordu içimden, o şekil hani. Curayı çekerken düşündüm de, herifin hayatta yapabildiği tek iş, ilavesiz gogo bulup şekilli sarmak. Böyle bir madeni ne diye kurutursun ki? Ama kurtuluş yok bu antenden, dedim içimden. Bırakayım biraz mest olsun da herifi fondipleyeyim. Sesto finalini yazdım hesapta. Bu, birkaç asıldı, göçtü. Yatırdım mantarın boynunu geriye, tam film kopacak, birsesduydum: "Ne oluyor lanorada?"Baktımparkinkapısındaüç gelinaltı. Birisivil, beliki komiserfilan.

"Birşeyyok, öyle ufaktantakılıyoruzkomiserim" filan oldum ama tam Falko'ya yapışmak üzereydim, haliyle tipleryanlışfrekansagirdi. "Kalkın lan ayağa" dedi, yanındaki polisin elindeki feneri alıp suratımıza tuttu, hafif yan dönüpsıska polise bakt.güldü.

"Elvis Presleyve saz arkadaşı... Ayıp ulan ayıp, buralarda iş tutuyorsunuz ha?"

Falko "Yakomiserimyeminle..." filan diye bikbiklerken komiserbirden ciddileşti, "Kes lan kılığını s.ktiğimin..." filan diyecek oldu ama birden heykel kesti herif. Herkes öylecene put gibi donupkaldı. Niye biliyor musun? Söylerim de inanmayacaksın hafız. Bizim Falkoyarasa oldu. Şerefsizim aynen öyle. Herif bir şeyler mırıldandı, "Amin" dediği gibi pelerinin içinde pır dedi fırladı. Parkın dibinde, üç gelin alıcıyla ben öylece arkasından bakakaldık. İşe bak!

"Ne oluyor lan burada? Siz ne ayaksınız lan gamının astarını s.ktiğimin uçan ibneleri? Şu da uçmadan kelepçele hele"dedi komiser.

Hikâye böyle işte. Bizim Falkobiraz tepemizde uçup durduktan sonra, tank diye yere kondu, "Abi, dur bitirme" diyeüçüncü polisedaldı. Herif harbiden van... vampirolmuş, hem de filmlerdekinden. Polisi bir içişi vardı, görmen lazımdı hafız. Sanırsın depozitosuzsişeden fondipliyor puşt. Bir ara başını kaldırdı, "Abi bitirmediysen kadeh tokuşturalım mı?" dedi.

"Ulan üzerine dökme yemeğini mantar, adam gibi iç şunu" dedim. Dedim ama tırsımık olmuştum hafiften.

Oradan topuklarken "Abi son ayağı komple kapatalım mı?" dedi.

"Nasıl kapatırsın lan anten,kaç alaman yazar biliyor musun?"

"Onu geç, cukkamız sağlam" dedi, pelerininin cebinden bir avuç para tokarladı. Meğer polisi içerken ceplerini de boşaltmış çakal. Ulan nasıl aklıma gelmedi? Çekirge ayağı çektiğimiz Falko raconu bizden evvel kapmış, dedim içimden. Falko'nun da cemiyete yazılmahikâyesi böyle. Var mı soracağın bir şey?

"Ha, yarasa şekli... Pelerini takmadığım için tribe sarıp duayı öğretmedi lavuk. Ben de düşündüm, baba bu saattensonra ne lüzumuvar yarasılığın marasalığın. Ben yürümeye üşenirim, bilen bitir muhitte. Bir de millete tepeden mi bakacağım. Benim tabiatıma uymaz zaten. Hayatta ne yaparsan yap, yerini, ağırlığını bileceksin. Arada acildurum olunca, ne bileyim bira bittiğizaman filanFalko, eksik olmasın vaziyeti halledivor. Hacıbaba gibi mırmır yapıp yarasa oluyor mantar. Sonra da biraları kaptığı gibi geliyor. Başka bir s.ke de yaradığı yok. Sadece biramızı soğuk içiyoruz. Az bir şey mi hafız?

Akşamsefası

ÖZER AYDOĞAN

ayderganozer@gmail.com

OZAN ÖNEN

www.twittar.com/ozanonen

SEVİYORUM

■ Tırmandığımerik ağacı dallarınınyüzümü-gözümüçizmesini

■ Gece ya da gündüzfark etmez;bozkırın kalbine giden yolculukları

■ Teknedeysem, geceleri alargada,yıldızlar altında, güvertede uyumayı

■ Kuşları boyunlarından öpmeyi, fesleğenleriyse tavşanları severmişim gibi okşamayı

■ KöpeğimFidus'un sırtüstü horulhorul horlamasını

■ Konuşma ve duyma engelli midyeci Hüseyin Erdim abimin, midyeciliktен kazandığı tüm parayı güvercinlere yatırmasını

■ 10-15 yıl önceki çocukluk dostlarımdan biriyleyillarsonra karşılaşınca, sankidaha dün görüşmüşüz gibi kaldığımız yerden devam edebilmeyi

■ Yüzmeyi yeni öğrenmiş çocukların, kollarını yetişkinlerden dahalızlıvedaha istekli şekildesuya batırıpçikarmalarını izlemeyi

■ 89 yaşındaki anneannemin,geçtiğimizyıl boğürtlen aşıladığı dut ağacından bu yıl hem duttan hem de boğürtlenden daha iri ve lezizyeni bir meyve eldeedişiyle hissettiğim o "hayata asılma işthalı"nı

■ Üzerine zeytinyağı, zeytin parçacıklarıve tuz-biber serptikleri kızarmış küçük ekmek dilimlerine "kuşekmeği" adınıtakan Kaz Dağları insanlarını

■ Dilimin renginin, yediğim dondurmanın renginialmasını fark etmemle birlikte, hâlen "o çocuk"olduğumu hatırlamayı

■ Tam da bu cümleyi yazmışken, Altınoluk'ta bir sahil kafesini işletenHüseyin Yonar abimin, "Dondurma sever misin?" diyerek ve kocaman gülümseyerek, bir kup dondurmayı önüme koyuşundaki o hiç de tesadüfîolmayan tılsımı

■ Tarlasınıçapaladığısırada,çapasınıtaşa vuran ve o taşın bir heykel olduğunufark edince de "Bu, bir şeydir" diyerek, bulduğu heykeli atarabasıyla Şanlıurfa Müzesi'ne kadargötürenve böylelikle, tarihtebilinen en eski tapınağı, 13 bin yıllık Göbeklitepe'yi bularak dünya tarihininyeni baştan yazılmasını sağlayan Urfalı çiftçi Şavak Yıldız amcanın taşralı bilgeliğini

■ Ayvalık Cunda Adası'nda Harvard Üniversitesi Yaz Okulu'nukuranve "Cunda'daHarvardvardı da ben mi gitmedim?" dememe gerek bırakmayan Prof. Dr. Şinasi Tekin'i ve Prof. Dr. Gönül Tekin'i

■ "En arka sırada oturanlar"ı unutmamış şairleri

■ Kendine"şair ceketi" diktirenleri

■ Şartlar ne olursa olsun yazar olmam için beni hep destekleyen ve çalışma masasında yazmakta olduğu iki araştırmakitabı, bir de sözlükbirakarak 2 Temmuz2015 gecesi bu dünyayı terk edencanım babamı

Kâh şarkta, kâh garpta; kâh yerde, kâh gökte; kâh sulhte, kâh harpte; kâh sahvda, kâh sekrde; kâh garbda, kâh gaybda... Seviyorum.

YUMURTALAR

*Penguen Dergisi'ne nasıl karikatür gönderecem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Beybars Altuğ

Berk Gürdal

Erhan Güneş

Gürdem Sındıraç

Cihan Topçu

SÜPER KEDİ

Mehmet Subaşı

Burka Aytaç

PENGUEN

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ · 16 TEMMUZ 2015 · SAYI: 868

HAFTALIK YAYIN SÜRELİ YAYINDIR· ISSN. 1303-7575

www.penguen.com

YAYINCI: KOMİKBÜRO MEDYALTI. ŞTİ. İMTİYAZ SAHİBİ: SELÇUK ERDEM YAZI İŞLEMİ MÜDÜRÜ: FERDİ KAYA YAYIN KURUL: ERDİL YAŞAROĞLU, SELÇUK ERDEM GENEL MÜDÜR: A. GÜLSÜM AKŞİT

HALKLA İLİŞKİLER: BİLGEN ÖLDEN (bilgen@penguen.com) DERGİ TASARIM HİLAL ÖZCELİK GRAFİK TASARIM: SERDAR KARATAŞ (EMİL SERDAR KARATAŞ, TAMİŞÖNDER, SEDAT GÖSTERİKLİ ACKEE) ORTAKLARIDA O. BAHÇELİER BOR. ERTEKİN MD 2 D.KAT: 3 MECİDİYEKÖY - ŞİŞLİ / İSTANBUL TEL: (0212) 233 32 77-78 FAKS: (0212) 241 85 58 BASKI: UNİPRİNT BASIM SAN. VE TİC. A.Ş. İSMİRLİ MAH. HADIMKÖY İSTANBUL CAD. NO:159 ARNAVUTKÖY 34555 İSTANBUL TEL: (0212) 798 28 40 GENEL DAĞ TIM: DİPPTEL: (0212) 622 22 22

/penguendergisi
/twitter.com/penguendergi
/instagram.com/penguendergi

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil

Akşamsefası

HAFTALIK
PENGUEN
www.penguen.com
23 TEMMUZ 2015 • 30
670
4,00 TL

Suruç'ta bombalı saldırıya uğrayan gençler, Kobani'ye yardım ve oyuncak götürüyordu.

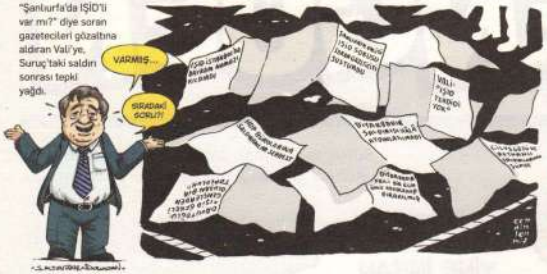

Akşamsefası

PENGUEN gündem

Şanlıurfa'nın Suruç ilçesinde bombalı saldırıya uğrayan gençlerin, Kobani'ye yardım malzemesi ve oyuncak götürdükleri; park, kütüphane, hatıra ormanı yapmayı planladıkları öğrenildi.

"Şanlıurfa'da IŞİD'li var mı?" diye soran gazetecileri gözaltına aldıran Vali'ye, Suruç'taki saldırı sonrası tepki yağdı.

Her fırsatta "erken seçim" hatırlatması yapan Başbakan Davutoğlu'nun, "Hükümet kurulmazsa AK Parti milli iradeye gitmeye hazırdır" sözleri partililerce ayakta alkışlandı.

KENDİ KENDİNE

Yazan: Kaan Sezyum Çizen: Cem Güventürk

Medeniyet dediğin ne ki?
Bak sana göstereyim.
Medeniyet yoldur...
Buraya yeşiliyol yapıcam.

Medeniyet çevre sevgisidir...
Ormanyangını izlemeyegittim,
3 günde söndürdüler.
Doyasıya izledim.

Medeniyet adalettir...
Arabamla hız yaptım,
yol kenarındakilere çarpıp kaçtım...
Kafam rahat, medeniyim.

Yaşasın zenginlik.
Fakirler ölsün.
Kulemden selamlar.

Akşamsefası

Koalisyon görüşmeleridevam ederken Başbakan Davutoğlu'nun, partisinin il başkanlarını tek tek arayarak "seçime hazır olun" talimatıverdiği bildirildi.

Koalisyon görüşmelerinde 2. Tur başlıyor.

Rıza Sarraf'ın şirketleri, Türkiye'de üretilen altınları ihraç ettikten sonra tam 89 kez yeniden ithal etmiş.

Gezi Parkı'na Topçu Kışlası tekrar gündemde! Danıştay kararının altında Erdoğan'ın atadığı üyelerin imzası var.

Anayasa Mahkemesi, dershanelerin kapatılmasını öngörenyasayıptal etti. Kararıdeğerlendiren AKP'li Şamil Tayyar, erken seçim istedi.

AKP'li Muhsin Kızılkaya, Suruç'taki bombalı saldırının ardından "Çok kısa süredeSuriye'ye benzeyebiliriz" yorumunu yaptı.

SAYILARLA ÜLKE GÜNDEMİ

31: Şanlıurfa'nın Suruç ilçesinde, Kobani'nin yenidenyapısı çalışmalarına destek vermek, bölgeye oyuncakgötürmekiçin gidenlerin uğradığıbombalı saldırıda ölen kişi sayısıymış. Dergi matbaaya giderken, çok sayıda yaralının bulunduğu olayda bu sayının artmasından korkuluyormuş...

74: Ramazan Bayramı boyunca, yurdun dört bir yanında meydana gelen 100'e yakın trafik kazasında ölen kişi sayısıymış...

168: İzmir'in Bayraklılçesinde bıçaklanarak öldürülen Elif K.'yla birlikte, sadece 2015yılında işlenenkadın cinayetlerinin ulaştığı sayıymış.

32: Sıcakgeçen bayram günlerinde deniz,gölve barajlara girerek serinlemek isteyip de boğularak hayatını kaybeden kişi sayısıymış...

16: Manisa'nın Gölmarmara ilçesinde 15tarım işçisinin, Şanlıurfa-Gaziantep yolundabir bebek ve iki tarım işçisinin hayatını kaybetmesinin ardından; bu kezde Aksaray'da tarımişçilerini taşıyan minibüsün devrilmesiyle yaralanan işçi sayısıymış...

2: Halihazırda 4 termik santralin faaliyetgösterdiğiÇanakkale'de, biri Kaz Dağları Milli Parkı sınırları içinde olmak üzere ÇED olumlu kararıverilerek yapımı planlanan yeni santral sayısıymış...

1500: Bayramda Türkiye genelinde meydana gelen orman yangınlarında tahripolantoplamalarının hektar cinsinden karşılığıymış...

7: İstanbul'da eski sevgilisini bıçaklayan Hamza T.'yekasten öldürmeye teşebbüs suçundan müebbet hapis cezası veren mahkemenin, bu cezayıonce dokuz, ardından da sanığın duruşmadaki 'iyihali'ni gerekçegöstererekcezayı düşürdüğü yıl sayısıymış...

SELÇUK ERDEM
selcukerdem@penguen.com — twitter.com/selcukerdem

Akşamsefası

SEYİT ALİ ARAL

EFSANE

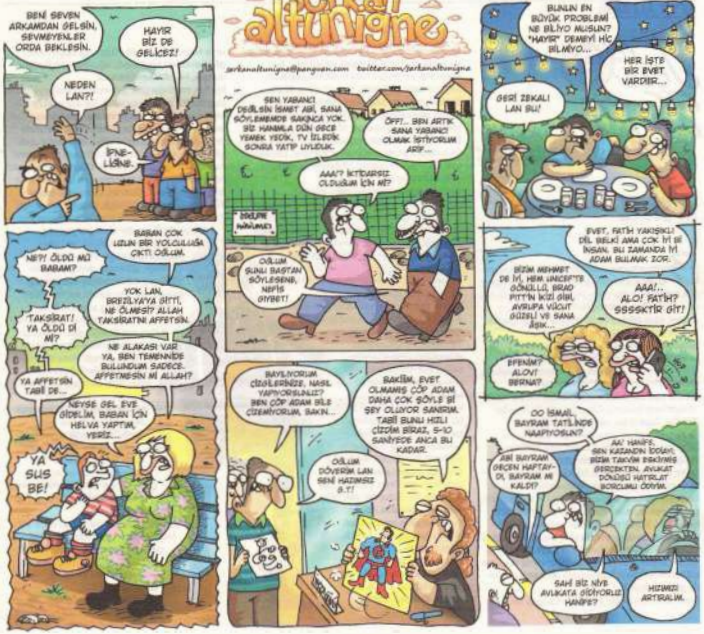
Bu bir efsane; adımlarında çini mürekkebi izi bırakarak yürürken, Şöhler kartonuna çok baktığında göz alan, sigara dumanı arasında silueti gözüken birisi hakkında. Hani kâğıt, kalem, silgi, hikâye ve çizgi mesele olduğunda, vinyetiyaratmak olanın,öte dünyadan hissettirmeden aklına sızıp desen atan bileğine el verdiğinden sözedilir.Eskidenberiyazıp çizen hatta onu canlı gören okuyucu, meslektaş, komşu, akraba, akbaba ve insanların kimi özlem, hasret, haset, nefret, bazısı usta ama en nihayetinde burun sızlatan bir yâdi le hatırlar Baba'yı. Tabii ki bu yalnızca bir efsane.
Her neyse, zaten cehennem gibi yapış yapış bir günde, genç adam içinden solo küfürler eşliğindeannesini ziyarete gidiyordu.Sıcak, şehir,her şeyden nefret ediyordu. Nefretettiği için kendisinden de nefret ediyordu. Aklından herkesle kavgalı günündeydi. Hiçbir zaman hırs, başarı, risk alan biri olmadı, ayıplı kelimelerdi bunlar. En büyük riskialmıştızatenasla risk almayarak bu dünyada. Yaşam başlı başına bela idi, ne ve hangi riski alacaktı ki daha. Beklentiyi sıfırlayıp zamanın yükleyeceği ne varsa altından kalkabilecek gücü toplamakla geçiyordu, bitse de gitsek günleri.
Baba tüm sülale için yeterince başarılı idi ama. Gerivitesiolmayan,deli, cesur,yetenekli,aslan vekaplandı. Bir sürüinsan yetiştirmiş, her el verdiği yeteneğin tabiri caiz ise peştamal kuşanmasını sağlamış, insanları hayallere itelemişti. İş, ev,aile, çizgisiahibi yapmış, devlet gibi adamdı valla. Zamanı yazan biriydi mesleğinde. Söyleyecek söz, akıl fikri olan. Onun ismi ve soyadı geçince herkes saygılı ifade ile kutsiyet aromalı cümleler kuruyor. Efsaneye aslında kendi Raşomon hikâyelerine yeni bir satırekliyorlardı.
Baba ile görüşmüyordu genç adam; birbirlerinden sözlü, görsel olarak kopalı yıllar olmuştu. Hiçbir zaman hayırlı evlat değildi, akıllı değildi, yırtıcı, çalışkan değildi. Babasının oğlu hiç değildi. Bir tane ve yamuk yumuk hayatı vardı, onu insan gibi nasıl yaşayacağı konusunda kafa zaten gidik. Çok zaman kaybetmişti sıkıcıinsanve gereksizolay ite. O yüzdenöfkeli idi her şeye.
Sonra, annesinin evine vardı ayaküzeri iki şaka, muhabbet. Salonda geçti malum kadının içeride işi var. Televizyon tıngırdıyordu, akşamüzeri haberlerinin sesini kısıtı duyulabileceği yüksekliktе. Ekranaltı kayan yazıile gündem konuları sürüklenirken aniden bir isimve soyadı"şekilen" tanıdık geldi korteksine tesadüfen. Harfler simanın vesikalık fotoğrafını oluşturdu zihninde. Kayan yazı tekrar geçerken aynı isim, yanında kıyı ilçesi, bir fiil. Baba adı, yer, ölüş. Yani giriş, gelişme, sonuç.
Kulak kabarttı emin olmak için, sunucuya gözü takıldı, onun da yüzü düşmüştü birden. "Son gelen üzücü bir haber, vefat etti, kendisi uzun yıllar." Muhtemel spikerle yaşıtlı, akrabası değildi ama haberi o vermişti. Kalp atışı değişmedi, göz bebekleri büyümedi, ağlamadı, hiçbir şey olmadı, kılı bile kımıldamadı.
İçeriye, mutfağa gitti. Annesini sandalyeye oturttu. Bir bardak su verdi. Tansiyon, kalp ve kan sulandırıcı ilaçlarını alıp almadığını sordu, sakin bir ses ile anlattı. Kadın bir anda yirmiyıl yaşlandı. Dert değildiltıkinkalbiçizik içinde olduğundan dayanıklılığı tank üzerindeki reaktif zırh ile aynı güçteydi. Yıllarca korumuştu hepsini, birbirlerine rağmen. Çok da lazımdılar birbirlerine sanki. Sonrası kader, aslı malum. Bile isteye koşarak gitmişti, boşuna ölmemişti. Yaşamı çok seviyor ama bu hayatından nefret ediyordu Baba. Bir sürü şey yapmış, sevdikleri yarımkalmış,asıl olan hayaya saçılmıştı. Okuyacağı, yazıp çizeceği, göreceği, dinleyeceği bir sürü şey, hovardalıklaakıl alacağı yavuklular. Hepiçindeahı var, izleri yakınlarına kadar uzanan. Genç adamın hayatındaki en güzel gündü babasının öldüğü gün. Üzerinden yük kalkmış, ferahlamış, dingin bir nefes almıştı. Ama aynı gün en kötü günüydü hayatının.

Otuz sene boyunca sadece el sıkıştığı vetek bir kere dahi sarılamadığı ihtiyarı sonsuza dek kaybetmiş "bir gün belki"lerin artıkolmayan ümit, imkân, ihtimaliiçine daha tok oturmuştu. Tek tesellisi onun ziyaretine gideceği yer sabitti,üstelikgenç adam konuşabilecekti bu sefer. Hem de sözü kesilmeden.
Bir efsaneyi, efsane yapan nedir ki? Hayattayken yaptıkları mı? Ölüp gittikten sonra nasıl hatırladığın mı? Genç adam aradığı cevabı yıllar geçse de birtürlü bulamadı.
Artık aramıyorda zaten...

Akşamsefası

ÇALIŞIRKEN

sezgiyen Serkan, bu hafta dergiye geleceğini biliyor musun? Ben de bilmiyorum.

kaya Sen benim pazartesi bitiriyorum Fatiaaaaa!!

Sedat Çalışırken dersiniz ama bu bildiğin, bakarken olmuş. Şu tişin çalışmadığı o kadar belli ki panpa!

serkan Hacılar görüşürüz ben kaçar! Sezyum çakalı gelir de sonrasına yok dersiniz!

sezgiyen Hatırlatırsın ama ait! Valla içimiz kararıdı.

sezgiyen Yine mahkemesi gündem. Kankayı vermiyecekmi di mi abi? Bu hafta da verirsen hat-trick yapıcam günkü!!

Sercikan Hayatımda görüldüğüm en büyük kargoz dolaptır şu en. Yanımı kesmişsiniz ama kalanı bile 2 suyu idare eder bak!

Sercikan Duvardan duvara karikatürlerle diğer sayfanın tadına bakmak ister misiniz? Bize gelin! Cem Güventürk Haluk ve Karikatürcülük Sanayi!

perker Bayramda yediğiniz tatlılar ve çekerler için tatlı ki dat bat kahve içmetisiniz gençler!

sezgiyen Ölm dergiye geldiğimde bana verecegimiz odada Perker'in sakalı oturuyordu. korktum kaçtım!

sezgiyen Fayf okuluk çay saati diyerek kralliyet havuş yaratmaya kasmayalım, yarına karşız peynir kestik, gömüldüm!

sezgiyen Size de internet beğendirmiyorsa, fikrimi aldık yine beğendirmedik olum!

Sercikan Geyitta 6 milim sapmavar kaptan. Grafikleri işik hızında çıkartıp, basıyorum içli Köfte turuncusunu!

sezgiyen Bayramda hiç arayıp sormadın, kös mösyö bebeli! Beruter 400 yaşında bir orman Troll'üymüş beyler. Ormanda kendisini gördüm, tonla yorumlu bakkına verdi. Birlikte yaptık.

kaya Tatildeyim diyorum sana. Ben sana tatilin neyini kodayım mesela?

sezgiyen Ver dipbosu ver dipdibosu uykumuz agzıun hafız!

sezgiyen Marita ortaçın mı hüngür mi kontrol ederesine, gündem kankası gelmiş mi diye vatsapa girip duruyorum!

Sedat İki bayram arası kısalıyom olmaz, bu işin sonu erken seçim, dediydi dersiniz! Var mısınız iddiaya girelim?

sezgiyen Seçimiş bayramında da kutlamış miydim kalaaam!

D.E.Ç.S.İ.

ÖZET: Turist rehberi Feridun "DEÇSİ" Feda'nın (30) kadın, zenberegından basılmıştır. Tuhaflıklar, sürprizler ve felaketler tarihini izlemektedir.

MENTEŞ & PERKER

Hayat bir rüyadır. Rüyalar da rüyadır. (HAY BİN YAHYA, 1013-1102, Zen'ecilçin Tefernushi)

EDA! FERDA!!!
ÇÇÇ

D.E.Ç.S.İ.

YAZAN: MURAT MENTEŞ
ÇİZEN: M.K. PERKER

Barış Atar silsilesi

twitter.com/barisatar
barisatar@yahoo.com

Gizli Gıcık

Baltalı İlah

Mustafa Salıcı

«Mini Çakal»

BARIŞ ATAR

Akşamsefası

BİR GÜZEL DELİ

Koltuğumun yanında ayakta dikiliyordu. Gözlerim önce fileli çorapların sarmaladığıbacaklarınatakıldı;birazkalın sayılırlardı ama çekiciliklerini hâlâ yitirmemişlerdi. Sonra kısacık mor eteğini ve kocaman göğüslerini iyice ortaya çıkaran beyaz zemin üzerinekırmızı puanlı bluzunu farkettim. En son da yaldızsarısısaçlarınıörtenyapma çiçeklerle süslügeniş şapkasını. Kumral kaşları bir ressamın titizliğiyle inceltilmişti, yeşile çalan ela gözlerini çerçeveleyen takma kirpikler epeyce abartılı duruyordu ama ne gam, yaşlı kadın güzelliğinden emin bir genç kız vakarı içerisindeadeta meydan okuyordu dünyaya.

Yanımdaoturan adam, bu kendini komik duruma düşüren kadına duyurmak için gürültüyle bir "La havlevela"çekerek, başınısalladı. Ön koltukta oturan ve reklam dergilerinin kapaklarından fırlamış mankenlere benzeyen, birbirinin aynı giyinmiş iki gençkız, bu uçuk kadına bakarakkıkırdadılar. Kadına değil de genç kızların kıkırdamalarına takılan bir delikanlı pis pis sırıtarak, "Manyakya"diye söylendikizlara duyurmak için. "Kafayı sıyırmışkarı." O tuhaf giysileriyle, otobüsün en renkli kişisiolan yaşlıkadın, ne bakışlaraaldırıyor ne de konuşulanlarıduyuyordu. Botoksla kalınlaştırılmış dudaklarında incecik bir gülümsemeyle, kendi dünyasından sakin sakin dışarıyı seyrediyordu. Dikkat ettim yüzündeki ifade de hiç değişmiyordu. Uyanikken gördüğü bir rüyada mutluluğunda bir yolculuk yapıyor gibiydi.

Neden sonra onayer vermek aklımageldi.

Zalim günler, sadece günler olsa iyi, yıllar hızla geçmeye başlamıştı. Çevresindeki insanlarseyrekleşiyor, yaz artık güze dönüşüyordu...

Doğruldu ğumu fark edince, takma kirpiklerini birkaç kez çapkınca kırptı.

"Çok naziksiniz, ama teşekkürederim, oturmayacağım."

Ayağakalkarken ona iyice yaklaşmıştım. Belli belirsiz bir parfümkokusu duydum. Hafifbir kokuydu,menekşe mi, başka birçiçek mi kestiremedim. Yapılan estetikameliyatların örtemediği kırışıklıklardan savrulanbirkaç huysuzpudra zerreciğinin, allığın bile renklendiremediği solgun yanaklarınadoğru savrulduğunugördüm. Yerimeotururken yanımdakiadam güvensizgözlerlebana bakıyordu. Biran yanlış bir şeyyaptığım duygusuna kapıldımve gözlerimi kaçırarak, bahargüneşinin altında yürüyen insanları seyretmeye başladım. Ama düşüncelerimi bu alışılmadıkyaşlı kadından birtürlü çekip alamıyordum.

"Çın, çın, çın..." üç sevimli zil sesi çalındı kulağıma. Birden bu taştın benim bindiğim otobüs değil de bir zamanlar toplu taşımada kullanılan bir tramvay olduğunufarkettim.Nasıl yani, ne oluyorderken,bakışlarım kendiliğinden kadına çevrilmişti. Oturduğum yerdeirkildim. Azönce kadınındikildiği yerde küçücük bir kız çocuğu duruyordu. Ne yani kadın inmiş miydi otobüsten? Ama dikkatli bakınca, bu sevimli kız çocuğunun o tuhafkadın olduğunu anladım. Giysilerifarklıydı ama yeşile çalanela gözlerdeki bakışaynı bakıştı. Şimarık bir edayla konuştuğu yanındaki adam da babasıolmalıydı. Yakışıklı bir adamdı ama o da bir tuhaftı. Saç kesimi,incecikbıyıkları,artık sadecefilmlerde görebileceğimiz 60 yıl öncesinin giysileri... Şaşkınlıkla çevreme baktım. Yanımdaki adamın yerinde şimdi sırtına küçükyakalı bir ceket geçirmiş,yakası kolalı beyazgömleğinin üzerine ince bir kravat takmış, darpaça pantolon giymiş bir delikanlı oturuyordu. Onun da saç tırası, en az adamınki kadaralışılmadıktı. Öndekibıucinlikızlarınyerindede üniformalı iki subay duruyordu. Ancak üniformaları hiç de tanıdıkdeğildi. Sanki az öncebindiğim otobüs benizamanda bir yolculuğa çıkarmış, elli yıl öncesine götürmüştü. Yok canım, böyle şey olur muydu? Çıldırıyordum herhalde! Ya da rüya görüyordum, otobüste uyumuş, bu tuhaf rüyanın içinde düşmüştüm.

Ayılırım umuduyla, ellerimle gözlerimi ovuşturmaya başladım. Gözlerimi açtığımda ne tramvayın çın çın ötensesivardı ne de yanımdaki o tuhaf giysili delikanlı. Yine bir otobüsteydim. Evet, rüya görüyormuşum demeye kalmadı, bakışlarım yine baş ucumda dikilenkadına kaydı ve ben başka bir garabetin içinde olduğumu anladım.

Bu defa küçükkızın bulunduğu yerde, çevresini sarandelikanlıların arasındason derece alımlı bir genç kız duruyordu. Beğenildiğinden emin, büyükbir güvenlebakıyordu. Hem de kendini hiç sakınmadan. Ne bir çalım, ne afratafra... O menekşe kokusu çalındı burnuma yine. Göz gözegeldik. Yeşile çalan o ela gözlere kimse kayıtsızkalamazdı. İnanın bana, siz de dahil, herkes bütün bir ömrünü o bal rengi güzeliğe bakarakgeçirebilirdi. Ama birazdaha dikkatli bakarsanız o kehribargibi gitgideaçılan gözlerin derinliklerinde bir hayat hikayesigörebilirdiniz.

Yalnızca "güzellik" için var olan bir yaşamdı bu. Daha doğar doğmaz yapışmıştı güzellik yakasına.

Hastanede doğan bebeklerin en güzeliydu.Bütün hemşireler, hastabakıcıları, doktorlar,hatta doğum yapmaya gelmiş öteki anneler, herkes ama herkesbaşına toplanmıştı. "Aman yarabbi" diyorlardı. "Bu ne kadargüzelbir çocuk." Gurur duymuştu annesi, kim duymaz ki, ama biryandan da kem gözlerdenkorkmuştu. "Amanaman, maşallah deyin, tahtaya vurunnazar değmesin."

Bütün bir bebeklik böyleilgiyle, alakaylageçti. Onu görüp de ilgisiz kalmak ne mümkündü. Bütün bir mahalle haftada bir toplanır, onu görmeye gelirdi. "Çok sürmez" derdi kıskanç komşular, "Azıcık büyüsün bu güzellik kalmaz."

Fena halde yanılıyorlardı, aksine büyüdükçe daha da güzelleşiyordu. Sanki güzellik tanrıçasıAfrodit'in günümüz dünyasına düşmüş haliydi. Bebeklikten, çocukluğa geçiş de bozmadı bizim kızın olağanüstü cazibesini. Sanki oyuncak bir bebek vardı karşımızda. Okuldabütün öğretmenleri sevdiler onu, bütün erkekler aşık oldu, bütün kızlarise nefretetti ondan. Liseye kadaren büyüktekiyi güzelliğiyleşağlamıştı çevresinde. Lisedede öyle olacaktı, aslında dersleri de fenasayılmazdı, ama bunlar cazibesinin büyüleyici etkisi yanında hiç kalırlardı. Ve sonra erkekleri keşfetti ya da erkekler onu. Belki ikisi de aynı anda oldu. Tek bir aşık istiyordu başlarda. Okuduğu romanlardaki gibi, seyrettiği filmlerdeki gibi onu sonsuzakadar sevecek, onun da sonsuza kadar seveceği bir erkek. Zor olmadı böyle birini bulmak ya da bulduğunu zannetmek. Aşkingeçici bir duygu olduğunu kabul edersekzaten aynı kapıya çıkar ikisi de Buyüzden girmedi üniversiteye, bu yüzden vazgeçmek zorundakaldı öteki erkeklerin o baş döndürücülügisinden.

Evet, aşık olduğu ya da aşık olduğunu sandığı o adamlaliseyibitirdiğiyil evlendi. İyi bir kocaydı aslında,yakışıklı, eğitimli,sevgidolu, hepsinden önemlisibabasından çok daha zengin. Yani evlenilecek bir adamda ne aranıyorsa hepsine

Böyleyken Böyle

SEMRA CAN
canpamuk@gmail.com

sahipti. Ama bizim kız,yaşamını bir tek erkekle geçiremeyecek kadar güzeldi.İnsanı aşktan öldürecek, kıskançlıktan çıldırtacak kadar güzeldi. O, bunu unutmak istese bile etrafındakilerin hayranlık dolu bakışları,övgü dolu fısıltıları hep hatırlatıyordu. Bir direndi, iki direndi, ama üçüncüsünde,Kalamış'takiyelken kulübünden bir yüzücüyle aldatı kocasını.Ve o akşam, dahayeni sevgilisinin kokusubile üzerindenuçmamışken, kocasını karşısına alıp anlattıhanetini. Kocası o kadarçok seviyordu ki onu, ayrılmakistemedi. "Yapmamalıydın" dedi gözyaşları içinde. "Amayaptığınagöre, demek ki hatabende, demek ki sıkılmışsın. Birliktelsviçre'yegideriz, kayağa, Alpler'e." İstemedi, çünkü sevgisiz bir evlilik, mutsuz bir hayatdemekti. Ayrıldıvefakar kocadan. Elbette o kadarkolayolmadı, başlarda üzüldü birazama balolarınrenkli atmosferi, yaz aylarında yatlarda yaşananmaceralar,yurt dışı seyahatleri, aşk serüvenlerinin çekiciliği bu asıyı çabuk unuttu.ur. Şahane bir hayat başlamıştı, istediği türden bir hayat.Tamam, erkeklersıkçadeğişiyordu, ama ona duyulan ilgi, güzelliğinin yarattığı etki hiç eksilmeden, bütün haşmetiyle devam ediyordu. Öyle bir ruhsal doygunluğa erişmişti ki artık herkesi seviyordu, ardından kötü sözlersarfedenleri bile kolaycaaffediyor, dünyanın harika bir yeroldu ğunu düşünüyordu. Bu mutluluk diyarınıcehenneme çevirenlereasla kızmıyor, aksineonlarıçin üzülüyordu. Hayır, kibir yoktu duygularında sahiden üzülüyordu. Ama mutlulukrüzgarınsaçlarınatakılıdır derler; günlerhızlaakıp geçiyor, o şaşanın, o debdebenin sonuna geliniyordu. Birsabah yüzündekikırışıklıklarıfark etti. Annesininsesi yankılandı kulaklarında;

"Birazda yarınları düşünkızım. Yaşlılıkta yalnızlık çokzor. Münasip bir kocabulup evlensen..."

O, ne yüzündebeliren kırışıklıklaraaldırdı ne de annesinin sözlerine. Ama zalim günler hızlaakmayısürdürdü,sadecegünler olsa iyi, yıllarda hızla geçmeyebaşlamıştı.Yıllar geçtikçeçevresindeki insanlar seyrekleşiyor, yazartıkgüze dönüşüyordu. Ama hâlâ şansı vardı.Annesi ölmeden iki yıl önce son bir kez hatırlattı.

"Münasip bir koca..."

O yine reddetti. Sadece"münasip koca"yı değil,artık ona ilgi göstermeyen bütün erkekleri, her geçengün birazdaha kabalaşan, her geçengün birazdaha maddileşen dünyayı da reddetti. Bir öğlesonu, 18. yaş günündebabasınınaldığı etbiseyigiyerek çıktıodasından. Bir daha da bugünedönmedi. Ama şimdi o bu otobüsten inerken, ben bugüne dönmüştüm artık. Basamaklardan inip kaldırımdayürümeye başlayan kadını izliyordum.

"Allah sonumuzu hayretsin" dedi yanımdaki herif. "Şu kadının halinebak, başımızataş yağacakvalla."

"Sizonun kadar mutlu musunuz?" diyecektim, dilimin ucuna kadargeldi, nasılolsa anlamaz öküz deyip vazgeçtim.

Camdandışarıyabaktığımda, o tuhafkadının caddeyi geçerek, yüksek apartmanların arasına sığınmış kagir bir konağa girdiğini gördüm.

Akşamsefası

* İyiden iyiye tam bir Orta Doğu ülkesi olma eğilimlerimizin arttığı bir dönemdeyiz. Her gün bir patlama,yangın, ölüm ya da şehit haberi var. Boş gün yok, her gün üzüntü, her gün korku. Yıl içindebir şeyleri anmak için gün kalmayacak neredeyse. Her güne bir kötülük.

* İsteristemezseçimlerde "Biz ortama gelemezsek, kaos gelir, çokkötü olur" ya da "400verin, huzuriçinde çözelim bu işi" diyen politikacılarakılma geliyo.Huzur, bir çoğunluğun diğerini tamamen ezerekveyok ederek gelecekse, o da ayrı bir şey.Toptanölelim hepimiz, komple huzura kavuşalım dilerseniz bu bağlamda. Medeniyet istediğin sokakta ya da yerde istediğinsaatte huzuriçinde dolaşmaktır.

* Tüm büyük güçlerbozulmayave çürümeyemahkumdur. Korkuyla vetehditle ancakbirsüredaha dizginlerelde tutulur. Sonrasında o arabada sizde devrilirsiniz,olan yinearabananıniçinde olanlaraolur.

* Böylebir gündemde neyinmizahını yapabiliriz, onu da bilemiyorum. Tüm mizahçıları zorgünler bekliyor. Bazen hayatın pek şakası olmuyor.

* Bu hafta mizah adına da ilginç şeyler oldu. Mesela komedyen arkadaşımız Cem Yılmaz'ın "Cehennem ve Türkler" temalı şakasını bir şekilde yeni fark eden kaliteli gazetelerimizden birinde "Dindarlaşan Türkiye'de bu ne 'hoşgörü!'?" diye sitem editdi. Faturakuryuğunda insan gibi duramayan adamların,ölümden sonraki davranışlarını tahmin etmek, üzerine şakayapmak da sıkıntı oldu. Oysa siraya,kuyruğa girmeyen, hak hukuk saymayan ve yaşayan insanlardan bahsetmek de sıkıntı.

* Temiz hesap: Sakallı bebek Zorr4k'inkuryesi: Bir yılda200 tonaltınçıkardık, parasınıyüzde dördü siyasileregitti... Eski para ile 18 katrilyonlukaltını yurtdışına çıkardık. Bu 18 katrilyonun yüzde 4'ü siyasilereyüzde 4'ü ise Zorr4q'a kaliyordu. Ama işinasıl arkasında kim var bilmiyoruz" dedi.. Kesin yalan söylüyor, olamaz böyle şeyler. Siyasilerin para yemesi filan... Aslındaaltın yiyiyorlar.

* Mesela"Bu ülkede hayatını ful rüşvette veharam kazançla geçirmiş bi isim Cehennem'e gitse, orada da bir gümüş çikolatatepsisi ya da zebanilere içi paradolutakımın elbiseyaptırırherhalde?"diye düşünmek, şakayapmako kadar da zor olmamalı. Herkesinaklına bu gelebilir. Yaşayan ve ahlaksızlığı yapanda sorun yok,onagülmekise çokama çok ayıp. Bu ne hoşgörü! –Asıl hoşgörü; rüşvetçiyi, rantçıyı, kaçakçıyı pohpohlamak, onun önüne yatmak değil mi?

* O esnada Bıcırıks, "Hükümet kurulmazsa AK Parti milli iradeye gitmeye hazırdır" diyerek erken seçimede gözlük arkasından göz kırptı.

* Birisi yazmış, "Ülkede nezaman fantastik bir olay olsa mega amir yurtdışında oluyor"diye. Dileyen kıllansın, dileyen "rastlantıdır" desin geçsin.

* Mesela şöyle bir açıklama yapmakçokahlaklı. En azından adam gerçekleri söylüyor diye mi bakalım buna:Ormanve Su İşleriBakanı Veysel Eroğlu, partisininİzmir'den 8 milletvekili çıkarttığını söyleyerek, "Sekiz vekil, sekizmüjde. Dahaçokvekil olsaydı, daha fazla müjdeolurdu."dedi... Haklı... Daha çokvekildahaçok beton demek. Adamhaklı, dağlıalım.

* Bütün bunlarolurken bir de Adıyaman'dan bir şehit ve iki yaralı haberi geldi.Her şeyüst üstegelsin ki iyice ortalık karışsın. Sonuçta başkanlık sistemi olsaydı bunların hiçbiri olmayacaktı değil mi?

* Ülkede gerçekten de çok netbir "Fakirler ölsün" havası var.Hani o Porşarabasınınıçindekikız dediğindeçokkızmış, sinirlenmiştik ya, şimdi de ülkedeki tüm güç sahipleri suratlarımıza bakabaka "Fakirler ölsün"diyor,kimse kızmıyor.Fakirler ölüyor. Sankisınır kapılarına"Fakirlerölsün" yazsak, ülkeyegelenlere durumumuzuçok dahaiyi anlatabileceğiz.Yeterki zenginolun,yeterki ölenlerfakir olsun,kimsenin.umurundadeğil.

* Mesafeler açıldıkça hisler de azalıyor. Kendi canın tehlikedeyken, başkasınınkini önemsemiyorsun. Ülkece 'Hayatta kalma'konusunda uzmanolacağız bu gidişle. Yaşadığımız her günü şansaşayıyor gibi hissetmemiz, insanlığımızdan da uzaklaştırıyor bizi.

* Çok şükür bugün de damperde, askerde, sokakta, yolda, okulda, meydanda, balkonda,düğünde, trafikte, denizde, havada ölmedik. Yarınımız mechul,gelecekise hepimizin.

MUSTAFA SATICI

BAHADIR CÜNEYT YALÇIN

www.twitter.com/bahadircuneyt

LÖ PİJAMA DON GÖMLEK

Geçen yıl Brüksel Külot Müzesi'ne belediye başkanının bağışladığı külotçalınmış. İnsanneden külot çalar? Peklinsanneden külotmüzesi açar? İyi misin Brüksel?

Gömlekpantolonacevapolarak,yelek gömleğeş,ceketyeleğeabi, pardösü cekete kapakdiyeicatedildi. Hepsine karşılık olarak kredikartı icat edildi.

"Yağmur altında bozulan bir deri ceketim vardı. Nem deriyi niye bozuyor ki? İnekler sürekli dışarıda değil mi?" **Jerry Seinfeld**

Tişörtü meşhur eden **Marlon Brando**'ydu. **Ozan Güven** ayakkabıcıdır. **Einstein** çorap giymeyi sevmezdi. **Abdurrahman Dilipak** kravata geçiktir. **Victor Hugo** yazarken gri büyük şalı dışında her şeyini dolaba kilitlerdi. **Ebru Gündeş** konfeksiyon işçisiydi.

Yunanlar ve Romalılar etek giyerken, Persler ata binmeyi kolaylaştırmak için şalvarı icat etmiş. *Pijama* kelimesi ise Farsça *pây*(ayak) *vecâme*(giysi) köklerindengeliyormuş.

Sandalye, ütü masası, kondisyon bisikleti... Paratonerlere de pantolon asılmamasının tek sebebi odanın içinde olmaması.

2014'te yayımlanan **1,411 Facts** kitabına göre, bir kravatı bağlamanın 177 bin 147 yolu var.

Çaçuna; pespaye giyimli. *Eğnenmek*; kabadayıların yaptığı gibi ceketi omuzlara almak. *Gardak*; dikişin kötü yapılması sonucu elbisede kırışık ve kıvrım oluşması. *Haphap*; takunya. *Kamalak*; bebek başlığı. Bunlar, **Ahmet Dinç**'e göre, Türkçe'nin kayıp kelimelerinden yalnızca birkaçı.

Dikkat ettiniz mi kadınlar asansör veya kafe tuvaleti gibi kapalı alanlardan hazetmezken deneme kabinlerinde hemen pembeleşirler.

"Moda bir çeşit hastalıktır burada. (Kadıköy) Güzel kadınlar dürbünle Marsilya'dan gelen gemileri seyreder. En son modayı kendileri bulsun diye." **Hagop Baronyan** (1880)

"Keşke kot pantolonu ben icat etseydim" diyen **Yves Saint Laurent**, giysilerini kimler için tasarladığını çok sade açıklar: "40 valize yolculuk yapabilecek kadınlar için."

Steven Wright'ın bütün heykellerdeki eksik kollardan oluşan hayali müzesini duyunca ben de inşaat kenarlarında kuruyup büzüşmüş botteklerinden bir sergi açmaya karar vermiştim.

Rus ordusu askerlerinin çorapları, 2007'den önce asla kaybolmuyordu. Çünkü yoktu. Onun yerine ayaklarına uzun bir geçmişi olan ve *portyanki* denen bezi sarıyorlardı.

Akıllı telefon yokken de parmaksız eldivenler vardı. Küresel kuraklıklar yokken de kuru temizleme vardı. İleri görüşlülük diye buna derim.

"Uzun etek kadınların çoğuna yakışır değil mi? Önce ekseriyeti kısa boylu olan kadınlarımızın kametini uzamış gibi göstermesi ve tenasüpsüz bacakları ise perdelemesi bakımından bu modanın estetiğe hizmet ettiği muhakkak." **Refik Halit Karay** (1948)

"İki antik sütun arasına çamaşır asmışım" dedi Aleksi Pavloviç. "Ne doğuluyum ne batılı."

OZAN ÖNEN
www.twitter.com/ozanonen

BEKLİYORUM

■ "Geceyisevmeyenin üzerineyıldızyağmaz" dediğimde, karşımdaki insanınkafasınıkaldırıp da yıldızlara bakmaya başlamasını

■ Okuduğu ilk kitabın, kendihayatınabir şekilde yönvermişolduğunu hissedebilen herhangi birinin,okuduğu en güzelkitabı bir başkaçocuğa da ilk kitapolarakhediye etmesini

■ Dünyanın herhangi bir yerindeki bir çocuk, ileridesanatçıolmak istiyorsa, bir süt kuzusunun ıslakburnunun bile o çocuğailham olabilmesini

■ Uyurkengülümsediğini gördüklerimin en güzel rüyalara kavuşmuş olmasını

■ Karpuz ile peynirin dünyaca ünlü bir ikiliye dönüşmesini

■ Bitlis kökenli Amerikalı-Ermeni öykücü William Saroyan'ın, bu toprakları ve insanlarını ne kadar çok sevdiğinin, bu toprakları çok sevdiğini söylerken buradayaşayanbaşka halklarısürekli öteleyenlerce de biliniyor olmasını

■ Yazıcıdanaraba üretilebilen bu çağda,sıfır sesleçalışan elektrikli süpürgenin de geliştirilip bir an önce yaygınlaşmasını

■ Suyun altına daldığımda burunburuna geldiğim balıkların evcilleşmesini, suyun altında benimle birlikte benden korkmadan dolaşabilmelerini

■ Mandaların batıklıklarda sürdüğü o tatlı keyfi,plazalarda ve metropollerdesüremeyen insanların,kendi hayatlarını değiştirirken bu dünyayı da değiştirecek yeni felsefeleredineceği günleri

■ Ağaçların dahi birbiriyle iletişimkurabildiği bilimsel olarak kanıtlanmışken, siyasilerin de hiç değilse kendi halklarının genç insanlarıyla doğru düzgün iletişim kurabilmelerini

■ Bir portakal ağacı hayatı boyunca 18 bin portakalyetiştirebiliyorken, bir yol uğruna bir gecede 18 binden fazlaağaç kestirebilenlerin şu hayatta ne olduklarını bir kez de olsa sorgulayabilmelerini

■ 1402'de İmparator Timur'unfillerini saklayabilecek kadar gür ormanlarasahipken, 2015'i yarıladığımız şu sıralarda sahipolduğu son yeşil alanları ODTÜ Ormanı ve Atatürk Orman Çiftliği'nin üzerine, Saray ve duble yol inşaeditmiş Ankara'nın,eski çağlardaolduğu gibi güzel ormanlara bir gün yenidensahip olabilmesini

■ DünyadayalnızcaUrfa Halfeti'deyetişen "siyah gül." Halfetililer için neyse; Yeşil Yol isimli yağmagirişimine direnen Karadenizliler'in de her ağaca,her yaprağa, her çiçeğe, en az siyah gül kadardeğer atfedebilmelerini

■ Kendisi için kaktüssatınalanların günün birinde herkes için orman da kurabilmelerini

■ Dizlerindeki çimen lekesiyle dolaşmaktan mutlu olanların siyasete gireceği güzel günleri

■ Günün birinde, Gezikuşağının içinden sadece halkının iyiliğini düşünen bir Başbakan'ın da çıkabilmesini

Bu ülkedeki her türlü çelişkiyeragmen bekliyorum.

Akşamsefası

BOBO

FEYZİ ÖZŞAHİN

twitter.com/feyzisahin
feyzisahin@gmail.com

Akşamsefası

İLKER ALTUNGÖK
twitter.com/ilkeraltungok
ilkeraltungok@gmail.com

SERKAN ALTUNİĞNE

SEVDİĞİM ŞEYLER:
Baba Serisi

Şöyle bir huyum var; bir filmi sevdim mi 138 kere izlemedenbırakmam. 138 kere izlerim, 139. kere karşımaçıkıncayine izlerim. Artık unutuyormuyum yoksa dahıyo muyum tam bilmiyorum. Ama tekrar tekrarizlemelere doyamamfilmleri. Sanırım yeni bir şeyi izlemek bazen yorucu geliyor bana. Açıyorum filmi, bu kim, bunun niyeti ne, şimdi ne oldu, aboov ne olacak falan derken yoruluyorum. Bir de üstüne filmdandirikçıkarsaheptencanımsıkılıyo.Ama böyletekrar izlediğimfilmler garantili. Malı biliyorum. Beklentim sabit. Açıyorum, izliyorum, şahane. Sürpriz yok. Hiç hoşlanmam sürprizden. Sürpriz falan yapamam zaten, yapandan da hoşlanmam. Sürpriz doğum günü hazırlasam birine beş dakika sonra söylerim "Hacı sana sürpriz doğum günü yapıyoz ha çok şaşıracan!" falan derim.

Nediyorduk? Hah Baba! Babaserisi de sekiz yüz defa izlediğim filmlerden. İlk filme ayrı bir koparım. Her sahnesi epiktir. Benim adamım ise tabii ki Sonny başgan. Yalanı dolanı yok, ittiği serseriliği düz yaşayan adam. Kafası mı attı, hemen olayçıkarır işini görür. Zaten bu yüzden yediler garibiminbaşını. Meselâ bak hiç o Maykıl Korleone ibnesi gibi sinsi hesapçı biri değil. Üç film boyunca da hiç sevmediğim karakter o. Allah o Maykıl'ın tepesinden baksın, tipine sıçtığımın donuk bakışısı. Ulan geri zekalı Fredo bile bundan makbuldür. (Gerçi Fredo, kardeşim olsa sabahtan akşama ağzına kürekle vururdum o ayrı ama bu Maykıl'daniyidir.) Şerefsiz!

Vito dayının da ayrı hastasıyım. Full karizma, bir Maykıl sinsisine bak bir Vito'ya bak! Bir kere adamı Marlon Brando canlandırıyor. Zaten aşırı karizmadan tutuklanacak adam, sonra yapımcıları bu kesmiyo İkinci filmde Robert De Niro, Vito'nun gençliğini canlandırıyor. Ulan önümüze koyduğunuzadamlara bak.Ondan sonra bütünserinin başrolüne gidip Al Pacino'nun canlandırdığı Maykıl'ı koyuyorsun. Kusura bakma ama senin ben yapımcı gibi kafana sıçayım! (Götelek Maykıl!) İkinci filmde Robert De Niro'nun Corleone kasabasına gidip ordaki sığır Don'u karpuz gibi yarması tüm serinin bence en iyi sahnesi. Yani birinsan bıçaklanırda konserve gibi açılır mı lan? Açıyor adam! Maykıl naapıyor? Anca birtakım sinsi planlarla falan gitsin kardeşini öldürsün, yok Papa'nın adamını öldürsün. (Gerçi o dörtgöz pezevenge de iyiol du.)

İlk filmde bu Corleone'lerin kız kardeşi Connie'ye aşık olmuştum. Yaşım küçük falan diye herhalde. Şimdilerde yine izleyince bakıyorum da bi numarası yokmuş Connie'nin. Ama acıların kadını tabii, yine de insan bir üzülüyor, "Ah Connie bacım gel bi sarılayım!" diyesi geliyor. Kısmetsiz kız, kocası ayrı bir öküz, tam bir işe yaramaz. Maykıl zaten göt. Sırf bu Maykıl Korleone yüzünden Al Pacino'ya da hiç ısınamadım. Bi De Niro abinin şekerliğine, karizmasına bak bir bu balık suratlı hıyara bak. Şahane Scarface filmini bile bunun yüzünden, gerektiği kadar sevemiyorum. Ulan heriftenve karakterinden o kadartiksinmişim ki son filmde kızınınöldüğü sahnedeher seferindeayağa kalkıp bağırıyorum: "Girdi mi lan! Girdi mi! Ağzını kırdığımın Maykıl Korleone'sil" diye. Tabii film diyeböylebağırıyorum. Gerçekte olsa hayatta öyle bi şey yapmam. Cenazeye gider en çok ben taziyelerimi bildirir "Başın sağolsun abi kim nasıl yapar bunu? Onların ben ta .mına koyayım!" der en fazla ben üzülürüm. Sonuçta adam Maykıl Korleone, sağı solu belli olmaz.

ORTAM
En telmaya adam
zonmezkerakurt@gmail.com

özet:
BAYRAM AREFESİNDE, MİLLETİN SANKİ O ÇOK SEVDİKLERİ ŞEHİRLERİ LANETLEMİŞ GİBİ KAÇMAK İÇİN TEK'E YİĞIM YİĞIM YİĞILDIĞI MAHŞERİ GÜNLERİNDEN BİRİDİR...

RAMAZAN ARTESİ SERİNGETİ'DEKİLERİ ARATMAYACAK BÜYÜK BİR GAFLET GOCUŞUNE KAVURUCU SICAK EŞLİK EDİYORDU.

UCU BUCAĞI MEÇHUL ÇİLE-

TAM 4 SAATTİR BURADA ÇAKILIP KALDIK YAA, BU NE YAA, AYIPTIK, GUNAHTIR

BİLE BİLE BU MAHŞERE GİRİP SONRA DA İSTAN EDİSH ABİ...SENİ RAVADAN Mİ TAŞIYALIM, SANA EK SERİT Mİ YAPALIM, HAAFALIM, Bİ SÖYLE HELE?

DAHA Bİ DOLU TAKSİSİ OLAN "BEN BAŞARIM ABİ" ARABASININ İÇİNDE SINIRLAR GERİLMİŞ, TEK KELİME KONUŞULMAMAKTADIR.

KENDİ ŞARTINI BİTİRMİŞ, MASSINNENİNE PAŞARMIŞ, SIRADA BABANIN TELEFONU VAR!

GEÇEN HER HUMMALI SANİYE BAYRAMA ÇOK YAKLAŞMAMA SEBEP. NE EVLİLERİN YIKILDI Bİ HUMMALI TİKANIKLIKTA

GEÇ ÇIKTIK İŞTE, GERİDEKALLI TİRALI YOLA GİRDİ SALAK

DAHA 40 M İZERİNE ÇIKAMADI İŞTE İŞTE!

YA YOL KENARINDAKİ TEZGAHLARDAKİ ROKFACI KOYLU EMMİNİN HALDEN ALDIĞI İNCİRLERİ BAHÇEDEN DİYE YUTTURMA ÇABALARI

BETONDA YETİŞMİYO YA, TABİİ Kİ DE Bİ BAHÇEDEN

HANGİSİNDE DURSAM DİYE ÇOK TARDDÜT ETMİŞ

SANAYİDEN MOBİYİTE TAŞRA ŞAHİNLERİ GİBİ SINIR YARIŞTIKTA, İL SINIRLARI BOYUNCA TRAFİĞİ İN İZLERİZ

YOĞUN, TRAFİĞİN EN SEVİMSİZ, EN KANCIKÇA, EN KAHPECE ŞEKİLDİR TEK'İN YOĞUN BAYRAM TRAFİĞİ. NEFİSLERİ ZEBRE İSLAH ETMEMİŞ BELLİ Kİ RAMAZAN-I ŞERİF...

BEN BAŞARIMCI 34 PLAKA KEŞİNDEN DAHA UCUZ FAHARİ ARACI ASLA ÖNÜNDE KABULLENEMEZ, NE ÇIKTIN Bİ BASIS, DİBE GİRİŞTİR BUP...

YA BU PANEL VANMUŞLARIN ARSIZLIĞI...

EMNİYET ŞERİDİ VARSA, BU ŞERİDİN KANCIĞI DA VARDIR ELLA, DİŞARMAZ ŞERİTLERE

ORTA ŞERİTTE EFENDİ GİBİ GİDEMİK ASLA RAHAT YOK

YİNE TAŞRA PLAKALI OLUP 59'LERE HAL TOPLATACAK ULTRA FAHADA ARABALARDA DOĞRU ATA OYNAMIŞ YENİ MÜRTEDİLERİ GÖRECEKSİNİZ. NE KADAR DA İĞRETİ, SAKSI YA RABBİ, MAALESEF GERÇEK BU!

GELİŞEN TÜRKİYE! ARTIK SADECE 34 DEĞİL, HAYAİ BAKKAM PLAKA HARAMİLİK SAÇMARTA

Bİ YANDA TOKİ ULTRA MODERNİST DİNLENME TESİSLERİ Bİ YANDA ŞAHİN'LER, Bİ YANDA FANCAR MOTORLU ARABAMSILAR, ÖTE YANDA DA BUNLAR. PEK ÇOK SOSYAL ÇİKARIM YAPILABİLECEK GÖSTERGESELLE DOLUDUR YOLLAR

2 GÜNLÜK TATİL İÇİN ONCA TRAFİĞİ AŞTIKTAN SONRA NİHAYET VARIR BAYRAM GÖÇERLERİ. SANKİ ARTESİ GÜN BOYUNCA ÇEŞİT ÇEŞİT CİNNETGERLERMİŞ GİBİ ÇILGINCA EĞLENME GÖREVİNİ İFA ETMEKTEDİRLER

KARA GÖZLÜKLERİN ARDINDA DİYİŞİ YORGUNLUK

BUNLAR BAYRAMDAN SONRAKİ HAFTAYI DA EMBEDEMİŞLERE TATİL-LERİNE, ACIYARAK BAKIYORLAR FANİLERE

DERİBOT SİPARİŞİ DÜŞÜN

TEKİRSİ SERİNGETİ'NİN BU BÜYÜK BAYRAM GÜNÜNDE DE KUTSAL AMACA UYGUNSUZ, MUTLU AİLE SELFİLERİ ÇEKİLİP DERHAL PAYLAŞMIŞTIR

İŞTE ŞEHRİN BÖYLESİNE BOŞALDIĞI BU GÜN FIRDÖ-ZAİRİ BİRİ BİZİM OSLEM ORTAM'LA ÇIKIŞLARDA SOYUNUP SADECE GÖZLERİNE BAKACAK FARKINDA-LIKLA ERKEKTE OLMASI İÇİN KUNDAKÇINI TERAPİSİ YAPARKEN TRAFİĞİN BOŞALMASINI FIRSAT BİLEN KORAY USUMMADEN ARABASINA ATLAYIP GELMİŞTİR

HİÇ ACELE YOK, BİRBİRİMİZİ GÖZLERİMİZDEN İTİBAREN YAVAŞ YAVAŞ KEŞFEDİCEZ TAAM MI

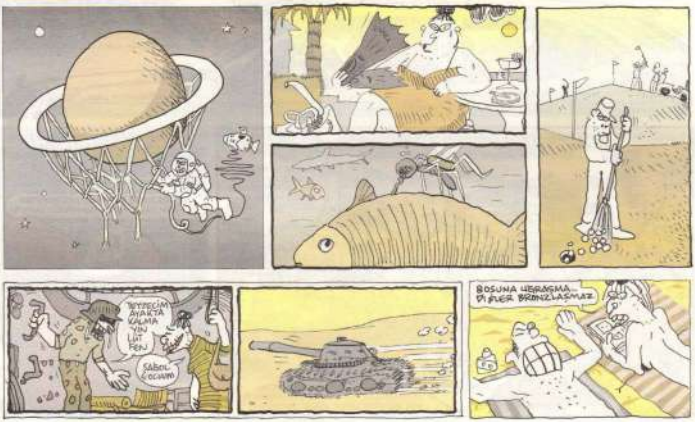
ZRN NNN...

Akşamsefası

ODA ISISI

DOĞAN
oyzeroy@gmail.com

Akşamsefası

ORTA DÜNYA

Emir Sağlam - Emirhan Parker
Güven Bilge - Mert Dolapçıoğlu

Aksoniserası

"ÖZBEKLER BÖYLE!"

Çocuklarını susturmak için çocuklarından dahaçok gürültü yapantekhalk Türkler değildirdiye umuyorum.Ağlayançocuğunu daha büyükbir sınır krizigiçerek duygusal felceuğratma icadı sadece bize has olmamalı. Bebeği sarsmak suretiyle beyin sarsıntısı yoluyla sersemletereksusturmak da bir altdal olarak değerlendirilebilir.

Havaalanında bu tür manasız şeyler düşünüyorum. (Yo hayır, bir zamanlar yaptığım gibi "çocuksuz uçuş" gibi şeyler düşünmüyorum. Zinharo hatayı yeniden yapmam.Zira duyarlılar her yer del!) Düşünmek de demmez de, sabahın köründe bir tür bilinçsiz beyingerinmesi gibi. Bir yandanda havaalanınaher gelişimdeyaşanan, bavul bantlama hadisesi cereyan ediyor yan tarafta. Caaaar!! Caaaar!! Adamın biri bavulunu tamamen bantla kaplama ihtirasına kapılmış, çıldırıyor! Bavul,nükleer bir saldırıya hazır! O derece. Adamkendindengeçmiş.

Kadınlar arası gizli gülüşme

Esasen ben adama bakmıyorum. Ama her caaar!!a başım o yana gayri ihtiyari dönüyor olmalı ki bant manyağı adamın karısıyla göz göze geliyoruz. Kadın şu heybetli Türki Cumhuriyetler kadınlarından, bayılırım! Bu kadınların dünyada herşeyi yapabileceğine, Boratunutulduktan sonra,süper kahramanlar olarak tekrar gündeme geleceklerine inanıyorum. Dehşet kadınlar. Hepsisosyalist afiş kahramanı ile bereket tanrıçası arasında bir yerde. Türki Cumhuriyetleruçuşlarına denkgelirsenizbakın, bu kadınlardünyanınbütün bavullarınıtek elle taşıyabiliyorlar. Neyse, kadınla gözgöze geliyoruz, gülüyor bana:"Kusurabakma!" diyor, kırık bir Türkçe'yle.
Adam bizim farkımızda değil, hâlâ bantla hercümerç. Gülümsüyorum ben de: "Yok canım!"
Sonra yeniveupuzunbir caaart'ta yinekafam o tarafa dönünce kadın bu sefer kahkahayla gülüyorkocasınagösterip:"Özbekler böyle!"
Ben de kahkahaatıyorum: "Yok yok,hepsi böyle!" Kahkaha, caaart'ların arasında kendine yer bulup duyulduğunda adam kızgın, kararlı ve son derece ciddi ikimize bakıyor. Biz bir daha gülüyoruz. Bir evlilik oracıkta bantlanarak bağlanmasındiye uzaklaşayım diyorum biraz: "İyi yolculuklar!"
Kadın ellerini iki yana açıyor. Hani yani "Bu adamla ne kadarıyla olacaksa artık!"gibisine. Adam hâlâ bant misyonunda. Kadınlar arasında böyle gizlibir iletişimvar.Yani kocalarına, sevgililerine aşırı meraklı olmayan kadınlar arasında. Müthişeğlenceli bir şey. Uluslararası bir pakt gibi: Erkeklerin saçmalıklarıyla dalga geçme pakt!

Prensip sahibierkek cinsi

Çünküsöylebir gerçekvar: Erkeklerin manasız işleri, manasız zamanlarda, manasız düzeyde ciddiyetaşıları, hayat sanki o işten ibaretmiş gibi yaptıkları oluyor. Kadınlar da bırakıyorlar, adam o işi yapsın. Kesinlikle saçma bir şey ama o anda başka bir kadınla göz göze gelip durumun dalgasını geçerek kabullenmekten başkaçareyok.Çünkü karartı biroğlan çocuğunu engellemek katiyen mümkün değil.

Örnek veriyorum: Pikniğe, plaja, yola gidilecek. Beyimizkesinlikle müthişbir icat olduğuna kalpten inanarak buzluk ve buz bataryaları almış. Bunların belli bir biçimde yerleştirilmesi gerekiyor. Çılgınca bunun mühendisliğini yapıyor mesela.Söyleyapsak olmuyor, illaonun kafasındaki şekilde yapacağız. Kadın da bekliyor, adamdediği şekildeyapsındıye. Kocasının, sevgilisinin saçma, asla pratik olmayan iş yapma şekli yüzünden sıkıntıyla bekleyerek ömründen yiyen kaçkadınvaracaba?Normalbir ilişkide bu "illaadamındediği şekildeyapılacak" saçmalığıyla acabatoplam kaçyıl gidiyordur kadınömründen?

Hayatın içinde bin tane iş var ama adamlar bu tek bir işe kafayı takıyorlar. Sanırım toplam bir (!) iş yaptıkları için oluyor bu, olabiliyor. Kadınlar yirmi yedi bin işi aynıanda yaptıkları için "illa şöyle olacak"ları yokonların, "böyle de olur", "öyle olmazsa şöyle de olur"ları var.

Örnek veriyorum: Adam mangalı tuvalet kağıdıya yakıyor.Tuvalet kağıtlarını ruloyapıyor, mangalın çeşitli yerlerine, kömürlerin içine koyup yakıyor. "Evde tuvalet kağıdıkalmamış,havlukağıt yapalım" diyorsun; "Olmaz!", illa tuvalet kağıdı olacak. Tuvalet kağıdı yoksa bakkala gidiliyor, bakkalda yoksa uzaktaki markete gidiliyor. Sen orada için kıyılarak duruyorsun, mühim değil. Adamın misyonu var çünkü. Tarzı var. Prensip sahibi. Zinhar değiştirmiyor.

Kadınlar arasında gizli bir iletişim var. Müthiş eğlenceli bir şey. Uluslararası bir pakt gibi: Erkeklerin saçmalıklarıyla dalga geçme pakt!

Ömür bitiyor, örnekler bitmiyor sevgili okur: Bavula son pantolon sığmıyorsa tepiştirirsin, net. Ama adam bavulu boşaltıp tekrar yerleştiriyor. Senyine orada için içini yiyerek ve ölümlü dünyada on beşdakikan daha bir saplantı yüzünden yenerek bekliyorsun. Çünkü "Bavul böyleyapılır!" Aldın mı cevabını?!

Benimtarzım!

Biz biraz kişiliksiz miyiz neyiz, bizim için hep "Öyle de olur, böyle de olur." Az zamanda büyük çıkarımlar yapmaya bayılsam şöyle söylemek isterim: Belki de kadınların birer büyük sanatçı, efendime söyleyeyim büyük birer âlim olamamasının kökeninde bu pratiklik meraklı, bu esneklik eğilimi, "Ay aman canım, ne fark eder"ci yaklaşım var. Biraz prensip sahibi ol, biraz eğilme bükülme, biraz saplantılı ol. Bırak zaman aksın, ömür bitsin ama sen tarzından vazgeçme halbuki. Bırak milletin içiçürüsünseni beklerken. Ama büyük çıkarımlar bizim işimiz değil. Dolayısıyla sadece "Özbekler böyle!" diyorve geçiyorum.

LAİK
AB ÜLKELERİYLE Kİ İLİŞKİLERİ GELİŞTİRİP BÜYÜME HIZINI YÜZDE SEKİZE ÇIKARTACAĞIZ, SERMAYE PİYASASINI DESTEKLEYİP...
TABİİ EFENDİM...
BİR ŞEY YAPAR MI BU?
ATOM BOMBASI YAPIYORUM!
BANA GİBİ LAİK KOCA ÜLKE KORUS AĞMULLA YÖNETİLİYOR!
AVRUPA'DA SİZİ HÂLÂ FESLİ SANIYORLARMIŞ...
GODUKLARIM!
ÖLMÜŞ BİR YAKININIZI DÜŞÜNÜN!.. AÇ KALMIŞ BİR MİNİK KEDİ YAVRUSUNU DÜŞÜNÜN!.. ORDAA BİR KÖY VAAR UZAKTAAA!..
İSTANBUL BELEDİYESİ ERKEN BOŞALMAYI ÖNLEME EKİBİ

GÜLMEK EN İYİ İLAÇTIR
BAZEN DAYAK DA İYİ Bİ İLAÇTIR
LAN SEKİR GİT!!!
YEMİN EDERİM RİNGİME GELDİM.

DÜNYADA HEPİMİZE YETECEK KADAR SEVGİ VARDI
AMA İLK ÇIKAN ÖZEL SERİYE SAHİP OLABİLMEK İÇİN GECEDEN KUYRUĞA GİRDİK.

TABİ ŞU AN SENİNKİNİN MAKYAJSIZ HALİ

ÖZER AYDOĞAN

aydogansozer@gmail.com

SERKAN YILMAZ
YEREL GASTE

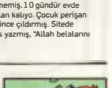
DUDULLU POSTASI

İNTERNETTEN ÖYLE BİR KAZIK YEDİ Kİ!

"CouchSurfing" diye bi site varmış.Dünya üzerinde insanlar bedava gidip birbirinde kalsın diye yapmışlar. Ailesi anne tarafının köyüne gidince "belk i kan düşürürüm" diye evibusiteyeaçan Hasan'a süpriz gecikmedi. Baba tarafından akrabalar da bedava kalınan ev sitesini duyunca kaydolmuşlar. Semtimizdekitek kayıt görünçecouğatalep göndermişler, "yok" diyememiş.10 gündür evde 17kişiyer yataklarında filan kalıyo. Çocuk perişan olmuş arkadaş. Anası gelince çıldırmış. Sitede hepsine olumsuz referans yazmış, "Allah belalarını versin"demiş

KÜRTLERE YAKINLIĞIYLA BİLİNEN ORMANLAR YANDI!

Çoğunluğu doğada 160 futbol sahası büyüklüğünde orman yanmış. Sedat abi "Bu sene ligler kıran kırana geçecek, bu ona işaret. Alev alev geçecek maçlarda büyük heyecan bizi bekliyor" dedi.

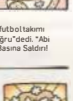
YOKSA ALEMİN DELİSİ SİZ MİSİNİZ?

Dünyasağlıkörgütünün açıklamasına göre 10kişidenbirininruh sağlığıyerindedeğilmiş. Deliymiş, kafagitmiş yani. Sedatabi "11kişideer, yani bir futbol takımı kadar, her takımın bi delisivardır, dolu" dedi. "Abi matematikbilimiyomusun?"dedik, Basına Saldırı!

Kösem Var Yazı-yorum!

Asım Velioğlu

Efendim, Mustafa Uğurlu'nun altıportakalını, altın sanarak çalmışlar. Olaydacehaletvar, sanat var ve ödül aldığıfilm duruma uygun olarak Ağır Roman. Uğurlu o filmde kötü adamReis'i canlandırıyordu. İlk duyduğumda Reis'inatını çalmışlarsevindim ama sonra "cahil olmaAsım"dedim. Gençleri suça iten gerçek bir Reis'in eline geçti portakal. Bu reis acaba ödül konuşmasında ne der? Ailesine mi, ülkesinemi yoksa onubu duruma itenözelbirinemiteşekkür ederdi? Kötülüğün primyaptığı bir yer suç dünyası. İş dünyasında da, diğerini kandıran primyapıyor ve benzeridünyalar... Ama sanatta böyle olmaz. Çünkü sanatDünya'nınaynasıyı ani aksi, tersi. "Böyle olmasın" diyecek mecra. Nerdenmitahmin ediyorum hırsızlarınReis'ini? Çünkübanageldiler,"sen alırsın bunu"dediler, 500 liraya aldım.Fakatşimdinasıgeri verİcem bilmiyorum dostlarım. Küçük bi itiraf, bende yılarca o ödülü altın sanıyordum, değilmiş.

Akşamsefası

YUMURTALAR

"Penguen Dergi'ne nesi karikatür göndercem?" diyen arkadaşlar, www.penguen.com/yumurtalar/bilgi adresinden ayrıntılı bilgi edinebilirsiniz.

Cihan Topçu

Gürdem Sındıraç

Cihan Topçu

Mehmet Subaşı

Emir Kızıltan

SÜPER KEDİ

Mehmet Subaşı

Berkay Yaşar

PENGUEN
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ - 23 TEMMUZ 2015 - SAYI: 670
HAFTALIK YAYGIN SÜRELİ YAYINDIR - ISSN: 1305-7529
www.penguen.com
YAYINCI: KORMORAN MEDYA LTD. ŞTİ. | YAYINCI SAHİBİ: SELÇUK EMDEM | SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: EMRE KAYA | YAYIN KURULU: EMRE YAŞAROĞLU, SELÇUK EMDEM, SİNEM MÜHÜR, A. BÜLENT AKŞİT
facebook.com/yumurtalardergi
twitter.com/penguendergi
instagram.com/penguendergi

Akşamsefası

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU
www.erdilyasaroglu.com
instagram.com/erdil/

Akşamsefası